

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 186

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

62. gadagājums
2019. gada 11. jūlijs

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1148 (2019. gada 20. jūnijs) par sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību un lietošanu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 un atceļ Regulu (ES) Nr. 98/2013 ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1149 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344 ⁽²⁾ 21
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiesšaites starpniecības pakalpojumos ⁽¹⁾ 57

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1151 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko groza Direktīvu (ES) 2017/1132 attiecībā uz digitālo rīku un procesu izmantošanu sabiedrību tiesībās ⁽¹⁾ 80

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

⁽²⁾ Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici.

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1152 (2019. gada 20. jūnijs) par pārredzamību un paredzamību darba apstākļiem Eiropas Savienībā 105

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1153 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2000/642/TI 122

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1148

(2019. gada 20. jūnijs)

par sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību un lietošanu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 un atceļ Regulu (ES) Nr. 98/2013

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 98/2013 ⁽³⁾ tika izveidoti saskaņoti noteikumi par to, kā darīt pieejamas, ievest, turēt īpašumā, lietot un izmantot Savienībā tādas vielas vai maisījumus, ko varētu ļaunprātīgi izmantot sprāgstvielu nelikumīgai izgatavošanai, nolūkā ierobežot to pieejamību plašai sabiedrībai un nodrošināt atbilstīgu ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem visā piegādes ķēdē.
- (2) Lai arī Regula (ES) Nr. 98/2013 ir palīdzējusi samazināt apdraudējumu, ko Savienībā rada sprāgstvielu prekursori, ir nepieciešams stiprināt kontroles sistēmu attiecībā uz prekursoriem, kurus var izmantot improvizētu spridzekļu izgatavošanai. Ņemot vērā nepieciešamo izmaiņu daudzumu, skaidrības labad ir lietderīgi Regulu (ES) Nr. 98/2013 aizstāt.
- (3) Regula (ES) Nr. 98/2013 ierobežoja plašas sabiedrības locekļu piekļuvi sprāgstvielu prekursoriem un to lietošanu. Neatkarīgi no šā ierobežojuma dalībvalstīm tomēr bija iespēja izlemt plašas sabiedrības locekļiem piešķirt piekļuvi minētajām vielām ar licenču un reģistrācijas sistēmas starpniecību. Līdz ar to dalībvalstīs pastāv atšķirīgi sprāgstvielu prekursoru ierobežojumi un kontroles, kas rada šķēršļus tirdzniecībai Savienībā, tādējādi kavējot iekšējā tirgus

⁽¹⁾ OV C 367, 10.10.2018., 35. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 14. jūnija lēmums.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 98/2013 (2013. gada 15. janvāris) par sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību un lietošanu (OV L 39, 9.2.2013., 1. lpp.).

darbību. Turklāt spēkā esošie ierobežojumi un kontroles nenodrošina pietiekamus sabiedrības drošības līmeņus, jo tie pienācīgi nenovērš iespējas noziedzniekiem iegādāties sprāgstvielu prekursorus. Improvizētu spridzekļu radītais apdraudējums joprojām ir liels un turpina izvērsties.

- (4) Tāpēc sistēma sprāgstvielu nelikumīgas izgatavošanas novēršanai būtu vēl vairāk jāuzlabo un jāsaplānot, ņemot vērā sabiedrības drošības apdraudējuma izvēršanos, ko rada terorisms un citas smagas noziedzīgas darbības. Šādi uzlabošanai un saskaņošanai būtu arī jānodrošina sprāgstvielu prekursoru brīva aprīte iekšējā tirgū, kā arī jāveicina ekonomikas dalībnieku konkurētspēja un inovācijas, piemēram, atvieglojot drošāku ķīmikāliju izstrādi, kuras aizstātu sprāgstvielu prekursorus.
- (5) Kritēriji, pēc kuriem nosaka, kuri pasākumi būtu jāpieņem kuriem sprāgstvielu prekursoriem, ietver apdraudējuma pakāpi, kas ir saistīta ar attiecīgo sprāgstvielu prekursoru, attiecīgā sprāgstvielu prekursora tirdzniecības apjomu un to vai ir iespējams noteikt koncentrācijas pakāpi, kuru nepārsniedzot sprāgstvielu prekursoru joprojām varētu izmantot likumīgiem mērķiem, kuriem tas ir darīts pieejams, vienlaicīgi nozīmīgi samazinot iespējamību minētos prekursorus izmantot sprāgstvielu nelikumīgai izgatavošanai.
- (6) Plašas sabiedrības locekļiem nevajadzētu būt atļautam iegādāties, ievest, turēt īpašumā vai lietot konkrētus sprāgstvielu prekursorus koncentrācijā, kas pārsniedz konkrētas robežvērtības masas procentos (masas %). Tomēr plašas sabiedrības locekļiem vajadzētu būt atļautam likumīgiem mērķiem iegādāties, ievest, turēt īpašumā vai lietot dažus sprāgstvielu prekursorus koncentrācijā, kas pārsniedz minētās robežvērtības, ar noteikumu, ka viņiem ir licence, lai to darītu. Ja pieteikuma iesniedzējs ir juridiska persona, dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jāņem vērā tādas juridiskās personas un jebkuras tādas personas iepriekšējo darbību, kura rīkojas vai nu individuāli vai kā juridiskās personas organizācijas daļa un kurai ir vadošs stāvoklis juridiskajā personā, pamatojoties uz pilnvarām pārstāvēt juridisku personu, pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā vai pilnvarām īstenot kontroli juridiskajā personā.
- (7) Attiecībā uz dažiem ierobežotiem sprāgstvielu prekursoriem, kuru koncentrācija pārsniedz šajā regulā paredzētās robežvērtības, nepastāv veids, kā plašas sabiedrības locekļi tos varētu lietot likumīgi. Tāpēc būtu jāizbeidz licencēšana attiecībā uz kālija hlorātu, kālija perhlorātu, nātrija hlorātu un nātrija perhlorātu. Licencēšana būtu jāatļauj vienīgi attiecībā uz ierobežotu skaitu ierobežotu sprāgstvielu prekursoru, attiecībā uz kuriem pastāv veids, kā plašas sabiedrības locekļi tos varētu lietot likumīgi. Šādi licencēšanai vajadzētu būt ierobežotai līdz tādai koncentrācijai, kas nepārsniedz šajā regulā paredzēto augšējo robežvērtību. Pārsniedzot minēto augšējo robežvērtību, sprāgstvielu nelikumīgas izgatavošanas risks ir lielāks nekā plašas sabiedrības locekļu veiktais minēto sprāgstvielu prekursoru neliels likumīgs lietojums, ņemot vērā to, ka ar minēto prekursoru alternatīvām vai to zemāku koncentrāciju var sasniegt tādu pašu efektu. Ar šo regulu arī būtu jānosaka apstākļi, kas kompetentajām iestādēm būtu noteikti jāņem vērā, apsverot, vai izsniegt licenci. Tam kopā ar licences formātu, kas noteikts III pielikumā, būtu jāatvieglo citu dalībvalstu izsniegtu licenču atzīšana.
- (8) Vajadzētu būt iespējai citu dalībvalstu izsniegtu licenču savstarpējai atzīšanu veikt divpusēji vai daudzpusēji, lai sasniegtu vienotu tirgus mērķus.
- (9) Šajā regulā noteikto ierobežojumu un kontroles pasākumu piemērošanas nolūkā tiem ekonomikas dalībniekiem, kas attiecīgās vielas pārdod profesionāliem lietotājiem vai plašas sabiedrības locekļiem, kuri ir licences turētāji, vajadzētu būt iespējai balstīties uz informāciju, kas ir darīta pieejama piegādes ķēdes iepriekšējos posmos. Tāpēc ikvienam ekonomikas dalībniekam piegādes ķēdē būtu jāinformē reglamentēto sprāgstvielu prekursoru saņēmējs par to, ka uz minēto sprāgstvielu prekursoru darīšanu par pieejamu, ieviešanu, turēšanu īpašumā vai lietošanu, ko veic plašas sabiedrības locekļi, attiecas šī regula, un to dara, piemēram, iepakojumam piestiprinot atbilstīgu etiķeti vai pārbaudot, ka atbilstīga etiķete ir piestiprināta iepakojumam, vai iekļaujot minēto informāciju drošības datu lapā, kas sagatavota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽⁴⁾ II pielikumu.
- (10) Ekonomikas dalībnieks un profesionāls lietotājs atšķiras ar to, ka ekonomikas dalībnieki dara pieejamu sprāgstvielu prekursoru citai personai, savukārt profesionālie lietotāji iegādājas vai ievie sprāgstvielu prekursoru tikai savām vajadzībām. Ekonomikas dalībniekiem, kas minēto vielu pārdod profesionāliem lietotājiem, citiem ekonomikas

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

dalībniekiem vai plašas sabiedrības locekļiem, kuriem ir licence, būtu jānodrošina, ka viņu personāls, kas ir iesaistīts sprāgstvielu prekursoru tirdzniecībā, ir informēts par to, kuri no produktiem, ko tas dara pieejamu, satur sprāgstvielu prekursorus, piemēram, iekļaujot informāciju par to, ka produkts satur sprāgstvielu prekursoru, produkta svītrkodā.

- (11) Atšķirība starp profesionāliem lietotājiem, kuriem drīkstētu darīt pieejamus ierobežotos sprāgstvielu prekursorus, un plašas sabiedrības locekļiem, kuriem tos nedrīkstētu darīt pieejamus, ir atkarīga no tā, vai persona plāno izmantot attiecīgo sprāgstvielu prekursoru mērķiem, kas ir saistīti ar attiecīgās personas konkrēto komercdarbību, darījumdarbību vai profesiju, tostarp mežsaimniecisku, dārzkopības un lauksaimniecisku darbību – vai nu pilnas slodzes, vai daļējas slodzes – un nav obligāta prasība saistīt to ar tās zemes platības lielumu, kurā attiecīgā persona veic šo darbību. Tāpēc ekonomikas dalībniekiem nevajadzētu darīt pieejamus ierobežotus sprāgstvielu prekursorus ne fiziskām, ne juridiskām personām, kas veic profesionālu darbību jomās, kurās konkrētie ierobežotie sprāgstvielu prekursori parasti netiek lietoti profesionālos nolūkos, nedz arī fiziskām vai juridiskām personām, kas iesaistītas darbībās, kuras nav saistītas ne ar kādu profesionālo nolūku.
- (12) Uz ekonomisko dalībnieku personālu, kas iesaistīts sprāgstvielu prekursoru darīšanā par pieejamiem, gadījumos kad tas izmanto sprāgstvielu prekursorus personīgām vajadzībām, vajadzētu attiekties tādiem pašiem šīs regulas noteikumiem, kādus piemēro plašas sabiedrības locekļiem.
- (13) Ekonomikas dalībniekiem būtu jā saglabā darījumu dati, lai būtiski palīdzētu iestādēm novērst, atklāt un izmeklēt ar pašdarinātiem spridzekļiem izdarītus smagus noziegumus, saukt pie atbildības par tiem un pārbaudīt atbilstību šai regulai. Šajā nolūkā būtiska ir visu piegādes ķēdes aktoru un visu klientu identifikācija – vai tie būtu plašas sabiedrības locekļi, profesionāli lietotāji vai ekonomikas dalībnieki. Tā kā pašdarināti spridzekļi varētu tikt nelikumīgi izgatavoti un lietoti tikai ievērojamu laikposmu pēc sprāgstvielu prekursoru pārdošanas, darījumu dati būtu jā saglabā, cik vien ilgi tas ir nepieciešami, samērīgi un atbilstīgi, lai veicinātu izmeklēšanas, un ņemot vērā vidējos pārbaudes laikposmus.
- (14) Šī regula būtu jāpiemēro arī ekonomikas dalībniekiem, kas darbojas tiešsaistē, tostarp tiem, kas darbojas tiešsaistes tirdzniecības vietās. Tāpēc ekonomikas dalībniekiem, kas darbojas tiešsaistē, būtu arī jāpamāca savs personāls un jāievieš piemērotas procedūras aizdomīgu darījumu atklāšanai. Turklāt tiem būtu jādara pieejami ierobežotie sprāgstvielu prekursori plašas sabiedrības locekļiem tikai tajās dalībvalstīs, kas uztur vai nosaka licencēšanas režīmu saskaņā ar šo regulu, un tikai pēc tam, kad ir pārbaudīts, vai šim plašas sabiedrības loceklim ir derīga licence. Pēc tam, kad ir pārbaudīta iespējamā klienta identitāte, piemēram, izmantojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014 ⁽⁵⁾ noteiktos mehānismus, ekonomikas dalībniekam būtu jāpārbauda, vai izsniegtā licence aptver paredzēto darījumu, piemēram, fiziski pārbaudot licenci sprāgstvielas prekursora piegādes laikā vai – ar iespējamā klienta piekrišanu – sazinoties ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kura izsniedza licenci. Ekonomikas dalībniekiem, kas darbojas tiešsaistē, tāpat kā tiem, kuri darbojas bezsaistē, arī būtu jāpieprasa profesionālo lietotāju deklarācijas par galalietošanu.
- (15) Tiešsaistes tirdzniecības vietas darbojas tikai kā starpnieki starp ekonomikas dalībniekiem, no vienas puses, un plašas sabiedrības locekļiem, profesionāliem lietotājiem vai citiem ekonomikas dalībniekiem, no otras puses. Tādēļ tiešsaistes tirdzniecības vietas nebūtu jāiekļauj ekonomikas dalībnieka definīcijā un nebūtu jāpieprasa tām instruēt savu personālu, kas ir iesaistīts ierobežotu sprāgstvielu prekursoru tirdzniecībā, attiecībā uz šajā regulā noteiktiem pienākumiem vai pārbaudīt iespējamā klienta identitāti un vajadzības gadījumā licenci vai no iespējamā klienta pieprasīt citu informāciju. Tomēr, ņemot vērā centrālo lomu, ko tiešsaistes tirdzniecības vietas ieņem tiešsaistes darījumos, tostarp attiecībā uz reglamentētu sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību, tām skaidri un efektīvi būtu jāinformē savi lietotāji, kuri ar to pakalpojumu starpniecību plāno darīt pieejamus reglamentētus sprāgstvielu prekursorus, par pienākumiem saskaņā ar šo regulu. Turklāt tiešsaistes tirdzniecības vietām būtu jāveic pasākumi, piemēram, piedāvājot instrumentus licenču pārbaudes atvieglošanai, lai palīdzētu nodrošināt, ka to lietotāji ievēro savus pienākumus attiecībā uz pārbaudi. Ņemot vērā to, ka arvien pieaug tiešsaistes tirdzniecības vietu nozīme attiecībā uz visu veidu piegādi, kā arī to, cik svarīgs ir šis iepirkuma kanāls – tostarp arī teroristu nolūkiem –, uz tiešsaistes tirdzniecības vietām būtu jāattiecinā tie paši atklāšanas un ziņošanas pienākumi, kā uz ekonomikas dalībniekiem, savukārt procedūras aizdomīgu darījumu atklāšanai būtu pienācīgi jāpielāgo specifiskajai tiešsaistes videi.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

- (16) Pienākumiem, kas tiešsaistes tirdzniecības vietām noteikti saskaņā ar šo regulu, nebūtu jāklūst par vispārējas pārraudzības pienākumu. Šajā regulā būtu jānosaka tikai specifiski pienākumi tiešsaistes tirdzniecības vietām attiecībā uz tādu aizdomīgu darījumu atklāšanu un ziņošanu, kuri notiek to tīmekļa vietnēs vai kuros izmanto to datu pakalpojumus. Tiešsaistes tirdzniecības vietas nebūtu uzskatāmas par atbildīgām, pamatojoties uz šo regulu, par darījumiem, kas netika atklāti, neraugoties uz to, ka tiešsaistes tirdzniecības vietai ir piemērotas, saprātīgas un samērīgas procedūras šādu aizdomīgu darījumu atklāšanai.
- (17) Ar šo regulu ekonomikas dalībniekiem tiek prasīts ziņot par aizdomīgiem darījumiem neatkarīgi no tā, vai iespējamais klients ir plašas sabiedrības loceklis, profesionāls lietotājs vai ekonomikas dalībnieks. Pienākumi saistībā ar reglamentētiem sprāgstvielu prekursoriem, tostarp pienākums ziņot par aizdomīgiem darījumiem, būtu jāattiecinā uz visām vielām, kas uzskaitītas I un II pielikumā – neatkarīgi no to koncentrācijas. Tomēr no šīs regulas darbības jomas ir izslēgti produkti, kuri sprāgstvielu prekursorus satur vienīgi tik mazā daudzumā un tik sarežģītos maisījumos, ka sprāgstvielu prekursoru ekstrakcija tehniski ir ārkārtīgi sarežģīta.
- (18) Lai uzlabotu šīs regulas piemērošanu, gan ekonomikas dalībniekiem, gan publiskajām iestādēm būtu jāparedz atbilstoša apmācība par šīs regulas noteiktajiem pienākumiem. Dalībvalstīs vajadzētu būt inspekcijas iestādēm, būtu regulāri jāorganizē izpratnes veicināšanas pasākumi, kas pielāgoti atsevišķu sektoru īpatnībām, un būtu jāuztur pastāvīgs dialogs ar ekonomikas dalībniekiem visos piegādes ķēdes līmeņos, tostarp ar tiem ekonomikas dalībniekiem, kas darbojas tiešsaistē.
- (19) Vielas, ko noziedznieki izvēlas nelikumīgai sprāgstvielu izgatavošanai, var ātri mainīties. Tādēļ vajadzētu būt iespējai šajā regulā paredzēto ziņošanas pienākumu attiecināt arī uz citām vielām, vajadzības gadījumā steidzamības kārtā. Lai pielāgotos iespējamām izmaiņām vielu ļaunprātīgā izmantošanā par sprāgstvielu prekursoriem, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus attiecībā uz šīs regulas grozīšanu, mainot tās koncentrācijas robežvērtības, virs kurām konkrētas saskaņā ar šo regulu ierobežotas vielas nedrīkst darīt pieejamas plašas sabiedrības locekļiem, un uzskaitot papildu vielas, attiecībā uz kurām ir jāziņo par aizdomīgiem darījumiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmeni, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁶⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (20) Lai pievērstos tām vielām, kas vēl nav uzskaitītas I vai II pielikumā, bet par kurām dalībvalsts konstatē pietiekamu pamatu uzskatīt, ka tās varētu izmantot sprāgstvielu nelikumīgai izgatavošanai, būtu jāparedz drošības klauzula atbilstīgai Savienības procedūrai. Turklāt, ņemot vērā specifiskus riskus, kuriem paredzēts pievērsties šajā regulā, ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm konkrētos apstākļos pieņemt drošības pasākumus, tostarp attiecībā uz tām vielām, uz kurām jau attiecas pasākumi saskaņā ar šo regulu. Turklāt dalībvalstīm būtu jāļauj saglabāt valsts pasākumi, par kuriem tās jau informējušas vai paziņojušas Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 98/2013 13. pantu.
- (21) Tiesiskais regulējums tiktu vienkāršots, ja atbilstīgu drošību vērstus Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ierobežojumus par amonija nitrāta darīšanu pieejamu iestrādātu šajā regulā. Šajā nolūkā būtu attiecīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikums.

⁽⁶⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (22) Šajā regulā tiek prasīta persondatu apstrāde un to tālāka atklāšana trešām personām aizdomīgu darījumu gadījumā. Šāda apstrāde un atklāšana nozīmē iejaukšanos pamattiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību un uz persondatu aizsardzību. Attiecīgi būtu jānodrošina, ka tiek pienācīgi aizsargātas pamattiesības uz persondatu aizsardzību personām, kuru dati tiek apstrādāti, piemērojot šo regulu. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 ⁽⁷⁾ reglamentē persondatu apstrādi, ko veic saskaņā ar šo regulu. Tāpēc persondatu apstrāde, kas ir saistīta ar licences piešķiršanu un ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem, būtu jāveic saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679, tostarp attiecībā uz vispārīgiem datu aizsardzības principiem – likumīgums, godprātība un pārredzamība, nolūka ierobežojumi, datu minimizēšana, precizitāte, glabāšanas ierobežojums, integritāte un konfidencialitāte –, kā arī prasību pienācīgi ievērot datu subjekta tiesības.
- (23) Komisijai būtu jāizvērtē šī regula, pamatojoties uz lietderības, efektivitātes, būtiskuma, saskaņotības un ES pievienotās vērtības kritērijiem. Minētajam izvērtējumam būtu jāveido pamats ietekmes novērtējumam par iespējamām turpmākiem pasākumiem. Šīs regulas izvērtējuma nolūkā informācija būtu jāvāc regulāri.
- (24) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, ierobežot plašas sabiedrības locekļu piekļuvi sprāgstvielu prekursoriem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tās mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (25) Regula (ES) Nr. 98/2013 būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido saskaņotus noteikumus par to, kā darīt pieejamas, ievest, turēt īpašumā un lietot tādas vielas vai maisījumus, ko varētu ļaunprātīgi izmantot sprāgstvielu nelikumīgai izgatavošanai, nolūkā ierobežot attiecīgo vielu vai maisījumu pieejamību plašas sabiedrības locekļiem un nolūkā nodrošināt atbilstīgu ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem visā piegādes ķēdē.

Šī regula neskar citus – stingrākus – Savienības tiesību aktu noteikumus attiecībā uz I un II pielikumā uzskaitītajām vielām.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro vielām, kas uzskaitītas I un II pielikumā, un maisījumiem un vielām, kas satur minētās vielas.
2. Šo regulu nepiemēro:
 - a) izstrādājumiem, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 3. punktā;
 - b) pirotehniskajiem izstrādājumiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/29/ES ⁽⁸⁾ 3. panta 1. punktā;

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/29/ES (2013. gada 12. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu pieejamību tirgū (OV L 178, 28.6.2013., 27. lpp.).

- c) pirotehniskajiem izstrādājumiem, kurus saskaņā ar valsts tiesību aktiem paredzēts nekomerciāli izmantot bruņotajos spēkos, tiesībaizsardzības iestādēs vai ugunsdzēsības dienestā;
- d) pirotehniskajam aprīkojumam, uz kuru attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/90/ES ⁽⁹⁾ darbības joma;
- e) pirotehniskajiem izstrādājumiem, kurus paredzēts izmantot aviokosmiskajā rūpniecībā;
- f) kapselēm, kuras paredzētas rotaļlietām;
- g) zālēm, kuras saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem ir likumīgi darītas pieejamas plašas sabiedrības loceklim, pamatojoties uz ārsta recepti.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “viela” ir viela, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 1. punktā;
- 2) “maisījums” ir maisījums, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 2. punktā;
- 3) “izstrādājums” ir izstrādājums, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 3. punktā;
- 4) “darīšana par pieejamu” ir jebkura piegāde – par maksu vai bez maksas;
- 5) “ievešana” ir vielas ieviešana kādas dalībvalsts teritorijā, neatkarīgi no tās galamērķa Savienībā, vai nu no citas dalībvalsts vai no trešās valsts saskaņā ar jebkuru muitas procedūru, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013 ⁽¹⁰⁾, tostarp tranzītu;
- 6) “lietošana” ir lietošana, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 24. punktā;
- 7) “aizdomīgs darījums” ir jebkurš darījums, kas saistīts ar regulētiem sprāgstvielu prekursoriem, attiecībā uz kuru, ņemot vērā visus būtiskos faktorus, ir pamatots iemesls aizdomām, ka attiecīgā viela vai maisījums ir paredzēts nelikumīgai sprāgstvielu izgatavošanai;
- 8) “plašas sabiedrības loceklis” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas rīkojas tādos nolūkos, kas nav saistīti ar attiecīgās personas komercdarbību, darījumdarbību vai profesiju;

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/90/ES (2014. gada 23. jūlijs) par kuģu aprīkojumu un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 96/98/EK (OV L 257, 28.8.2014., 146. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

- 9) "profesionāls lietotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona vai publisko tiesību subjekts vai šādu personu vai subjektu grupa, kurai ir pierādāma vajadzība pēc ierobežotiem sprāgstvielu prekursoriem tādos nolūkos, kas ir saistīti ar tā komercdarbību, darbījums, vai profesiju, tostarp lauksaimniecisku darbību – vai nu pilnas slodzes, vai daļējas slodzes – un nav obligāta prasība saistīt to ar zemes platības lielumu, kurā tiek veikta šī lauksaimnieciskā darbība, ar noteikumu, ka šādi nolūki neietver attiecīgo ierobežoto sprāgstvielu prekursoru darīšanu par pieejamiem citai personai;
- 10) "ekonomikas dalībnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona vai publisko tiesību subjekts vai šādu personu vai subjektu grupa, kas tirgū, vai nu bezsaistē, vai tiešsaistē, tostarp tiešsaistes tirdzniecības vietās, dara pieejamus reglamentētus sprāgstvielu prekursorus;
- 11) "tiešsaistes tirdzniecības vieta" ir starpniecības pakalpojuma sniedzējs, kas ļauj ekonomikas dalībniekiem, no vienas puses, un plašas sabiedrības locekļiem, profesionāliem lietotājiem vai citiem ekonomikas dalībniekiem, no otras puses, noslēgt darījumus attiecībā uz reglamentētiem sprāgstvielu prekursoriem tiešsaistes tirdzniecības vai pakalpojumu līgumu ceļā, kuri ir noslēgti vai nu tiešsaistes tirdzniecības vietas tīmekļa vietnē vai ekonomikas dalībnieka tīmekļa vietnē, kas izmanto datošanas pakalpojumus, kurus sniedz tiešsaistes tirdzniecības vieta;
- 12) "ierobežots sprāgstvielu prekursors" ir I pielikumā uzskaitīta viela, kuras koncentrācija pārsniedz I pielikuma tabulas 2. slejā noteikto robežvērtību, tostarp maisījums vai cita viela, kurā minētajā pielikumā uzskaitīta viela ir tādā koncentrācijā, kas pārsniedz attiecīgo robežvērtību.
- 13) "reglamentēts sprāgstvielu prekursors" ir I vai II pielikumā uzskaitīta viela, tostarp maisījums vai cita viela, kurā ir minētajos pielikumos uzskaitīta viela, izņemot homogēnus vairāk nekā 5 sastāvdaļu maisījumus, kuros katras I vai II pielikumā uzskaitītās vielas koncentrācija ir mazāka par 1 masas %;
- 14) "lauksaimnieciska darbība" ir lauksaimniecības produktu ražošana vai audzēšana, tostarp ražas novākšana, slaukšana, dzīvnieku audzēšana un turēšana lauksaimnieciskiem nolūkiem, vai lauksaimniecības platības uzturēšana labā lauksaimniecības un vides stāvoklī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹¹⁾ 94. pantu.

4. pants

Brīva aprīte

Ja vien šajā regulā vai citos Savienības tiesību aktos nav paredzēts citādi, dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un netraucē darīt pieejamu reglamentētu sprāgstvielu prekursoru, pamatojoties uz iemesliem, kas saistīti ar sprāgstvielu nelikumīgas izgatavošanas novēršanu.

5. pants

Darīšana par pieejamu, ievēšana, turēšana īpašumā un lietošana

1. Ierobežotus sprāgstvielu prekursorus nedara pieejamus plašas sabiedrības locekļiem, plašas sabiedrības locekļi tos neieved, netur īpašumā un nelieto.
2. Panta 1. punktā paredzētais ierobežojums attiecas arī uz maisījumiem, kas satur I pielikumā uzskaitītos hlorātus vai perhlorātus, ja minēto vielu kopējā koncentrācija maisījumā pārsniedz robežvērtību, kas kādai no vielām norādīta I pielikuma tabulas 2. slejā.
3. Dalībvalsts var saglabāt vai noteikt licencēšanas režīmu, ar kuru konkrētus ierobežotus sprāgstvielu prekursorus koncentrācijā, kas nepārsniedz attiecīgās augšējās robežvērtības, kuras izklāstītas I pielikuma tabulas 3. slejā, atļauj darīt pieejamus plašas sabiedrības locekļiem, tiem tos ievest, turēt īpašumā vai lietot.

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

Saskaņā ar šādiem licencēšanas režīmiem plašas sabiedrības loceklis iegūst un pēc pieprasījuma uzrāda licenci ierobežotu sprāgstvielu prekursoru iegādei, ievēšanai, turēšanai īpašumā vai lietošanai. Šādas licences saskaņā ar 6. pantu izsniedz tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā minēto ierobežoto sprāgstvielu prekursoru ir paredzēts iegādāties, ievest, turēt īpašumā vai lietot.

4. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par visiem pasākumiem, ko tās veic, lai īstenotu 3. punktā minēto licencēšanas režīmu. Paziņojumā izklāsta ierobežotos sprāgstvielu prekursorus, attiecībā uz kuriem dalībvalsts paredz licencēšanas režīmu saskaņā ar 3. punktu.

5. Komisija dara publiski pieejamu to pasākumu sarakstu, par kuriem dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar 4. punktu.

6. pants

Licences

1. Katra dalībvalsts, kura izsniedz licences plašas sabiedrības locekļiem, kam ir likumīgas intereses iegādāties, ievest, turēt īpašumā vai lietot ierobežotus sprāgstvielu prekursorus, nosaka noteikumus licenču izsniegšanai saskaņā ar 5. panta 3. punktu. Izvērtējot, vai izsniegt licenci, dalībvalsts kompetentā iestāde ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, jo īpaši:

- a) pierādāmu vajadzību pēc ierobežotā sprāgstvielu prekursora un tā paredzētās lietošanas likumību;
- b) zemākas koncentrācijas ierobežota sprāgstvielu prekursora vai alternatīvu vielu pieejamību ar līdzīgu efektu;
- c) informāciju par personu, kas piesakās uz licenci, tostarp informāciju par iepriekšējiem pieteikuma iesniedzēju notiesājošiem spriedumiem Savienībā;
- d) uzglabāšanas procedūras, kas ieplānotas, lai garantētu, ka ierobežotais sprāgstvielu prekursors tiek droši uzglabāts.

2. Kompetentā iestāde atsakās izsniegt licenci, ja tai ir pamatots iemesls apšaubīt ierobežotā sprāgstvielu prekursora paredzētā lietojuma likumību vai plašas sabiedrības locekļa nolūku lietot to likumīgiem mērķiem.

3. Kompetentā iestāde var izvēlēties ierobežot licences derīgumu, nosakot tās vienreizēju vai daudzkārtēju lietojumu. Licences derīguma termiņš nepārsniedz trīs gadus. Līdz noteiktā derīguma termiņa beigām, kompetentā iestāde var noteikt licences turētājam pienākumu uzskatāmi parādīt, ka nosacījumi, saskaņā ar kuriem licence tika izsniegta, joprojām ir izpildīti. Licencē norāda ierobežotos sprāgstvielu prekursorus, attiecībā uz kuriem tā ir izsniegta.

4. Kompetentā iestāde var noteikt, ka pieteikuma iesniedzējiem jāmaksā licences pieteikuma nodeva. Šādas nodevas nepārsniedz pieteikuma apstrādes izmaksas.

5. Kompetentā iestāde var licenci apturēt vai atsaukt, ja tai ir pamatots iemesls uzskatīt, ka vairs netiek pildīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem licence tika izsniegta. Kompetentā iestāde licences turētājus par viņu licenču jebkādu apturēšanu vai atsaukšanu informē nekavējoties, izņemot gadījumus, kad tas apdraudētu notiekošas izmeklēšanas.

6. Jebkura kompetentās iestādes lēmuma apstrīdēšanu, kā arī strīdus par atbilstību licences nosacījumiem izskata atbilstīga struktūra, kuras kompetencē saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir šādas apstrīdēšanas un strīdi.

7. Dalībvalsts var atzīt citās dalībvalstīs saskaņā ar šo regulu izsniegtās licences.
8. Dalībvalstis licencei var izmantot III pielikumā paredzēto formātu.
9. Kompetentā iestāde iegūst šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto informāciju par iepriekšējiem pieteikuma iesniedzēja notiesājošiem spriedumiem citās dalībvalstīs, izmantojot sistēmu, kas izveidota ar Padomes Pamatlēmumu 2009/315/TI⁽¹²⁾. Minētā Pamatlēmuma 3. pantā minētās centrālās iestādes atbildes uz šādas informācijas lūgumiem sniedz 10 darba dienu laikā no lūguma saņemšanas dienas.

7. pants

Informēšana piegādes ķēdē

1. Ekonomikas dalībnieks, kas ierobežotu sprāgstvielu prekursoru dara pieejamu citam ekonomikas dalībniekam, informē attiecīgo ekonomikas dalībnieku par to, ka uz attiecīgā ierobežotā sprāgstvielu prekursora iegādi, ieviešanu, turēšanu īpašumā vai lietošanu, ko veic plašas sabiedrības locekļi, attiecas 5. panta 1. un 3. punktā minētais ierobežojums.

Ekonomikas dalībnieks, kas reglamentēto sprāgstvielu prekursoru dara pieejamu citam ekonomikas dalībniekam, informē attiecīgo ekonomikas dalībnieku par to, ka uz attiecīgā reglamentētā sprāgstvielu prekursora iegādi, ieviešanu, turēšanu īpašumā vai lietošanu, ko veic plašas sabiedrības locekļi, attiecas 9. pantā noteiktais ziņošanas pienākums.

2. Ekonomikas dalībnieks, kas reglamentētos sprāgstvielu prekursorus dara pieejamus profesionālam lietotājam vai plašas sabiedrības loceklim, nodrošina un spēj uzskatāmi parādīt 11. pantā minētajām valsts inspekcijas iestādēm, ka tā personāls, kas ir iesaistīts reglamentēto sprāgstvielu prekursoru tirdzniecībā, ir:

a) informēts, kuri no produktiem ko tas dara pieejamus, satur reglamentētus sprāgstvielu prekursorus;

b) instruēts par 5.–9. punktā noteiktajiem pienākumiem.

3. Tiešsaistes tirdzniecības vieta veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās lietotāji, ja tie dara pieejamus reglamentētos sprāgstvielu prekursorus, izmantojot tās pakalpojumus, ir informēti par saviem pienākumiem, kuri noteikti šajā regulā.

8. pants

Pārbaude pārdošanas gaitā

1. Ekonomikas dalībnieks, kurš saskaņā ar 5. panta 3. punktu ierobežotu sprāgstvielu prekursoru dara pieejamu plašas sabiedrības loceklim, attiecībā uz katru darījumu pārbauda minētā plašas sabiedrības locekļa identitātes pierādījumu un licenci atbilstīgi licencēšanas režīmam, kāds noteikts dalībvalstī, kur ierobežotu sprāgstvielu prekursoru dara pieejamu, un reģistrē licencē ierobežotā sprāgstvielu prekursora daudzumu.

2. Lai pārbaudītu vai iespējama klienti ir profesionāls lietotājs vai cits ekonomikas dalībnieks, tas ekonomikas dalībnieks, kurš ierobežotu sprāgstvielu prekursoru dara pieejamu profesionālam lietotājam vai citam ekonomikas dalībniekam, attiecībā uz katru darījumu, izņemot tad, ja šāda minētā iespējamā klienta pārbaude jau ir notikusi viena gada laikā pirms attiecīgā darījuma dienas un darījums būtiski neatšķiras no iepriekšējiem darījumiem, pieprasa informāciju par:

a) indivīda, kas ir pilnvarots pārstāvēt iespējamo klientu, identitātes pierādījumu;

b) iespējamā klienta komercdarbību, darījumdarbību vai profesiju kopā ar uzņēmuma nosaukumu, adresi un pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru vai jebkādu citu attiecīgu uzņēmuma reģistrācijas numuru, ja tāds ir;

⁽¹²⁾ Padomes Pamatlēmums 2009/315/TI (2009. gada 26. februāris) par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm (OV L 93, 7.4.2009., 23. lpp.).

c) iespējamā klienta ierobežotu sprāgstvielu prekursoru paredzēto lietojumu.

Dalībvalstis var izmantot IV pielikumā noteikto klienta paziņojuma formātu.

3. Lai pārbaudītu ierobežotā sprāgstvielu prekursora paredzēto lietojumu, ekonomikas dalībnieks izvērtē, vai paredzētais lietojums atbilst iespējamā klienta komercdarbībai, darījumdarbībai vai profesijai. Ekonomikas dalībnieks darījumu var atteikt, ja tam ir pamatots iemesls apšaubīt ierobežotā sprāgstvielu prekursora paredzētā lietojuma likumīgumu vai iespējamā klienta nolūku lietot to likumīgiem mērķiem. Par šādiem darījumiem vai to mēģinājumiem ekonomikas dalībnieks ziņo saskaņā ar 9. pantu.

4. Lai pārbaudītu šīs regulas ievērošanu un lai novērstu un atklātu sprāgstvielu nelikumīgu izgatavošanu, ekonomikas dalībnieki 1. un 2. punktā minēto informāciju glabā 18 mēnešus no darījuma norises dienas. Minētajā laikposmā informāciju dara pieejamu pārbaudei pēc valsts inspekcijas iestāžu vai tiesībaizsardzības iestāžu lūguma.

5. Tiešsaistes tirdzniecības vieta veic pasākumus, lai palīdzētu nodrošināt, ka tās lietotāji ievēro savus pienākumus, kuri noteikti šajā pantā, ja tie dara pieejamus ierobežotos sprāgstvielu prekursorus, izmantojot tās pakalpojumus.

9. pants

Ziņošana par aizdomīgiem darījumiem, pazušanas gadījumiem un zādzībām

1. Lai novērstu un atklātu sprāgstvielu nelikumīgu izgatavošanu, ekonomikas dalībnieki un tiešsaistes tirdzniecības vietas ziņo par aizdomīgiem darījumiem. Ekonomikas dalībnieki un tiešsaistes tirdzniecības vietas to dara pēc tam, kad tās ņēmušas vērā visus apstākļus, un jo īpaši, ja iespējamais klients izturas vienā vairākos no šādiem veidiem:

- a) šķietami nav pārliecināts par reglamentēto sprāgstvielu prekursoru paredzēto lietojumu;
- b) šķietami nepārzina reglamentēto sprāgstvielu prekursoru paredzēto lietojumu vai nespēj to ticami izskaidrot;
- c) plāno pirkt tādu daudzumu reglamentēto sprāgstvielu prekursoru, tādās kombinācijās vai tādās koncentrācijās, kas ir neparastas likumīgai lietošanai;
- d) nevēlas uzrādīt personu, dzīvesvietu vai – attiecīgā gadījumā – profesionāla lietotāja vai ekonomikas dalībnieka statusu apliecinājošus dokumentus;
- e) uzstāj, ka izmantos neparastus samaksas paņēmienus, tostarp lielas skaidras naudas summas.

2. Ekonomikas dalībniekiem un tiešsaistes tirdzniecības vietām ir piemērotas, saprātīgas un samērīgas procedūras aizdomīgu darījumu atklāšanai, kas pielāgotas specifiskajai videi, kurā tiek darīti pieejami reglamentēti sprāgstvielu prekursori.

3. Katra dalībvalsts izveido vienu vai vairākus valsts kontaktpunktus ziņošanai par aizdomīgiem darījumiem un būtiskiem pazušanas gadījumiem un zādzībām, precīzi norādot to tālruņa numuru un e-pasta adresi, kā arī tīmekļa veidlapu vai jebkuru citu efektīvu rīku. Valsts kontaktpunkti ir pieejami 24 stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā.

4. Ekonomikas dalībnieki un tiešsaistes tirdzniecības vietas drīkst atteikt aizdomīgu darījumu. Tās ziņo par aizdomīgo darījumu vai aizdomīga darījuma mēģinājumu 24 stundu laikā, kopš konstatēts, ka tas ir aizdomīgs. Ziņojot par šādiem darījumiem tās dalībvalsts valsts kontaktpunktam, kurā aizdomīgais darījums tika pabeigts vai mēģināts, ja iespējams, norāda klienta identitāti un visu informāciju, kuru dēļ tās uzskata, ka darījums ir aizdomīgs.

5. Ekonomikas dalībnieki un profesionāli lietotāji ziņo par būtiskiem reglamentētu sprāgstvielu prekursoru pazušanas gadījumiem un zādzībām 24 stundu laikā, kopš tas konstatēts, ziņojumu sniedzot tās dalībvalsts valsts kontaktpunktam, kurā pazušanas gadījums vai zādzība notikusi. Lemjot par to, vai pazušanas gadījums vai zādzība ir būtiska, tie ņem vērā, vai daudzums ir neparasts, ņemot vērā visus attiecīgā gadījuma apstākļus.

6. Plašas sabiedrības locekļi, kas ierobežotus sprāgstvielu prekursorus ir iegādājušies saskaņā ar 5. panta 3. punktu, ziņo par būtiskiem ierobežotu sprāgstvielu prekursoru pazušanas gadījumiem vai zādzībām 24 stundu laikā, kopš tas konstatēts, ziņojumu sniedzot tās dalībvalsts valsts kontaktpunktam, kurā pazušanas gadījums vai zādzība notikusi.

10. pants

Apmācība un izpratnes veicināšana

1. Dalībvalstis nodrošina pienācīgus līdzekļus apmācībai un sniedz apmācību, lai panāktu, ka tiesībsardzības iestādes, pirmās palīdzības sniedzēji un muitas dienesti, pildot savus pienākumus, spēj atpazīt reglamentētu sprāgstvielu prekursorus un laikus un pienācīgi reaģēt uz aizdomīgu darbību. Dalībvalstis var pieprasīt īpašu papildu apmācību no Eiropas Savienības Tiesībsardzības apmācības aģentūras (CEPOL), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2219 ⁽¹³⁾.

2. Dalībvalstis vismaz vienu reizi gadā organizē izpratnes veicināšanas pasākumus, kas pielāgoti katra atsevišķā sektora īpatnībām, kuros izmanto reglamentētus sprāgstvielu prekursorus.

3. Dalībvalstis regulāri organizē apmaiņu starp tiesībsardzības iestādēm, valstu uzraudzības iestādēm, ekonomikas dalībniekiem un tiešsaistes tirdzniecības vietām, kā arī to nozaru pārstāvjiem, kurās izmanto reglamentētus sprāgstvielu prekursorus, lai veicinātu sadarbību un nodrošinātu, ka visas ieinteresētās personas efektīvi īsteno šo regulu. Ekonomikas dalībnieki ir atbildīgi gan par informācijas sniegšanu savam personālam par to, kā saskaņā ar šo regulu darāmi pieejami sprāgstvielu prekursori, gan par personāla izpratnes veicināšanu attiecībā uz šo jomu.

11. pants

Valsts inspekcijas iestādes

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka ir izveidotas kompetentas iestādes, kas pārbauda un kontrolē pareizu 5.–9. panta piemērošanu ("valsts inspekcijas iestādes").

2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka valsts inspekcijas iestādēm ir līdzekļi un izmeklēšanas pilnvaras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu pienācīgu to uzdevumu pārvaldību saskaņā ar šo regulu.

12. pants

Pamatnostādnes

1. Komisija regulāri atjaunina pamatnostādnes, lai palīdzētu ķīmikāliju piegādes ķēdes aktoriem un kompetentajām iestādēm un lai sekmētu sadarbību starp kompetentajām iestādēm un ekonomikas dalībniekiem. Par visiem pamatnostāžu projektiem vai pamatnostāžu atjauninājumiem Komisija apspriežas ar Pastāvīgo komiteju prekursoru jomā. Pamatnostādnēs jo īpaši norāda:

a) informāciju par to, kā veikt inspekcijas;

b) informāciju par to, kā šajā regulā noteiktos ierobežojumus un kontroles piemērot reglamentētiem sprāgstvielu prekursoriem, ko plašas sabiedrības locekļi vai profesionāli lietotāji pasūtījuši attālināti;

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2219 (2015. gada 25. novembris) par Eiropas Savienības Tiesībsardzības apmācības aģentūru (CEPOL) un ar ko aizstāj un atceļ Padomes Lēmumu 2005/681/TI (OV L 319, 4.12.2015., 1. lpp.).

- c) informāciju par to, kādi iespējamie pasākumi jāpieņem tiešsaistes tirdzniecības vietām, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu;
 - d) informāciju par to, kā apmainīties ar attiecīgo informāciju starp kompetentajām iestādēm un valstu kontaktpunktiem un starp dalībvalstīm;
 - e) informāciju par to, kā atpazīt aizdomīgus darījumus un par tiem ziņot;
 - f) informāciju par uzglabāšanas kārtību, kas nodrošina reglamentētā sprāgstvielu prekursora drošu uzglabāšanu;
 - g) citu informāciju, ko var uzskatīt par noderīgu.
2. Kompetentās iestādes nodrošina to, lai 1. punktā paredzētās pamatnostādnes regulāri tiktu izplatītas tādā veidā, kādā kompetentās iestādes to uzskata par piemērotu, saskaņā ar mērķiem, kas izvirzīti pamatnostādnēs.
3. Komisija nodrošina, ka 1. punktā minētās pamatnostādnes ir pieejamas visās Savienības oficiālajās valodās.

13. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

14. pants

Drošības klauzula

1. Ja dalībvalstij ir pamatots iemesls uzskatīt, ka konkrētu vielu, kura nav uzskaitīta I vai II pielikumā, varētu izmantot sprāgstvielu nelikumīgai izgatavošanai, tā drīkst ierobežot vai aizliegt darīt pieejamu, ievest, turēt īpašumā un lietot minēto vielu vai jebkādu to saturošu maisījumu vai vielu, vai arī nodrošināt, ka uz attiecīgo vielu attiecina ziņošanas pienākumus, kā tie noteikti 9. pantā.
2. Ja dalībvalstij ir pamatots iemesls uzskatīt, ka konkrētu vielu, kura uzskaitīta I pielikumā, varētu izmantot sprāgstvielu nelikumīgai izgatavošanai, izmantojot koncentrāciju, kas ir tāda pati vai zemāka nekā I pielikuma tabulas 2. vai 3. slejā norādītās robežvērtības, tā drīkst vēl vairāk ierobežot vai aizliegt minēto vielu darīt pieejamu, ievest, turēt īpašumā un lietot, nosakot zemāku robežvērtību.
3. Ja dalībvalstij ir pamatots iemesls noteikt robežvērtību, kuru pārsniedzot uz II pielikumā uzskaitīto vielu attiecina ierobežojumus, ko parasti piemēro ierobežotiem sprāgstvielu prekursoriem, tā drīkst ierobežot vai aizliegt minēto vielu darīt pieejamu, ievest, turēt īpašumā un lietot, nosakot attiecīgo robežvērtību.
4. Dalībvalsts, kura ierobežo vai aizliedz vielas saskaņā ar 1., 2. vai 3. punktu, par šādiem ierobežojumiem vai aizliegumiem nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis, izskaidrojot savus iemeslus.
5. Dalībvalsts, kura ierobežo vai aizliedz vielas saskaņā ar 1., 2. vai 3. punktu, veicina savā teritorijā esošo ekonomikas dalībnieku un tiešsaistes tirdzniecības vietu izpratni par šādiem ierobežojumiem vai aizliegumiem.
6. Saņemot 4. punktā minēto informāciju, Komisija nekavējoties izskata, vai sagatavot grozījumus pielikumos saskaņā ar 15. panta 1. punktu vai sagatavot leģislatīva akta priekšlikumu pielikumu grozīšanai. Attiecīgā dalībvalsts vajadzības gadījumā izdara grozījumus savos valsts mēroga pasākumos vai atceļ tos, ņemot vērā jebkādas šādas grozījumus pielikumos.

7. Neskarot 6. punktu, Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti un vajadzības gadījumā ar trešām personām var pieņemt lēmumu par to, ka attiecīgās dalībvalsts veiktais pasākums nav pamatots, un pieprasīt, lai attiecīgā dalībvalsts provizorisko pasākumu atceļ vai groza. Šādus lēmumus Komisija pieņem 60 dienu laikā kopš 4. punktā minētās informācijas saņemšanas. Attiecīgā dalībvalsts veicina savā teritorijā esošo ekonomikas dalībnieku un tiešsaistes tirdzniecības vietu izpratni par šādiem lēmumiem.

8. Šis pants neietekmē pasākumus, par kuriem dalībvalstis pirms 2021. gada 1. februāra informējušas vai paziņojušas Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 98/2013 13. pantu.

15. pants

Grozījumi pielikumos

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 16. pantu, ar kuriem groza šo regulu attiecībā uz:
 - a) izmaiņām I pielikumā noteiktajās robežvērtībās, ciktāl tas nepieciešams, lai pielāgotos tendencēm vielu ļaunprātīgā izmantošanā par sprāgstvielu prekursoriem, vai arī balstoties uz pētījumiem un testēšanu;
 - b) vielu iekļaušanu II pielikumā, ja tas nepieciešams, lai pielāgotos tendencēm vielu ļaunprātīgā izmantošanā par sprāgstvielu prekursoriem.

Izstrādājot attiecīgos deleģētos aktus, Komisija apspriežas ar attiecīgām, it īpaši ķīmiskās rūpniecības un mazumtirdzniecības nozares, ieinteresētajām personām.

Gadījumā, ja pēkšņi rodas izmaiņas riska izvērtējumā attiecībā uz vielu ļaunprātīgu izmantošanu sprāgstvielu nelikumīgai izgatavošanai un tas nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, piemēro 17. pantā paredzēto procedūru.

2. Komisija pieņem atsevišķu deleģēto aktu attiecībā uz katru izmaiņu I pielikumā minētajās robežvērtībās un attiecībā uz katru jaunu vielu, ko iekļauj II pielikumā. Katrs deleģētais akts balstās uz analīzi, kas uzskatāmi parāda, ka grozījumi, domājams, neradīs nesamērīgu slogu ekonomikas dalībniekiem vai patērētājiem, pienācīgi ņemot vērā tā mērķus.

16. pants

Pilnvaru deleģēšana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 15. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2019. gada 31. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 15. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 15. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

17. pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un tos piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstīgi 2. punktam. Paziņojot deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 16. panta 6. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija atceļ aktu nekavējoties pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojuma par lēmumu izteikt iebildumus.

18. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1907/2006

Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikuma 58. ierakstā (Amonija nitrāts (AN)) 2. slejā svīturo 2. un 3. punktu.

19. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis sniedz Komisijai līdz 2022. gada 2. februārim un pēc tam reizi gadā informāciju par:

- a) ziņoto aizdomīgo darījumu, būtisku pazušanas gadījumu un zādzību skaitu;
- b) licenču pieteikumu skaitu, ko tās saņēmušas, piemērojot jebkādu licencēšanas režīmu, ko tās uztur vai ir noteikušas saskaņā ar 5. panta 3. punktu, kā arī izsniegto licenču skaitu un visbiežāk minētos licences atteikuma iemeslus;
- c) regulas 10. panta 2. punktā minētajiem izpratnes veicināšanas pasākumiem;
- d) inspekcijām, kas veiktas saskaņā ar 11. pantu, tostarp veikto inspekciju skaitu un aptvertajiem ekonomikas dalībniekiem.

2. Nosūtot Komisijai 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā minēto informāciju, dalībvalstis nodala, kuri ziņojumi, pasākumi un inspekcijas attiecas uz tiešaistes darbībām un kuri – uz bezsaistes darbībām.

20. pants

Pārraudzības programma

1. Līdz 2020. gada 1. augustam Komisija izveido sīki izstrādātu programmu šīs regulas rezultātu un ietekmes pārraudzībai.

2. Pārraudzības programmā apraksta, kādā veidā un kādos laika intervālos jāvēc dati un citi nepieciešamie pierādījumi. Tajā norāda pasākumus, kas Komisijai un dalībvalstīm jāīsteno, lai vāktu un analizētu attiecīgos datus un citus pierādījumus.
3. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus datus un citus pierādījumus, kas vajadzīgi pārraudzībai.

21. pants

Izvērtēšana

1. Līdz 2026. gada 2. februārim Komisija izvērtē šo regulu un iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem. Izvērtējumu veic saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma vadlīnijām.
2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmu visu informāciju, kas vajadzīga šā ziņojuma sagatavošanai.

22. pants

Atcelšana

1. Regulu (ES) Nr. 98/2013 atceļ no 2021. gada 1. februāra.
2. Atsauces uz atcelto Regulu (ES) Nr. 98/2013 uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

23. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro no 2021. gada 1. februāra.
3. Neatkarīgi no 2. punkta, licences, kas likumīgi izsniegtas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 98/2013, ir derīgas vai nu līdz derīguma termiņa beigu datumam, kas sākotnēji noteikts uz attiecīgajām licencēm, vai arī līdz 2022. gada 2. februārim – atkarībā no tā, kurš datums ir agrāks.
4. Pieteikumus 3. punktā minēto licenču atjaunošanai, kas iesniegti 2021. gada 1. februārī vai pēc šā datuma, iesniedz saskaņā ar šo regulu.
5. Neatkarīgi no 5. panta 1. punkta, plašas sabiedrības locekļiem ir atļauts līdz 2022. gada 2. februārim turēt īpašumā, ievest un lietot ierobežotos sprāgstvielu prekursorus, kas likumīgi iegādāti pirms 2021. gada 1. februāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

I PIELIKUMS

IEROBEŽOTI SPRĀGSTVIELU PREKURSORI

Saraksts, kurā noteiktas vielas, kuras nedrīkst pieejamas, neievest, neit īpašumā un nelieto plašas sabiedrības locekļi nedz atsevišķi, nedz maisījumos vai vielās, kas satur attiecīgās vielas, izņemot tad, ja to koncentrācija ir vienāda ar 2. slēģa noteiktajām robežvērtībām vai zemāka par tām, un attiecībā uz kurām 24 stundu laikā jāziņo par aizdomīgiem darījumiem un būtiskiem pazušanas gadījumiem un zādžībām.

1. Vietas nosaukums un <i>Chemical Abstracts Service</i> (informatīvā ķīmijas dienesta) reģistra numurs (CAS RN)	2. Robežvērtība	3. Augšējā robežvērtība licencēšanas nolūkos saskaņā ar 5. panta 3. punktu	4. Kombinētās nomenklatūras (KN) kods noteikta ķīmiskā sastāva savienojumam, kas atbilst attiecīgi KN 28. vai 29. nodaļas 1. piezīmes prasībām ⁽¹⁾	5. Kombinētās nomenklatūras (KN) kods maisījumam bez sastāvdaļām (piemēram, dzīvsudrabs, dārgmetāliem vai retzemju metāliem, vai radioaktīviem elementiem), kuru dēļ tos klasificē ar citu KN kodu ⁽¹⁾
Slāpekļskābe (CAS RN 7697-37-2)	3 masas %	10 masas %	ex 2808 00 00	ex 3824 99 96
Ūdenraža peroksīds (CAS RN 7722-84-1)	12 masas %	35 masas %	2847 00 00	ex 3824 99 96
Sērskābe (CAS RN 7664-93-9)	15 masas %	40 masas %	ex 2807 00 00	ex 3824 99 96
Nitrometāns (CAS RN 75-52-5)	16 masas %	100 masas %	ex 2904 20 00	ex 3824 99 92
Amonija nitrāts (CAS RN 6484-52-2)	Slāpekļa masa attiecībā pret amonija nitrātu ir 16 masas % ⁽²⁾	Licencēšana nav atļauta	3102 30 10 (ūdens šķīdumā) 3102 30 90 (citi)	ex 3824 99 96
Kālija hlorāts (CAS RN 3811-04-9)	40 masas %	Licencēšana nav atļauta	ex 2829 19 00	ex 3824 99 96
Kālija perhlorāts (CAS RN 7778-74-7)	40 masas %	Licencēšana nav atļauta	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96
Nātrija hlorāts (CAS RN 7775-09-9)	40 masas %	Licencēšana nav atļauta	2829 11 00	ex 3824 99 96
Nātrija perhlorāts (CAS RN 7601-89-0)	40 masas %	Licencēšana nav atļauta	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/1925 ⁽¹⁾. Par turpmākiem grozījumiem Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ⁽²⁾ I pielikumā būtu jāapspriežas attiecībā uz atjauninātajiem KN kodiem.

⁽²⁾ 16 masas % pēc slāpekļa masas attiecībā pret amonija nitrātu atbilst 45,7 % amonija nitrāta, atbrīvojoties no piemaisījumiem.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/1925 (2017. gada 12. oktobris), ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 282, 31.10.2017., 1. lpp.)

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.).

II PIELIKUMS

ZIŅOJAMI SPRĀGSTVIELU PREKURSORI

Saraksts, kurā noteiktas vielas atsevišķi vai maisījumos vai vielās, attiecībā uz kurām 24 stundu laikā jāziņo par aizdomīgiem darījumiem un būtiskiem pazušanas gadījumiem un zādībām

1. Vietas nosaukums un <i>Chemical Abstracts Service</i> (informatīvā ķīmijas dienesta) reģistra numurs (CAS RN)	2. Kombinētās nomenklatūras (KN) kods (1)	3. Kombinētās nomenklatūras (KN) kods maisījumiem bez sastāvdaļām (piemēram, dzīvsudrabiem, dārgmetāliem vai retzemju metāliem, vai radioaktīviem elementiem), kuru dēļ tos klasificē ar citu KN kodu (1)
Heksamīns (CAS RN 100-97-0)	ex 2933 69 40	ex 3824 99 93
Acetons (CAS RN 67-64-1)	2914 11 00	ex 3824 99 92
Kālija nitrāts (CAS RN 7757-79-1)	2834 21 00	ex 3824 99 96
Nātrija nitrāts (CAS RN 7631-99-4)	3102 50 00	ex 3824 99 96
Kalcija nitrāts (CAS RN 10124-37-5)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
Kalcija-amonijs nitrāts (CAS RN 15245-12-2)	ex 3102 60 00	ex 3824 99 96
Magnijs, pulveris (CAS RN 7439-95-4) (2) (3)	ex 8104 30 00	
Magnija nitrāta heksahidrāts (CAS RN 13446-18-9)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
Alumīnijs, pulveris (CAS RN 7429-90-5) (2) (3)	7603 10 00 ex 7603 20 00	

(1) Īstenošanas regula (ES) 2017/1925. Par turpmākiem grozījumiem Regulas (EEK) Nr. 2658/87 I pielikumā būtu jāapspriežas attiecībā uz atjauninātajiem KN kodiem.

(2) Ar daļiņu izmēru, kas mazāks par 200 µm.

(3) Vietas vai maisījuma veidā ar alumīniju vai magnija saturu 70 masas % vai vairāk.

III PIELIKUMS

LICENCES FORMĀTS

Formāts licencei, ar kuru plašas sabiedrības loceklim ir atļauts iegādāties, ievest, turēt īpašumā un lietot ierobežotus sprāgstvielu prekursorus saskaņā ar 6. panta 8. punktu.

1. Plašas sabiedrības loceklis (Vārds, uzvārds un adrese) Vārds, uzvārds: Personu apliecinoša dokumenta numurs: Adrese: Valsts: Tālr.: E-pasts:
2. Licences numurs
3. Licence vienreizējai vai vairākkārtējai lietošanai (lūdzu norādīt) ☐ ierobežota sprāgstvielu prekursora vienreizēja iegāde, ieviešana, turēšana īpašumā un lietošana ierobežota(-u) sprāgstvielu prekursora(-u) nosaukums(-i): maksimālais daudzums: maksimālā koncentrācija: licencēta lietošana: ☐ ierobežota sprāgstvielu prekursora vairākkārtēja iegāde, ieviešana, turēšana īpašumā un lietošana ierobežota(-u) sprāgstvielu prekursora(-u) nosaukums(-i): maksimālais daudzums, ko tur īpašumā jebkurā laikā: maksimālā koncentrācija: licencēta lietošana:
4. Adrese, kurā prekursors(-i) tiks glabāts(-i), ja tā atšķiras no 1. laukā norādītās un ja tāda prasība ir noteikta valsts tiesību aktos:
5. Adrese, kurā prekursors(-i) tiks lietots(-i), ja tā atšķiras no 1. laukā norādītās un ja tāda prasība ir noteikta valsts tiesību aktos:
6. Norādīt, vai ierobežotu(-us) sprāgstvielu prekursoru(-us) ir paredzēts ievest vai lietot (vai abējādi) dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kura izsniedz šo licenci, vai arī ārpus Eiropas Ekonomikas zonas: ☐ jā ☐ nē Adrese: Ierobežota(-u) sprāgstvielu prekursora(-u) ieviešanas vai lietošanas (vai abējādi) laika grafiks.

IV PIELIKUMS

KLIENTA PAZIŅOJUMS

par ierobežota sprāgstvielu prekursora, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/1148 ⁽¹⁾, konkrētu lietošanas veidu vai veidiem

(aizpildīt drukātiem burtiem) (*)

Apakšā parakstījusies persona

Vārds, uzvārds (klients): _____

Identitātes apliecība (numurs, izdevēja iestāde): _____

Pilnvarotais pārstāvis:

Uzņēmums (mātes): _____

Pievienotās vērtības nodokļa vai jebkāds cits uzņēmuma identifikācijas numurs (**)/Adrese:

Komerccarbība/darījumdarbība/profesija: _____

Produkta komercnosaukums	Ierobežots sprāgstvielu prekursors	CAS Nr.	Daudzums (kg/litri)	Koncentrācija	Paredzētais lietojums

Ar šo es apliecinu, ka komercializētais produkts un viela vai maisījums, kas ir tā sastāvā, tiks lietots vienīgi atbilstīgi paredzētajam lietojumam, kas jebkurā gadījumā ir likumīgs lietojums, un tiks pārdots vai piegādāts citam klientam vienīgi tādā gadījumā, ja arī tas sniegs līdzīgu paziņojumu par lietojumu, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti Regulā (ES) 2019/1148 attiecībā uz to, kā tas darāms pieejams plašas sabiedrības loceklim.

Paraksts: _____ Vārds, uzvārds: _____

Amats: _____ Datums: _____

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1148 (2019. gada 20. jūnijs) par sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību un lietošanu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 un atceļ Regulu (ES) Nr. 98/2013 (OV L 186, 11.7.2019., X. lpp.).

(*) Vielu tabulā jūs varat pievienot vajadzīgās rindas.

(**) Ekonomikas dalībnieka PVN identifikācijas numura derīgumu jūs varat pārbaudīt Komisijas VIES vietnē. Atkarībā no valsts noteikumiem datu aizsardzības jomā dažas dalībvalstis norādīs arī nosaukumu un adresi, kas saistīta ar attiecīgo PVN identifikācijas numuru, kā tās ir reģistrētas valsts datubāzēs.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1149**(2019. gada 20. jūnijs),****ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344****(Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 46. un 48. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība ir Savienības iekšējā tirgus pamatprincipi, kas noteikti Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD).
- (2) Ievērojot Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. pantu, Savienības darbība ir vērsta uz to, lai izveidotu sociālo tirgus ekonomiku ar augstu konkurētspēju, kuras mērķis ir panākt pilnīgu nodarbinātību un sociālo attīstību, veicināt sociālo taisnīgumu un aizsardzību, sieviešu un vīriešu līdztiesību un solidaritāti starp paaudzēm un apkarot diskrimināciju. Ievērojot LESD 9. pantu, Savienībai, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, ir jāņem vērā prasības, kas cita starpā saistītas ar augsta līmeņa nodarbinātības veicināšanu, atbilstīgas sociālās aizsardzības nodrošināšanu, sociālās atstumtības apkarošanu, kā arī ar izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšanu.
- (3) Eiropas Parlaments, Padome un Komisija 2017. gada 17. novembrī sociālajā samitā par taisnīgām darbvietām un izaugsmi, kas notika Ģēteborgā, kopīgi paziņoja par Eiropas sociālo tiesību pilāra izveidi. Kā apstiprināts Eiropas Padomes 2017. gada 14. un 15. decembrī notikušās sanāksmes secinājumos, minētajā samitā tika uzsvērts, ka, lai turpinātu attīstīt Savienības sociālo dimensiju, vispirms ir jādome par cilvēkiem un, izvērsot centienus visos līmeņos, ir jāsekmē konverģence.
- (4) Kopīgajā deklarācijā par ES likumdošanas prioritātēm 2018. un 2019. gadā Eiropas Parlaments, Padome un Komisija apņēmas rīkoties, lai stiprinātu Savienības sociālo dimensiju, strādājot pie tā, lai uzlabotu sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, aizsargājot darba ņēmējus no veselības apdraudējumiem darbavietā, ar modernizētiem darba ņēmēju darbā norīkošanas noteikumiem nodrošinot taisnīgu attieksmi pret visām personām Savienības darba tirgū un turpinot uzlabot Savienības tiesību aktu izpildi pāri robežām.

⁽¹⁾ OV C 440, 6.12.2018., 128. lpp.⁽²⁾ OV C 461, 21.12.2018., 16. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 13. jūnija lēmums.

- (5) Lai aizsargātu mobilo darba ņēmēju tiesības un veicinātu taisnīgu konkurenci starp uzņēmumiem, jo īpaši starp maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), ir ļoti svarīgi panākt Savienības tiesību aktu labāku pārrobežu izpildi darbaspēka mobilitātes jomā un vērsties pret ļaunprātīgu rīcību.
- (6) Būtu jāizveido Eiropas Darba iestāde ("Iestāde"), lai palīdzētu stiprināt taisnīgumu iekšējā tirgū un uzticēšanos tam. Būtu skaidri jādefinē Iestādes mērķi, stingri pievēršoties ierobežotam skaitam uzdevumu, lai nodrošinātu, ka pieejamie līdzekļi tiek pēc iespējas efektīvāk izmantoti jomās, kurās Iestāde var nodrošināt vislielāko pievienoto vērtību. Šajā nolūkā Iestādei būtu jāpalīdz dalībvalstīm un Komisijai centienos stiprināt piekļuvi informācijai, būtu jāatbalsta noteikumu ievērošana un dalībvalstu sadarbība Savienības tiesību aktu, kas saistīti ar darbaspēka mobilitāti Savienībā, konsekventā, efektīvā un iedarbīgā piemērošanā un izpildē visā Savienības teritorijā un sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanā un būtu jāuzņemas mediatora loma un jāatvieglo risinājumu rašana strīdu gadījumā.
- (7) Ir ļoti svarīgi uzlabot personu un darba devēju, jo īpaši MVU, piekļuvi informācijai par to tiesībām un pienākumiem darbaspēka mobilitātes, pakalpojumu brīvas aprites un sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas jomās, lai tie varētu pilnībā izmantot iekšējā tirgus piedāvātās iespējas.
- (8) Iestādei būtu jāveic savas darbības darbaspēka Savienības mēroga pārrobežu mobilitātes un sociālā nodrošinājuma koordinēšanas jomā, tostarp darba ņēmēju pārvietošanās brīvības, darba ņēmēju norīkošanas un ļoti mobilo pakalpojumu jomā. Tai būtu arī jāuzlabo dalībvalstu sadarbība nedeklarēta darba novēršanā un citās situācijās, kas apdraud iekšējā tirgus pienācīgu darbību, piemēram, saistībā ar "pastkastīšu" struktūrām un fiktīvu pašnodarbinātību, neskarot dalībvalstu kompetenci lemt par valstu pasākumiem. Ja Iestāde savu darbību veikšanas laikā uzzina par iespējamiem pārkāpumiem Savienības tiesību aktu jomā, piemēram, par pārkāpumiem attiecībā uz darba apstākļiem vai veselības aizsardzību un drošību, vai darbaspēka ekspluatāciju, tai būtu jāspēj par tiem ziņot attiecīgo dalībvalstu valsts iestādēm un vajadzības gadījumā arī Komisijai un citām kompetentajām Savienības iestādēm, un šajos jautājumos sadarboties ar tām.
- (9) Iestādes darbību tvērumam būtu jāattiecas uz konkrētiem Savienības tiesību aktiem, kas uzskaitīti šajā regulā, tostarp tajos izdarītajos grozījumos. Minētais saraksts būtu jāpaplašina, ja tiek pieņemti turpmāki Savienības tiesību akti par darbaspēka mobilitāti Savienības mērogā.
- (10) Iestādei, negaidot pamudinājumu, būtu aktīvi jāatbalsta Savienības un valstu centieni Savienības mēroga darbaspēka mobilitātes un sociālā nodrošinājuma koordinēšanas jomā un savi uzdevumi jāveic, pilnībā sadarbojoties ar Savienības iestādēm un struktūrām, kā arī ar dalībvalstīm, nepieļaujot darba dublēšanos un veicinot sinerģiju un papildināmību.
- (11) Iestādei šīs regulas darbības jomā būtu jāpalīdz vieglāk piemērot Savienības tiesību aktus un nodrošināt to izpildi, un tai būtu jāveicina atbalsts minēto noteikumu izpildes nodrošināšanai ar vispārēji piemērojamiem koplīgumiem saskaņā ar dalībvalstu praksi. Lai to panāktu, Iestādei būtu jāizveido vienota Savienības tīmekļa vietne, kas nodrošinātu pieeju visām atbilstīgajām Savienības tīmekļa vietnēm un valstu tīmekļa vietnēm, kuras izveidotas, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/67/ES⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/54/ES⁽⁵⁾. Neskarot uzdevumus un darbības, ko veic Administratīvā komisija sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai, kura izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004⁽⁶⁾ ("Administratīvā komisija"), Iestādei būtu arī jāpalīdz koordinēt sociālās nodrošināšanas sistēmas.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula") (OV L 159., 28.5.2014., 11. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/54/ES 2014. gada 16. aprīlis) par pasākumiem, ar ko veicina darba ņēmējiem piešķirto tiesību īstenošanu darba ņēmēju pārvietošanās brīvības jomā (OV L 128, 30.4.2014., 8. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

- (12) Dažos gadījumos, lai risinātu konkrētas vajadzības konkrētās nozarēs, piemēram, starptautisko pārvadājumu, tostarp pa ceļu, dzelzceļu, jūru, iekšzemes ūdensceļiem un gaisu, nozarē, ir pieņemti Savienības tiesību akti atsevišķās nozarēs. Šīs regulas darbības jomā Iestādei būtu jāpievēršas arī šādu Savienības nozaru tiesību aktu piemērošanas pārrobežu mobilitātes un sociālās nodrošināšanas aspektiem. Iestādes darbību tvērums, jo īpaši jautājums, vai tās darbībām būtu jāaptver arī citi Savienības tiesību akti, kas attiecas uz nozaru vajadzībām starptautisko pārvadājumu nozarē, būtu regulāri jāizvērtē un vajadzības gadījumā jāpārskata.
- (13) Iestādes darbībām vajadzētu attiekties uz personām, uz kurām attiecas Savienības tiesību akti šīs regulas darbības jomā, tostarp darba ņēmējiem, pašnodarbinātām personām un darba meklētājiem. Šādu personu vidū vajadzētu būt gan Savienības pilsoņiem, gan trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ir likumīgi Savienības rezidenti, piemēram, norīkoti darba ņēmējiem, uzņēmuma ietvaros pārceltiem darba ņēmējiem vai pastāvīgiem iedzīvotājiem un arī viņu ģimenes locekļiem, kā tas ir noteikts ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, kuri reglamentē šādu personu mobilitāti Savienībā.
- (14) Iestādes izveidei nebūtu jārada jaunas tiesības vai pienākumi ne personām, ne darba devējiem, ieskaitot ekonomikas dalībniekus un bezpeļņas organizācijas, jo Iestādes darbībām uz šādām personām un darba devējiem būtu jāattiecas tādā mērā, cik uz tiem attiecas Savienības tiesību akti šīs regulas darbības jomas ietvaros. Ciešākai sadarbībai izpildes nodrošināšanas jomā nebūtu jārada pārmērīgs administratīvais slogs ne mobiliem darba ņēmējiem, ne darba devējiem, jo īpaši MVU, un tā nedrīkstētu kļūt par darbaspēka mobilitāti bremzējošu faktoru.
- (15) Lai nodrošinātu, ka personas un darba devēji var gūt labumu no taisnīga un efektīva iekšējā tirgus, Iestādei būtu jāatbalsta dalībvalstu centieni veicināt to iespējas būt mobiliem vai sniegt pakalpojumus un pieņemt darbā jebkurā vietā Savienībā, tostarp iespējas piekļūt pārrobežu mobilitātes pakalpojumiem, piemēram, darba, stažēšanās un mācekļības piedāvājumu pārrobežu piemeklēšanai un mobilitātes shēmām, piemēram, "Tava pirmā EURES darba-vieta" vai "ErasmusPRO". Iestādei – sadarbībā ar citiem Savienības informācijas dienestiem, piemēram, "Tavs Eiropas padomdevējs", un pilnībā izmantojot portālu "Tava Eiropa", kurš kļūs par vienotās digitālās vārtejas, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1724 ⁽⁷⁾, pamatu, un nodrošinot saskaņību ar to, – būtu arī jāpalīdz uzlabot informācijas pārredzamību, tostarp par tiesībām un pienākumiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, un personu un darba devēju piekļuvi pakalpojumiem.
- (16) Šajā nolūkā Iestādei būtu jāsadarbības ar citām attiecīgām Savienības iniciatīvām un tīkliem, īpaši ar Eiropas valstu nodarbinātības dienestu tīklu, Eiropas Biznesa atbalsta tīklu, Robežu kontaktpunktu SOLVIT un Vecāko darba inspektoru komiteju, kā arī attiecīgajiem valstu dienestiem, piemēram, struktūrām, kuras veicina vienlīdzīgu attieksmi un atbalsta Savienības darba ņēmējus un viņu ģimenes locekļus un kuras dalībvalstis izraudzījušās, ievērojot Direktīvu 2014/54/ES. Iestādei būtu jāaizstāj Komisija attiecībā uz Eiropas Nodarbinātības dienestu tīkla (EURES) Eiropas Koordinācijas biroja, kurš izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/589 ⁽⁸⁾, pārvaldību, ieskaitot lietotāju vajadzību un darbības prasību noteikšanu EURES portāla un saistīto informācijas tehnoloģiju (IT) pakalpojumu efektivitātes nodrošināšanai, izņemot IT nodrošināšanu un IT infras-truktūras darbību un pilnveidi, par ko joprojām gādās Komisija.
- (17) Lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu taisnīgu, vienkāršu un efektīvu piemērošanu un īstenošanu, Iestādei būtu jāatbalsta sadarbība un savlaicīga informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm. Valsts sadarbības koordinatori, kas strādā Iestādē, kopā ar pārējo personālu būtu jāatbalsta dalībvalstu sadarbības pienākumu izpilde, jāpaātrina apmaiņas starp tām ar tādu procedūru palīdzību, kas paredzēta, lai mazinātu kavēšanos, un jānodrošina saikne ar citiem valsts sadarbības koordinatoru birojiem, struktūrām un kontaktpunktiem, kas izveidoti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Iestādei būtu jāveicina inovatīvu pieeju izmantošana rezultatīvai un efektīvai pārrobežu sadarbībai, ieskaitot elektroniskos datu apmaiņas rīkus, piemēram, sociālā nodrošinājuma informācijas elektroniskās apmaiņas sistēmu un Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI), un būtu jāsekmē procedūru digitalizācija un tādu IT rīku uzlabošana, kuri tiek izmantoti ziņu apmaiņai starp valstu iestādēm.

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/589 (2016. gada 13. aprīlis) par Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu (EURES), darba ņēmēju piekļuvi mobilitātes pakalpojumiem un turpmāku darba tirgu integrāciju un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 492/2011 un (ES) Nr. 1296/2013 (OV L 107, 22.4.2016., 1. lpp.).

- (18) Lai palielinātu dalībvalstu spēju nodrošināt to cilvēku aizsardzību, kuri īsteno savas tiesības brīvi pārvietoties, un spēju cīnīties pret tādiem Savienības tiesību aktu pārkāpumiem šīs regulas darbības jomā, kuriem ir pārrobežu dimensija, Iestādei būtu jāatbalsta valstu iestādes saskaņotu un kopīgu inspekciju veikšanā, tostarp atvieglojot inspekciju īstenošanu saskaņā ar Direktīvas 2014/67/ES 10. pantu. Minētajām inspekcijām būtu jānotiek pēc dalībvalstu pieprasījuma vai pēc to piekrišanas Iestādes ierosinājumam. Iestādei dalībvalstīm, kas piedalās saskaņotajās vai kopīgajās inspekcijās, būtu jāsniedz stratēģisks, loģistikas un tehnisks atbalsts, pilnībā ievērojot konfidencialitātes prasības. Inspekcijas būtu jāveic, vienojoties ar attiecīgajām dalībvalstīm, un tām būtu jānotiek saskaņā ar to dalībvalstu valsts tiesību aktos paredzēto tiesisko regulējumu vai praksi, kur tās tiek veiktas. Dalībvalstīm būtu jāveic turpmāki pasākumi saistībā ar saskaņoto vai kopīgo inspekciju rezultātiem atbilstoši valsts tiesību aktiem vai praksei.
- (19) Saskaņotas un kopīgas inspekcijas nedrīkstētu aizstāt vai mazināt valstu kompetenci. Arī valstu iestādes kā pilntiesīgi dalībnieki būtu pilnībā jāiesaista šādu inspekciju īstenošanas procesā. Ja par inspekcijām valsts līmenī ir atbildīgas arodbiedrības, saskaņotas un kopīgas inspekcijas būtu jāveic tikai tad, ja tām ir piekrituši un tajās tiek iesaistīti atbilstīgie sociālie partneri.
- (20) Lai sekotu līdzi jaunākajām tendencēm, problēmām vai nepilnībām darbaspēka mobilitātes un sociālā nodrošinājuma koordinēšanas jomā, Iestādei, sadarbojoties ar dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā ar sociālajiem partneriem, būtu jāizveido analītiskās un riska novērtēšanas spējas. Tajās būtu jāietilpst darba tirgus analīzes un pētījumu veikšanai, kā arī salīdzinošajai izvērtēšanai. Iestādei būtu jāuzrauga potenciāla prasmju vai darbaspēka pārrobežu plūsmu nelīdzsvarotība, tostarp tās iespējamā ietekme uz teritoriālo kohēziju. Iestādei arī būtu jāsniedz atbalsts riska novērtējumā, kas minēts Direktīvas 2014/67/ES 10. pantā. Iestādei būtu jānodrošina sinerģija un papildināmība ar Savienības aģentūrām, dienestiem vai tīkliem. Tādēļ tai būtu jāpieprasa SOLVIT un līdzīgu dienestu ieguldījums, risinot konkrētām nozarēm specifiskus uzdevumus un problēmas, kas atkārtoti rodas saistībā ar darbaspēka mobilitāti un kas ietilpst šīs regulas darbības jomā. Iestādei arī būtu jāatvieglo un jāracionalizē datu vākšanas darbības, kuras paredz Savienības tiesību akti šīs regulas darbības jomā. Tas nenozīmē jaunu ziņošanas pienākumu radīšanu dalībvalstīm.
- (21) Lai stiprinātu valsts iestāžu spējas darbaspēka mobilitātes un sociālā nodrošinājuma koordinācijas jomā un uzlabotu Savienības tiesību aktu konsekventu piemērošanu šīs regulas darbības jomā, Iestādei būtu jāpalīdz valsts iestāžu darbībā, tostarp izstrādājot praktiskas vadlīnijas, izveidojot apmācības programmas un programmas, kas vērstas uz mācīšanos no līdzbiedriem, tostarp darba inspekcijām, tām vērstoties pret tādām problēmām kā fiktīva pašnodarbinātība un ar darba ņēmēju darbā norīkošanu saistīta ļaunprātīga rīcība, veicinot savstarpējās palīdzības projektus, atvieglojot personāla apmaiņu, piemēram, tādu, kas minēta Direktīvas 2014/67/ES 8. pantā, un atbalstot dalībvalstis tādu informētības veicināšanas kampaņu organizēšanā, kurās personas un darba devēji tiek informēti par to tiesībām un pienākumiem. Iestādei būtu jāveicina apmaiņa ar labu praksi un zināšanām un to izplatīšana un pārņemšana un jāveicina savstarpēja izpratne par dažādām valstu sistēmām un praksi.
- (22) Iestādei būtu jāveido sinerģija starp tās uzdevumu nodrošināt taisnīgu darbaspēka mobilitāti un novērst nedeklarētu darbu. Šajā regulā nedeklarēta darba "novēršana" ir preventīvu pasākumu veikšana pret nedeklarētu darbu, atturēšana no tā un tā apkarošana, kā arī tā deklarēšanas sekmēšana. Pamatojoties uz "Eiropas platformas sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu", kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2016/344⁽⁹⁾, zināšanām un darba metodēm, Iestādei, iesaistot sociālos partnerus, būtu jāizveido pastāvīga darba grupa, arī ar nosaukumu "Eiropas platforma sadarbības stiprināšanai nolūka novērst nedeklarētu darbu". Iestādei būtu jānodrošina platformas, kas izveidota ar Lēmumu (ES) 2016/344, esošo darbību netraucēta nodošana šai jaunajai darba grupai Iestādē.
- (23) Iestādei būtu jāuzņemas mediatora loma. Dalībvalstīm būtu jāspēj strīdīgās individuālās lietas nodot mediācijai Iestādē pēc tam, kad nav izdevies tās atrisināt tieša kontakta un dialoga ceļā. Mediācijā būtu jārisina tikai dalībvalstu strīdi, bet personām un darba devējiem, kuri saskaras ar grūtībām savu Savienības tiesību īstenošanā, būtu jāturpina vērsties valsts un Savienības dienestos, kuri paredzēti šādu lietu izskatīšanai, piemēram, SOLVIT tīklā, kurā Iestādei šādas lietas būtu jānodod. SOLVIT tīklam arī būtu jāspēj Iestādes izskatīšanai nodot lietas, kurās problēmu nevar atrisināt starp valstu pārvaldēm esošo atšķirību dēļ. Iestādei būtu jāuzņemas mediatora loma, neskarot Eiropas Savienības Tiesas (Tiesa) kompetences attiecībā uz Savienības tiesību aktu interpretāciju un neskarot Administratīvās komisijas kompetences.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2016/344 (2016. gada 9. marts) par Eiropas platformas izveidi sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu (OV L 65, 11.3.2016., 12. lpp.).

- (24) Eiropas sadarbības satvars (*EIF*) nodrošina principus un ieteikumus, kā uzlabot sadarbības darbību pārvaldību un sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, izveidot starporganizāciju un pārrobežu attiecības, racionalizēt procesus, kas atbalsta gala-gala digitālās apmaiņas, un nodrošināt, ka gan esoši, gan jauni tiesību akti atbalsta sadarbības principus. Eiropas sadarbības atsaucē arhitektūra (*EIRA*) ir vispārīga struktūra, kas sastāv no principiem un pamatnostādņiem, ko piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā (ES) 2015/2240 ⁽¹⁰⁾ minēto sadarbības risinājumu īstenošanai. Gan *EIF*, gan *EIRA* būtu jāsniedz norādes un atbalsts Iestādei attiecībā uz sadarbības jautājumiem.
- (25) Iestādei būtu jātiecas Savienībai un valstu ieinteresētajām personām nodrošināt labāku piekļuvi tiešsaistes informācijai un pakalpojumiem un atvieglot informācijas apmaiņu starp tām. Tāpēc Iestādei pēc iespējas būtu jānodrošina izmantot digitālos rīkus. Papildus IT sistēmām un tīmekļa vietnēm arvien lielāka būtiska loma pārrobežu darbības mobilitātes tirgū ir tādiem digitālajiem rīkiem kā tiešsaistes platformas un datubāzes. Tāpēc šādi instrumenti ir lietderīgi, lai nodrošinātu vieglu piekļuvi attiecīgajai tiešsaistes informācijai un lai Savienībai un valstu ieinteresētajām personām atvieglotu informācijas apmaiņu attiecībā uz to pārrobežu pasākumiem.
- (26) Iestādei būtu jātiecas uz to, lai tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes, kas izveidotas šajā regulā noteikto uzdevumu īstenošanai, atbilstu attiecīgajām Savienības prasībām par piekļūstamību. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/2102 ⁽¹¹⁾ dalībvalstīm ir jānodrošina, lai to publisko iestāžu tīmekļa vietnes būtu piekļūstamas saskaņā ar uztveramības, darbināmības, saprotamības un robustuma principiem un lai tās atbilstu minētās direktīvas prasībām. Minētā direktīva neattiecas uz Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm. Tomēr Iestādei būtu jācenšas ievērot minētajā direktīvā izklāstītos principus.
- (27) Iestāde būtu jāpārvalda un tai būtu jādarbojas saskaņā ar principiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta, Padomes un Eiropas Komisijas 2012. gada 19. jūlija kopīgajā paziņojumā par decentralizētajām aģentūrām.
- (28) Vienlīdzības princips ir viens no Savienības tiesību pamatprincipiem. Tas paredz, ka sieviešu un vīriešu līdztiesību nodrošina visās jomās, tostarp nodarbinātības, darba un atalgojuma jomā. Visām pusēm būtu jātiecas panākt, lai Valdē un Ieinteresēto personu grupā būtu līdzsvarota sieviešu un vīriešu pārstāvība. Minēto mērķi Valdei būtu jātiecas sasniegt attiecībā uz priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka amatiem kopumā.
- (29) Lai nodrošinātu efektīvu Iestādes darbību, tās Valdē vajadzētu būt pārstāvētām dalībvalstīm un Komisijai. Eiropas Parlaments, kā arī starpnozaru sociālo partneru organizācijas Savienības līmenī, vienlīdzīgi pārstāvot arodbiedrību un darba devēju organizācijas, un nodrošinot pienācīgu MVU pārstāvību, arī var izvirzīt pārstāvjus Valdei. Valdes sastāvam, ieskaitot priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka atlasi, būtu jāatbilst dzimumu līdzsvara, pieredzes un kvalifikācijas principiem. Lai nodrošinātu rezultātīvu un efektīvu Iestādes darbību, Valdei jo īpaši būtu jāpieņem gada darba programma, jāveic savas funkcijas attiecībā uz Iestādes budžetu, jāpieņem Iestādei piemērojamie finansiālie noteikumi, jāieceļ izpilddirektors un jānosaka procedūras, kas attiecas uz izpilddirektora lēmumu pieņemšanu attiecībā uz Iestādes darbības uzdevumiem. Valdes sanāksmēs kā novērotājiem vajadzētu būt iespēja piedalīties tādu trešo valstu pārstāvjiem, kuras piemēro Savienības noteikumus šīs regulas darbības jomā.
- (30) Izņēmuma gadījumos, ja ir jāsauglabā maksimālais konfidencialitātes līmenis, valdes apspriedēs nevajadzētu piedalīties Eiropas Parlamenta ieceltajam neatkarīgajam ekspertam un starpnozaru sociālo partneru Savienības līmeņa organizāciju pārstāvjiem. Šāds noteikums būtu skaidri jānorāda Valdes reglamentā, un tas attiektos tikai uz sensitīvu informāciju par atsevišķiem gadījumiem, lai nodrošinātu, ka eksperta un pārstāvju efektīva līdzdalība Valdes darbā netiek nepamatoti ierobežota.
- (31) Būtu jāieceļ izpilddirektors, lai nodrošinātu Iestādes vispārējo administratīvo pārvaldību un Iestādei uzticēto uzdevumu izpildi. Citi darbinieki var aizvietot izpilddirektoru, ja tas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai nodrošinātu Iestādes ikdienas vadību saskaņā ar Iestādes iekšējiem noteikumiem, neradot papildu vadības amatus.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2015/2240 (2015. gada 25. novembris), ar ko izveido programmu Eiropas publiskās pārvaldes iestāžu, uzņēmumu un iedzīvotāju sadarbības risinājumu un kopīgu sistēmu nodrošināšanai (programma ISA²) kā līdzekli publiskā sektora modernizācijai (OV L 318, 4.12.2015., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2102 (2016. gada 26. oktobris) par publiskā sektora struktūru tīmekļvietņu un mobilo lietotņu piekļūstamību (OV L 327, 2.12.2016., 1. lpp.).

- (32) Neskarot Komisijas pilnvaras, Valdei un izpilddirektoram vajadzētu būt neatkarīgiem savu pienākumu izpildē un būtu jārikojas sabiedrības interesēs.
- (33) Iestādei ar īpašas ieinteresēto personu grupas palīdzību būtu tieši jāizmanto attiecīgo ieinteresēto personu zinātība jautājumos, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā. Tās sastāvā vajadzētu būt pārstāvjiem no Savienības līmeņa sociālajiem partneriem, tostarp atzītiem Savienības nozaru sociālajiem partneriem, kuri pārstāv nozares, ko darba spēka mobilitātes problēmas skar visvairāk. Ieinteresēto personu grupai vajadzētu būt iepriekš informētai un tai vajadzētu spēt pēc pieprasījuma vai pēc pašu iniciatīvas sniegt Iestādei savus atzinumus. Veicot savas darbības, ieinteresēto personu grupa pienācīgi ņems vērā atzinumus, kurus sniegusi Sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijas padomdevējas komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 883/2004, un Darba ņēmēju pārvietošanās brīvības padomdevējas komiteja, kura izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 492/2011 ⁽¹²⁾, un izmantos abu minēto komiteju zinātību.
- (34) Lai garantētu Iestādes pilnīgu autonomiju un neatkarību, tai būtu jāpiešķir autonomas budžets, kura ieņēmumus veido iemaksas no Savienības vispārējā budžeta, brīvprātīgas finanšu iemaksas no dalībvalstīm un iemaksas no trešām valstīm, kas iesaistās Iestādes darbā. Izņēmuma un pienācīgi pamatotos gadījumos tai būtu jāspēj saņemt deleģēšanas nolīgumus vai *ad hoc* dotācijas un iekasēt maksu par publikācijām vai jebkādiem pakalpojumiem, ko sniedz Iestāde.
- (35) Iestādes darbībai vajadzīgie tulkošanas pakalpojumi būtu jāsniedz Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centram (Tulkošanas centrs). Iestādei būtu jāsadarbjas ar Tulkošanas centru, lai noteiktu rādītājus attiecībā uz kvalitāti, savlaicīgumu un konfidencialitāti, skaidri noteiktu Iestādes vajadzības un prioritātes un izveidotu pārredzamas un objektīvas tulkošanas procesa procedūras.
- (36) Personas datu apstrādei šīs regulas ietvaros būtu jānotiek atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/679 ⁽¹³⁾ vai (ES) 2018/1725 ⁽¹⁴⁾ atkarībā no tā, kura ir piemērojama. Tas ietver atbilstīgu tehnisku un organizatorisku pasākumu ieviešanu, lai izpildītu minētajās regulās noteiktos pienākumus, jo īpaši pasākumus attiecībā uz apstrādes likumību, apstrādes darbību drošību, informācijas sniegšanu un datu subjektu tiesībām.
- (37) Lai nodrošinātu Iestādes darbības pārredzamību, būtu jāparedz, ka Iestādei tiek piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁵⁾. Atbilstīgi LESD 228. pantam Iestādes darbības būtu jāpārtrauc Eiropas ombudam.
- (38) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁶⁾ būtu jāpiemēro Iestādei, un tai būtu jāpievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, kuru veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).
- (39) Iestādes uzņēmējai dalībvalstij būtu jānodrošina labākie iespējamie apstākļi pienācīgai Iestādes darbībai.
- (40) Lai nodrošinātu atvērtus un pārredzamus nodarbinātības nosacījumus un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, uz Iestādes darbiniekiem un izpilddirektoru būtu jāattiecinā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, kas noteikti Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽¹⁷⁾ (attiecīgi "Civildienesta noteikumi" un "Nodarbināšanas kārtība"), tostarp noteikumi par dienesta noslēpumu vai citas līdzvērtīgas prasības attiecībā uz konfidencialitāti.

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽¹⁷⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

- (41) Attiecīgās kompetences ietvaros Iestādei būtu jāsadarbojas ar Savienības aģentūrām, jo īpaši nodarbinātības un sociālās politikas jomā izveidotajām aģentūrām, izmantojot to zinātību un maksimāli palielinot sinerģiju: Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu (*Eurofound*), Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centru (*Cedefop*), Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru (*EU-OSHA*) un Eiropas Izglītības fondu (*ETF*), kā arī – attiecībā uz cīņu ar organizēto noziedzību, ieskaitot cilvēku tirdzniecību, – Eiropas Savienības Aģentūru tiesībsardzības sadarbībai (*Eiropolu*) un Eiropas Savienības Aģentūru tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*). Ar šādu sadarbību būtu jānodrošina koordinācija un jāveicina sinerģijas veidošanās, nepieļaujot nekādu dublēšanos minēto struktūru darbībā.
- (42) Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācijas jomā Iestādei un Administratīvajai komisijai būtu cieši jāsadarbjas ar mērķi panākt sinerģiju un izvairīties no jebkādas dublēšanās.
- (43) Lai pievienotu operatīvo dimensiju darbaspēka pārrobežu mobilitātes jomās pastāvošo struktūru darbībām, Iestādei būtu jāpilda uzdevumi, kurus veic Darba ņēmēju pārvietošanās brīvības tehniskā komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 492/2011, Ekspertu komiteja par darba ņēmēju norīkošanu darbā, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/17/EK⁽¹⁸⁾, tostarp informācijas apmaiņa par administratīvo sadarbību, palīdzība ar īstenošanu saistītos jautājumos, kā arī izpilde pāri robežām, un platforma, kas izveidota ar Lēmumu (ES) 2016/344. Līdz ar Iestādes darbības uzsākšanu minētajām struktūrām būtu jābeidz pastāvēt. Valde var nolemt izveidot īpašas darba grupas vai ekspertu grupas.
- (44) Sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijas padomdevēja komiteja un Darba ņēmēju pārvietošanās brīvības padomdevēja komiteja nodrošina forumu apspriedēm ar sociālajiem partneriem un valdības pārstāvjiem valsts līmenī. Iestādei būtu jāsniedz ieguldījums to darbā, un tā drīkst piedalīties to sanāksmēs.
- (45) Lai atspoguļotu šo jauno institucionālo sistēmu, Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 būtu jāgroza un Lēmums (ES) 2016/344 būtu jāatceļ, tiklīdz Iestāde uzsāk darbību.
- (46) Iestādei būtu jāievēro valstu darba attiecību sistēmu dažādība, kā arī sociālo partneru autonomija, kā tas ir skaidri atzīts LESD. Dalība Iestādes darbībā neskar dalībvalstu kompetenci, pienākumus un atbildību, kas cita starpā paredzēta attiecīgajās un piemērojamās Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijās, piemēram, Konvencijā Nr. 81 par darba inspekciju ražošanā un tirdzniecībā, un dalībvalstu pilnvaras regulēt valsts darba attiecības, būt par starpnieku tajās vai tās uzraudzīt, jo īpaši attiecībā uz tādu tiesību īstenošanu, kas attiecas uz koplīguma slēgšanu un kolektīvu rīcību.
- (47) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, tās darbības jomā veicināt taisnīgas darbaspēka mobilitātes nodrošināšanu visā Savienībā un palīdzēt dalībvalstīm un Komisijai koordinēt sociālā nodrošinājuma sistēmas Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, tām rīkojoties nesaskaņoti, un to, ka minēto darbību pārrobežu rakstura un lielākas dalībvalstu sadarbības dēļ to labāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (48) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kā noteikts LES 6. pantā,

⁽¹⁸⁾ Komisijas Lēmums 2009/17/EK (2008. gada 19. decembris), ar ko izveido Ekspertu komiteju par darba ņēmēju norīkošanu darbā (OV L 8, 13.1.2009., 26. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRINCIPI

1. pants

Izveide, priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido Eiropas Darba iestādi ("Iestāde").
2. Iestāde palīdz dalībvalstīm un Komisijai efektīvi piemērot un īstenot Savienības tiesību aktus, kas saistīti ar darba-pēka mobilitāti visā Savienībā un sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu Savienībā. Iestādes darbības joma aptver 4. punktā minētos Savienības tiesību aktus, tostarp visas direktīvas, regulas un lēmumus, kas pamatojas uz minētajiem aktiem, un visus turpmāk pieņemtos juridiski saistošos Savienības aktus, ar ko nosaka Iestādes uzdevumus.
3. Šī regula nekādā veidā neietekmē dalībvalstīs un Savienības līmenī atzīto pamattiesību īstenošanu, tostarp tiesības vai brīvību streikot vai veikt citu rīcību, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi paredzēta konkrētajās dalībvalstu darba attiecību sistēmās. Tāpat tā neskar tiesības sarunās vienoties par koplīgumiem, slēgt un izpildīt tos vai arī kolektīvi rīkoties saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi.
4. Iestādes darbības joma aptver šādus Savienības aktus, tostarp visus turpmākos grozījumus minētajos aktos:
 - a) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK ⁽¹⁹⁾;
 - b) Direktīva 2014/67/ES;
 - c) Regula (EK) Nr. 883/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 ⁽²⁰⁾, tostarp Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 ⁽²¹⁾ un (EEK) Nr. 574/72 ⁽²²⁾ noteikumi tiktāl, ciktāl tie joprojām ir piemērojami, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1231/2010 ⁽²³⁾ un Padomes Regula (EK) Nr. 859/2003 ⁽²⁴⁾, ar kuru Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētās regulas neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ;
 - d) Regula (ES) Nr. 492/2011;

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).

⁽²¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp.).

⁽²²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 74, 27.3.1972., 1. lpp.).

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1231/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko Regulu (EK) Nr. 883/2004 un Regulu (EK) Nr. 987/2009 attiecina arī uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem minētās regulas neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 344, 29.12.2010., 1. lpp.).

⁽²⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 859/2003 (2003. gada 14. maijs), ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.).

- e) Direktīva 2014/54/ES;
- f) Regula (ES) 2016/589;
- g) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 ⁽²⁵⁾;
- h) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/22/EK ⁽²⁶⁾;
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 ⁽²⁷⁾.

5. Iestādes darbību joma aptver šīs regulas noteikumus, kas saistīti ar dalībvalstu sadarbību nedeklarēta darba novēršanai.

6. Šajā regulā ņem vērā dalībvalstu kompetences attiecībā uz 4. punktā uzskaitīto Savienības tiesību aktu piemērošanu un izpildi.

Tā neietekmē personu vai darba devēju tiesības vai pienākumus, kas piešķirti ar Savienības tiesību aktiem vai valstu tiesību aktiem vai praksi, nedz arī no tiem izrietošās valstu iestāžu tiesības un pienākumus, kā arī sociālo partneru autonomiju, kā tas ir atzīts LESD.

Šī regula neskar esošos divpusējos nolīgumus un administratīvās sadarbības pasākumus starp dalībvalstīm, jo īpaši tos, kas saistīti ar saskaņotām un kopīgām inspekcijām.

2. pants

Mērķi

Iestādes mērķis ir palīdzēt nodrošināt taisnīgu darbaspēka mobilitāti visā Savienībā un palīdzēt dalībvalstīm un Komisijai koordinēt sociālā nodrošinājuma sistēmas Savienībā. Šajā nolūkā un ievērojot 1. pantā noteikto darbības jomu, Iestāde:

- a) atvieglo piekļuvi informācijai par tiesībām un pienākumiem saistībā ar darbaspēka mobilitāti Savienības teritorijā, kā arī attiecīgajiem pakalpojumiem;
- b) atvieglo un paplašina dalībvalstu savstarpējo sadarbību attiecīgo Savienības tiesību aktu izpildē visā Savienībā, cita starpā nodrošinot iespēju vieglāk īstenot saskaņotas un kopīgas inspekcijas;
- c) uzņemas mediatora lomu un atvieglo risinājumus dalībvalstu pārrobežu strīdu gadījumā; un
- d) atbalsta sadarbību starp dalībvalstīm nolūkā novērst nedeklarētu darbu.

3. pants

Juridiskais statuss

1. Iestāde ir Savienības struktūra un tiesību subjekts.

⁽²⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.).

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/22/EK (2006. gada 15. marts) par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un (EEK) Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu (OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp.).

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopāravadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.).

2. Katrā dalībvalstī Iestādei ir visplašākā tiesībspēja, kādu saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem piešķir juridiskām personām. Jo īpaši tā var pirkst un pārdot kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesos.

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI

4. pants

Iestādes uzdevumi

Lai sasniegtu savus mērķus, Iestāde veic šādus uzdevumus:

- a) atvieglo piekļuvi informācijai un koordinē EURES – saskaņā ar 5. un 6. pantu;
- b) atvieglo sadarbību un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, lai panāktu attiecīgo Savienības tiesību aktu konsekvenci, efektīvu un iedarbīgu piemērošanu un izpildi, – saskaņā ar 7. pantu;
- c) koordinē un atbalsta saskaņotas un kopīgas inspekcijas – saskaņā ar 8. un 9. pantu;
- d) veic analīzi un riska novērtējumu par darbaspēka pārobežu mobilitātes jautājumiem – saskaņā ar 10. pantu;
- e) atbalsta dalībvalstis ar spēju veidošanu attiecībā uz attiecīgo Savienības tiesību aktu efektīvu piemērošanu un izpildi – saskaņā ar 11. pantu;
- f) atbalsta dalībvalstis nolūkā novērst nedeklarētu darbu – saskaņā ar 12. pantu;
- g) darbojas kā mediators dalībvalstu strīdos par attiecīgo Savienības tiesību aktu piemērošanu – saskaņā ar 13. pantu.

5. pants

Informācija par darbaspēka mobilitāti

Iestāde uzlabo tādas vispārīgas informācijas pieejamību, kvalitāti un piekļūstamību, kura tiek piedāvāta personām, darba devējiem un sociālo partneru organizācijām attiecībā uz tiesībām un pienākumiem, kas izriet no Savienības aktiem, kas uzskaitīti 1. panta 4. punktā, lai atvieglotu darbaspēka mobilitāti Savienībā. Šajā nolūkā Iestāde:

- a) palīdz sniegt attiecīgu informāciju par personu tiesībām un pienākumiem darbaspēka pārobežu mobilitātes situācijās, tostarp izmantojot vienotu Savienības mēroga tīmekļa vietni, kas darbojas kā vienots portāls, no kura visās Savienības oficiālajās valodās pieejami informācijas avoti un pakalpojumi Savienības un valstu līmenī, un kas izveidota ar Regulu (ES) 2018/1724;
- b) atbalsta dalībvalstis Regulas (ES) 2016/589 piemērošanā;
- c) atbalsta dalībvalstis pienākumu izpildē attiecībā uz piekļuvi informācijai par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un šādas informācijas izplatīšanu, jo īpaši, kā noteikts Direktīvas 2014/54/ES 6. pantā un Regulas (ES) 2016/589 22. pantā, par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 883/2004 76. panta 4. un 5. punktā, un par darba ņēmēju norīkošanu darbā, kā noteikts Direktīvas 2014/67/ES 5. pantā, tostarp atsaucoties uz valstu informācijas avotiem, piemēram, vienotajām oficiālajām valstu tīmekļa vietnēm;

- d) palīdz dalībvalstīm panākt, lai attiecīgie valsts informācijas avoti un pakalpojumi būtu precīzāki, izsmelšāki un ērtāki lietošanai, vadoties pēc kvalitātes kritērijiem, kas noteikti Regulā (ES) 2018/1724;
- e) atbalsta dalībvalstis tādas informācijas un tādu pakalpojumu sniegšanas racionalizēšanā, kas tiek sniegti personām un darba devējiem un kas attiecas uz brīvprātīgu pārrobežu mobilitāti;
- f) atvieglo sadarbību starp kompetentajām struktūrām, kuras izraudzītas saskaņā ar Direktīvu 2014/54/ES, lai personām un darba devējiem sniegtu informāciju, norādījumus un palīdzību saistībā ar darbaspēka mobilitāti iekšējā tirgū.

6. pants

EURES darbības koordinēšana

Iestāde pārvalda saskaņā ar Regulas (ES) 2016/589 7. pantu izveidoto EURES Eiropas Koordinācijas biroju, lai atbalstītu dalībvalstis, ar EURES starpniecību sniedzot pakalpojumus personām un darba devējiem, piemēram, darba, stažēšanās un prakses vietas piemeklējot atbilstoši personu CV datiem, un tādējādi veicinot darbaspēka mobilitāti visā Savienībā.

Eiropas Koordinācijas birojs Iestādes pārvaldībā pilda savus pienākumus saskaņā ar Regulas (ES) 2016/589 8. pantu, izņemot EURES portāla un saistīto IT pakalpojumu tehnisko darbību un pilnveidi, ko turpina pārvaldīt Komisija. Iestāde, saskaņā ar šīs regulas 22. panta 4. punkta n) apakšpunktu atbildību uzņemoties izpilddirektoram, nodrošina, ka šī darbība pilnībā atbilst datu aizsardzības jomā piemērojamo tiesību aktu prasībām, ieskaitot prasību iecelt datu aizsardzības inspektoru saskaņā ar šīs regulas 36. pantu.

7. pants

Sadarbība un informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm

1. Iestāde veicina sadarbību un ātrāku informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un atbalsta tās tādu sadarbības pienākumu – tostarp attiecībā uz informācijas apmaiņu – efektīvā izpildē, kas definēti Savienības tiesību aktos šīs regulas darbības jomā.

Šajā nolūkā Iestāde jo īpaši:

- a) pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma atbalsta valstu iestādes citu dalībvalstu valsts iestāžu attiecīgo kontaktpunktu apzināšanā;
- b) pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma veicina turpmākos pasākumus pēc pieprasījumiem un informācijas apmaiņas starp valstu iestādēm, sniedzot loģistikas un tehnisko atbalstu, ieskaitot rakstiskās un mutiskās tulkošanas pakalpojumus, un īstenojot apmaiņu par lietu statusu;
- c) popularizē paraugpraksi, nodrošina tās apmaiņu un palīdz to izplatīt starp dalībvalstīm;
- d) attiecīgā gadījumā pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma atvieglo un atbalsta ar sankcijām un naudassodiem saistītu procedūru pārrobežu izpildi šīs regulas darbības jomā saskaņā ar 1. pantu;
- e) divreiz gadā ziņo Komisijai par neizpildītajiem pieprasījumiem starp dalībvalstīm un apsver, vai nodot minētos pieprasījumus mediācijai saskaņā ar 13. panta 2. punktu.

2. Pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma un pildot savus uzdevumus, Iestāde sniedz informāciju, lai attiecīgajai dalībvalstij palīdzētu efektīvi piemērot Savienības tiesību aktus, kas ir Iestādes kompetencē.

3. Iestāde sekmē elektronisko rīku un procedūru – tostarp IMI sistēmas – izmantošanu ziņu apmaiņai starp valstu iestādēm.

4. Iestāde veicina inovatīvu pieeju izmantošanu efektīvai un rezultatīvai pārrobežu sadarbībai un sekmē dalībvalstu elektroniskās apmaiņas mehānismu un datubāzu potenciālo savstarpējo izmantošanu, kas ļautu vieglāk piekļūt datiem reāllaikā un atklāt krāpšanu, un Iestāde var piedāvāt iespējamus uzlabojumus minēto mehānismu un datubāzu izmantošanā. Iestāde sniedz ziņojumus Komisijai, lai varētu šos elektroniskās apmaiņas mehānismus un datubāzes pilnveidot.

8. pants

Saskaņotu un kopīgu inspekciju koordinēšana un atbalsts tām

1. Pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma Iestāde koordinē un sniedz atbalstu saskaņotām vai kopīgām inspekcijām jomās, kas ir Iestādes kompetencē. Iestāde var arī pēc savas iniciatīvas ierosināt attiecīgo dalībvalstu iestādēm veikt saskaņotu vai kopīgu inspekciju.

Saskaņotas un kopīgas inspekcijas rīko tikai tad, ja ir panākta attiecīgo dalībvalstu vienošanās.

Valsts līmeņa sociālo partneru organizācijas var vērst Iestādes uzmanību uz konkrētiem gadījumiem.

2. Šajā regulā:

- a) saskaņotas inspekcijas ir inspekcijas, ko veic vienlaikus divās vai vairākās dalībvalstīs attiecībā uz saistītām lietām, katrai valsts iestādei darbojoties savā teritorijā, un kam vajadzības gadījumā atbalstu sniedz Iestādes personāls;
- b) kopīgas inspekcijas ir inspekcijas, ko kādā dalībvalstī veic ar vienas vai vairāku citu dalībvalstu valsts iestāžu dalību un kam vajadzības gadījumā atbalstu sniedz Iestādes personāls.

3. Ievērojot lojālas sadarbības principu, dalībvalstis cenšas piedalīties saskaņotās vai kopīgās inspekcijās.

Saskaņota vai kopīga inspekcija notiek saskaņā ar visu iesaistīto dalībvalstu iepriekšēju vienošanos, un par šādu vienošanos informē ar valstu sadarbības koordinatoru starpniecību, kas iecelti atbilstīgi 32. pantam.

Ja viena vai vairākas dalībvalstis nolemj nepiedalīties saskaņotajā vai kopīgajā inspekcijā, pārējo dalībvalstu valsts iestādes veic šādu inspekciju tikai iesaistītajās dalībvalstīs. Dalībvalstis, kas nolemj nepiedalīties, saglabā konfidencialitāti attiecībā uz informāciju par šādu inspekciju.

4. Iestāde nosaka un pieņem kārtību, lai nodrošinātu atbilstīgus turpmākos pasākumus gadījumā, ja kāda dalībvalsts nolemj nepiedalīties saskaņotā vai kopīgā inspekcijā.

Šādos gadījumos attiecīgā dalībvalsts bez nepamatotas kavēšanās informē Iestādi un pārējās attiecīgās dalībvalstis rakstiski, tostarp izmantojot elektroniskus līdzekļus, par sava lēmuma iemesliem un, iespējams, par pasākumiem, ko tā plāno veikt, lai atrisinātu konkrēto lietu, kā arī par šādu pasākumu rezultātiem, tiklīdz tie ir zināmi. Iestāde var ierosināt, ka dalībvalsts, kura saskaņotā vai kopīgā inspekcijā nepiedalījās, pati brīvprātīgi veic savu inspekciju.

5. Dalībvalstis un Iestāde informāciju par plānotajām inspekcijām uzskata par konfidenciālu un trešām personām to neizpauž.

9. pants

Saskaņotu un kopīgu inspekciju kārtība

1. Noteikumus un nosacījumus par to, kā ir veicama saskaņota inspekcija vai kopīga inspekcija, izklāsta nolīgumā, ko noslēgušas iesaistītās dalībvalstis un Iestāde, un tajā cita starpā arī nosaka minētās inspekcijas tvērumu un mērķi un attiecīgā gadījumā izklāsta kārtību, kādā var piedalīties Iestādes personāls. Nolīgumā var iekļaut noteikumus, kas pēc

vienošanās par saskaņotu vai kopīgu inspekciju un tās ieplānošanas ļauj šādu saskaņotu vai kopīgu inspekciju veikt īsā termiņā. Iestāde izveido nolīguma paraugu, ievērojot Savienības tiesību aktus, kā arī valstu tiesību aktus vai praksi.

2. Saskaņotas un kopīgas inspekcijas veic saskaņā ar to dalībvalstu tiesību aktiem vai praksi, kurās šīs inspekcijas notiek. Jebkādos turpmākus pasākumus pēc šādām inspekcijām veic saskaņā ar attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem vai praksi.

3. Saskaņotas un kopīgas inspekcijas veic darbības ziņā efektīvi. Šajā nolūkā inspekcijas nolīgumā dalībvalstis saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, kurā veic šo inspekciju, piešķir citas dalībvalsts amatpersonām, kas piedalās šādās inspekcijās, attiecīgas funkcijas un statusu.

4. Ja attiecīgās dalībvalstis pieprasa, Iestāde dalībvalstīm, kuras veic saskaņotas vai kopīgas inspekcijas, sniedz konceptuālu, loģistikas un tehnisko atbalstu, kā arī vajadzības gadījumā juridisko ekspertīzi, tostarp arī rakstiskās un mutiskās tulkošanas pakalpojumus.

5. Iestādes personāls drīkst novērotāja statusā apmeklēt saskaņotu vai kopīgu inspekciju, drīkst sniegt loģistikas atbalstu un drīkst piedalīties saskaņotā vai kopīgā inspekcijā, ja ar dalībvalsti, kuras teritorijā tas saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi palīdzēs īstenot inspekciju, ir iepriekš panākta vienošanās.

6. Tās dalībvalsts, kas veic saskaņotu vai kopīgu inspekciju, Iestāde ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc inspekcijas pabeigšanas ziņo Iestādei par inspekcijas rezultātiem minētajā dalībvalstī un par saskaņotās vai kopīgās inspekcijas kopējo norisi.

7. Saskaņoto vai kopīgo inspekciju rezultātā savāktu informāciju attiecīgajās dalībvalstīs var izmantot kā pierādījumu tiesvedībā atbilstīgi konkrētās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksei.

8. Informāciju par saskaņotām un kopīgām inspekcijām, kuras koordinē Iestāde, un informāciju, ko dalībvalstis un Iestāde ir sniegušas, kā norādīts 8. panta 2. un 3. punktā, iekļauj ziņojumos, kurus divreiz gadā iesniedz Valdei. Šādus ziņojumus nosūta arī leinteresēto personu grupai, pienācīgi rediģējot sensitīvu informāciju. Gada ziņojumu par Iestādes atbalstītajām inspekcijām iekļauj Iestādes gada darbības pārskatā.

9. Ja Iestāde saskaņotu vai kopīgu inspekciju vai jebkuras savas darbības gaitā uzzina par iespējamām pārkāpumiem Savienības tiesību aktu piemērošanā, tā attiecīgā gadījumā par minētajiem iespējamajiem pārkāpumiem var ziņot attiecīgajai dalībvalstij un Komisijai.

10. pants

Darbaspēka mobilitātes analīze un riska novērtējums

1. Iestāde sadarbībā ar dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā ar sociālajiem partneriem novērtē riskus un analizē jautājumus, kas saistīti ar darbaspēka mobilitāti un sociālā nodrošinājuma koordināciju visā Savienībā. Risku novērtējumos un analizē pievēršas tādiem jautājumiem kā darba tirgus nelīdzsvarotība, konkrētām nozarēm raksturīgas grūtības un problēmas, kas rodas atkārtoti, un Iestāde var arī veikt mērķtiecīgu padziļinātu analīzi un pētījumus, lai izpētītu konkrētus tematus. Veicot risku novērtējumu un analīzi, Iestāde pēc iespējas izmanto atbilstošus un aktuālus statistikas datus, kas pieejami no esošajiem apsekojumiem, nodrošina papildināmību ar Savienības aģentūrām vai dienestiem un valstu iestādēm, aģentūrām vai dienestiem un izmanto to zinātību, tostarp tādās jomās kā krāpšana, ekspluatācija, diskriminācija, prasmju prognozēšana un darba drošības un veselības aizsardzība.

2. Iestāde organizē salīdzinošo izvērtēšanu to dalībvalstu vidū, kuras piekritušas tajā piedalīties, nolūkā:

- a) izskatīt visus jautājumus, apzināt grūtības un konkrētas problēmas, kas varētu rasties saistībā ar tādu Savienības tiesību aktu īstenošanu un piemērošanu praksē, kas ietilpst Iestādes kompetencē, kā arī to praktisku izpildi;
- b) stiprināt konsekvenču pakalpojumu sniegšanā personām un uzņēmumiem;
- c) uzlabot zināšanas un savstarpējo izpratni par dažādām sistēmām un praksi, kā arī novērtēt dažādu politikas pasākumu – tostarp novēršanas un atturēšanas pasākumu – rezultativitāti.

3. Tiklīdz ir pabeigts riska novērtējums vai cits analītisks darbs, Iestāde ziņo par saviem konstatējumiem Komisijai, kā arī tieši attiecīgajām dalībvalstīm, norādot iespējamus pasākumus konstatēto trūkumu novēršanai.

Iestāde savu konstatējumu kopsavilkumu iekļauj arī savos Eiropas Parlamentam un Komisijai iesniegtajos gada pārskatos.

4. Iestāde attiecīgā gadījumā vāc dalībvalstu apkopotos un nodrošinātos statistikas datus Savienības tiesību aktu jomās, kas ietilpst Iestādes kompetencē. To darot, Iestāde cenšas racionalizēt pašreizējo datu vākšanu minētajās jomās, lai novērstu datu vākšanas dublēšanos. Attiecīgā gadījumā piemēro 15. pantu. Iestāde sadarbojas ar Komisiju (*Eurostat*) un attiecīgā gadījumā dalās savu datu vākšanas darbību rezultātos.

11. pants

Atbalsts spēju veidošanai

Iestāde dalībvalstīm sniedz atbalstu tādu spēju veidošanā, kuru mērķis ir veicināt Savienības tiesību aktu konsekventu izpildi visās jomās, kas uzskaitītas 1. pantā. Iestāde jo īpaši veic šādas darbības:

- a) sadarbībā ar valstu iestādēm un attiecīgā gadījumā ar sociālajiem partneriem izstrādā dalībvalstīm un sociālajiem partneriem paredzētas kopējas nesaistošas vadlīnijas, cita starpā arī norādījumus inspekcijām lietās, kurām ir pārrobežu dimensija, kā arī kopīgas definīcijas un jēdzienus, pamatojoties uz attiecīgu darbu dalībvalstu un Savienības līmenī;
- b) veicina un atbalsta savstarpēju palīdzību – vai nu vienādranga pasākumu, vai grupu pasākumu veidā –, kā arī personāla apmaiņu un darbinieku pārcelšanas sistēmas starp valstu iestādēm;
- c) veicina pieredzes un labas prakses, tostarp attiecīgo valsts iestāžu sadarbības piemēru, apmaiņu un izplatīšanu;
- d) izstrādā nozaru un starpnozaru mācību programmas, tostarp darba inspekcijām, un īpašus mācību materiālus, izmantojot arī tiešsaistes mācību metodes;
- e) sekmē informētības veicināšanas kampaņas, ieskaitot tādas, kurās personas un darba devēji, īpaši MVU, tiek informēti par to tiesībām un pienākumiem un tiem pieejamajām iespējām.

12. pants

Eiropas platforma sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu

1. Eiropas platforma sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu ("Platforma"), kas izveidota saskaņā ar 16. panta 2. punktu, atbalsta Iestādes darbības nedeklarēta darba novēršanā:

- a) stiprinot sadarbību starp dalībvalstu attiecīgajām iestādēm un citiem iesaistītajiem dalībniekiem, lai efektīvāk un produktīvāk novērstu dažādos nedeklarēta darba veidus un ar to saistīto nepatiesi deklarēto darbu, tostarp fiktīvu pašnodarbinātību;
- b) uzlabojot dalībvalstu dažādo attiecīgo iestāžu un dalībnieku spēju novērst nedeklarētu darbu saistībā ar tā pārrobežu aspektiem un šādā veidā veicinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus;
- c) palielinot sabiedrības informētību par jautājumiem, kas saistīti ar nedeklarētu darbu, un par steidzamo nepieciešamību atbilstoši rīkoties un mudinot dalībvalstis pastiprināt centienus nedeklarēta darba novēršanā;
- d) veicot pielikumā uzskaitītās darbības.

2. Platforma mudina dalībvalstis sadarboties:

- a) veicot paraugprakses un informācijas apmaiņu;
- b) pilnveidojot zinātību un analīzi un vienlaikus izvairoties no jebkādas dublēšanās;
- c) stimulējot un atvieglojot inovatīvas pieejas produktīvai un efektīvai pārrobežu sadarbībai un izvērtējot gūto pieredzi;
- d) veicinot horizontālu izpratni par jautājumiem, kas saistīti ar nedeklarētu darbu.

3. Platformas dalībnieki ir:

- a) katras dalībvalsts iecelts augsta līmeņa pārstāvis;
- b) Komisijas pārstāvis;
- c) ne vairāk kā četri Savienības līmeņa starpnozaru sociālo partneru organizāciju pārstāvji, kurus ieceļ minētās organizācijas, vienlīdzīgi pārstāvēt arodbiedrību un darba devēju organizācijas.

4. Platformas sanāksmēs kā novērotāji var piedalīties – un viņu ieguldījumu pienācīgi ņem vērā – šādas ieinteresētās personas:

- a) ne vairāk kā 14 pārstāvji no katras sociālo partneru organizācijas nozarēs, kurās ir augsts nedeklarēta darba īpatsvars; šos pārstāvjus ieceļ minētās organizācijas, vienlīdzīgi pārstāvēt arodbiedrību un darba devēju organizācijas;
- b) pa vienam pārstāvim no *Eurofound*, *EU-OSHA* un *SDO*;
- c) viens pārstāvis no katras no trešām valstīm, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas dalībnieces.

Platformas sanāksmēs var uzaicināt piedalīties novērotājus, kas nav pirmajā daļā minētās personas, un viņu ieguldījumu pienācīgi ņem vērā.

Platformu vada Iestādes pārstāvis.

13. pants

Mediācija starp dalībvalstīm

1. Iestāde, neskarot Tiesas pilnvaras, var atvieglot risinājuma rašanu gadījumos, kad starp divām vai vairākām dalībvalstīm rodas strīds par konkrētiem Savienības tiesību aktu piemērošanas gadījumiem jomās, uz kurām attiecas šī regula. Šādas mediācijas mērķis ir saskaņot to dalībvalstu atšķirīgos viedokļus, kuras ir iesaistītas strīdā, un pieņemt nesaistošu atzinumu.

2. Ja strīdu nav iespējams atrisināt, izmantojot tiešu kontaktu un dialogu starp dalībvalstīm, kuras ir iesaistītas strīdā, Iestāde pēc vienas vai vairāku attiecīgo dalībvalstu pieprasījuma sāk mediācijas procedūru. Iestāde var ierosināt mediācijas procedūras uzsākšanu arī pēc savas iniciatīvas. Mediāciju var veikt tikai ar visu to dalībvalstu piekrišanu, kuras ir iesaistītas strīdā.

3. Mediācijas pirmajā posmā piedalās dalībvalstis, kuras ir iesaistītas strīdā, un mediators, kuri, savstarpēji vienojoties, pieņem nesaistošu atzinumu. Mediācijas pirmajā posmā kā padomdevēji var piedalīties dalībvalstu, Komisijas un Iestādes eksperti.

4. Ja mediācijas pirmajā posmā risinājums netiek rasts, Iestāde sāk mediācijas otro posmu savā Mediācijas padomē ar nosacījumu, ka tam piekritīs visas dalībvalstis, kuras ir iesaistītas strīdā.

5. Mediācijas padome, kurā ir eksperti no dalībvalstīm, kuras nav iesaistītas strīdā, cenšas saskaņot to dalībvalstu viedokļus, kuras ir iesaistītas strīdā, un vienojas par nesaistošu atzinumu. Mediācijas otrajā posmā kā padomdevēji var piedalīties Komisijas un Iestādes eksperti.

6. Valde pieņem mediācijas reglamentu, tostarp noteikumus, kas reglamentē darba kārtību, mediatoru iecelšanu, piemērojamos termiņus, dalībvalstu, Komisijas un Iestādes ekspertu iesaistīšanu un iespēju Mediācijas padomei strādāt grupās, kuras sastāv no vairākiem locekļiem.

7. To dalībvalstu, kuras ir iesaistītas strīdā, piedalīšanās abos mediācijas posmos ir brīvprātīga. Ja šāda dalībvalsts nolēm nepiedalīties mediācijā, tā 6. punktā minētā reglamenta noteiktajā laikposmā rakstiski, tostarp elektroniskā veidā, informē Iestādi un pārējās dalībvalstis, kuras ir iesaistītas strīdā, par sava lēmuma iemesliem.

8. Iesniedzot lietu mediācijai, dalībvalstis nodrošina, ka visi ar lietu saistītie personas dati ir anonimizēti tādā veidā, ka datu subjekts nav vai vairs nav identificējams. Nevienā mediācijas norises brīdī Iestāde neapstrādā to personu personas datus, uz kurām attiecas izskatāmā lieta.

9. Lietas, kurās notiek tiesvedība valsts vai Savienības līmenī, netiek pieņemtas Iestādes veicamai mediācijai. Ja tiesvedība tiek sākta mediācijas laikā, mediācijas procedūru aptur.

10. Mediācija neskar Administratīvās komisijas kompetenci, tostarp nevienu tās pieņemto lēmumu. Mediācijas procesā ņem vērā visus attiecīgos Administratīvās komisijas lēmumus.

11. Ja strīds pilnībā vai daļēji attiecas uz sociālā nodrošinājuma jautājumiem, Iestāde par to informē Administratīvo komisiju.

Lai nodrošinātu labu sadarbību, koordinētu darbības, savstarpēji par to vienojoties, un izvairītos no jebkādas dublēšanās tādos mediācijas gadījumos, kas attiecas gan uz sociālā nodrošinājuma, gan uz darba tiesību jautājumiem, Administratīvā komisija un Iestāde noslēdz sadarbības nolīgumu.

Pēc Administratīvās komisijas pieprasījuma un vienojoties ar dalībvalstīm, kuras ir iesaistītas strīdā, Iestāde jautājumu, kas attiecas uz sociālo nodrošinājumu, nodod izskatīšanai Administratīvajai komisijai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 883/2004 74.a panta 2. punktu. Mediācija var turpināties attiecībā uz jautājumiem, kas neattiecas uz sociālo nodrošinājumu.

Pēc jebkuras strīdā iesaistītās dalībvalsts pieprasījuma Iestāde jautājumu par sociālā nodrošinājuma koordinēšanu nodod izskatīšanai Administratīvajai komisijai. Šādu nodošanu var veikt jebkurā mediācijas posmā. Mediācija var turpināties attiecībā uz jautājumiem, kas neattiecas uz sociālo nodrošinājumu.

12. Trīs mēnešu laikā pēc nesaistošā atzinuma pieņemšanas dalībvalstis, kuras ir iesaistītas strīdā, Iestādei ziņo par pasākumiem, ko tās veikušas saistībā ar minēto atzinumu, vai gadījumā, ja šādi pasākumi nav veikti, – par to neveikšanas iemesliem.

13. Iestāde divreiz gadā Komisijai ziņo par Iestādes izskatīto mediācijas lietu iznākumu un par lietām, kurās mediācija netika veikta.

14. pants

Sadarbība ar aģentūrām un specializētām struktūrām

Visās savās darbībās Iestāde cenšas nodrošināt sadarbību, izvairīties no pārklāšanās un veicināt sinerģiju un papildināmību ar citām decentralizētām Savienības aģentūrām un specializētām struktūrām, tādām kā Administratīvā komisija. Šajā nolūkā Iestāde var noslēgt sadarbības nolīgumus ar attiecīgām Savienības aģentūrām, tādām kā *Cedefop*, *Eurofound*, *EU-OSHA*, *ETF*, *Eiropols* un *Eurojust*.

15. pants

Sadarbspēja un informācijas apmaiņa

Lai garantētu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un arī ar Iestādi, Iestāde koordinē, attīsta un piemēro sadarbības satvarus. Minētie sadarbības satvari balstās uz Eiropas sadarbības satvaru un Lēmumā (ES) 2015/2240 minēto Eiropas sadarbības atskaides arhitektūru.

III NODAĻA

IESTĀDES ORGANIZĀCIJA

16. pants

Administratīvā un pārvaldības struktūra

1. Iestādes administratīvajā un pārvaldības struktūrā ietilpst:

a) Valde;

b) izpilddirektors;

c) leinteresēto personu grupa.

2. Iestāde, ievērojot atlases procedūras, var izveidot darba grupas vai ekspertu grupas, kuru sastāvā ietilpst dalībvalstu vai Komisijas pārstāvji vai ārējie eksperti, vai to kombinācija, un kuras paredzētas konkrētu tās uzdevumu pildīšanai vai konkrētām politikas jomām. Tā izveido 12. pantā minēto Platformu kā pastāvīgu darba grupu un 13. pantā minēto Mediācijas padomi.

Iestāde pēc apspriešanās ar Komisiju nosaka šādu darba grupu un ekspertu grupu reglamentu.

17. pants

Valdes sastāvs

1. Valdes sastāvā ietilpst:

- a) viens loceklis no katras dalībvalsts;
- b) divi locekļi, kas pārstāv Komisiju;
- c) viens Eiropas Parlamenta iecelts neatkarīgs eksperts;
- d) četri locekļi, kas pārstāv Savienības līmeņa starpnozaru sociālo partneru organizācijas, vienlīdzīgi pārstāvēt arodbiedrību un darba devēju organizācijas.

Balsstiesības ir tikai pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem locekļiem.

2. Katram Valdes loceklim ir aizstājējs. Aizstājējs pārstāv Valdes locekli viņa prombūtnes laikā.

3. Panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētos Valdes locekļus un viņu aizstājējus ieceļ viņu dalībvalstīs.

Panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētos Valdes locekļus ieceļ Komisija.

Panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minēto ekspertu ieceļ Eiropas Parlaments.

Savienības līmeņa starpnozaru sociālo partneru organizācijas savus pārstāvjus un Eiropas Parlaments savu neatkarīgo ekspertu ieceļ pēc tam, kad ir pārbaudīts, ka nepastāv interešu konflikts.

Valdes locekļus un viņu aizstājējus ieceļ, pamatojoties uz viņu zināšanām 1. pantā minētajās jomās, ņemot vērā viņu attiecīgās vadības, administratīvās un ar budžetu saistītās prasmes.

Visas Valdē pārstāvētās personas cenšas ierobežot savu pārstāvju mainību, lai nodrošinātu tās darba nepārtrauktību. Visas minētās personas cenšas panākt sieviešu un vīriešu līdzsvarotu pārstāvību Valdē.

4. Ikviens Valdes loceklis un aizstājējs, stājoties amatā, paraksta rakstisku paziņojumu par to, ka neatrodas interešu konflikta situācijā. Ikviens Valdes loceklis un aizstājējs atjaunina savu paziņojumu, ja mainās apstākļi, kas attiecas uz jebkādu interešu konfliktu. Iestāde minētos paziņojumus un to atjauninājumus publicē savā tīmekļa vietnē.

5. Valdes locekļu un viņu aizstājēju pilnvaru laiks ir četri gadi. Šis pilnvaru laiks ir atjaunojams.
6. Trešo valstu pārstāvji, kas piemēro Savienības tiesību aktus jomās, uz kurām attiecas šī regula, Valdes sanāksmēs un apspriedēs var piedalīties kā novērotāji.
7. Viens *Eurofound* pārstāvis, viens *EU-OSHA* pārstāvis, viens *Cedefop* pārstāvis un viens Eiropas Izglītības fonda pārstāvis var tikt uzaicināts piedalīties Valdes sanāksmēs novērotāja statusā, lai uzlabotu minēto aģentūru efektivitāti un sinerģiju starp tām.

18. pants

Valdes funkcijas

1. Valde jo īpaši:
 - a) sniedz stratēģiskas ievirzes un pārbauga Iestādes darbības;
 - b) ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu pieņem Iestādes gada budžetu un pilda citas funkcijas attiecībā uz Iestādes budžetu saskaņā ar IV nodaļu;
 - c) izvērtē un pieņem konsolidēto gada pārskatu par Iestādes darbībām, tostarp pārskatu par tās uzdevumu izpildi, un katru gadu līdz 1. jūlijam iesniedz to Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai un to publicē;
 - d) saskaņā ar 29. pantu pieņem Iestādei piemērojamus finanšu noteikumus;
 - e) pieņem ar krāpšanas risku samērīgu krāpšanas apkarošanas stratēģiju, ņemot vērā īstenojamo pasākumu izmaksas un to sniegto labumu;
 - f) attiecībā uz saviem locekļiem un neatkarīgajiem ekspertiem, kā arī attiecībā uz leinteresēto personu grupas un 16. panta 2. punktā minēto Iestādes darba grupu un ekspertu grupu locekļiem, 33. pantā minētajiem norīkotajiem valsts ekspertiem un citu Iestādes nenodarbinātu personālu pieņem noteikumus interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai un katru gadu savā tīmekļa vietnē publicē Valdes locekļu interešu deklarācijas;
 - g) pamatojoties uz vajadzību analīzi, pieņem un regulāri atjaunina 36. panta 3. punktā minētos komunikācijas un izplatīšanas plānus;
 - h) pieņem savu reglamentu;
 - i) pieņem mediācijas reglamentu saskaņā ar 13. pantu;
 - j) izveido darba grupas un ekspertu grupas saskaņā ar 16. panta 2. punktu un pieņem to reglamentu;
 - k) saskaņā ar 2. punktu attiecībā uz Iestādes personālu īsteno iecelēj institūcijas pilnvaras, kuras tai piešķirtas ar Civil-dienesta noteikumiem, un institūcijas, kas pilnvarota slēgt darba līgumu, pilnvaras, kuras tai piešķirtas ar Nodarbi-nāšanas kārtību ("iecelēj institūcijas pilnvaras");

- l) saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu pieņem īstenošanas noteikumus, kas nepieciešami Civildienesta noteikumu un Nodarbināšanas kārtības īstenošanai;
- m) attiecīgā gadījumā izveido iekšējās revīzijas struktūrvienību;
- n) ieceļ izpilddirektoru un attiecīgā gadījumā pagarina viņa pilnvaru laiku vai viņu atceļ no amata saskaņā ar 31. pantu;
- o) saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un Nodarbināšanas kārtību ieceļ grāmatvedi, kas ir pilnībā neatkarīgs savu uzdevumu pildīšanā;
- p) nosaka procedūras saskaņā ar 23. pantu izveidotās leinteresēto personu grupas locekļu un viņu aizstājēju atlasei un ieceļ minētos locekļus un aizstājējus;
- q) nodrošina atbilstošus turpmākos pasākumus saistībā ar konstatējumiem un ieteikumiem, kas izriet no iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumiem un izvērtējumiem, kā arī no OLAF veiktās izmeklēšanas;
- r) ņemot vērā ar Iestādes darbību saistītās vajadzības un pareizas finanšu pārvaldības principu, pieņem visus lēmumus par Iestādes iekšējo komiteju vai citu struktūru izveidi un nepieciešamības gadījumā to pārveidi;
- s) apstiprina 24. pantā minētā Iestādes vienotā programmdokumenta projektu pirms tā iesniegšanas Komisijai atzinuma sniegšanai;
- t) pēc Komisijas atzinuma saņemšanas ar Valdes balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu un saskaņā ar 24. pantu pieņem Iestādes vienoto programmdokumentu.

2. Valde saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu pieņem uz Civildienesta noteikumu 2. panta 1. punktu un Nodarbināšanas kārtības 6. pantu balstītu lēmumu, ar ko izpilddirektoram deleģē attiecīgās iecelēj institūcijas pilnvaras un izklāsta nosacījumus, ar kādiem šo pilnvaru deleģējumu var apturēt. Izpilddirektoram ir atļauts šīs pilnvaras deleģēt tālāk.

3. Ārkārtas gadījumos Valde var, pieņemot lēmumu, uz laiku apturēt iecelēj institūcijas pilnvaru deleģējumu izpilddirektoram un šo pilnvaru pastarpināto deleģējumu, ko veicis izpilddirektors, un tās īstenot pati vai deleģēt tās kādam no saviem locekļiem vai personāla loceklim, kas nav izpilddirektors.

19. pants

Valdes priekšsēdētājs

1. Valde no savu balsstiesīgo locekļu vidus ievēlē priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku un cenšas panākt dzimumu līdzsvaru. Priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku ievēlē ar Valdes balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu.

Ja pirmajā balsojumā divu trešdaļu vairākums netiek sasniegts, rīko otro balsojumu, kurā priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku ievēlē ar Valdes balsstiesīgo locekļu vienkāršu balsu vairākumu.

Ja priekšsēdētājs nevar pildīt savus pienākumus, viņu automātiski aizstāj priekšsēdētāja vietnieks.

2. Priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka amata pilnvaru laiks ir trīs gadi. Viņu pilnvaru laiku var atjaunot vienu reizi. Tomēr gadījumos, kad viņu kā Valdes locekļu statuss beidzas viņu pilnvaru laikā, viņu pilnvaru laiks automātiski beidzas tajā pašā dienā.

20. pants

Valdes sanāksmes

1. Valdes sanāksmes sasauc priekšsēdētājs.
2. Priekšsēdētājs organizē apspriedes atbilstoši darba kārtības punktiem. Šīs regulas 17. panta 1. punkta pirmās daļas c) un d) apakšpunktā minētie Valdes locekļi nepiedalās apspriedēs par darba kārtības punktiem, kas saistīti ar sensitīvu informāciju par atsevišķiem gadījumiem, kā noteikts Valdes reglamentā.
3. Iestādes izpilddirektors apspriedēs piedalās bez balsstiesībām.
4. Valde rīko vismaz divas kārtējās sanāksmes gadā. Turklāt Valde sanāk kopā pēc priekšsēdētāja, Komisijas vai vismaz vienas trešdaļas Valdes locekļu pieprasījuma.
5. Valde vismaz reizi gadā rīko sanāksmi, kurā piedalās ieinteresēto personu grupa.
6. Valde var uzaicināt savās sanāsmēs piedalīties novērotāja statusā jebkuru personu vai organizāciju, kuras viedoklis varētu to interesēt, tostarp ieinteresēto personu grupas locekļus.
7. Ievērojot Valdes reglamentu, tās locekļiem un viņu aizstājējiem sanāsmēs var palīdzēt konsultanti vai eksperti.
8. Iestāde Valdei nodrošina sekretariātu.

21. pants

Valdes balsošanas noteikumi

1. Neskarot 18. panta 1. punkta b) un t) apakšpunktu, 19. panta 1. punktu un 31. panta 8. punktu, Valde pieņem lēmumus ar balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu.
2. Katram balsstiesīgajam loceklim ir viena balss. Balsstiesīga locekļa prombūtnē viņa balsstiesības ir tiesīgs izmantot šā locekļa aizstājējs.
3. Iestādes izpilddirektors apspriedēs piedalās bez balsstiesībām.
4. Balsošanas kārtību sīkāk izklāsta Valdes reglamentā, jo īpaši norādot apstākļus, kādos Valdes loceklis var rīkoties cita locekļa vārdā, un apstākļus, kādos balsošanā ir jāizmanto rakstiskas procedūras.

22. pants

Izpilddirektora pienākumi

1. Izpilddirektors ir atbildīgs par Iestādes pārvaldību un cenšas Iestādē nodrošināt dzimumu līdzsvaru. Izpilddirektors atskaitās Valdei.
2. Izpilddirektors pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma tam ziņo par savu pienākumu izpildi. Padome var uzaicināt izpilddirektoru ziņot par tā pienākumu izpildi.

3. Izpilddirektors ir Iestādes likumīgais pārstāvis.
4. Izpilddirektors ir atbildīgs par to uzdevumu īstenošanu, kuri Iestādei noteikti ar šo regulu, jo īpaši par:
 - a) Iestādes ikdienas pārvaldi;
 - b) Valdes pieņemto lēmumu īstenošanu;
 - c) vienotā programmdokumenta projekta sagatavošanu un iesniegšanu Valdei apstiprināšanai;
 - d) vienotā programmdokumenta īstenošanu un ziņošanu Valdei par tā īstenošanu;
 - e) projekta konsolidētajam gada pārskatam par Iestādes darbībām sagatavošanu un tā iesniegšanu Valdei izvērtēšanai un pieņemšanai;
 - f) rīcības plāna sagatavošanu, ņemot vērā iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumu un izvērtējumu, kā arī OLAF izmeklēšanas secinājumus, un ziņošanu par sasniegto progresu divreiz gadā Komisijai un regulāri Valdei;
 - g) Savienības finanšu interešu aizsargāšanu, piemērojot preventīvus pasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām – neskarot OLAF kompetenci izmeklēšanas jomā –, veicot efektīvas pārbaudes un, ja tiek atklāti pārkāpumi, atgūstot nepareizi izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā uzliekot efektīvas, samērīgas un atturošas administratīvas, tostarp finansiālas, sankcijas;
 - h) Iestādes stratēģijas krāpšanas apkarošanai sagatavošanu un tās iesniegšanu Valdei apstiprināšanai;
 - i) Iestādei piemērojamo finanšu noteikumu projekta sagatavošanu un iesniegšanu Valdei;
 - j) Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projekta sagatavošanu Iestādes vienotā programmdokumenta ietvaros un tās budžeta izpildi;
 - k) lēmumu par cilvēkresursu pārvaldību pieņemšanu saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto lēmumu;
 - l) lēmumu pieņemšanu attiecībā uz Iestādes iekšējām struktūrām, tostarp nepieciešamības gadījumā tādu pienākumu deleģēšanu, kuri var ietvert Iestādes ikdienas pārvaldību, un nepieciešamības gadījumā to grozīšanu, ņemot vērā ar Iestādes darbībām saistītās vajadzības un pareizas budžeta pārvaldības principu;
 - m) attiecīgā gadījumā sadarbību ar Savienības aģentūrām un sadarbības nolīgumu noslēgšanu ar tām;
 - n) tādu pasākumu īstenošanu, kurus Valdes noteikusi, lai Iestāde varētu piemērot Regulu (ES) 2018/1725;
 - o) Valdes informēšanu par leinteresēto personu grupas iesniegtajiem dokumentiem.

5. Izpilddirektors nolemj, vai ir nepieciešams izvietot vienu vai vairākus darbiniekus vienā vai vairākās dalībvalstīs un vai ir nepieciešams izveidot sadarbības biroju Briselē, lai veicinātu Iestādes sadarbību ar attiecīgajām Savienības iestādēm un struktūrām. Pirms nolemt par vietējā biroja vai sadarbības biroja izveidi, izpilddirektors saņem iepriekšēju piekrišanu no Komisijas, Valdes un tās dalībvalsts, kurā paredzēts izvietot attiecīgo biroju. Lēmumā norāda birojam veicamo darbību tvērumu tādā veidā, lai izvairītos no liekām izmaksām un Iestādes administratīvo funkciju dublēšanās. Var būt nepieciešams noslēgt mītnes nolīgumu ar dalībvalsti, kurā paredzēts izvietot vietējo vai sadarbības biroju.

23. pants

Ieinteresēto personu grupa

1. Lai atvieglotu apspriešanos ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un lai varētu izmantot to zinātību jomās, uz kurām attiecas šī regula, izveido Ieinteresēto personu grupu. Ieinteresēto personu grupa ir piesaistīta Iestādei, un tai ir padomdevēja funkcijas.

2. Ieinteresēto personu grupa saņem iepriekšēju informatīvu izklāstu un pēc Iestādes pieprasījuma vai pēc pašas iniciatīvas var Iestādei iesniegt atzinumus par:

a) jautājumiem, kas saistīti ar Savienības tiesību aktu piemērošanu un izpildes nodrošināšanu jomās, uz kurām attiecas šī regula, tostarp par 10. pantā minēto pārrobežu darbaspēka mobilitātes analīzi un riska novērtēšanu;

b) projektu 18. pantā minētajam konsolidētajam gada pārskatam par Iestādes darbībām;

c) 24. pantā minētā vienotā programmdokumenta projektu.

3. Ieinteresēto personu grupu vada izpilddirektors, un tā tiekas vismaz divreiz gadā pēc izpilddirektora iniciatīvas vai pēc Komisijas pieprasījuma.

4. Ieinteresēto personu grupā ir divi pārstāvji no Komisijas un 10 pārstāvji no Savienības līmeņa sociālajiem partneriem – kuri vienlīdzīgi pārstāv arodbiedrību un darba devēju organizācijas –, tostarp no atzītiem Savienības nozaru sociālajiem partneriem, kas pārstāv nozares, kurās darbaspēka mobilitātes jautājumi ir īpaši aktuāli.

5. Ieinteresēto personu grupas locekļus un aizstājējus izraugās viņu organizācijas un ieceļ Valde. Aizstājējus ieceļ Valde saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā locekļus, un tie automātiski aizstāj locekļus to prombūtnē. Ciktāl iespējams, tiek nodrošināts pienācīgs dzimumu līdzsvars un atbilstoša MVU pārstāvība.

6. Iestāde Ieinteresēto personu grupai nodrošina sekretariātu. Ieinteresēto personu grupa pieņem savu reglamentu ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu. Reglamentu iesniedz Valdei apstiprināšanai.

7. Ieinteresēto personu grupa savās sanāksmēs var uzaicināt piedalīties ekspertus vai attiecīgu starptautisko organizāciju pārstāvjus.

8. Iestāde publisko leinteresēto personu grupas atzinumus, padomus un ieteikumus un tās apspriešanās rezultātus, izņemot gadījumus, kad tiek piemērota konfidencialitātes prasība.

IV NODAĻA

IESTĀDES BUDŽETA IZVEIDE UN TĀ STRUKTŪRA

1. iedaļa

Iestādes vienotais programmdokuments

24. pants

Ikgadējā un daudzgadu plānošana

1. Izpilddirektors katru gadu sagatavo vienotā programmdokumenta projektu, kurā jo īpaši iekļauj daudzgadu un gada programmu saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 1271/2013 ⁽²⁸⁾, ņemot vērā Komisijas noteiktās pamatnostādnes un jebkādu leinteresēto personu grupas sniegtu padomu.

2. Katru gadu līdz 30. novembrim Valde pieņem 1. punktā minēto vienotā programmdokumenta projektu. Valde minēto dokumentu, kā arī jebkādas turpmākas atjauninātas minētā dokumenta versijas līdz nākamā gada 31. janvārim nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

Vienotais programmdokuments kļūst galīgs pēc Savienības vispārējā budžeta galīgas pieņemšanas, un nepieciešamības gadījumā to attiecīgi koriģē.

3. Gada darba programmā izklāsta detalizētus mērķus un iecerētos rezultātus, tostarp snieguma rādītājus. Tajā iekļauj arī finansējamo darbību aprakstu un norādi par katrai darbībai piešķirtajiem finanšu un cilvēkresursiem. Gada darba programma saskan ar 4. punktā minēto daudzgadu darba programmu. Tajā skaidri norāda, kādi uzdevumi ir pievienoti, mainīti vai svītroti salīdzinājumā ar iepriekšējo finanšu gadu. Kad Iestādei tiek uzticēts jauns uzdevums, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, Valde groza pieņemto gada darba programmu.

Jebkādus būtiskus grozījumus gada darba programmā pieņem saskaņā ar tādu pašu procedūru, ar kādu pieņem sākotnējo gada darba programmu. Valde var deleģēt izpilddirektoram pilnvaras veikt nebūtiskus grozījumus gada darba programmā.

4. Daudzgadu darba programmā izklāsta vispārējo stratēģisko plānu, tostarp mērķus, iecerētos rezultātus un snieguma rādītājus. Tajā attiecībā uz katru darbību norāda arī indikatīvos finanšu un cilvēkresursus, kas tiek uzskatīti par nepieciešamiem noteiktā mērķa sasniegšanai.

Attiecīgā gadījumā stratēģisko plānu atjaunina, jo īpaši, lai ņemtu vērā 40. pantā minētās izvērtēšanas rezultātus.

25. pants

Budžeta izveide

1. Izpilddirektors katru gadu sagatavo provizorisku Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam, tostarp štatu sarakstu, un nosūta to Valdei.

2. Provizoriskais tāmes projekts balstās uz 24. panta 3. punktā minētā ikgadējā plānošanas dokumenta mērķiem un tajā iecerētajiem rezultātiem, un tajā ņem vērā minēto mērķu un iecerēto rezultātu sasniegšanai nepieciešamos finanšu resursus atbilstoši uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes principam.

⁽²⁸⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1271/2013 (2013. gada 30. septembris) par finanšu pamatregulu struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 208. pantā (OV L 328, 7.12.2013., 42. lpp.).

3. Valde, pamatojoties uz provizorisko tāmes projektu, pieņem Iestādes ieņēmumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam un katru gadu līdz 31. janvārim nosūta to Komisijai.
4. Komisija tāmes projektu kopā ar Savienības vispārējā budžeta projektu nosūta budžeta lēmēj institūcijai. Tāmes projektu arī dara pieejamu Iestādei.
5. Pamatojoties uz tāmes projektu, Komisija Savienības vispārējā budžeta projektā iekļauj aplēses, ko tā uzskata par nepieciešamām attiecībā uz štatū sarakstu, un no vispārējā budžeta piešķiramās iemaksas summu un iesniedz tās budžeta lēmēj institūcijai saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.
6. Budžeta lēmēj institūcija apstiprina apropriācijas, kas paredzētas iemaksai Iestādes budžetā no Savienības vispārējā budžeta.
7. Budžeta lēmēj institūcija pieņem Iestādes štatū sarakstu.
8. Valde pieņem Iestādes budžetu. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc Savienības vispārējā budžeta galīgas pieņemšanas, un nepieciešamības gadījumā to attiecīgi koriģē.
9. Visiem būvprojektiem, kas var būtiski ietekmēt Iestādes budžetu, piemēro Deleģēto regulu (ES) Nr. 1271/2013.

2. IEDAĻA

Iestādes budžeta izklāsts, izpilde un kontrole

26. pants

Budžeta struktūra

1. Par katru finanšu gadu sagatavo visu Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmi, un to atspoguļo Iestādes budžetā. Finanšu gads atbilst kalendārajam gadam.
2. Iestādes budžeta ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.
3. Neskarot citus resursus, Iestādes ieņēmumos ietilpst:
 - a) Savienības iemaksa, kas iekļauta Savienības vispārējā budžetā;
 - b) jebkādas brīvprātīgas dalībvalstu finanšu iemaksas;
 - c) jebkādas Iestādes darbā iesaistīto trešo valstu iemaksas, kā paredzēts 42. pantā;
 - d) iespējams Savienības finansējums deleģēšanas nolīgumu vai *ad hoc* dotāciju veidā saskaņā ar 29. pantā minētajiem Iestādes finanšu noteikumiem un ar tādu attiecīgo instrumentu noteikumiem, ar kuriem atbalsta Savienības politikas;
 - e) maksa par publikācijām un jebkādiem Iestādes sniegtiem pakalpojumiem.

4. Iestādes izdevumi ietver darbinieku atalgojumu, administratīvos un infrastruktūras izdevumus un darbības izdevumus.

27. pants

Budžeta izpilde

1. Iestādes budžetu izpilda izpilddirektors.
2. Katru gadu izpilddirektors nosūta budžeta lēmējinstīcijai visu informāciju, kas attiecas uz izvērtēšanas procedūru rezultātā iegūtajiem konstatējumiem.

28. pants

Pārskatu sniegšana un budžeta izpildes apstiprināšana

1. Līdz nākamā finanšu gada (N + 1 gada) 1. martam Iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus par attiecīgo finanšu gadu (N gadu).
2. Līdz N + 1 gada 1. martam Iestādes grāmatvedis Komisijas grāmatvedim nosūta arī konsolidācijai nepieciešamo grāmatvedības informāciju prasītajā veidā un formātā.
3. Līdz N + 1 gada 31. martam Iestāde nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai pārskatu par budžeta un finanšu pārvaldību par N gadu.
4. Pēc tam, kad Iestādes grāmatvedis ir saņēmis Revīzijas palātas piezīmes par Iestādes provizoriskajiem pārskatiem par N gadu, tas uz savu atbildību sagatavo Iestādes galīgos pārskatus. Izpilddirektors tos iesniedz Valdei atzinuma sniegšanai.
5. Valde sniedz atzinumu par Iestādes galīgajiem pārskatiem par N gadu.
6. Līdz N + 1 gada 1. jūlijam Iestādes grāmatvedis galīgos pārskatus par N gadu kopā ar Valdes atzinumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.
7. Saiti uz tīmekļa vietnes lapām, kurās pieejami Iestādes galīgie pārskati, līdz N + 1 gada 15. novembrim publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
8. Izpilddirektors līdz N + 1 gada 30. septembrim Revīzijas palātai nosūta atbildi uz piezīmēm, ko tā izdarījusi gada pārskatā. Šo atbildi izpilddirektors nosūta arī Valdei un Komisijai.
9. Izpilddirektors pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma iesniedz tam jebkādu informāciju, kas nepieciešama netraucētai N gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras piemērošanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁹⁾ 261. panta 3. punktu.
10. Pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropas Parlaments līdz N + 2 gada 15. maijam sniedz izpilddirektoram apstiprinājumu par N gada budžeta izpildi.

⁽²⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

29. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem Valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Tie neatšķiras no Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013, izņemot gadījumus, kad tas īpaši nepieciešams Iestādes darbības nodrošināšanas nolūkā un Komisija tam ir sniegusi iepriekšēju piekrišanu.

V NODAĻA

PERSONĀLS

30. pants

Vispārīgs noteikums

Iestādes personālam piemēro Civildienesta noteikumus un Nodarbināšanas kārtību, un to īstenošanai nepieciešamos noteikumus, kas pieņemti, vienojoties Savienības iestādēm.

31. pants

Izpilddirektors

1. Izpilddirektoru pieņem darbā kā Iestādes pagaidu darbinieku saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.
2. Izpilddirektoru ieceļ Valde no Komisijas ierosināto kandidātu saraksta, ievērojot atklātu un pārredzamu atlases procedūru. Izraudzīto kandidātu uzaicina sniegt paziņojumu Eiropas Parlamentā un atbildēt uz Parlamenta deputātu jautājumiem. Šāda viedokļu apmaiņa nepamatoti nekavē izpilddirektora iecelšanu amatā.
3. Līguma ar izpilddirektoru noslēgšanas nolūkā Iestādi pārstāv Valdes priekšsēdētājs.
4. Izpilddirektora pilnvaru laiks ir pieci gadi. Pirms minētā laikposma beigām Komisija veic vērtēšanu, kurā ņem vērā izpilddirektora snieguma izvērtējumu un Iestādes turpmākos uzdevumus un risināmos jautājumus.
5. Valde, ņemot vērā 4. punktā minēto vērtējumu, var pagarināt izpilddirektora pilnvaru laiku vienu reizi uz laikposmu, kas nepārsniedz piecus gadus.
6. Izpilddirektors, kura pilnvaru laiks ir ticis pagarināts atbilstīgi 5. punktam, beidzoties kopējam amatā pavadītajam laikposmam, nepiedalās citā atlases procedūrā uz to pašu amatu.
7. Izpilddirektoru var atcelt no amata tikai ar Valdes lēmumu. Valde savā lēmumā ņem vērā 4. punktā minēto Komisijas veikto izpilddirektora snieguma vērtējumu.
8. Valde lēmumus par izpilddirektora iecelšanu amatā, viņa pilnvaru laika pagarināšanu un viņa atbrīvošanu no amata pieņem ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu.

*32. pants***Valsts sadarbības koordinatori**

1. Saskaņā ar 33. pantu katra dalībvalsts izraugās vienu valsts sadarbības koordinatoru kā norīkoto valsts ekspertu darbam Iestādes mītnē.
2. Valsts sadarbības koordinatori sniedz ieguldījumu Iestādes uzdevumu izpildē, tostarp atvieglojot 7. pantā minēto sadarbību un informācijas apmaiņu un 8. pantā minēto inspekciju atbalstīšanu un koordinēšanu. Viņi darbojas arī kā valstu kontaktpunkti attiecībā uz jautājumiem, kas saņemti no viņu dalībvalstīm un kas ir saistīti ar viņu dalībvalstīm, šajā nolūkā atbildot uz minētajiem jautājumiem vai nu tieši, vai sadarbojoties ar savas valsts pārvaldes iestādēm.
3. Valsts sadarbības koordinatori ir tiesības pieprasīt un saņemt no savām dalībvalstīm visu attiecīgo informāciju, kā paredzēts šajā regulā, vienlaikus pilnībā ievērojot savas dalībvalsts tiesību aktus vai praksi, jo īpaši attiecībā uz datu aizsardzību un noteikumiem par konfidencialitāti.

*33. pants***Norīkotie valsts eksperti un cits personāls**

1. Papildus valsts sadarbības koordinatoriem Iestāde jebkurā savas darbības jomā var izmantot norīkotos valsts ekspertus vai citu Iestādes nenodarbinātu personālu.
2. Valde pieņem lēmumu, ar kuru paredz noteikumus par norīkotajiem valsts ekspertiem, tostarp valsts sadarbības koordinatoriem.

VI NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI*34. pants***Privilēģijas un imunitāte**

Uz Iestādi un tās personālu attiecas Protokols Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā.

*35. pants***Valodu lietošanas kārtība**

1. Iestādei piemēro Padomes Regulas Nr. 1 ⁽³⁰⁾ noteikumus.
2. Iestādes darbībai nepieciešamos rakstiskās tulkošanas pakalpojumus sniedz Tulkošanas centrs.

*36. pants***Pārredzamība, personas datu aizsardzība un komunikācija**

1. Iestādes rīcībā esošajiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001. Sešu mēnešu laikā pēc savas pirmās sanāksmes Valde pieņem detalizētus noteikumus par Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanu.
2. Valde nosaka pasākumus, kas nepieciešami Regulā (ES) 2018/1725 noteikto pienākumu pildīšanai, jo īpaši attiecībā uz Iestādes datu aizsardzības inspektora iecelšanu un uz datu apstrādes likumību, apstrādes darbību drošību, informācijas sniegšanu un datu subjektu tiesībām.

⁽³⁰⁾ Regula Nr. 1 (1958. gada 15. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas Kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385./58. lpp.).

3. Iestāde pēc savas iniciatīvas savas kompetences jomā var iesaistīties komunikācijas darbībās. Resursu piešķiršana komunikācijas darbībām netraucē 4. pantā minēto uzdevumu efektīvu izpildi. Komunikācijas darbības veic saskaņā ar attiecīgajiem Valdes pieņemtajiem komunikācijas un izplatīšanas plāniem.

37. pants

Krāpšanas apkarošana

1. Lai atvieglotu cīņu pret krāpšanu, korupciju un citām nelikumīgām darbībām saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013, Iestāde sešu mēnešu laikā no dienas, kad tā kļūst spējīga veikt savas darbības, pievienojas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju par iekšējo izmeklēšanu, ko veic OLAF, un pieņem atbilstošus noteikumus, kuri piemērojami visiem Iestādes darbiniekiem, izmantojot minētā nolīguma pielikumā pievienoto paraugu.

2. Revīzijas palātai ir pilnvaras, balstoties uz dokumentiem un pārbaudēm uz vietas, veikt revīziju, kam ir pakļauti visi dotāciju saņēmēji, līgumslēdzēji un apakšuzņēmēji, kuri no Iestādes saņēmuši Savienības līdzekļus.

3. Saskaņā ar Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽³¹⁾ paredzētajiem noteikumiem un procedūrām OLAF var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar Iestādes finansētu dotāciju vai līgumu nav notikusi krāpšana, korupcija vai cita nelikumīga darbība, kas skar Savienības finanšu intereses.

4. Neskarot 1., 2., un 3. punktu, Iestādes sadarbības nolīgumi ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, līgumi, dotāciju nolīgumi un lēmumi par dotāciju piešķiršanu ietver noteikumus, kas Revīzijas palātu un OLAF skaidri pilnvaro to attiecīgās kompetences ietvaros veikt šādu revīziju un izmeklēšanu.

38. pants

Drošības noteikumi par klasificētas informācijas un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību

Iestāde pieņem pati savus drošības noteikumus, kas ir līdzvērtīgi Komisijas drošības noteikumiem par Eiropas Savienības klasificētas informācijas (ESKI) un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību, kuri izklāstīti Komisijas Lēmumos (ES, Euratom) 2015/443 ⁽³²⁾ un (ES, Euratom) 2015/444 ⁽³³⁾. Iestādes drošības noteikumi cita starpā ietver noteikumus par šādas informācijas apmaiņu, apstrādi un glabāšanu.

39. pants

Atbildība

1. Iestādes līgumisko atbildību reglamentē konkrētajam līgumam piemērojamie tiesību akti.

2. Tiesas jurisdikcijā ir nolēmumu pieņemšana atbilstoši jebkādai šķērējtiesas klauzulai, kas ietverta Iestādes noslēgtā līgumā.

3. Ārpuslīgumiskas atbildības gadījumā Iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas ir kopīgi dalībvalstu tiesību aktiem, atlīdzina jebkādus zaudējumus, ko radījušas Iestādes struktūrvienības vai personāls, pildot savus pienākumus.

4. Tiesas jurisdikcijā ir strīdi, kas saistīti ar 3. punktā minēto zaudējumu atlīdzināšanu.

⁽³¹⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

⁽³²⁾ Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/443 (2015. gada 13. marts) par drošību Komisijā (OV L 72, 17.3.2015., 41. lpp.).

⁽³³⁾ Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/444 (2015. gada 13. marts) par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai (OV L 72, 17.3.2015., 53. lpp.).

5. Personāla personisko atbildību pret Iestādi reglamentē tam piemērojamie Civildienesta noteikumi un Nodarbināšanas kārtība.

40. pants

Izvērtēšana un pārskatīšana

1. Līdz 2024. gada 1. augustam un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija izvērtē Iestādes sniegumu saistībā ar tās mērķiem, pilnvarām un uzdevumiem. Izvērtēšanā īpašu uzmanību velta pieredzei, kas gūta, saskaņā ar 13. pantu īstenojot mediācijas procedūru. Tajā arī izvērtē nepieciešamību grozīt Iestādes pilnvaras un tās darbības jomu, tostarp paplašināt tās darbības jomu, lai tajā iekļautu nozarēm specifiskas vajadzības, un jebkādas šādas grozīšanas finansiālo ietekmi, ņemot vērā arī darbu, ko minētajās jomās veic Savienības aģentūras. Izvērtēšanā arī izpēta turpmāku sinerģiju un racionalizāciju ar aģentūrām, kuras darbojas nodarbinātības un sociālās politikas jomā. Pamatojoties uz šo izvērtēšanu, Komisija attiecīgā gadījumā var iesniegt leģislatīvo aktu priekšlikumus ar mērķi pārskatīt šīs regulas darbības jomu.

2. Ja Komisija uzskata, ka, ņemot vērā Iestādes mērķus, piešķirtās pilnvaras un uzticētos uzdevumus, tās turpmāka pastāvēšana vairs nav pamatota, tā var ierosināt šo regulu attiecīgi grozīt vai atcelt.

3. Par izvērtēšanas rezultātiem Komisija ziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Valdei. Izvērtēšanas rezultātus publicē.

41. pants

Administratīvā izmeklēšana

Iestādes darbības ir pakļautas izmeklēšanai, ko veic Eiropas ombuds saskaņā ar LESD 228. pantu.

42. pants

Sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

1. Ciktāl tas ir nepieciešams, lai sasniegtu šajā regulā noteiktos mērķus, un neskarot dalībvalstu un Savienības iestāžu kompetenci, Iestāde var sadarboties ar trešo valstu kompetentajām iestādēm un starptautiskām organizācijām.

Šajā nolūkā Iestāde, saņemusi Valdes atļauju un Komisijas apstiprinājumu, var izveidot sadarbības kārtību ar trešo valstu kompetentajām iestādēm un starptautiskām organizācijām. Minētā kārtība nedz Savienībai, nedz tās dalībvalstīm nerada juridiskas saistības.

2. Iestāde ir atvērta to trešo valstu dalībai, kuras šajā nolūkā ar Savienību noslēgušas nolīgumus.

Saskaņā ar attiecīgajiem pirmajā daļā minēto līgumu noteikumiem izstrādā kārtību, kurā jo īpaši precizē veidu un apmēru, kādā attiecīgās trešās valstis piedalās Iestādes darbā, tostarp noteikumus par dalību Iestādes īstenotajās iniciatīvās, finanšu iemaksām un personālu. Personāla jautājumos minētā kārtība jebkurā gadījumā atbilst Civildienesta noteikumiem un Nodarbināšanas kārtībai.

3. Komisija nodrošina, ka Iestāde darbojas savu pilnvaru un pastāvošā institucionālā satvara ietvaros, šajā nolūkā noslēdzot atbilstošu darba vienošanos ar Iestādes izpilddirektoru.

43. pants

Mītnes nolīgums un darbības apstākļi

1. Nepieciešamo kārtību, kādā Iestāde izvietojama uzņēmējā dalībvalstī, kopā ar īpašajiem noteikumiem, kas uzņēmējā dalībvalstī piemērojami Iestādes izpilddirektoram, Valdes locekļiem, darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā starp Iestādi un dalībvalsti, kurā mītne atrodas, un šo nolīgumu noslēdz pēc tam, kad saņemts Valdes apstiprinājums, taču ne vēlāk kā 2021. gada 1. augustā.
2. Iestādi uzņemošā dalībvalsts nodrošina labākos iespējamus apstākļus netraucētai un efektīvai Iestādes darbībai, tostarp eiropiski orientētu daudzvalodu izglītību un atbilstošus transporta savienojumus.

44. pants

Iestādes darbības sākšana

1. Iestāde kļūst spējīga veikt savas darbības un izpildīt pati savu budžetu līdz 2021. gada 1. augustam.
2. Komisija ir atbildīga par Iestādes izveidi un sākotnējo funkcionēšanu līdz brīdim, kad Iestāde kļūst spējīga veikt savas darbības. Minētajā nolūkā:
 - a) līdz brīdim, kad izpilddirektors sāk pildīt savus pienākumus pēc iecelšanas amatā, ko saskaņā ar 31. pantu veic Valde, Komisija izpilddirektora pienākumu pildīšanai par pagaidu izpilddirektoru var izraudzīties kādu Komisijas ierēdni;
 - b) atkāpjoties no 18. panta 1. punkta k) apakšpunkta un līdz 18. panta 2. punktā minētā lēmuma pieņemšanai pagaidu izpilddirektors īsteno iecelēj institūcijas pilnvaras;
 - c) Komisija var piedāvāt Iestādei palīdzību, jo īpaši, norīkojot Komisijas ierēdņus veikt Iestādes darbības, par kurām atbildību uzņemas pagaidu izpilddirektors vai izpilddirektors;
 - d) pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar Iestādes budžetā iekļautajām apropriācijām, pēc tam, kad šos maksājumus ir apstiprinājusi Valde, un pēc Iestādes štatu saraksta pieņemšanas var slēgt līgumus, tostarp darba līgumus.

45. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 883/2004

Regulu (EK) Nr. 883/2004 groza šādi:

- 1) regulas 1. pantā iekļauj šādu punktu:

“na) “Eiropas Darba iestāde” ir struktūra, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1149 (*) un minēta 74.a pantā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1149 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344 (OV L 186, 11.7.2019., 21. lpp.).”;

2) iekļauj šādu pantu:

“74.a pants

Eiropas Darba iestāde

1. Neskarot Administratīvās komisijas uzdevumus un darbības, Eiropas Darba iestāde atbalsta šīs regulas piemērošanu saskaņā ar uzdevumiem, kas tai noteikti Regulā (ES) 2019/1149. Lai ar savstarpēju vienošanos koordinētu darbības un izvairītos no jebkādas dublēšanās, Administratīvā komisija sadarbojas ar Eiropas Darba iestādi. Šajā nolūkā tā ar Eiropas Darba iestādi noslēdz sadarbības nolīgumu.

2. Administratīvā komisija var pieprasīt, lai Eiropas Darba iestāde ar sociālo nodrošinājumu saistītu jautājumu, par kuru notiek mediācija saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1149 13. panta 11. punkta trešo daļu, nodod izskatīšanai Administratīvajai komisijai.”

46. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 492/2011

Regulu (ES) Nr. 492/2011 groza šādi:

1) regulas 26. pantam pievieno šādu daļu:

“Eiropas Darba iestāde, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1149 (*), piedalās Padomdevējas komitejas sanāksmēs novērotāja statusā, attiecīgā gadījumā sniedzot tehnisku ieguldījumu un zinātību.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1149 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344 (OV L 186, 11.7.2019., 21. lpp.).”;

2) regulas 29. līdz 34. pantu svītro no dienas, kad Iestāde kļūst spējīga veikt savas darbības saskaņā ar šīs regulas 44. panta 1. punktu;

3) regulas 35. pantu aizstāj ar šādu:

“35. pants

Turpina piemērot Padomdevējas komitejas reglamentu, kas bija spēkā 1968. gada 8. novembrī.”;

4) regulas 39. pantu aizstāj ar šādu:

“39. pants

Padomdevējas komitejas administratīvos izdevumus iekļauj Eiropas Savienības vispārējā budžeta iedaļā, kas attiecas uz Komisiju.”

47. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2016/589

Regulu (ES) 2016/589 groza šādi:

1) regulas 1. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) EURES tīkla organizēšanu starp Komisiju, Eiropas Darba iestādi un dalībvalstīm;”;

b) panta b) punktu aizstāj ar šādu:

“b) sadarbību starp Komisiju, Eiropas Darba iestādi un dalībvalstīm attiecīgu pieejamu datu par brīvajām darbvietām, darba pieteikumiem un CV apmaiņas jomā;”;

c) panta f) punktu aizstāj ar šādu:

“f) EURES tīkla popularizēšanu Savienības līmenī ar Komisijas, Eiropas Darba iestādes un dalībvalstu veiktiem efektīviem komunikācijas pasākumiem.”;

2) regulas 3. pantam pievieno šādu punktu:

“8) “Eiropas Darba iestāde” ir struktūra, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1149 (*)

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1149 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344 (OV L 186, 11.7.2019., 21. lpp.).”;

3) regulas 4. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Personām ar invaliditāti tiek nodrošināta EURES portālā sniegtās informācijas un valsts līmeņa atbalsta pakalpojumu pieejamība. Komisija, Eiropas Koordinācijas birojs un EURES dalībnieki un partneri nosaka līdzekļus, kā to nodrošināt saistībā ar saviem attiecīgajiem pienākumiem.”;

4) regulas 7. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) Eiropas Koordinācijas birojs, ko izveido Eiropas Darba iestādē un kas ir atbildīgs par palīdzības sniegšanu EURES tīklam tā darbību veikšanā;”;

b) pievieno šādu apakšpunktu:

“e) Komisija.”;

5) regulas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Eiropas Koordinācijas birojs palīdz *EURES* tīklam tā darbību veikšanā, jo īpaši, ciešā sadarbībā ar VKB un Komisiju izstrādājot un veicot šādas darbības:”;

ii) punkta a) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) sadarbībā ar citiem attiecīgajiem Savienības informācijas un konsultāciju dienestiem vai tīkliem un iniciatīvām kā *EURES* portāla un saistīto IT pakalpojumu sistēmas īpašniekam noteikt lietotāju vajadzības un darbības prasības, kas nododamas Komisijai nolūkā pārvaldīt un attīstīt *EURES* portālu, tostarp tā sistēmas un procedūras apmaiņai ar paziņojumiem par brīvām darbvietām, darba pieteikumiem, CV, pavaddokumenti un citu informāciju;”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Eiropas Koordinācijas biroju pārvalda Eiropas Darba iestāde. Eiropas Koordinācijas birojs izveido regulāru dialogu ar sociālo partneru pārstāvjiem Savienības līmenī.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Eiropas Koordinācijas birojs pēc apspriešanās ar 14. pantā minēto Koordinācijas grupu un Komisiju izstrādā savas daudzgadu darba programmas.”;

6) regulas 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) sadarbību ar Komisiju, Eiropas Darba iestādi un dalībvalstīm informācijas apkopošanas un izplatīšanas jomā III nodaļā noteiktajā satvarā;”;

7) regulas 14. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Koordinācijas grupas sastāvā ir Komisijas, Eiropas Koordinācijas biroja un VKB attiecīgā līmeņa pārstāvji.”;

8) regulas 16. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Lai Savienībā panāktu līdzsvaru starp darbaspēka piedāvājumu un pieprasījumu, dalībvalstis kopā ar Komisiju un Eiropas Koordinācijas biroju izvērtē visas iespējas brīvo darbvietu aizpildīšanā dot priekšroku Savienības pilsoņiem. Dalībvalstis var pieņemt šim nolūkam nepieciešamos pasākumus.”;

9) regulas 19. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis sadarbojas savstarpēji, ar Komisiju un ar Eiropas Koordinācijas biroju attiecībā uz valsts sistēmu un Komisijas izstrādātās Eiropas klasifikācijas sadarbību. Komisija pastāvīgi informē dalībvalstis par Eiropas klasifikācijas izstrādes gaitu.”;

10) regulas 29. pantu aizstāj ar šādu:

“29. pants

Informācijas apmaiņa par plūsmām un veidiem

Komisija un dalībvalstis uzrauga un publisko darbaspēka mobilitātes plūsmas un veidus Savienībā, pamatojoties uz Eiropas Darba iestādes ziņojumiem un izmantojot *Eurostat* statistiku un pieejamos valstu datus.”

48. pants

Atcelšana

Lēmumu (ES) 2016/344 atceļ no dienas, kad Iestāde kļūst spējīga veikt savas darbības saskaņā ar šīs regulas 44. panta 1. punktu.

Atsauces uz atcelto lēmumu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

49. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

PIELIKUMS

PLATFORMAS, KAS IZVEIDOTA SASKAŅĀ AR 16. PANTA 2. PUNKTU, DARBĪBAS

Lai atbalstītu Iestādes mērķus nedeklarēta darba novēršanā, Platforma jo īpaši cenšas:

- 1) uzlabot zināšanas par nedeklarētu darbu, tostarp par tā cēloņiem, reģionālām atšķirībām un pārrobežu aspektiem, izmantojot kopīgas definīcijas un jēdzienus, uz pierādījumiem balstītus mērīšanas instrumentus un veicinot salīdzinošu analīzi; attīstīt savstarpēju izpratni par dažādām sistēmām un praksi nedeklarēta darba novēršanā un analizēt politikas pasākumu, tostarp preventīvu pasākumu un sankciju, efektivitāti;
 - 2) atvieglot un izvērtēt dažādus sadarbības veidus starp dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā ar trešām valstīm, tādus kā personāla apmaiņa, datubāzu izmantošana, kopīgas darbības un kopīgas mācības, un izveidot informācijas apmaiņas sistēmu administratīvai sadarbībai, izmantojot īpašu moduli par nedeklarētu darbu IMI sistēmas ietvaros;
 - 3) izveidot rīkus, piemēram, zināšanu banku, efektīvai informācijas un pieredzes apmaiņai, un izstrādāt izpildes nodrošināšanas pamatnostādnes, labas prakses rokasgrāmatas, kopīgus inspekciju principus nedeklarēta darba novēršanai un kopīgas darbības, piemēram, Eiropas līmeņa kampaņas; izvērtēt šādu rīku izmantošanā gūto pieredzi;
 - 4) izstrādāt savstarpējas mācīšanās programmu labas prakses apzināšanai visās jomās, kuras attiecas uz nedeklarēta darba novēršanu, un organizēt salīdzinošas izvērtēšanas, lai sekotu līdzi progresam nedeklarēta darba novēršanā, dalībvalstīs, kuras izvēlas piedalīties šādās izvērtēšanās;
 - 5) veikt valstu iestāžu pieredzes apmaiņu to Savienības tiesību aktu piemērošanas jomā, kuri attiecas uz nedeklarēta darba novēršanu.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1150

(2019. gada 20. jūnijs)

par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Tiešsaistes starpniecības pakalpojumi ir galvenie uzņēmējdarbības un jaunu uzņēmējdarbības modeļu, tirdzniecības un inovācijas veicinātāji; tie var arī uzlabot patērētāju labklājību, un tos aizvien biežāk izmanto gan privātais, gan publiskais sektors. Šie pakalpojumi sniedz piekļuvi jauniem tirgiem un paver jaunas komerciālas izdevības, tādējādi ļaujot uzņēmumiem izmantot iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības. Tie ļauj minētās priekšrocības izmantot Savienības patērētājiem, jo īpaši paplašinot patērētājiem piedāvāto preču un pakalpojumu klāstu, kā arī sekmējot konkurētspējīgu cenu piedāvāšanu tiešsaistē, bet tie arī rada problēmas, kas jārisina, lai nodrošinātu juridisko noteiktību.
- (2) Tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem var būt izšķirīga nozīme to uzņēmumu komerciālos panākumos, kas šādus pakalpojumus izmanto, lai sasniegtu patērētājus. Tāpēc, lai pilnībā izmantotu tiešsaistes platformu ekonomikas sniegtās priekšrocības, ir svarīgi, lai uzņēmumi varētu uzticēties tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem, ar kuriem tie stājas komercattiecībās. Tas ir svarīgi galvenokārt tāpēc, ka augošais skaits darījumu, kuros izmanto tiešsaistes starpniecības pakalpojumus un kurus veicina spēcīgs un uz datiem balstīts netiešs tīkla efekts, palielina šādu komerciālo lietotāju, jo īpaši mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), atkarību no minētajiem pakalpojumiem, kas tiem vajadzīgi, lai sasniegtu patērētājus. Ņemot vērā pieaugošo atkarību, minēto pakalpojumu sniedzējiem bieži vien ir lielākas iespējas aizstāvēt savas intereses un faktiski rīkoties vienpusēji veidā, kas ir netaisnīgs un var kaitēt uzņēmumiem, kuri ir to lietotāji, leģitīmajām interesēm un netiešā veidā arī Savienības patērētājiem. Piemēram, tie varētu vienpusēji noteikt komerciālajiem lietotājiem praksi, kas ievērojami atšķiras no labas komercprakses vai ir pretrunā labai ticībai un taisnīgai darījumu veikšanai. Šī regula pievēršas šādām potenciālām nesaskaņām tiešsaistes platformu ekonomikā.
- (3) Patērētāji ir pieņēmuši tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, un konkurētspējīga, taisnīga un pārredzama tiešsaistes ekosistēma, kurā uzņēmumi rīkojas atbildīgi, ir arī būtiska patērētāju labklājības nodrošināšanai. Tiešsaistes platformu ekonomikas pārredzamības un uzticamības nodrošināšana darījumu attiecībās starp uzņēmumiem varētu arī netieši palīdzēt uzlabot patērētāju uzticēšanos tiešsaistes platformu ekonomikai. Tomēr tiešsaistes platformu ekonomikas attīstības tiešo ietekmi uz patērētājiem regulē citi Savienības tiesību akti, jo īpaši patērētāju *acquis*.

⁽¹⁾ OV C 440, 6.12.2018., 177. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 14. jūnija lēmums.

- (4) Uzņēmumiem, kas preces un pakalpojumus patērētājiem piedāvā tīmekļa vietnēs, nozīmīgs interneta datplūsmas avots var būt tiešsaistes meklētājprogrammas, tāpēc tās var ievērojami ietekmēt tādu korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju komerciālos panākumus, kuri savas preces vai pakalpojumus iekšējā tirgū piedāvā tiešsaistē. Savukārt patērētāju izvēli un šādu korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju komerciālos panākumus būtiski ietekmē tas, kā tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēji ranžē tīmekļa vietnes, tostarp tādas, kurās korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji piedāvā savas preces un pakalpojumus. Tādējādi tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēji, pat ja viņiem nav līgumattiecību ar šiem korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem, faktiski var vienpusēji rīkoties veidā, kas ir netaisnīgs un var kaitēt korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju legītimajām interesēm un netiešā veidā arī Savienības patērētājiem.
- (5) Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju un komerciālo lietotāju attiecību veids varētu arī izraisīt situācijas, kad komerciālo lietotāju iespējas gūt tiesisko aizsardzību ir visai ierobežotas gadījumos, ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju vienpusēja rīcība noved pie strīda. Daudzos gadījumos šie pakalpojumu sniedzēji nepiedāvā pieejamu un efektīvu iekšējo sūdzību izskatīšanas sistēmu. Izveidotie strīdu alternatīvas izšķiršanas mehānismi dažādu iemeslu dēļ, tostarp sakarā ar specializētu mediatoru trūkuma un komerciālo lietotāju bailēm no atbildes rīcības, arī var izrādīties neefektīvi.
- (6) Tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem un tiešsaistes meklētājprogrammām, kā arī darījumiem, ko veicina minētie pakalpojumi, piemīt pārrobežu potenciāls, un mūsdienu ekonomikā tie ir īpaši svarīgi pareizai Savienības iekšējā tirgus darbībai. Dažu šo pakalpojumu sniedzēju iespējams negodīgā un kaitējošā komercprakse un efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekļu neesamība kavē pilnīgu šā potenciāla īstenošanu un negatīvi ietekmē pareizu iekšējā tirgus darbību.
- (7) Savienības līmenī būtu jāizveido mērķtiecīgs obligāto noteikumu kopums, lai iekšējā tirgū nodrošinātu taisnīgu, paredzamu, ilgtspējīgu un uzticamu tiešsaistes uzņēmējdarbības vidi. Jo īpaši komerciālajiem tiešsaistes starpniecības pakalpojumu lietotājiem būtu jānodrošina pienācīga pārredzamība, kā arī efektīvas tiesiskās aizsardzības iespējas visā Savienībā, lai Savienībā sekmētu pārrobežu darījumdarbību un tādējādi uzlabotu pareizu iekšējā tirgus darbību un lai vērstos pret iespējamu jaunu sadrumstalotību konkrētās jomās, uz kurām attiecas šī regula.
- (8) Minētajiem noteikumiem būtu jāparedz arī pienācīgi stimuli, lai veicinātu godīgumu un pārredzamību, jo īpaši attiecībā uz korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju ranžēšanu meklēšanas rezultātos, ko ģenerē tiešsaistes meklētājprogrammas. Vienlaikus minētajiem noteikumiem vajadzētu atzīt un pasargāt visas tiešsaistes platformu ekonomikas inovācijas būtisko potenciālu un nodrošināt veselīgu konkurenci, kuras rezultātā palielinās patērētāju izvēles iespējas. Ir lietderīgi precizēt, ka šai regulai nevajadzētu skart valstu civiltiesības, jo īpaši līgumtiesības, piemēram, noteikumus par līguma spēkā esamību, rašanos, sekām vai izbeigšanu, ciktāl valstu civiltiesību noteikumi atbilst Savienības tiesībām un ciktāl uz attiecīgajiem aspektiem neattiecas šīs regulas noteikumi. Dalībvalstīm būtu jāsaģlabā rīcības brīvība piemērot valsts tiesību aktus, ar kuriem aizliedz vienpusēju rīcību vai negodīgu komercpraksi vai piemēro sankcijas par to, ciktāl uz attiecīgajiem aspektiem neattiecas šī regula.
- (9) Tā kā tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem un tiešsaistes meklētājprogrammām parasti ir pasaules mērogs, šī regula būtu jāpiemēro minēto pakalpojumu sniedzējiem neatkarīgi no tā, vai viņi darījumdarbību veic kādā dalībvalstī vai arī ārpus Savienības, ja vien ir izpildīti divi kumulatīvi nosacījumi. Pirmkārt, komerciālajiem lietotājiem vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem darījumdarbība būtu jāveic Savienībā. Otrkārt, komerciālajiem lietotājiem vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem, sniedzot minētos pakalpojumus, savas preces vai pakalpojumi būtu jāpiedāvā patērētājiem, kuri vismaz attiecībā uz daļu darījuma atrodas Savienībā. Lai noteiktu, vai komerciālie lietotāji vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji piedāvā preces vai pakalpojumus patērētājiem Savienībā, ir nepieciešams pārliecināties, vai ir acīmredzams, ka komerciālie lietotāji vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji vērs savu darbību uz patērētājiem, kuri atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs. Šis kritērijs būtu jāinterpretē saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas attiecīgo judikatūru attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1215/2012 ⁽³⁾ 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 ⁽⁴⁾ 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Šādiem patērētājiem būtu jāatrodas Savienībā, bet to dzīvesvietai nav jābūt Savienībā un tiem nav jābūt kādas dalībvalsts valstspiederīgajiem. Tādējādi šī regula nebūtu jāpiemēro gadījumos, kad komerciālie lietotāji vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji neveic darījumdarbību Savienībā vai kad tie veic darījumdarbību Savienībā, bet tiešsaistes starpniecības pakalpojumus vai tiešsaistes meklētājprogrammas izmanto, lai preces vai pakalpojumus piedāvātu tikai tādiem patērētājiem, kas atrodas ārpus Savienības, vai personām, kas nav patērētāji. Turklāt šī regula būtu jāpiemēro neatkarīgi no tiesību aktiem, kas citādi piemērojami līgumam.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumtaisībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

- (10) Dažāda veida attiecības starp uzņēmumiem un patērētājiem tiešsaistē tiek īstenotas ar tādu pakalpojumu sniedzēju starpniecību, kas sniedz daudzpusējus pakalpojumus, kuri pamatā balstās uz vienu un to pašu ekosistēmas veidošanas uzņēmējdarbības modeli. Lai ietvertu attiecīgos pakalpojumus, tiešsaistes starpniecības pakalpojumi būtu jādefinē precīzi un tehnoloģiju ziņā neitrāli. Pakalpojumiem jo īpaši būtu jā sastāv no informācijas sabiedrības pakalpojumiem, kurus raksturo mērķis atvieglot tiešo darījumu uzsākšanu starp komerciālajiem lietotājiem un patērētājiem neatkarīgi no tā, vai darījumi tiek noslēgti tiešsaistē, attiecīgo tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēja vai komerciālā lietotāja tiešsaistes portālā, bezsaistē vai vispār netiek noslēgti, proti, nevajadzētu būt prasībai par līgumattiecībām starp komerciālajiem lietotājiem un patērētājiem kā par priekšnoteikumu tam, lai tiešsaistes starpniecības pakalpojumi būtu šīs regulas piemērošanas jomā. Tikai margināla rakstura pakalpojuma iekļaušana nebūtu jā uzskata par tādu, kas nosaka, ka tīmekļa vietnes vai pakalpojuma mērķis ir veicināt darījumus tiešsaistes starpniecības pakalpojumu nozīmē. Turklāt pakalpojumi būtu jāsniedz, pamatojoties uz līgumattiecībām starp pakalpojumu sniedzējiem un komerciālajiem lietotājiem, kuri piedāvā preces vai pakalpojumus patērētājiem. Šādas līgumattiecības būtu jā uzskata par pastāvošām, ja abas attiecīgās puses nepārprotamā veidā pastāvīgā informācijas nesējā izsaka savu nodomu uzņemties saistības, turklāt tai nav obligāti jābūt rakstveida piekrišanai.
- (11) Tādējādi tiešsaistes starpniecības pakalpojumu piemēriem, uz kuriem attiecas šī regula, būtu jāietver e-komercijas tiešsaistes tirdzniecības vietas, tostarp sadarbības tiešsaistes tirdzniecības vietas, kurās darbojas komerciālie lietotāji, tiešsaistes lietojumprogrammatūru pakalpojumi, piemēram, lietotņu veikali, un tiešsaistes sociālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumi neatkarīgi no tā, kāda tehnoloģija ir izmantota šādu pakalpojumu sniegšanai. Šajā ziņā tiešsaistes starpniecības pakalpojumus varētu nodrošināt arī ar balss palīdzības tehnoloģiju. Nevajadzētu būt nozīmei arī tam, vai minētie darījumi starp komerciālajiem lietotājiem un patērētājiem ir saistīti ar samaksu naudā, vai tam, ka tie daļēji tiek noslēgti bezsaistē. Tomēr šī regula nebūtu jāpiemēro vienādranga tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem, kuros nepiedalās komerciālie lietotāji, tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem, kas notiek tikai starp uzņēmumiem un netiek piedāvāti patērētājiem, tiešsaistes reklāmu rīkiem un tiešsaistes reklāmu apmaiņas platformām, ja to mērķis nav atvieglot tiešo darījumu uzsākšanu un ja tie neparedz līgumattiecības ar patērētājiem. Tā paša iemesla dēļ šai regulai nebūtu jāattiecas uz meklētājprogrammu optimizācijas programmatūras pakalpojumiem, kā arī tādiem pakalpojumiem, kuru pamatā ir reklāmu bloķēšanas programmatūra. Šai regulai nebūtu jāattiecas uz tehnoloģiskajām funkcijām un saskarnēm, kas tikai savieno aparāturu un lietotnes, jo parasti tās neatbilst prasībām, ko izvirza tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem. Tomēr šādas funkcijas vai saskarnes var būt tieši saistītas ar konkrētiem tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem vai papildināt tās un, ja tas tā ir, uz attiecīgajiem tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jāattiecina pārredzamības prasības attiecībā uz atšķirīgu attieksmi, pamatojoties uz šīm funkcijām un saskarnēm. Šī regula nebūtu jāpiemēro arī tiešsaistes maksājumu pakalpojumiem, jo tie neatbilst piemērojamajām prasībām, bet būtībā drīzāk papildina darījumu, ar kuru attiecīgajiem patērētājiem tiek piegādātas preces un sniegti pakalpojumi.
- (12) Ievērojot Eiropas Savienības Tiesas attiecīgo judikatūru un ņemot vērā to, ka komerciālo lietotāju atkarība galvenokārt ir novērota saistībā ar tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem, kas kalpo kā piekļuve patērētājiem, kuri ir fiziskas personas, patērētāja jēdziens, ko izmanto, lai precizētu šīs regulas darbības jomu, būtu jāattiecina tikai uz fiziskām personām, kuru rīcības nolūks nav saistīts ar šo personu komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju.
- (13) Ņemot vērā inovācijas straujo tempu, šajā regulā izmantotajai tiešsaistes meklētājprogrammas definīcijai vajadzētu būt tehnoloģiski neitrālai. Jo īpaši šo definīciju būtu jāsaprot kā tādu, kas attiecas arī uz balss pieprasījumiem.
- (14) Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem ir tendence izmantot iepriekš formulētus noteikumus un, lai vajadzības gadījumā efektīvi aizsargātu komerciālos lietotājus, šī regula būtu jāpiemēro tad, ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs vienpusēji nosaka līgumattiecību noteikumus neatkarīgi no to nosaukuma vai formas. Tas, vai noteikumi ir vienpusēji noteikti, būtu jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi, veicot vispārēju novērtējumu. Minētajā vispārējā novērtējumā iesaistīto pušu relatīvais lielums, tas, ka ir notikušas sarunas vai ka konkrēti noteikumi varētu būt apspriesti šādās sarunās un tās kopīgi noteikuši attiecīgais pakalpojumu sniedzējs un komerciālais lietotājs, pats par sevi nebūtu jā uzskata par izšķirošu faktoru. Turklāt pienākums tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem padarīt savus noteikumus viegli pieejamus komerciālajiem lietotājiem, tostarp to tirdzniecības attiecību posmā pirms līguma noslēgšanas, nozīmē, ka komerciālajiem lietotājiem netiks liegta šīs regulas rezultātā iegūtā pārredzamība, jo viņi var jebkādā veidā veiktsmīgi risināt sarunas.

- (15) Lai nodrošinātu, ka vispārīgie līguma noteikumi dod iespēju komerciālajiem lietotājiem noteikt tiešsaistes starpniecības pakalpojumu izmantošanas, izbeigšanas un apturēšanas komercnosacījumus, kā arī garantēt to darījuma attiecību paredzamību, minētie noteikumi būtu jāizstrādā vienkāršā un skaidri saprotamā valodā. Noteikumi nebūtu jāuzskata par tādiem, kas ir sagatavoti vienkāršā un skaidri saprotamā valodā, ja tie ir neskaidri, nenoteikti vai tajos trūkst detalizētas informācijas par svarīgiem komerciāliem jautājumiem un tādējādi tie nesniedz komerciālajiem lietotājiem pietiekamu paredzamību attiecībā uz svarīgākajiem līgumattiecību aspektiem. Turklāt maldinoša valoda nebūtu jāuzskata par vienkāršu un skaidri saprotamu.
- (16) Lai nodrošinātu, ka komerciālajiem lietotājiem ir pienācīga skaidrība par to, kur un kam tiek pārdotas viņu preces un pakalpojumi, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu to komerciālajiem lietotājiem jānodrošina pārredzamība attiecībā uz jebkādiem papildu pārdošanas kanāliem vai potenciāli saistītām programmām, ko tie varētu izmantot minēto preču vai pakalpojumu pārdošanai. Papildu kanāli un saistītās programmas būtu jāsaprot tehnoloģiski neitrālā veidā, bet varētu, *inter alia*, ietvert citas tīmekļa vietnes, lietotnes vai citus tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, ko izmanto, lai tirgotu komerciālā lietotāja piedāvātās preces vai pakalpojumus.
- (17) Intelektuālā īpašuma tiesību piederībai un kontrolei var būt būtiska ekonomiska nozīme gan tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, gan to komerciālajiem lietotājiem. Lai nodrošinātu skaidrību un pārredzamību komerciālajiem lietotājiem un uzlabotu viņu izpratni, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar noteikumiem būtu jāietver vispārīga vai detalizētāka informācija, ja tie to vēlas, par minēto noteikumu vispārējo ietekmi, ja tāda ir, attiecībā uz komerciālā lietotāja intelektuālā īpašuma tiesību piederību un kontroli. Šāda informācija varētu *inter alia* ietvert informāciju, piemēram, par logotipu, preču zīmju vai zīmolu vispārējo izmantošanu.
- (18) Vispārīgo noteikumu pārredzamība var būtiski veicināt ilgtspējīgas darījuma attiecības un novērst netaisnīgu rīcību, kas kaitē komerciālajiem lietotājiem. Tādēļ tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu arī jānodrošina, ka noteikumi ir viegli pieejami visos komercattiecību posmos, tostarp potenciāliem komerciālajiem lietotājiem pirms līguma noslēgšanas, un ka jebkuras šo noteikumu izmaiņas attiecīgajiem komerciālajiem lietotājiem tiek paziņotas pastāvīgā informācijas nesējā noteiktā paziņošanas termiņā, kas, ņemot vērā konkrētos apstākļus, ir pamatots un samērīgs un ir vismaz 15 dienas. Samērīgi paziņošanas termiņi, kas ir ilgāki nekā 15 dienas, būtu jāpiešķir, ja ierosinātās izmaiņas noteikumos prasa komerciālajiem lietotājiem veikt tehniskus vai komerciālus pielāgojumus nolūkā panākt atbilstību izmaiņām, piemēram, pieprasot, lai tie veiktu būtiskus tehniskus pielāgojumus savām precēm vai pakalpojumiem. Minēto paziņošanas termiņu nevajadzētu piemērot, ja un tādā mērā, kādā attiecīgais komerciālais lietotājs no tā ir nepārprotami atteicies, vai ja un tādā mērā, kādā nepieciešamība ieviest izmaiņas, neievērojot paziņošanas termiņu, izriet no juridiskajām vai normatīvajām saistībām, kas pakalpojuma sniedzējam ir noteiktas ar Savienības vai valsts tiesību aktiem. Tomēr jēdziens "izmaiņas" nebūtu jāattiecinā uz redakcionālām izmaiņām, ciktāl tās nemaina noteikumu saturu vai jēgu. Prasība paziņot par ierosinātajām izmaiņām, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, ļautu komerciālajiem lietotājiem efektīvi pārskatīt šīs izmaiņas vēlākā posmā. Komerciālajiem lietotājiem vajadzētu būt tiesīgiem izbeigt savu līgumu 15 dienu laikā pēc paziņojuma par jebkādam izmaiņām saņemšanas, ja vien līgumam nepiemēro īsāku laikposmu, piemēram, saskaņā ar valsts civiltiesībām.
- (19) Parasti jaunu preču vai pakalpojumu, tostarp lietotņu, iesniegšana tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem būtu jāuzskata par nepārprotamu apstiprinošu darbību, kuras rezultātā komerciālais lietotājs atsakās no paziņošanas termiņa, kas nepieciešams noteikumu izmaiņām. Tomēr gadījumos, kad saprātīgs un samērīgs paziņošanas termiņš pārsniedz 15 dienas, jo izmaiņas noteikumos prasa, lai komerciālais lietotājs veiktu būtiskus tehniskus pielāgojumus savām precēm vai pakalpojumiem, nevajadzētu uzskatīt, ka komerciālais lietotājs ir automātiski atteicies no paziņošanas termiņa, ja tas iesniedz jaunas preces un pakalpojumus. Gadījumos, kad, piemēram, tiek izņemtas vai pievienotas atsevišķas tiešsaistes starpniecības pakalpojumu funkcijas, kas komerciālajiem lietotājiem bija pieejamas, vai ja komerciālajiem lietotājiem varētu būt jāpielāgo savas preces vai jāpārprogrammē savi pakalpojumi, lai varētu turpināt darboties tiešsaistes starpniecības pakalpojumu platformā, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējam vajadzētu iepriekš paredzēt, ka izmaiņas noteikumos prasīs komerciālajam lietotājam veikt būtiskus tehniskus pielāgojumus.
- (20) Lai aizsargātu komerciālos lietotājus un abām pusēm sniegtu juridisko noteiktību, kompetentajai tiesai vajadzētu būt iespējai konstatēt, ka neatbilstīgie noteikumi ir spēkā neesoši, t. i., tie jāuzskata par tādiem, kas nekad nav pastāvējuši, *erga omnes* un *ex tunc*. Tomēr tam būtu jāattiecas tikai uz konkrētajiem noteikumiem, kas nav atbilstīgi. Pārējiem noteikumiem būtu jāpaliek spēkā un izpildāmiem, ciktāl tos var nodalīt no neatbilstīgajiem noteikumiem. Pēkšņās esošo noteikumu izmaiņas var būtiski traucēt komerciālo lietotāju darbību. Tāpēc, lai ierobežotu šādu negatīvu ietekmi uz komerciālajiem lietotājiem un lai atturētu no šādas rīcības, izmaiņām, kas veiktas, neievērojot pienākumu paredzēt noteiktu paziņošanas termiņu, vajadzētu būt spēkā neesošām, t. i., tās jāuzskata par tādām, kas nekad nav pastāvējušas, *erga omnes* un *ex tunc*.

- (21) Lai nodrošinātu, ka komerciālie lietotāji var pilnībā izmantot komerciālās iespējas, ko piedāvā tiešsaistes starpniecības pakalpojumi, šo pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu pilnībā liegt saviem komerciālajiem lietotājiem piedāvājumā vai klātbūtnē attiecīgajos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos izmantot savu tirdzniecības identitāti. Tomēr šis traucējumu aizliegums nebūtu jāsaprot kā komerciālo lietotāju tiesības vienpusēji noteikt savu piedāvājumu vai klātbūtni attiecīgajos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos.
- (22) Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējam var būt likumīgi iemesli pieņemt lēmumu ierobežot, apturēt vai izbeigt sava pakalpojumu sniegšanu konkrētam komerciālajam lietotājam, cita starpā izņemot no sortimenta atsevišķas konkrētā komerciālā lietotāja preces vai pakalpojumus vai faktiski dzēšot meklēšanas rezultātus. Ja komerciālo lietotāju darbība nav pavisam apturēta, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji var arī ierobežot to sortimenta atsevišķus elementus, piemēram, tos pazeminot vai negatīvi ietekmējot komerciālā lietotāja pamānāmību ("pelēkošana"), kas var ietvert tā ranžējuma pazemināšanu. Tomēr, ņemot vērā to, ka šādi lēmumi var būtiski ietekmēt attiecīgā komerciālā lietotāja intereses, tie būtu jāsniedz pirms tam vai vienlaikus ar to, kad ierobežošana vai apturēšana stājas spēkā, pastāvīgā informācijas nesējā norādot minētā lēmuma pamatojumu. Lai mazinātu šādu lēmumu negatīvo ietekmi uz komerciālajiem lietotājiem, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu arī jādod iespēja precizēt faktus, kuru dēļ pieņemts minētais lēmums, iekšējā sūdzību izskatīšanas procesa ietvaros – tas palīdzēs komerciālajiem lietotājiem atjaunot atbilstību, ja tas ir iespējams. Turklāt, ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs atceļ lēmumu ierobežot, apturēt vai izbeigt, piemēram, tādēļ, ka lēmums bija pieņemts kļūdas dēļ vai ka lēmuma pamatā esošo noteikumu pārkāpums nav izdarīts negodprātīgi un ir novērsts apmierinošā veidā, pakalpojumu sniedzējam būtu bez nepamatotas kavēšanās jāatjauno attiecīgā komerciālā lietotāja statuss, tostarp nodrošinot komerciālajam lietotājam jebkādu piekļuvi personas vai citiem datiem vai abu veidu datiem, kas bija pieejami pirms lēmuma.

Pamatojums attiecībā uz lēmumu ierobežot, apturēt vai izbeigt tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu būtu jāformulē tā, lai komerciālajam lietotājam būtu skaidrs, vai pastāv iespēja apstrīdēt lēmumu, kas tādējādi uzlabotu komerciālā lietotāja iespējas vajadzības gadījumā panākt efektīvu tiesisko aizsardzību. Pamatojumā būtu jānorāda lēmuma iemesli, balstoties uz pakalpojuma sniedzēja noteikumos iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem, un tam būtu samērīgi jāattiecas uz attiecīgajiem konkrētajiem apstākļiem, tostarp trešo personu paziņojumiem, kuru dēļ pieņemts minētais lēmums. Tomēr nevajadzētu prasīt, lai tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs sniegt ierobežošanas, apturēšanas vai izbeigšanas pamatojumu, ja ar to tiktu pārkāptas kādas juridiskas vai normatīvas saistības. Turklāt nebūtu jāprasa sniegt pamatojumu tad, ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs var pierādīt, ka attiecīgais komerciālais lietotājs ir vairākkārt pārkāpis piemērojamos noteikumus, kā rezultātā tiek izbeigta visu attiecīgo tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšana.

- (23) Tiešsaistes starpniecības pakalpojuma izbeigšana un ar to saistītā tādu datu dzēšana, kuri tika sniegti, lai izmantotu tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, vai kuri radās, sniedzot tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, veido būtiskas informācijas zaudējumu, kas varētu nozīmīgi ietekmēt komerciālos lietotājus un varētu kaitēt arī to spējai pienācīgi izmantot citas tiesības, kas tiem piešķirtas ar šo regulu. Tāpēc tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējam vismaz 30 dienas pirms tam, kad tiek izbeigta visu tā tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšana, būtu pastāvīgā informācijas nesējā jāsniedz attiecīgajam komerciālajam lietotājam pamatojums. Tomēr, gadījumos, kad juridiskas vai normatīvas saistības liek tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējam izbeigt tā tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu kopumā kādam konkrētam komerciālam lietotājam, šis paziņošanas termiņš nebūtu jāpiemēro. Tāpat 30 dienu paziņošanas termiņš nebūtu jāpiemēro tad, ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs lūdz izbeigšanas tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ievērojot Savienības tiesību aktus, kas atļauj tūlītēju izbeigšanu gadījumā, kad, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus un izsverot abu pušu intereses, nav pamatoti sagaidāms, ka līgumiskās attiecības turpināsies līdz termiņam, par ko vienojās, vai līdz paziņošanas termiņa beigām. Visbeidzot, 30 dienu paziņošanas termiņš nebūtu jāpiemēro, ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs var pierādīt atkārtotu noteikumu pārkāpumu. Dažādie izņēmumi 30 dienu paziņošanas termiņam var jo īpaši rasties saistībā ar nelikumīgu vai nepiemērotu saturu, preces vai pakalpojuma drošumu, viltošanu, krāpšanu, ļaunprogrammatūru, surogātpastu, datu pārkāpumiem, citiem kibernetikas riskiem vai preces vai pakalpojuma piemērotību nepilngadīgajiem. Lai nodrošinātu proporcionalitāti, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, ja tas ir saprātīgi un tehniski iespējams, būtu jāizņem no sortimenta tikai atsevišķas komerciālā lietotāja preces vai pakalpojumi. Visu tiešsaistes starpniecības pakalpojumu izbeigšana ir visbargākais pasākums.
- (24) Preču un pakalpojumu ranžēšana, ko veic tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji, būtiski ietekmē patērētāju izvēli un līdz ar to arī to komerciālo lietotāju komerciālos panākumus, kuri piedāvā šīs preces un pakalpojumus patērētājiem. Ranžēšana attiecas uz komerciālo lietotāju piedāvājumu salīdzinošo pamanāmību vai meklēšanas rezultātiem piešķirto atbilstību atkarībā no tā, kā tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji vai tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēji tos attēlo, izkārtoti vai paziņo, izmantojot algoritmisku secības noteikšanu, novērtējuma vai atsauksmju mehānismus, vizuālu izcelšanu vai citus uzmanības pievēršanas instrumentus vai to kombinācijas. Prognozējamība paredz, ka tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji ranžējumu nosaka nepatvaļīgā veidā. Tāpēc, lai šie procesi komerciālajiem lietotājiem kļūtu paredzamāki, lai viņi varētu labāk izprast

ranžēšanas mehānisma darbību un salīdzināt dažādu pakalpojumu sniedzēju ranžēšanas metodes, pakalpojumu sniedzējiem būtu iepriekš jānorāda galvenie ranžēšanā izmantotie parametri. Šī pārredzamības pienākuma konkrētā uzbūve komerciālajiem lietotājiem ir svarīga, jo tas nozīmē, ka jāidentificē ierobežots parametru kopums, kas ir visbūtiskākie, no varbūt daudz lielāka skaita parametru, kuriem ir zināma ietekme uz ranžējumu. Šim argumentētajam aprakstam būtu jāpalīdz komerciālajiem lietotājiem uzlabot savu preču un pakalpojumu parādīšanu vai dažas būtiskas minēto preču vai pakalpojumu īpašības. Galvenā parametra jēdziens būtu jāsaprot kā tāds, kas ietver visus vispārīgos kritērijus, procesus, īpašos signālus, kas iekļauti algoritmos, vai citus pielāgošanas vai pazemināšanas mehānismus, ko izmanto saistībā ar ranžēšanu.

- (25) Ranžējumu veidojošo galveno parametru aprakstā būtu jāiekļauj arī paskaidrojums par jebkuru iespēju komerciālajiem lietotājiem par samaksu aktīvi ietekmēt ranžēšanu, kā arī paskaidrojumu par tās relatīvo ietekmi. Šajā nozīmē samaksa varētu attiekties uz maksājumiem, kuru galvenais vai vienīgais mērķis ir uzlabot ranžējumu, kā arī netiešu samaksu, kas izpaužas kā komerciālā lietotāja piekrišana jebkādam papildu saistībām un kam praktiskas sekas var būt ranžējuma uzlabojums, piemēram, jebkādu palīgpakalpojumu vai jebkādu maksas iespēju izmantošana. Šā apraksta saturs, tostarp galveno parametru skaits un tips, attiecīgi var ievērojami atšķirties atkarībā no konkrētajiem tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem, bet tam būtu jāsniedz komerciālajiem lietotājiem pietiekama izpratne par to, kā ranžēšanas mehānismā tiek ņemtas vērā to piedāvāto faktisko preču vai pakalpojumu iezīmes, un izpratne par šo preču vai pakalpojumu atbilstību konkrētu tiešsaistes starpniecības pakalpojumu patērētājiem. Komerciālo lietotāju preču vai pakalpojumu kvalitātes mērīšanai izmantotie indikatori, redaktoru izmantošana un viņu iespējas ietekmēt minēto preču vai pakalpojumu ranžējumu, tas, cik lielā mērā samaksa ietekmē ranžējumu, kā arī elementi, kas nav saistīti vai ir tikai attāli saistīti ar pašu preci vai pakalpojumu, piemēram, tiešsaistes piedāvājuma noformējuma elementi, varētu būt piemēri galvenajiem parametriem, kuriem – ja tie ir vienkāršā un skaidri saprotamā valodā izklāstīti ranžēšanas mehānisma vispārīgajā aprakstā – būtu jāpalīdz komerciālajiem lietotājiem gūt vajadzīgo pietiekamo izpratni par tā darbību.
- (26) Tāpat arī tīmekļa vietņu, īpaši to vietņu, kurās uzņēmumi piedāvā preces un pakalpojumus patērētājiem, ranžēšana, ko veic tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēji, būtiski ietekmē patērētāju izvēli un šādu korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju komerciālos panākumus. Tādēļ tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāsniedz apraksts par galvenajiem parametriem, kas nosaka, kā tiks ranžētas visas indeksētās tīmekļa vietnes, tostarp tīmekļa vietnes, ko izmanto korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji, kā arī citas tīmekļa vietnes, un minēto galveno parametru relatīvais nozīmīgums salīdzinājumā ar citiem parametriem. Tiešsaistes meklētājprogrammu gadījumā šim aprakstam būtu ne vien jāpiedāvā informācija par preču un pakalpojumu īpašībām un to atbilstību patērētājiem, bet arī jāsniedz korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem atbilstīga izpratne par to, vai – un, ja tā ir, tad kā un cik lielā mērā – tiek ņemta vērā konkrēta izmantotās tīmekļa vietnes dizaina specifika, piemēram, optimizācija attēlošanai mobilajās telesakaru ierīcēs. Tajā būtu jāiekļauj arī paskaidrojums par jebkuru iespēju korporatīvo tīmekļu vietņu lietotājiem par samaksu aktīvi ietekmēt ranžējumu, kā arī paskaidrojums par tā relatīvo ietekmi. Tā kā starp tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem nav līgumattiecību, minētajam aprakstam vajadzētu būt pieejamam sabiedrībai acīmredzamā un viegli pieejamā vietā attiecīgajā tiešsaistes meklētājprogrammā. Šajā nozīmē tīmekļa vietņu daļas, kas prasa lietotājiem pieteikties vai reģistrēties, nebūtu jāsaprot kā viegli un publiski pieejamas.

Lai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem nodrošinātu paredzamību, apraksts būtu arī regulāri jāatjaunina, tostarp nodrošinot, ka visas galveno parametru izmaiņas var viegli identificēt. Atjauninātu galveno parametru apraksta esamība arī nāktu par labu lietotājiem, kas nav tiešsaistes meklētājprogrammas korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji. Dažos gadījumos tiešsaistes meklētājprogrammu nodrošinātāji var pieņemt lēmumu ietekmēt ranžēšanu konkrētā gadījumā vai izņemt noteiktu tīmekļa vietni no ranžēšanas, pamatojoties uz trešās puses paziņojumu. Tā kā tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēju gadījumā atšķirībā no tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem starp iesaistītajām pusēm nav līgumattiecību, tādēļ tiem nevar prasīt tieši paziņot korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem par izmaiņām ranžējumā vai izņemšanu no saraksta, kas saistītas ar trešās puses paziņojumu. Tomēr korporatīvās tīmekļa vietnes lietotājam vajadzētu būt iespējai pārbaudīt paziņojuma saturu, kas konkrētajā gadījumā ir pamatā izmaiņām ranžējumā vai noteiktas tīmekļa vietnes izņemšanai no saraksta, iepazīstoties ar paziņojuma saturu, piemēram, publiski pieejamā tiešsaistes datubāzē. Tas palīdzētu mazināt konkurentu iespējas ļaunprātīgi izmantot paziņojumus, kuru rezultātā var notikt izņemšana no saraksta.

- (27) Tiešsaistes starpniecības vai tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem ar šo regulu nevajadzētu prasīt atklāt detalizētu ranžēšanas mehānismu darbību, tostarp algoritmus. Tāpat nevajadzētu kaitēt to spējai vērsties pret trešo personu veiktām negodprātīgām manipulācijām ar ranžējumu, tostarp patērētāju interesēs. Vispārīgām galveno ranžēšanas parametru aprakstam būtu jāaizsargā minētās intereses, vienlaikus nodrošinot komerciālajiem lietotājiem un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem pietiekamu izpratni par to, kā darbojas ranžēšana saistībā ar to, kā viņi izmanto konkrētus tiešsaistes starpniecības pakalpojumus vai tiešsaistes meklētājprogrammas. Lai nodrošinātu šīs regulas mērķa sasniegšanu, apsverumiem par tiešsaistes starpniecības pakalpojumu

vai tiešsaistes meklētājprogrammu lietotāju komerciālajām interesēm nekad nevajadzētu būt par iemeslu tam, ka tiek atteikts izpaust galvenos parametrus, kas nosaka ranžējumu. Šajā sakarā, lai gan šī regula neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/943 ⁽⁵⁾, sniegtajam aprakstam būtu vismaz jābalstās uz faktiskajiem datiem par izmantoto ranžēšanas parametru atbilstību.

- (28) Komisijai būtu jāizstrādā vadlīnijas, lai palīdzētu tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem un tiešsaistes meklētājprogrammu sniedzējiem piemērot šajā regulā noteiktās ranžēšanas pārredzamības prasības. Šiem centieniem būtu jāpalīdz optimizēt veidu, kādā galvenos parametrus, kas nosaka ranžējumu, identificē un parāda komerciālajiem lietotājiem un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem.
- (29) Palīgpreces un palīgpakalpojumi būtu jāsaprot kā preces un pakalpojumi, kas tiek piedāvātas patērētājam nekavējoties pirms darījuma pabeigšanas, kas uzsākts tiešsaistes starpniecības pakalpojumos, lai papildinātu komerciālā lietotāja piedāvāto primāro preci vai pakalpojumu. Palīgpreces un palīgpakalpojumi attiecas uz produktiem, kas parasti, lai tie darbotos, ir atkarīgi un ir tieši saistīti ar primāro preci vai pakalpojumu. Tādēļ šim terminam nebūtu jāaptver tās preces un pakalpojumi, ko pārdod tikai papildus attiecīgajai primārajai precei vai produktam, nevis kas pēc sava rakstura tos papildina. Palīgpakalpojumu piemēri ietver remonta pakalpojumus konkrētai precei vai finanšu produktus, kā piemēram, automašīnas īres apdrošināšana, ko piedāvā, lai papildinātu komerciālā lietotāja piedāvātas konkrētas preces vai pakalpojumus. Līdzīgi palīgpreces varētu ietvert preces, kas papildina konkrētu komerciālā lietotāja piedāvātu produktu, radot jauninājumu vai pielāgošanas rīku, kas saistīts ar minēto konkrēto produktu. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kas piedāvā patērētājiem tādas preces vai pakalpojumus, kas ir komerciālā lietotāja pārdotās preces vai pakalpojuma palīgpreces vai palīgpakalpojumi, izmantojot savus tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, būtu savos noteikumos būtu jāizklāsta apraksts par piedāvāto palīgpreču un palīgpakalpojumu veidu. Šādam aprakstam vajadzētu būt pieejamam noteikumos neskatoties uz to, vai palīgpreci vai palīgpakalpojumu piegādā pats tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs vai kāda trešā puse. Šādam aprakstam vajadzētu būt pietiekoši visaptverošam, lai komerciālais lietotājs varētu saprast, vai kāda prece vai pakalpojums tiek pārdots kā palīgprece vai palīgpakalpojums komerciālā lietotāja precei vai pakalpojumam. Aprakstā nevajadzētu obligāti iekļaut konkrētu preci vai pakalpojumu, bet drīzāk tajā vajadzētu iekļaut tā produkta veidu, kas tiek piedāvāts kā papildu produkts komerciālā lietotāja primārajam produktam. Turklāt šajā aprakstā jebkāda gadījumā būtu jāiekļauj to, vai komerciālajam lietotājam ir atļauts, un ar kādiem nosacījumiem, piedāvāt savas palīgpreces un palīgpakalpojumus papildus primārajai precei vai pakalpojumam, ko tas piedāvā tiešsaistes starpniecības pakalpojumos.
- (30) Ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs pats piedāvā patērētājiem noteiktas preces vai pakalpojumus, izmantojot savus tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, vai dara to, izmantojot tā kontrolē esošu komerciālo lietotāju, tad minētais pakalpojumu sniedzējs varētu tieši konkurēt ar citiem tā tiešsaistes starpniecības pakalpojuma komerciālajiem lietotājiem, kurus tas nekontrolē, un tas pakalpojumu sniedzējam varētu dot ekonomisku stimulu un spēju izmantot savu kontroli pār tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem, lai sniegtu tehniskas vai ekonomiskas priekšrocības saviem vai tā kontrolē esošā komerciālā lietotāja piedāvājumiem, šādas priekšrocības liedzot konkurējošiem komerciālajiem lietotājiem. Šāda rīcība varētu mazināt godīgu konkurenci un ierobežot patērētāju izvēli. Šādās situācijās jo īpaši ir svarīgi, lai tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs rīkotos pārredzamā veidā un pienācīgi aprakstītu jebkādu iespējamu atšķirīgu attieksmi un izklāstītu tās iemeslus – neatkarīgi no tā, vai tā tiek īstenota ar juridiskiem, komerciāliem vai tehniskiem līdzekļiem, piemēram, ar operētājsistēmām saistītām funkcionalitātēm, – pret precēm vai pakalpojumiem, ko viņš piedāvā pats, salīdzinājumā ar attieksmi pret tām precēm vai pakalpojumiem, ko piedāvā citi komerciālie lietotāji. Lai nodrošinātu proporcionālītāti, šī pienākuma izpilde būtu jāparedz vispārējā tiešsaistes starpniecības pakalpojumu līmenī, nevis tādu atsevišķu preču vai pakalpojumu līmenī, ko piedāvā, izmantojot minētos pakalpojumus.
- (31) Ja tiešsaistes meklētājprogrammu sniedzējs pats piedāvā patērētājiem noteiktas preces vai pakalpojumus, izmantojot savas tiešsaistes meklētājprogrammas, vai dara to, izmantojot tā kontrolē esošu korporatīvas tīmekļa vietnes lietotāju, tad minētais meklētājprogrammu sniedzējs varētu tieši konkurēt ar citiem tā tiešsaistes meklētājprogrammu korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem, kurus tas nekontrolē. Šādās situācijās jo īpaši ir svarīgi, lai tiešsaistes meklētājprogrammas sniedzējs rīkotos pārredzami un aprakstītu jebkādu iespējamu atšķirīgu attieksmi – neatkarīgi no tā, vai tā tiek īstenota ar juridiskiem, komerciāliem vai tehniskiem līdzekļiem – pret precēm vai pakalpojumiem, ko viņš piedāvā pats vai to dara, izmantojot tā kontrolē esošu korporatīvas tīmekļa vietnes lietotāju, salīdzinājumā ar attieksmi pret tām precēm vai pakalpojumiem, ko piedāvā konkurējoši korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji. Lai nodrošinātu proporcionālītāti, šis pienākums būtu jāpiemēro vispārējā tiešsaistes meklētājprogrammas līmenī, nevis tādu atsevišķu preču vai pakalpojumu līmenī, ko piedāvā, izmantojot minētos pakalpojumus.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/943 (2016. gada 8. jūnijs) par zinātnības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (OV L 157, 15.6.2016., 1. lpp.).

- (32) Šajā regulā būtu jāaplūko konkrēti līguma noteikumi, jo īpaši situācijās ar nelīdzsvarotu spēku samēru sarunu risināšanā, lai nodrošinātu, ka līgumattiecības tiek īstenotas labticīgi un pamatojoties uz godprātību darījumos. Paredzamība un pārredzamība prasa, lai komerciālajiem lietotājiem tiktu dota reāla iespēja iepazīties ar izmaiņām noteikumos, kurus tādēļ nevajadzētu piemērot ar atpakaļejošu spēku, izņemot tad, ja tās ir balstītas uz juridisku vai normatīvu pienākumu vai tās ir izdevīgas minētajiem komerciālajiem lietotājiem. Turklāt komerciālajiem lietotājiem būtu jāpiedāvā skaidrība par noteikumiem, saskaņā ar kuriem var izbeigt to līgumattiecības ar tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina, ka izbeigšanas noteikumi vienmēr ir proporcionāli un ka tos var izmantot bez liekām grūtībām. Visbeidzot, komerciālie lietotāji būtu pilnībā jāinformē par jebkādu piekļuvi, kas tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem saglabājas pēc līguma termiņa beigām, attiecībā uz informāciju, ko komerciālie lietotāji sniedz vai rada tiešsaistes starpniecības pakalpojumu izmantošanas kontekstā.
- (33) Tiešsaistes platformu ekonomikā spēja piekļūt datiem, tostarp personas datiem, un izmantot tos var pārvērt iespēju radīt būtisku vērtību – gan kopumā, gan iesaistītajiem komerciālajiem lietotājiem un tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem. Līdz ar to ir svarīgi, lai tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji sniegtu komerciālajiem lietotājiem skaidru aprakstu par to, kādā apmērā, veidā un ar kādiem nosacījumiem minētie pakalpojumu sniedzēji piekļūst konkrētu kategoriju datiem un izmanto tos. Aprakstam vajadzētu būt samērīgam, un tas varētu attiekties uz vispārīgiem piekļuves nosacījumiem, nevis uz faktisko datu vai datu kategoriju pilnīgu identifikāciju. Tomēr aprakstā varētu iekļaut arī konkrētu faktisko datu veidu identifikāciju un īpašus piekļuves nosacījumus, kas varētu būt ļoti svarīgi komerciālajiem lietotājiem. Šādi dati varētu ietvert komerciālo lietotāju uzkrātos vērtējumus un atsauksmes par tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem. Kopumā aprakstam būtu jāļauj komerciālajiem lietotājiem saprast, vai tie var izmantot datus, lai veicinātu vērtības radīšanu, tostarp, iespējams, saglabājot trešo personu datu pakalpojumus.
- (34) Tādā pašā veidā ir svarīgi, lai komerciālie lietotāji saprastu, vai pakalpojumu sniedzējs apmainās ar trešām personām ar jebkādiem datiem, kas iegūti, komerciālajiem lietotājiem izmantojot starpniecības pakalpojumus. Komerciālie lietotāji būtu jāinformē par jebkādu datu apmaiņu ar trešām personām, kas notiek nolūkos, kuri nav nepieciešami tiešsaistes starpniecības pakalpojumu pienācīgai darbībai; piemēram, ja pakalpojuma sniedzējs sniedz datus par naudu komerciālu apsvērumu dēļ. Lai ļautu komerciālajiem lietotājiem pilnībā izmantot pieejamās tiesības ietekmēt šādu datu koplietošanu, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu skaidri informēt arī par iespējām atteikties no datu koplietošanas, ja šāda iespēja pastāv saskaņā ar līgumattiecībām ar komerciālo lietotāju.
- (35) Minētās prasības nebūtu jāsaprot kā jebkāds pienākums tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem izplatīt vai neizplatīt personas datus vai nepersonālos saviem komerciālajiem lietotājiem. Tomēr pārredzamības pasākumi varētu palīdzēt intensīvākai datu koplietošanai un kā nozīmīgs inovācijas un izaugsmes avots sekmēt centienus radīt vienotu Eiropas datu telpu. Personas datu apstrādē būtu jāievēro Savienības tiesiskais regulējums attiecībā uz fizisku personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi, kā arī attiecībā uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību elektroniskajos sakaros, jo īpaši Regula (ES) 2016/679 ⁽⁶⁾, Direktīva (ES) 2016/680 ⁽⁷⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK ⁽⁸⁾.
- (36) Atsevišķos gadījumos tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji ar saviem noteikumiem varētu ierobežot komerciālos lietotājus, kuri vēlas, izmantojot citus līdzekļus, nevis minētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, piedāvāt patērētājiem preces vai pakalpojumus ar izdevīgākiem nosacījumiem. Minētajos gadījumos attiecīgajiem pakalpojumu sniedzējiem būtu jānorāda šādas rīcības iemesls, jo īpaši atsaucoties uz galvenajiem ekonomiskajiem, komerciālajiem vai juridiskajiem apsvērumiem attiecībā uz ierobežojumiem. Tomēr šis pārredzamības pienākums nebūtu jāsaprot kā tāds, kas ietekmē šādu ierobežojumu likumības novērtēšanu saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem vai dalībvalstu tiesību aktiem, kuri ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp konkurences un negodīgas komercprakses jomā, un šādu tiesību aktu piemērošanu.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

- (37) Lai komerciālajiem lietotājiem, tostarp tiem, kuru attiecīgo tiešsaistes starpniecības pakalpojumu izmantošana varētu tikt ierobežota, apturēta vai pārtraukta, dotu iespēju piekļūt tūlītējiem, piemērotiem un efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jāievieš iekšēja sūdzību izskatīšanas sistēma. Iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas mērķim vajadzētu būt balstītam uz pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principiem, ko piemēro vienādās situācijās, un nodrošināt, ka ievērojamu daļu sūdzību tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs un attiecīgais komerciālais lietotājs var atrisināt divpusēji un pieņemamā laikposmā. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji varētu saglabāt sava pieņemtā lēmuma spēkā esamību sūdzības izskatīšanas laikā. Jebkurš mēģinājums panākt vienošanos, izmantojot iekšējās sūdzību izskatīšanas procesu, neietekmē tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju vai komerciālo lietotāju tiesības ierosināt tiesvedību jebkurā brīdī iekšējā sūdzības izskatīšanas procesā vai pēc tam. Turklāt tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jāpublicē un vismaz reizi gadā jāpārbauda informācija par savas iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas darbību un efektivitāti, lai palīdzētu komerciālajiem lietotājiem izprast galvenos problēmu veidus, kas var rasties saistībā ar dažādu tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu, un iespēju ātri un efektīvi panākt divpusēju atrisinājumu.
- (38) Šīs regulas prasības attiecībā uz iekšējām sūdzību izskatīšanas sistēmām noteiktas, lai tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem nodrošinātu pietiekamu elastīgumu šo sistēmu uzturēšanā un konkrētu sūdzību risināšanā, tādējādi līdz minimumam samazinot administratīvo slogu. Turklāt iekšējām sūdzību izskatīšanas sistēmām būtu jāļauj tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem vajadzības gadījumā samērīgā veidā vērsties pret jebkādu minēto sistēmu negodprātīgu izmantošanu, ko daži komerciālie lietotāji varētu censties darīt. Ņemot vērā šādu sistēmu izveides un darbības izmaksas, ir lietderīgi no minētajiem pienākumiem atbrīvot jebkuru tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju, kas ir mazais uzņēmums saskaņā ar attiecīgajiem Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK ⁽⁹⁾ noteikumiem. Minētajā ieteikumā izklāstītie konsolidācijas noteikumi nodrošina, ka ir novērsta jebkāda apiešana. Minētajam atbrīvojumam nevajadzētu skart minēto uzņēmumu tiesības brīvprātīgi izveidot iekšējo sūdzību izskatīšanas sistēmu, kas atbilst šajā regulā izklāstītajiem kritērijiem.
- (39) Ar vārda “iekšēja” izmantošanu nebūtu jāsaprot, ka tiek liegta iekšējo sūdzību izskatīšanas sistēmu deleģēšana ārējam pakalpojumu sniedzējam vai citai korporatīvai struktūrai, kamēr šāds sniedzējs vai cita korporatīvā struktūra ir pilnīgi atbildīga un tai ir iespēja nodrošināt iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas atbilstību šīs regulas prasībām.
- (40) Mediācija var piedāvāt tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem un to komerciālajiem lietotājiem līdzekļus strīdu izšķiršanai pieņemamā veidā, neizmantojot tiesvedību, kas var būt laikietilpīga un dārga. Tāpēc tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jāatvieglo mediācija, proti, jānorāda vismaz divi publiski vai privāti mediatori, kurus viņi vēlas iesaistīt. Prasības norādīt minimālo mediatoru skaitu mērķis ir nodrošināt mediatoru neitralitāti. Ja mediatori savus pakalpojumus sniedz no vietas ārpus Savienības, tie būtu jānorāda tikai tad, ja ir pārliecība, ka šo pakalpojumu izmantošana attiecīgajiem komerciālajiem lietotājiem nekādā veidā neatņem tiesisko aizsardzību, ko nodrošina Savienības vai dalībvalstu tiesību akti, tostarp šīs regulas prasības un piemērojamie tiesību akti par personas datu un komercnoslēpumu aizsardzību. Lai minētie mediatori būtu pieejami, taisnīgi un cik vien iespējams ātri, efektīvi un lietderīgi, tiem būtu jāatbilst noteiktiem kritērijiem. Tomēr tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem un viņu komerciālajiem lietotājiem joprojām vajadzētu būt brīvībai kopīgi norādīt jebkuru mediatoru pēc savas izvēles pēc tam, kad starp tiem izraisījies strīds. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/52/EK ⁽¹⁰⁾ šajā regulā paredzētajai mediācijai vajadzētu būt brīvprātīgai procedūrai tādā nozīmē, ka puses pašas ir atbildīgas par procesu un var to sākt un izbeigt jebkurā laikā. Neskarot tās brīvprātīgo raksturu, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu labā ticībā jāizskata lūgumi iesaistīties šajā regulā paredzētajā mediācijā.
- (41) Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jāsedz samērīga mediācijas izmaksu daļa, ņemot vērā visus attiecīgos konkrētās lietas elementus. Minētajā sakarā mediatoram būtu jāiesaka, kāda ir samērīga daļa konkrētajā gadījumā. Ņemot vērā izmaksas un administratīvo slogu, kas saistīti ar nepieciešamību noteikumos norādīt mediatorus, ir lietderīgi no minētā pienākuma atbrīvot visus tos tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējus, kas ir mazie uzņēmumi saskaņā ar attiecīgajiem Ieteikuma 2003/361/EK noteikumiem. Minētajā ieteikumā paredzētie konsolidācijas noteikumi nodrošina, ka ir novērsta jebkāda minētā pienākuma apiešana. Tomēr tam nevajadzētu skart minēto uzņēmumu tiesības savos noteikumos norādīt mediatorus, kas atbilst šajā regulā izklāstītajiem kritērijiem.

⁽⁹⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/52/EK (2008. gada 21. maijs) par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komercietās (OV L 136, 24.5.2008., 3. lpp.).

- (42) Tā kā tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem vienmēr vajadzētu būt pienākumam noteikt mediatorus, kurus tie vēlas iesaistīt, un pienākumam labticīgi iesaistīties jebkādos mediācijas centienos, ko veic, ievērojot šo regulu, šie pienākumi būtu jānosaka tā, lai nepieļautu, ka komerciālie lietotāji mediācijas sistēmu izmanto ļaunprātīgi. Komerciālajiem lietotājiem arī vajadzētu būt pienākumam mediācijā iesaistīties labticīgi. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt pienākumam iesaistīties mediācijā, ja komerciāls lietotājs ierosina lietu par tematu, ar kuru saistībā šis komerciālais lietotājs ir iepriekš iesniedzis mediācijas lietu un minētajā lietā mediators ir konstatējis, ka komerciālais lietotājs nav rīkojies labticīgi. Tāpat tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt pienākumam iesaistīties mediācijā ar komerciālajiem lietotājiem, kuri ir mediatoram vairākkārt nesekmīgi centušies iesniegt lietas mediācijai. Šādām izņēmuma situācijām nevajadzētu ierobežot komerciālā lietotāja spēju iesniegt mediācijas lietu, ja, kā noteicis mediators, mediācijas temats nav saistīts ar iepriekšējām lietām.
- (43) Lai Savienībā veicinātu ar tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu saistītu strīdu izšķiršanu, izmantojot mediāciju, Komisijai ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm būtu jāveicina specializētu mediācijas organizāciju izveide, jo tādu pašlaik nav. Tādu mediatoru iesaistei, kuriem ir specializētas zināšanas par tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem, kā arī zināšanas par konkrētajām nozarēm, kurās minētie pakalpojumi tiek sniegti, būtu jāvairo abu pušu uzticēšanās mediācijas procesam un jāpalielina iespēja šajā procesā panākt ātru, taisnīgu un apmierinošu rezultātu.
- (44) Dažādi faktori, piemēram, ierobežoti finanšu līdzekļi, bailes no atbildes rīcības un ekskluzīvas tiesības izvēlēties noteikumus ietveramos tiesas un valsts tiesību aktu noteikumus, var ierobežot esošo tiesiskās aizsardzības iespēju efektivitāti, jo īpaši to iespēju efektivitāti, kuras izmantojot, komerciālajiem lietotājiem vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem jārikojas atsevišķi un jābūt identificējamiem. Lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu, būtu jāparedz, ka organizācijas, apvienības, kas pārstāv komerciālos lietotājus vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājus, kā arī noteiktas dalībvalstīs izveidotās publiskās iestādes var iesniegt prasību valsts tiesās saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp valsts procesuālajām prasībām. Šādai prasību iesniegšanai valsts tiesās vajadzētu būt vērstai uz to, lai apturētu vai aizliegtu šajā regulā izklāstīto noteikumu pārkāpumus un novērstu turpmākus zaudējumus, kas varētu apdraudēt ilgtspējīgas darbības attiecības tiešsaistes platformu ekonomikā. Lai nodrošinātu, ka šādas organizācijas vai apvienības minētās tiesības īsteno efektīvi un piemērotā veidā, tām vajadzētu atbilst noteiktiem kritērijiem. Konkrētāk, tām jābūt pienācīgi izveidotām saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktu, tām jābūt bezpeļņas struktūrām un tām jāīsteno savi mērķi ilgstošā veidā. Minētajām prasībām būtu jānovērš jebkāda organizāciju vai apvienību *ad hoc* veidošana konkrētai darbībai vai konkrētām darbībām vai nolūkā iegūt peļņu. Turklāt būtu jānodrošina, ka finansētājiem, kuri ir trešās personas, nav nepienācīgas ietekmes uz minēto organizāciju vai apvienību lēmumu pieņemšanu.

Lai izvairītos no interešu konflikta, jo īpaši vajadzētu nepieļaut tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju vai tiešsaistes meklētājprogrammu nepienācīgu ietekmi uz organizācijām vai apvienībām, kuras pārstāv komerciālos lietotājus vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājus. Novērtēt, vai šie atbilstības kritēriji ir izpildīti, valsts tiesām palīdzēs pilnībā publiski atklāta informācija par dalību un finansējuma avotiem. Ņemot vērā attiecīgo publisko iestāžu īpašo statusu dalībvalstīs, kurās šādas iestādes ir izveidotas, būtu jānosaka vienīgi tas, ka tām saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem ir īpaši uzdots veikt šādus pasākumus vai nu attiecīgo pušu kopējās interesēs, vai arī vispārējās interesēs, bez nepieciešamības šos kritērijus piemērot šādām publiskām iestādēm. Jebkādām šādām darbībām nekādā veidā nevajadzētu ietekmēt komerciālo lietotāju un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju tiesības veikt tiesiskas darbības individuāli.

- (45) Būtu jāpaziņo Komisijai to organizāciju, apvienību un publisko iestāžu identitāte, kurām dalībvalstu ieskatā vajadzētu būt kvalificētām celt prasību saskaņā ar šo regulu. Šādā paziņojumā dalībvalstīm būtu jāveic konkrēta atsauce uz attiecīgajiem valsts noteikumiem, saskaņā ar kuriem organizācija, apvienība vai publiska iestāde tika izveidota, un attiecīgā gadījumā jāatsaucas uz attiecīgo publisko reģistru, kurā organizācija vai apvienība ir reģistrēta. Ar šo dalībvalstīm doto papildu izraudzīšanās iespēju būtu jānodrošina zināma juridiskā noteiktība un pārredzamība, uz ko komerciālie lietotāji un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji var paļauties. Vienlaikus tās mērķis ir padarīt juridiskās procedūras efektīvākas un īsākas, kas šķiet piemēroti šādā kontekstā. Komisijai būtu jānodrošina minēto organizāciju, apvienību un publisko iestāžu saraksta publicēšana *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Iekļaušanai minētajā saraksta vajadzētu kalpot kā atspēkojamam pierādījumam par prasības cēlēja organizācijas, apvienības vai

publiskas iestādes tiesībspēju un rīcībspēju. Ja pastāv bažas attiecībā uz kādu izraudzīšanu, dalībvalstij, kas organizāciju, apvienību vai publisko iestādi ir izraudzījusies, būtu minētās bažas jāizmeklē. Organizācijām, apvienībām un publiskām iestādēm, kuras dalībvalsts nav izraudzījusies, vajadzētu būt iespējai celt prasību valsts tiesās, turklāt to tiesībspēju pārbauda saskaņā ar šajā regulā izklāstītajām prasībām.

- (46) Dalībvalstīm būtu jānosaka pienākums nodrošināt šīs regulas atbilstīgu un efektīvu piemērošanu. Dalībvalstīs jau pastāv atšķirīgas izpildes sistēmas, un tām nebūtu jānosaka pienākums veidot jaunas valsts izpildes struktūras. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai uzticēt pastāvošajām iestādēm, tostarp tiesām, šī regulas izpildi. Šai regulai nebūtu jāuzliek pienākums dalībvalstīm nodrošināt *ex officio* izpildi vai uzlikt soda naudas.
- (47) Komisijai ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm būtu nepārtraukti jāuzrauga šīs regulas piemērošana. Šajā sakarā Komisijai būtu jācenšas izveidot plašu informācijas apmaiņas tīklu, iesaistot attiecīgās ekspertu struktūras, izcilības centrus un tiešsaistes platformu ekonomikas novērošanas centru. Dalībvalstīm pēc pieprasījuma būtu jāsniedz Komisijai visa attiecīgā informācija, kas šajā sakarā ir to rīcībā. Visbeidzot, šīm darbībām būtu jāgūst labums no tā, ka kopumā palielināsies pārrēķināmas komerciālo lietotāju un tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju un tiešsaistes meklētājprogrammu komerciālajās attiecībās, ko ir iecerēts panākt ar šo regulu. Lai efektīvi pildītu savus 16. un 18. pantā paredzētos pienākumus, Komisijai būtu jācenšas vākt informāciju no tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem attiecīgā gadījumā būtu godprātīgi jāsadarbības nolūkā veicināt šādu datu vākšanu.
- (48) Rīcības kodeksi, ko izstrādājuši vai nu attiecīgie pakalpojumu sniedzēji vai arī tos pārstāvošas organizācijas vai apvienības, var veicināt šīs regulas pareizu piemērošanu, tādēļ to izstrāde būtu jāveicina. Izstrādājot šādus rīcības kodeksus un apspriežoties ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, būtu jāņem vērā attiecīgo nozaru īpatnības, kā arī MVU īpatnības. Šādi rīcības kodeksi būtu jāformulē objektīvā un nediskriminējošā veidā.
- (49) Komisijai būtu šī regula periodiski jāizvērtē un cieši jāuzrauga tās ietekme uz tiešsaistes platformu ekonomiku, galvenokārt ar mērķi noteikt grozījumu nepieciešamību, ņemot vērā attiecīgo tehnoloģiju vai tirgus attīstību. Novērtējumā būtu jāvērtē arī ietekme uz komerciālajiem lietotājiem, kas varētu rasties, ja tiek izmantotas ekskluzīvas tiesības izvēlēties noteikumos ietveramos tiesas valsts tiesību aktu noteikumus, ko vienpusēji nosaka tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji. Lai gūtu plašu priekšstatu par norisēm nozarē, vērtējumā būtu jāņem vērā dalībvalstu un attiecīgo ieinteresēto personu pieredze. Šīs regulas novērtējumā, kas jāveic Komisijai, vajadzīgās informācijas ieguvē būtiska nozīme ir tiešsaistes platformu ekonomikas novērošanas centra ekspertu grupai, kura izveidota saskaņā ar Komisijas Lēmumu C(2018) 2393. Tāpēc Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā atzinumi un ziņojumi, ko tai iesniedz minētā grupa. Pēc novērtējuma Komisijai būtu jāveic nepieciešamie pasākumi. Var būt lietderīgi veikt turpmākus pasākumus, tostarp pieņemt normatīvus aktus, ja izrādās, ka ar šajā regulā paredzētajām normām nepietiek, lai pienācīgi risinātu nozarē izplatīto nelīdzsvarotību un negodīgu komercpraksi.
- (50) Sniedzot šajā regulā prasīto informāciju, pēc iespējas būtu jāņem vērā personu ar invaliditāti īpašās vajadzības saskaņā ar mērķiem, kas noteikti Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām ⁽¹¹⁾.
- (51) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, nodrošināt taisnīgu, paredzamu, ilgtspējīgu un uzticamu tiešsaistes uzņēmējdarbības vidi iekšējā tirgū – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet mēroga un ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā būtu jāparedz vienīgi tie pasākumi, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (52) Šīs regulas nolūks ir nodrošināt, ka pilnībā tiek ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, un veicināt darījumdarbības brīvību, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pantā,

⁽¹¹⁾ Padomes Lēmums 2010/48/EK (2009. gada 26. novembris) par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (OV L 23, 27.1.2010., 37. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šīs regulas mērķis ir veicināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību, izklāstot noteikumus, kas garantē, ka tiešsaistes starpniecības pakalpojumu komerciālajiem lietotājiem un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem saistībā ar tiešsaistes meklētājprogrammām tiek nodrošināta pienācīga pārredzamība, taisnīgums un efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi.
2. Šo regulu piemēro tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem un tiešsaistes meklētājprogrammām, ko nodrošina vai piedāvā nodrošināt attiecīgi komerciālajiem lietotājiem un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem, kuru uzņēmējdarbības vieta vai dzīvesvieta ir Savienībā un kuri, izmantojot minētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumus vai tiešsaistes meklētājprogrammas, piedāvā preces vai pakalpojumus patērētājiem, kas atrodas Savienībā, neatkarīgi no minēto pakalpojumu sniedzēju uzņēmējdarbības veikšanas vietas vai dzīvesvietas un neatkarīgi no tā, kādi tiesību akti citādi būtu piemērojami.
3. Šo regulu nepiemēro tiešsaistes maksājumu pakalpojumiem vai reklāmu rīkiem vai tiešsaistes reklāmu apmaiņas platformām, ja to mērķis nav atvieglot tiešo darījumu uzsākšanu un ja tās neparedz līgumattiecības ar patērētājiem.
4. Šī regula neskar valstu noteikumus, kuri saskaņā ar Savienības tiesībām aizliedz vienas pusē vai negodīgu komercpraksi vai piemēro sankcijas par to, ciktāl uz attiecīgajiem aspektiem neattiecas šī regula. Šī regula neskar valstu civiltiesības, jo īpaši līgumtiesības, piemēram, noteikumus par līguma spēkā esamību, rašanos, sekām vai izbeigšanu, ciktāl valstu civiltiesību noteikumi atbilst Savienības tiesībām un ciktāl uz attiecīgajiem aspektiem neattiecas šīs regulas noteikumi.
5. Šī regula neskar Savienības tiesību aktus, jo īpaši Savienības tiesību aktus, kas piemērojami tādās jomās kā tiesu iestāžu sadarbība civillietās, konkurence, datu aizsardzība, komercnoslēpumu aizsardzība, patērētāju tiesību aizsardzība, elektroniskā komercija un finanšu pakalpojumi.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “komerciālais lietotājs” ir jebkura privātpersona, kas rīkojas savas komerciālās vai profesionālās darbības ietvaros, vai jebkura juridiska persona, kas, izmantojot tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, piedāvā patērētājiem preces vai pakalpojumus nolūkos, kas saistīti ar tās komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- 2) “tiešsaistes starpniecības pakalpojumi” ir pakalpojumi, kas atbilst visām šādām prasībām:
 - a) tie ir informācijas sabiedrības pakalpojumi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 ⁽¹²⁾ 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē;
 - b) tie ļauj komerciālajiem lietotājiem piedāvāt preces vai pakalpojumus patērētājiem nolūkā atvieglot tiešo darījumu uzsākšanu starp šiem komerciālajiem lietotājiem un patērētājiem neatkarīgi no tā, kur šie darījumi beigās tiek noslēgti;
 - c) tos sniedz komerciālajiem lietotājiem, pamatojoties uz līgumattiecībām starp šo pakalpojumu sniedzēju un komerciālajiem lietotājiem, kuri piedāvā preces vai pakalpojumus patērētājiem;
- 3) “tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas sniedz vai piedāvā sniegt komerciālajiem lietotājiem tiešsaistes starpniecības pakalpojumus;

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

- 4) "patērētājs" ir jebkura fiziska persona, kura rīkojas nolūkos, kas nav saistīti ar šīs personas komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- 5) "tiešsaistes meklētājprogramma" ir digitālais pakalpojums, kas ļauj lietotājiem ievadīt vaicājumus nolūkā veikt meklējumus principā visās tīmekļa vietnēs vai visās tīmekļa vietnēs konkrētā valodā, pamatojoties uz vaicājumu par jebkādu tematu atslēgvārda, frāzes, balss pieprasījuma vai citu ievaddatu veidā, un sniedz rezultātus visos formātos, kuros var atrast informāciju saistībā ar prasīto saturu;
- 6) "tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas nodrošina vai piedāvā nodrošināt lietotājiem tiešsaistes meklētājprogrammas;
- 7) "korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas izmanto tiešsaistes saskarni, proti, programmatūru, tostarp tīmekļa vietni vai tās daļu, un lietojumprogrammas, tostarp mobilās lietotnes, lai patērētājiem piedāvātu preces vai pakalpojumus nolūkos, kas saistīti ar tās komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- 8) "ranžējums" ir relatīvā pamanāmība, ko piešķir precēm vai pakalpojumiem, kurus piedāvā, izmantojot tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, vai atbilstība, ko tiešsaistes meklētājprogrammas piešķir meklēšanas rezultātiem, un ko attiecīgi tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji vai tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēji attēlo, izkārto vai paziņo neatkarīgi no šādai attēlošanai, izkārtošanai vai paziņošanai izmantotajām tehnoloģijām;
- 9) "kontrole" ir uzņēmuma īpašumtiesības vai spēja uzņēmumu izšķiroši ietekmēt Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹³⁾ 3. panta 2. punkta nozīmē;
- 10) "noteikumi" ir visi noteikumi un nosacījumi vai specifikācijas neatkarīgi no to nosaukuma vai formas, kuri reglamentē līgumattiecības starp tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju un tā komerciālajiem lietotājiem un kurus vienpusēji nosaka tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs, izvērtējot minēto vienpusējo noteikšanu, veicot vispārēju novērtējumu, kuram iesaistīto pušu relatīvais lielums, tas, ka ir notikušas sarunas vai ka konkrētas noteikumu normas varētu būt apspriestas šādās sarunās un tās kopīgi noteikuši attiecīgais pakalpojumu sniedzējs un komerciālais lietotājs, pats par sevi nav izšķirošs faktors;
- 11) "palīgpreces un palīgpakalpojumi" ir preces un pakalpojumi, ko komerciālais lietotājs ar tiešsaistes starpniecības pakalpojumu palīdzību pirms tā darījuma pabeigšanas, kuru sācis tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs, piedāvā patērētājam papildus primārajai precei vai pakalpojumam;
- 12) "mediācija" ir jebkurš strukturēts process, kā definēts Direktīvas 2008/52/EK par 3. panta a) punktā;
- 13) "pastāvīgs informācijas nesējs" ir jebkurš instruments, kas ļauj komerciālajiem lietotājiem glabāt tiem personīgi adresētu informāciju tādā veidā, ka tā ir pieejama turpmākai izmantošanai, tik ilgi, cik tas ir atbilstoši informācijas nolūkiem, un tā, lai būtu iespējams uzglabāto informāciju reproducēt nemainītā veidā.

3. pants

Noteikumi

1. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka to noteikumi:
 - a) ir sagatavoti vienkāršā un skaidri saprotamā valodā;
 - b) ir viegli pieejami komerciālajiem lietotājiem visos ar tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju izveidoto komercattiecību posmos, tostarp posmā pirms līguma noslēgšanas;

⁽¹³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) (OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.).

- c) sniedz pamatu lēmumiem pilnībā vai daļēji apturēt, izbeigt vai noteikt jebkurus citus ierobežojumus attiecībā uz to tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu komerciālajiem lietotājiem;
- d) ietver informāciju par jebkādiem papildu izplatīšanas kanāliem un iespējamām saistītām programmām, ar kuru starpniecību tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji varētu pārdot komerciālo lietotāju piedāvātās preces un pakalpojumus;
- e) ietver vispārīgu informāciju par noteikumu ietekmi uz komerciālo lietotāju īpašumtiesībām un intelektuālā īpašuma tiesību kontroli.

2. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji attiecīgajiem komerciālajiem lietotājiem pastāvīgā informācijas nesējā paziņo par jebkādiem ierosinātajām savu noteikumu izmaiņām.

Ierosinātās izmaiņas neīsteno pirms tāda paziņošanas termiņa beigām, kas ir pamatots un samērīgs ar paredzēto izmaiņu raksturu un apjomu, kā arī ar to sekām attiecīgajam komerciālajam lietotājam. Minētais paziņošanas termiņš ir vismaz 15 dienas no dienas, kad tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs attiecīgajiem komerciālajiem lietotājiem paziņo par ierosinātajām izmaiņām. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji atvēl ilgāku paziņošanas termiņu, ja tas ir vajadzīgs, lai sniegtu komerciālajiem lietotājiem iespēju veikt tehniskus vai komerciālus pielāgojumus nolūkā nodrošināt atbilstību izmaiņām.

Attiecīgajam komerciālajam lietotājam ir tiesības izbeigt līgumu ar tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju pirms ir beidzies paziņošanas termiņš. Šāda izbeigšana stājas spēkā 15 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas saskaņā ar pirmo daļu, ja vien līgumā nav paredzēts īsāks termiņš.

Attiecīgie komerciālie lietotāji jebkurā brīdī pēc tam, kad saņemts paziņojums saskaņā ar pirmo daļu, var vai nu ar rakstisku paziņojumu, vai skaidri apstiprinošu darbību atteikties no šā punkta otrajā daļā minētā paziņošanas termiņa.

Jaunu preču vai pakalpojumu iesniegšanu tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem paziņošanas termiņa laikā uzskata par skaidri apstiprinošu darbību, ar ko atsakās no paziņošanas termiņa, izņemot gadījumos, kad saprātīgs un samērīgs paziņošanas laikposms pārsniedz 15 dienas, jo izmaiņas noteikumos prasa, lai komerciālais lietotājs veiktu būtiskus tehniskus pielāgojumus savām precēm vai pakalpojumiem. Šādos gadījumos neuzskata, ka komerciālais lietotājs automātiski atsakās no paziņošanas perioda, ja tas iesniedz jaunas preces un pakalpojumus.

3. Noteikumi – vai konkrētas to normas –, kas neatbilst 1. punkta prasībām, kā arī noteikumu izmaiņas, kuras tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs īsteno pretēji 2. punkta noteikumiem, nav spēkā.

4. Šā panta 2. punkta otrajā daļā minēto paziņošanas termiņu nepiemēro, ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējam:

- a) ir juridiskas vai normatīvas saistības, kas tam uzliek pienākumu izmainīt savus noteikumus tādā veidā, ka tas nevar ievērot 2. punkta otrajā daļā minēto paziņošanas termiņu;
- b) ir izņēmuma kārtā jāizmaina savi noteikumi, lai novērstu neparedzētu un tūlītēju apdraudējumu, kas saistīts ar tiešsaistes starpniecības pakalpojumu, klientu vai komerciālo lietotāju aizsardzību pret krāpšanu, ļaunprogrammatūru, surogātpastu, datu pārkāpumiem vai citiem kiberdrošības riskiem.

5. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka komerciālā lietotāja, kurš nodrošina preces vai pakalpojumus tiešsaistes starpniecības pakalpojumos, identitāte ir skaidri atpazīstama.

4. pants

Ierobežošana, apturēšana un izbeigšana

1. Ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs nolēmj ierobežot vai apturēt savu tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu konkrētam komerciālam lietotājam attiecībā uz konkrētām minētā komerciālā lietotāja piedāvātām precēm vai pakalpojumiem, tas attiecīgajam komerciālajam lietotājam pastāvīgā informācijas nesējā pirms pakalpojumu ierobežošana vai apturēšanas brīdī, kad šāda apturēšana vai ierobežošana stājas spēkā, sniedz minētā lēmuma pamatojumu.

2. Ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs nolēmj izbeigt visu savu tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu konkrētam komerciālam lietotājam, tas attiecīgajam komerciālajam lietotājam vismaz 30 dienas pirms pakalpojumu izbeigšanas stāšanās spēkā pastāvīgā informācijas nesējā sniedz minētā lēmuma pamatojumu.

3. Ierobežošanas, apturēšanas vai izbeigšanas gadījumā tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs sniedz komerciālajam lietotājam iespēju precizēt faktus un apstākļus 11. pantā minētā iekšējā sūdzību izskatīšanas procesa ietvaros. Ja ierobežošanu, apturēšanu vai izbeigšanu atceļ starpniecības pakalpojumu sniedzējs, tas bez nepamatotas kavēšanās atjauno komerciālo lietotāju, tostarp nodrošinot komerciālajam lietotājam jebkādu piekļuvi personas vai citiem datiem vai abu šo veidu datiem, kāda tam bija, kad tas izmantoja attiecīgo tiešsaistes starpniecības pakalpojumu, pirms stājas spēkā ierobežošana, apturēšana vai izbeigšana.

4. Šā panta 2. punktā minēto paziņošanas termiņu nepiemēro, ja uz tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju:

- a) attiecas juridiskas vai normatīvas saistības, kas tam uzliek pienākumu izbeigt vai ierobežot visu savu tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu konkrētam komerciālam lietotājam tādā veidā, kas tam neļauj ievērot minēto paziņošanas termiņu; vai
- b) tas izmanto izbeigšanas tiesības sevišķi svarīga iemesla dēļ saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas atbilst Savienības tiesību aktiem;
- c) tas var pierādīt, ka attiecīgais komerciālais lietotājs ir atkārtoti pārkāpis piemērojamos noteikumus, kā rezultātā pakalpojumu sniedzējs izbeidza sniegt visus attiecīgos tiešsaistes starpniecības pakalpojumus vai ierobežoja to sniegšanu.

Gadījumos, kad 2. punktā minēto paziņošanas termiņu nepiemēro, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs bez nepamatotas kavēšanās pastāvīgā informācijas nesējā sniedz attiecīgajam komerciālajam lietotājam minētā lēmuma pamatojumu.

5. Šā panta 1. un 2. punktā un 4. punkta otrajā daļā minētajā pamatojumā ietver atsauci uz konkrētiem faktiem vai apstākļiem, tostarp trešo pušu veiktu paziņojumu saturu, kuru rezultātā tika pieņemts tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēja lēmums, kā arī atsauci uz minētā lēmuma attiecīgajiem iemesliem, kas minēti 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējam nav jāsniedz lēmuma pamatojums, ja tam ir juridiskas vai normatīvas saistības nesniegt konkrētus faktus vai apstākļus vai atsauci uz piemērojamo pamatojumu vai pamatojumiem, vai ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs var pierādīt, ka attiecīgais komerciālais lietotājs ir vairākkārt pārkāpis piemērojamos noteikumus, kā rezultātā pakalpojumu sniedzējs izbeidza sniegt visus attiecīgos tiešsaistes starpniecības pakalpojumus vai ierobežoja to sniegšanu.

5. pants

Ranžējums

1. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji savos noteikumos izklāsta galvenos parametrus, pēc kuriem nosaka ranžējumu, un minēto galveno parametru relatīvās nozīmes piešķiršanas pamatojumu pretstatā citiem parametriem.

2. Tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēji viegli un publiski pieejamā aprakstā, kas sagatavots vienkāršā un skaidri saprotamā valodā un pieejams minēto pakalpojumu sniedzēju tiešsaistes meklētājprogrammās, izklāsta galvenos parametrus, kuri atsevišķi vai kopā ir visbūtiskākie ranžējuma noteikšanā, un šo parametru relatīvo svarīgumu. Tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēji šo aprakstu regulāri atjaunina.

3. Ja galvenie parametri paredz iespēju par tiešu vai netiešu atlīdzību, ko komerciālie lietotāji vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji maksā attiecīgajam pakalpojumu sniedzējam, ietekmēt ranžējumu, minētais pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar 1. un 2. punktā izklāstītajām prasībām apraksta arī minētās iespējas un to, kā šāda atlīdzība ietekmē ranžējumu.

4. Ja kādā īpašā gadījumā tiešsaistes meklētājprogrammas pakalpojuma sniedzējs ir mainījis ranžējuma kārtību vai izņēmis no saraksta kādu konkrētu tīmekļa vietni pēc trešās personas paziņojuma, pakalpojumu sniedzējs dod iespēju korporatīvās tīmekļa vietnes lietotājam pārbaudīt paziņojuma saturu.

5. Apraksti, kas minēti 1., 2. un 3. punktā, ir pietiekami, lai komerciālie lietotāji vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji varētu gūt atbilstošu izpratni par to, vai – un, ja tā ir, tad kā un cik lielā mērā – ranžēšanas mehānismā ņem vērā:

a) to preču un pakalpojumu īpašības, ko patērētājiem piedāvā tiešsaistes starpniecības pakalpojumos vai tiešsaistes meklētājprogrammā;

b) minēto īpašību atbilstību minētajiem patērētājiem;

c) attiecībā uz tiešsaistes meklētājprogrammām – korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju izmantoto tīmekļa vietņu dizaina specifiku.

6. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem un tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem, ievērojot šā panta prasības, nav jāatklāj algoritmi un nekāda informācija, kas ar pamatotu noteiktību varētu maldināt patērētājus vai kaitēt patērētājiem, izmantojot manipulācijas ar meklēšanas rezultātiem. Šis pants neskar Direktīvu (ES) 2016/943.

7. Lai veicinātu tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju un tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēju atbilstību šā panta prasībām, Komisija papildus šajā pantā noteiktajām pārredzamības prasībām sagatavo vadlīnijas.

6. pants

Papildu preces un pakalpojumi

Ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs vai trešās personas piedāvā patērētājiem palīgpreces un palīgpakalpojumus, tostarp finanšu produktus, izmantojot tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs savos noteikumos izklāsta piedāvāto palīgpreču un palīgpakalpojumu veidu un aprakstu un to, ar kādiem nosacījumiem komerciālajam lietotājam arī ir atļauts piedāvāt savas palīgpreces un palīgpakalpojumus, izmantojot tiešsaistes starpniecības pakalpojumus.

7. pants

Atšķirīga attieksme

1. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji savos noteikumos iekļauj aprakstu par jebkādu atšķirīgu attieksmi, ko tie piemēro vai varētu piemērot, no vienas puses, precēm vai pakalpojumiem, kurus patērētājiem minētajos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos piedāvā pats pakalpojumu sniedzējs vai jebkuri komerciālie lietotāji, ko minētais pakalpojumu sniedzējs kontrolē, un, no otras puses, precēm vai pakalpojumiem, kurus piedāvā citi komerciālie lietotāji. Minētajā aprakstā norāda galvenos ekonomiskos, komerciālos vai juridiskos apsvērumus šādi atšķirīgai attieksmei.

2. Tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēji sniedz aprakstu par jebkādu atšķirīgu attieksmi, ko tie piemēro vai varētu piemērot, no vienas puses, precēm vai pakalpojumiem, kurus patērētājiem minētajos tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumos piedāvā pats pakalpojumu sniedzējs vai jebkuras korporatīvās tīmekļa vietnes lietotāji, ko minētais pakalpojumu sniedzējs kontrolē, un, no otras puses, precēm vai pakalpojumiem, kurus piedāvā citu korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajos aprakstos attiecīgā gadījumā jo īpaši ietver vismaz tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēja vai tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēja atšķirīgu attieksmi, ko īsteno ar īpašiem veiktiem pasākumiem, vai rīcību, kas saistīta ar kādu no turpmāk minētajiem elementiem:

- a) pakalpojumu sniedzēja vai komerciālo lietotāju vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju, kurus tas kontrolē, iespējama piekļuve jebkādiem personas datiem vai citiem datiem, vai abiem šāda veida datiem, kurus komerciālie lietotāji, korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji vai patērētāji sniedz, lai izmantotu attiecīgos tiešsaistes starpniecības vai tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumus, vai kuri rodas, sniedzot minētos pakalpojumus;
- b) ranžējums vai citi pakalpojumu sniedzēja izmantotie iestatījumi, kas ietekmē patērētāju piekļuvi precēm vai pakalpojumiem, kurus piedāvā citi komerciālie lietotāji ar minēto tiešsaistes starpniecības pakalpojumu starpniecību vai citi korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāji ar minēto tiešsaistes meklētājprogrammu starpniecību;
- c) jebkāda tieša vai netieša atbildība par attiecīgo tiešsaistes starpniecības pakalpojumu vai tiešsaistes meklētājprogrammu izmantošanu;
- d) jebkāda tieša vai netieša atbildība par tādu komerciālajam lietotājam vai korporatīvās tīmekļa vietnes lietotājam svarīgu pakalpojumu, funkcionalitātes vai tehniskās saskarnes izmantošanu, kas ir tieši saistīti ar attiecīgajiem tiešsaistes starpniecības pakalpojumu vai tiešsaistes meklētājprogrammu izmantošanu vai ir to palīgpakalpojumi, vai piekļuve tiem vai to izmantošanas nosacījumi.

8. pants

Īpaši līgumu nosacījumi

Lai nodrošinātu, ka tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju un komerciālo lietotāju līgumattiecības tiek īstenotas labticīgi un ir balstītas uz godprātību, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji:

- a) nepiemēro noteikumiem izmaiņas ar atpakaļejošu spēku, izņemot gadījumos, ja tādas ir nepieciešamas, lai pildītu juridiskas vai normatīvas saistības vai ja izmaiņas ar atpakaļejošu spēku ir labvēlīgas komerciālajiem lietotājiem;
- b) nodrošina, ka to noteikumos ir informācija par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem komerciālie lietotāji var izbeigt līgumattiecības ar tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju; un
- c) savos noteikumos sniedz aprakstu par tehnisko un līgumisko piekļuvi vai šādas piekļuves neesību informācijai, ko snieguši vai ģenerējuši komerciālie lietotāji un kuru pakalpojumu sniedzēji saglabā pēc līguma termiņa beigām.

9. pants

Piekļuve datiem

1. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji savos noteikumos izklāsta komerciālo lietotāju tehnisko un līgumisko piekļuvi vai tās neesību jebkādiem personas datiem vai citiem datiem, vai abiem šāda veida datiem, kurus komerciālie lietotāji vai patērētāji sniedz, lai izmantotu attiecīgos tiešsaistes starpniecības pakalpojumus, vai kuri rodas, sniedzot minētos pakalpojumus.

2. Izmantojot 1. punktā minēto aprakstu, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji attiecīgi informē komerciālos lietotājus jo īpaši par:

- a) to, vai tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējam ir piekļuve personas datiem vai citiem datiem, vai abiem šāda veida datiem, kurus komerciālie lietotāji vai patērētāji sniedz, lai izmantotu minētos pakalpojumus, vai kuri rodas, sniedzot minētos pakalpojumus, un, ja piekļuve ir, tad kurām šādu datu kategorijām un ar kādiem nosacījumiem;
- b) to, vai komerciālajam lietotājam ir piekļuve personas datiem vai citiem datiem, vai abiem šāda veida datiem, ko minētais komerciālais lietotājs sniedz saistībā ar komerciālā lietotāja izmantotajiem attiecīgajiem tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem vai kas radīti, sniedzot minētos pakalpojumus minētajam komerciālajam lietotājam un komerciālā lietotāja preču vai pakalpojumu patērētājiem, un, ja piekļuve ir, tad kurām šādu datu kategorijām un ar kādiem nosacījumiem;

- c) to, vai papildus b) apakšpunktam komerciālajam lietotājam ir piekļuve personas datiem un/vai citiem datiem, tostarp apkopotā veidā, kas sniegti vai radīti, sniedzot tiešsaistes starpniecības pakalpojumus visiem komerciālajiem lietotājiem un to patērētājiem, un, ja piekļuve ir, tad kurām šādu datu kategorijām un ar kādiem nosacījumiem; un
- d) to, vai a) apakšpunktā paredzētos datus sniedz trešām personām, arī, ja šādus datus trešām personām nav jāsniedz, lai tiešsaistes starpniecības pakalpojums darbotos pareizi, informāciju, precizējot šādu datu koplietošanas nolūku, kā arī komerciālo lietotāju iespējas no minētās datu koplietošanas atteikties.
3. Šis pants neskar Regulas (ES) 2016/679, Direktīvas (ES) 2016/680 un Direktīvas 2002/58/EK piemērošanu.

10. pants

Ierobežojumi piedāvāt atšķirīgus nosacījumus ar citiem līdzekļiem

1. Ja tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji, sniedzot savus pakalpojumus, ierobežo komerciālo lietotāju iespējas vienas un tās pašas preces un pakalpojumus piedāvāt patērētājiem saskaņā ar atšķirīgiem nosacījumiem un izmantojot līdzekļus, kas nav minētie pakalpojumi, minētie pakalpojumu sniedzēji šā ierobežojuma iemeslus ietver savos noteikumos un dara tos viegli pieejamus sabiedrībai. Minētie iemesli ietver galvenos ekonomiskos, saimnieciskos vai juridiskos apsvērumus minēto ierobežojumu noteikšanai.
2. Šā panta 1. punktā noteiktais pienākums neskar nekādu šādu ierobežojumu piemērošanas aizliegšanu vai tās tvēruma sašaurināšanu, kas izriet no tā, ka tiek piemēroti citi Savienības tiesību akti vai dalībvalstu tiesību akti, kas ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kuri attiecas uz tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem.

11. pants

Iekšējā sūdzību izskatīšanas sistēma

1. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji ievieš iekšēju sistēmu komerciālo lietotāju sūdzību izskatīšanai.

Minētā iekšējā sūdzību izskatīšanas sistēma komerciālajiem lietotājiem ir viegli pieejama un bez maksas un nodrošina apstrādi pieņemamā laikposmā. Tā ir balstīta uz pārredzamības principu un principu par vienlīdzīgu attieksmi vienādās situācijās, un sūdzību izskatīšanu veidā, kas ir samērīgs ar tās nozīmīgumu un sarežģītību. Tā ļauj komerciālajiem lietotājiem tieši iesniegt sūdzības attiecīgajam pakalpojumu sniedzējam par jebkuru no šādiem jautājumiem:

- a) jebkuru šajā regulā noteikto minētā pakalpojumu sniedzēja saistību iespējama neizpilde, kas ietekmē komerciālo lietotāju, kas iesniedz sūdzību ("sūdzības iesniedzējs");
- b) tehnoloģiju jautājumi, kas ir tieši saistīti ar tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu un kas ietekmē sūdzības iesniedzēju;
- c) minētā pakalpojumu sniedzēja veikti pasākumi vai rīcība, kas ir tieši saistīta ar tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu un kas ietekmē sūdzības iesniedzēju.

2. Savas iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas ietvaros tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji:

- a) pienācīgi izskata iesniegtās sūdzības un ar sūdzībām saistītos turpmākos pasākumus, kas varētu būt vajadzīgi, lai problēmu pienācīgi atrisinātu;
- b) ātri un efektīvi apstrādā sūdzības, ņemot vērā konkrētās problēmas nozīmīgumu un sarežģītību;

c) individualizēti un vienkāršā un skaidri saprotamā valodā paziņo sūdzības iesniedzējam par iekšējā sūdzību izskatīšanas procesa rezultātiem.

3. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji savos noteikumos sniedz visu attiecīgo informāciju par piekļuvi to iekšējai sūdzību izskatīšanas sistēmai un par tās darbību.

4. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji sagatavo un sniedz sabiedrībai viegli pieejamu informāciju par savas iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas darbību un efektivitāti. Tie pārbauda attiecīgo informāciju vismaz reizi gadā un to atjaunina, ja ir jāveic būtiskas izmaiņas.

Minētajā informācijā norāda iesniegto sūdzību kopējo skaitu, galvenos sūdzību veidus, sūdzību izskatīšanai nepieciešamo vidējo laiku un apkopotu informāciju par sūdzību izskatīšanas rezultātiem.

5. Šā panta noteikumi neattiecas uz tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kas ir mazie uzņēmumi Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma nozīmē.

12. pants

Mediācija

1. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji savos noteikumos norāda divus vai vairākus mediatorus, kurus viņi vēlas iesaistīt, lai saistībā ar jebkādiem tādiem strīdiem starp pakalpojuma sniedzēju un komerciālo lietotāju, kas rodas par attiecīgo tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniegšanu, tostarp sūdzībām, ko nevarēja atrisināt, izmantojot 11. pantā minēto iekšējo sūdzību izskatīšanas sistēmu, mēģinātu panākt vienošanos ar komerciālajiem lietotājiem par izlīgumu ārpusietas kārtībā.

Mediatorus, kas sniedz savus pakalpojumus no vietas ārpus Savienības, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji var norādīt tikai tad, ja tiek nodrošināts, ka attiecīgajiem komerciālajiem lietotājiem, sadarbojoties ar šādiem mediatoriem, netiek faktiski liegta iespēja izmantot Savienības tiesību aktos vai dalībvalstu tiesību aktos paredzētās tiesiskās garantijas.

2. Šā panta 1. punktā minētie mediatori atbilst šādām prasībām:

a) tie ir objektīvi un neatkarīgi;

b) to mediācijas pakalpojumi attiecīgā tiešsaistes starpniecības pakalpojuma komerciālajiem lietotājiem ir cenu ziņā pieejami;

c) tie spēj sniegt mediācijas pakalpojumus tādā valodā, kādā ir noteikumi, kas reglamentē līgumattiecības starp tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju un attiecīgo komerciālo lietotāju;

d) tie ir viegli pieejami vai nu fiziski komerciālā lietotāja uzņēmējdarbības vietā vai dzīvesvietas vietā, vai attālināti, izmantojot sakaru tehnoloģijas;

e) tie spēj sniegt savus mediācijas pakalpojumus bez liekas kavēšanās;

f) tiem ir pietiekama izpratne par vispārīgām komercattiecībām uzņēmumu starpā, kas ļauj tiem efektīvi sekmēt strīdu izšķiršanas mēģinājumu.

3. Neskarot mediācijas brīvprātīgo raksturu, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji labticīgi iesaistās visās saskaņā ar šo pantu veiktās mediācijas darbībās.

4. Tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji katrā atsevišķā gadījumā sedz samērīgu mediācijas kopējo izmaksu daļu. Pamatojoties uz mediatora ieteikumu, samērīgu šo kopējo izmaksu daļu nosaka, ņemot vērā visus attiecīgos izskatāmās lietas elementus, jo īpaši strīda pušu sūdzību relatīvo pamatotību, pušu rīcību, kā arī pušu lielumu un finansiālo spēku samēru attiecībā vienai pret otru.

5. Jebkurš mēģinājums panākt vienošanos, strīdu izšķiršanai izmantojot mediāciju saskaņā ar šo pantu, neietekmē tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju un attiecīgo komerciālo lietotāju tiesības jebkurā brīdī mediācijas procesa laikā, pirms vai pēc tā uzsākt tiesvedību.

6. Ja komerciālais lietotājs pirms mediācijas procesa uzsākšanas vai tā laikā to pieprasa, tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējs komerciālajam lietotājam dara pieejamu informāciju par to, kā saistībā ar tā darbībām tiek īstenota mediācija un cik tā ir iedarbīga.

7. Šā panta 1. punktā noteiktais pienākums neattiecas uz tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kas ir mazie uzņēmumi Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma izpratnē.

13. pants

Specializēti mediatori

Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm rosina tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējus, kā arī organizācijas un apvienības, kas tos pārstāv, individuāli vai kopīgi izveidot vienu vai vairākas organizācijas, kuras sniedz 12. panta 2. punktā noteiktajām prasībām atbilstošus mediācijas pakalpojumus, ar konkrētu mērķi veicināt tādu strīdu ar komerciālajiem lietotājiem ārpustiesas izšķiršanu, kas rodas saistībā ar minēto pakalpojumu sniegšanu, jo īpaši ņemot vērā tiešsaistes starpniecības pakalpojumu pārrobežu raksturu.

14. pants

Tiesvedība, ko ierosina pārstāvošas organizācijas vai apvienības un publiskās iestādes

1. Lai apturētu vai aizliegtu jebkādu tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju vai tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēju neatbilstību attiecīgajām šajā regulā noteiktajām prasībām, organizācijām un apvienībām, kam ir likumīgas intereses pārstāvēt komerciālos lietotājus vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājus, kā arī dalībvalstīs izveidotām publiskām iestādēm ir tiesības vērsties kompetentās Savienības valstu tiesās saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiek celta prasība.

2. Komisija mudina dalībvalstis apmainīties ar paraugpraksi un informāciju ar citām dalībvalstīm, balstoties uz informāciju, kas pieejama reģistros par nelikumīgām darbībām, kurām ir piemēroti dalībvalstu tiesas priekšraksti par rīkojumu, ja attiecīgās publiskās iestādes vai citas iestādes ir izveidojušas šādus reģistrus.

3. Organizācijām vai apvienībām 1. punktā minētās tiesības ir tikai tad, ja tās atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:

a) tās ir pienācīgi izveidotas saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem;

b) tās tiecas sasniegt mērķus, kas ir komerciālo lietotāju grupas vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju grupas, ko tās ilgstošī pārstāv, kopīgās interesēs;

c) tās ir bezpeļņas struktūras;

d) to lēmumu pieņemšanu nepamatoti neietekmē nekādi trešo personu finansēšanas nodrošinātāji, jo īpaši tiešsaistes starpniecības pakalpojumu vai tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēji.

Šajā nolūkā organizācijas vai apvienības pilnībā un publiski atklāj informāciju par dalību un finansējuma avotu.

4. Dalībvalstīs, kur ir izveidotas publiskās iestādes, minētajām publiskajām iestādēm ir 1. punktā minētās tiesības, ja tām saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem ir uzdots aizstāvēt komerciālo lietotāju vai korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju kopējās intereses vai nodrošināt atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām.

5. Dalībvalstis var izraudzīties:

a) organizācijas vai apvienības, kas ir reģistrētas savā dalībvalstī un atbilst vismaz tām prasībām, kuras izklāstītas 3. punktā, pēc minēto organizāciju vai apvienību pieprasījuma;

b) publiskas iestādes, kas ir reģistrētas savā dalībvalstī un atbilst 4. punktā izklāstītajām prasībām,

kurām ir piešķirtas 1. punktā minētās tiesības. Dalībvalstis paziņo Komisijai jebkuras šādas izraudzītas organizācijas, apvienības vai publiskas iestādes nosaukumu un darbības nolūku.

6. Komisija izveido saskaņā ar 5. punktu izraudzīto organizāciju, apvienību un publisku iestāžu sarakstu. Minētajā sarakstā norāda minēto organizāciju, apvienību un publisko iestāžu darbības nolūku. Minēto sarakstu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Sarakstā veiktas izmaiņas publicē nekavējoties, un jebkurā gadījumā atjaunināto sarakstu izveido un publicē reizi sešos mēnešos.

7. Tiesa 6. punktā minēto sarakstu pieņem kā organizācijas, apvienības vai publiskās iestādes tiesībspējas un rīcībspējas pierādījumu, neskarot tiesas tiesības pārbaudīt, vai prasītājam ir tiesībspēja un rīcībspēja celt prasību konkrētā lietā.

8. Ja dalībvalsts vai Komisija pauž bažas par kādas organizācijas vai apvienības atbilstību 3. punktā noteiktajiem kritērijiem vai par kādas publiskas iestādes atbilstību 4. punktā noteiktajiem kritērijiem, dalībvalsts, kas minēto organizāciju, apvienību vai publisko iestādi ir izraudzījusies saskaņā ar 5. punktu, izmeklē šīs bažas un vajadzības gadījumā izraudzīšanu atsauc, ja tiek konstatēta neatbilstība vienam vai vairākiem kritērijiem.

9. Šā panta 1. punktā minētās tiesības neskar komerciālo lietotāju un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotāju tiesības celt jebkādas tādas prasības kompetentajās valsts tiesās saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiek celta prasība, kuru pamatā ir individuālās tiesības un kuru mērķis ir panākt, lai tiktu novērsta jebkāda tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju vai tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēju neatbilstība attiecīgajām šajā regulā noteiktajām prasībām.

*15. pants***Izpildes nodrošināšana**

1. Katra dalībvalsts nodrošina pienācīgu un efektīvu šīs regulas izpildi.
2. Dalībvalstis nosaka noteikumus, kuros paredz pasākumus, kas piemērojami šīs regulas neievērošanas gadījumā, un nodrošina to īstenošanu. Paredzētie pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

*16. pants***Uzraudzība**

Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm cieši uzrauga šīs regulas ietekmi uz attiecībām starp tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem un to komerciālajiem lietotājiem un tiešsaistes meklētājprogrammām un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem. Šajā nolūkā Komisija vāc attiecīgo informāciju, lai uzraudzītu izmaiņas šajās attiecībās, tostarp veicot attiecīgus pētījumus. Dalībvalstis palīdz Komisijai, pēc pieprasījuma sniedzot jebkādu savāktu būtisku informāciju, tostarp informāciju par konkrētiem gadījumiem. Komisija šī panta un 18. panta nolūkā var mēģināt vākt informāciju no tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem.

*17. pants***Rīcības kodeksi**

1. Komisija rosina tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējus un tos pārstāvošas organizācijas un apvienības kopā ar komerciālajiem lietotājiem, tostarp MVU un to pārstāvētajām organizācijām, izstrādāt rīcības kodeksus, kuru nolūks ir veicināt šīs regulas pareizu piemērošanu, un šajā izstrādē ņemt vērā to dažādo nozaru īpatnības, kurās tiek sniegti tiešsaistes starpniecības pakalpojumi, kā arī MVU specifiskās iezīmes.
2. Komisija rosina tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējus un organizācijas un apvienības, kas tos pārstāv, izstrādāt rīcības kodeksus, kuru konkrētais nolūks ir veicināt 5. panta pareizu piemērošanu.
3. Ja pastāv īpaši un plaši izmantoti nozares rīcības kodeksi, Komisija mudina tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju pieņemt un īstenot minētās nozares rīcības kodeksu.

*18. pants***Pārskatīšana**

1. Komisija līdz 2022. gada 13. janvārim un pēc tam reizi trijos gados izvērtē šo regulu un ziņo par to Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.
2. Šīs regulas pirmo izvērtēšanu veic jo īpaši, lai:
 - a) novērtētu 3.–10. pantā noteikto pienākumu atbilstību un ietekmi uz tiešsaistes platformu ekonomiku;
 - b) novērtētu jebkādu izstrādāto rīcības kodeksu ietekmi un efektivitāti, uzlabojot taisnīgumu un pārredzamību;
 - c) sīkāk analizētu problēmas, ko rada komerciālo lietotāju atkarība no tiešsaistes starpniecības pakalpojumiem, un problēmas, kuras rada negodīga komercprakse, ko īsteno tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji, un precīzāk konstatētu, kāda ir minētās prakses izplatība;
 - d) analizētu, vai konkurence starp komerciālo lietotāju piedāvātajām precēm vai pakalpojumiem un precēm vai pakalpojumiem, ko piedāvā vai kontrolē tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji, ir godīga konkurence un vai tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji šajā saistībā ļaunprātīgi neizmanto privilēģētos datus;

- e) novērtētu šīs regulas ietekmi uz iespējamām neatbilstībām starp operētājsistēmu nodrošinātājiem un to komerciālajiem lietotājiem;
- f) novērtētu, vai regulas darbības joma, it sevišķi saistībā ar “komerciālā lietotāja” definīciju, ir piemērota, proti, vai tā nesekmē fiktīvu pašnodarbinātību.

Pirmajā un turpmākajos izvērtējumos nosaka, vai varētu būt vajadzīgi papildu noteikumi, arī attiecībā uz izpildi, lai iekšējā tirgū nodrošinātu taisnīgu, paredzamu, ilgtspējīgu un uzticamu tiešsaistes uzņēmējdarbības vidi. Pēc izvērtējumiem Komisija veic nepieciešamos pasākumus, kas var ietvert arī tiesību aktu priekšlikumus.

3. Dalībvalstis sniedz visu to rīcībā esošo attiecīgo informāciju, kas Komisijai var būt nepieciešama, lai sagatavotu 1. punktā minēto ziņojumu.

4. Izvērtējot šo regulu, Komisija *inter alia* ņem vērā atzinumus un ziņojumus, ko tai iesniegusi Tiešsaistes platformu ekonomikas novērošanas centra ekspertu grupa. Komisija vajadzības gadījumā ņem vērā arī 17. pantā minēto rīcības kodeksu saturu un darbību.

19. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
2. To piemēro no 2020. gada 12. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā—
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā—
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/1151

(2019. gada 20. jūnijs),

ar ko groza Direktīvu (ES) 2017/1132 attiecībā uz digitālo rīku un procesu izmantošanu sabiedrību tiesībās

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. panta 1. punktu un 50. panta 2. punkta b), c), f) un g) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1132 ⁽³⁾ cita starpā paredzēti noteikumi par atklātību un par dalībvalstu centrālo reģistru, komercreģistru un sabiedrību reģistru savstarpējo savienojamību.
- (2) Digitālo rīku un procesu izmantošana, lai vieglāk, ātrāk, īsākā termiņā un rentablāk uzsāktu saimniecisko darbību, izveidojot sabiedrību vai atverot minētās sabiedrības filiāli citā dalībvalstī, un lai sniegtu visaptverošu un pieejamu informāciju par sabiedrībām, ir viens no priekšnosacījumiem iekšējā tirgus, kurā valda konkurence, efektīvai darbībai, modernizācijai un administratīvai saskaņošanai un sabiedrību konkurētspējas un uzticamības nodrošināšanai.
- (3) Ir būtiski izveidot tiesisko un administratīvo vidi, kas atbilstu jaunajiem globalizācijas un digitalizācijas sociālajiem un ekonomiskajiem uzdevumiem, lai, no vienas puses, nodrošinātu nepieciešamo aizsardzību pret ļaunprātīgu izmantošanu un krāpšanu un, no otras puses, virzītos uz tādu mērķu sasniegšanu kā ekonomiskās izaugsmes veicināšana, darbvietu radīšana un investīciju piesaiste Savienībai, kas visi radītu ekonomiskas un sociālas priekšrocības sabiedrībai kopumā.
- (4) Pašlaik dalībvalstīs ir ievērojami atšķirīga situācija attiecībā uz tiešsaistes rīkiem, kurus uzņēmēji un sabiedrības var izmantot, lai sazinātos ar iestādēm sabiedrību tiesību jautājumos. E-pārvaldes pakalpojumi dalībvalstīs atšķiras. Dažas dalībvalstis nodrošina visaptverošus un lietotājdraudzīgus pakalpojumus, kas pilnībā pieejami tiešsaistē, savukārt citas dalībvalstis konkrētos būtiskos sabiedrību dzīves cikla posmos nespēj nodrošināt tiešsaistes risinājumus. Piemēram, dažas dalībvalstis ļauj izveidot sabiedrības vai veikt izmaiņas reģistrā iesniegtos dokumentos un informācijā vienīgi personīgi, dažas minētās darbības ļauj veikt personīgi vai tiešsaistē, savukārt vēl citās tās var izdarīt tikai tiešsaistē.

⁽¹⁾ OV C 62, 15.2.2019., 24. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 13. jūnija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OVL 169, 30.6.2017., 46. lpp.).

- (5) Turklāt attiecībā uz piekļuvi informācijai par sabiedrībām Savienības tiesības paredz, ka minimāls datu kopums vienmēr jāsniedz bez maksas. Tomēr šādas informācijas tvērums joprojām ir ierobežots. Piekļuve šādu informācijai ir atšķirīga, proti, dažās dalībvalstīs bez maksas ir pieejams vairāk informācijas nekā citās dalībvalstīs, kas līdz ar to šajā ziņā Savienībā rada nelīdzsvarotību.
- (6) Komisija paziņojumā "Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai" un paziņojumā "ES e-pārvaldes rīcības plāns 2016.–2020. gadam. Pārvaldes digitalizēšanās paātrināšana" uzsvēra valsts pārvaldes iestāžu nozīmi, palīdzot uzņēmumiem viegli uzsākt to darbību, darboties tiešsaistē un paplašināties pāri robežām. ES E-pārvaldes rīcības plānā īpaši ir atzīts, cik svarīgi ir uzlabot digitālo rīku izmantošanu, izpildot ar sabiedrību tiesībām saistītās prasības. Turklāt 2017. gada 6. oktobra "Tallinas deklarācijā par e-pārvaldi" dalībvalstis stingri aicināja pastiprināt centienus, lai nodrošinātu efektīvas, uz lietotājiem orientētas elektroniskās procedūras Savienībā.
- (7) 2017. gada jūnijā sāka darboties dalībvalstu centrālo reģistru, komercreģistru un sabiedrību reģistru savstarpējā savienojamība, tādējādi lielā mērā atvieglojot pārrobežu piekļuvi informācijai par sabiedrībām Savienībā un ļaujot dalībvalstu reģistriem savstarpēji elektroniski sazināties saistībā ar konkrētām pārrobežu darbībām, kas skar sabiedrības.
- (8) Lai atvieglotu sabiedrību izveidi un filiāļu reģistrāciju un lai samazinātu izmaksas, laiku un administratīvo slogu saistībā ar minētajiem procesiem, jo īpaši mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumi (MVU), kā noteikts Komisijas lēmumā 2003/361/EK ⁽⁴⁾, būtu jāievieš procedūras, ar kurām nodrošina, lai sabiedrību izveidi un filiāļu reģistrāciju pilnībā varētu veikt tiešsaistē. Ar šo direktīvu nebūtu jāuzliek pienākums sabiedrībām izmantot šādas procedūras. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nolemt, ka dažas vai visas tiešsaistes procedūras ir obligātas. Tagadējās izmaksas un slogs saistībā ar izveides un reģistrācijas procedūram izriet ne tikai no administratīvajām maksām, ko iekasē par uzņēmuma izveidošanu vai filiāles reģistrēšanu, bet arī no citām prasībām, kuru dēļ kopējā procesa veikšanai ir nepieciešams ilgāks laiks, jo īpaši tad, ja tiek pieprasīta pieteikuma iesniedzēja fiziska klātbūtne. Turklāt informācija par šādām procedūrām būtu jādara pieejama tiešsaistē un bez maksas.
- (9) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 ⁽⁵⁾ par vienotas digitālās vārtes izveidi paredz vispārējus noteikumus attiecībā uz tiešsaistes informācijas sniegšanu, procedūrām un palīdzības pakalpojumiem, kas ir nozīmīgi iekšējā tirgus darbībai. Šī direktīva paredz īpašus noteikumus par sabiedrību un ierobežotu atbildību izveidi, filiāļu reģistrēšanu un par to, kā sabiedrības un filiāles iesniedz dokumentus un informāciju tiešsaistē ("tiešsaistes procedūras"), uz ko neattiecas minētā regula. Jo īpaši dalībvalstīm tīmekļa vietnēs, kas pieejamas, izmantojot vienoto digitālo vārteju, būtu jāsniedz speciāla informācija par šajā direktīvā paredzētajām tiešsaistes procedūrām un dibināšanas dokumentu paraugiem ("veidnēm").
- (10) Nodrošināt iespēju pilnībā tiešsaistē izveidot sabiedrības, reģistrēt filiāles un iesniegt dokumentus un informāciju ļautu sabiedrībām sazināties ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm izmantot digitālos rīkus. Lai vairotu uzticību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 910/2014 gan valsts, gan pārrobežu lietotājiem ir iespējama droša elektroniskā identifikācija un uzticamības pakalpojumu izmantošana. Turklāt, lai nodrošinātu pārrobežu elektronisko identifikāciju, dalībvalstīm būtu jāizveido elektroniskās identifikācijas shēmas, kurās paredzēti atļauti elektroniskās identifikācijas līdzekļi. Šādas valsts shēmas tiktu izmantotas kā pamats citā dalībvalstī izdotu elektroniskās identifikācijas līdzekļu atzīšanai. Lai nodrošinātu augstu uzticēšanās līmeni pārrobežu situācijās, būtu jāatzīst tikai tie elektroniskās identifikācijas līdzekļi, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 910/2014 ⁽⁶⁾ 6. pantam. Katrā gadījumā ar šo direktīvu būtu tikai jāuzliek dalībvalstīm pienākums nodrošināt, ka pieteikuma iesniedzēji, kas ir Savienības pilsoņi, var tiešsaistē izveidot sabiedrības, reģistrēt filiāles un tiešsaistē iesniegt dokumentus un informāciju, izmantojot elektroniskās identifikācijas līdzekļus. Dalībvalstīm būtu jāizlemj, kādā veidā darīt publiski pieejamus to atzītos identifikācijas līdzekļus, tostarp tos, uz kuriem neattiecas Regula (ES) Nr. 910/2014.

⁽⁴⁾ Komisijas lēmums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

- (11) Dalībvalstīm būtu jāvar izlemt, kura persona vai personas saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzskatāmas par pieteikuma iesniedzējiem attiecībā uz tiešsaistes procedūrām, ar noteikumu, ka tas neierobežo šīs direktīvas darbības jomu un mērķi.
- (12) Lai atvieglotu tiešsaistes procedūras sabiedrībām, dalībvalstu reģistriem vajadzētu būt tādiem, lai noteikumi par maksām, ko piemēro šajā direktīvā paredzētajām tiešsaistes procedūrām, būtu pārredzami un tiktu piemēroti nediskriminējošā veidā. Tomēr prasībai nodrošināt noteikumu par maksām pārredzamību attiecīgā gadījumā nebūtu jāskar līgumslēgšanas brīvība starp pieteikuma iesniedzējiem un personām, kuras tiem palīdz ikvienā tiešsaistes procedūru posmā, tostarp brīvība vienoties par atbilstīgu šādu pakalpojumu cenu.
- (13) Maksas, ko iekasē reģistri par tiešsaistes procedūrām, būtu jāaprēķina, pamatojoties uz attiecīgo pakalpojumu izmaksām. Šādas maksas cita starpā varētu segt arī nelielu, bez maksas veiktu pakalpojumu izmaksas. Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām ņemt vērā visas izmaksas, kas saistītas ar tiešsaistes procedūru veikšanu, tostarp arī uz tām attiecināmā pieskaitāmo izdevumu daļu. Turklāt būtu jāļauj dalībvalstij noteikt vienotas likmes maksas un noteikt to summu uz nenoteiktu laiku, ar noteikumu, ka tās regulāri pārbauda, vai netiek pārsniegtas attiecīgo pakalpojumu vidējās izmaksas. Jebkurām maksām par tiešsaistes procedūrām, ko iekasē par dalībvalstu reģistra izmantošanu, nevajadzētu pārsniegt summu, kas vajadzīga, lai atgūtu izmaksas par attiecīgo pakalpojumu sniegšanu. Turklāt, ja procedūras pabeigšanai vajadzīgs maksājums, vajadzētu būt iespējai, ka maksājumu var veikt, izmantojot plaši pieejamus pārrobežu maksājumu pakalpojumus, piemēram, kredītkartes un bankas pārskaitījumus.
- (14) Dalībvalstīm būtu jāpalīdz personām, kuras vēlas izveidot sabiedrību vai reģistrēt filiāli, ar vienotās digitālās vārtejas palīdzību un attiecīgā gadījumā e-tiesiskuma portālā sniedzot skaidrā un lietotājam saprotamā veidā konkrētu informāciju par procedūrām un prasībām, kas jāizpilda, lai izveidotu kapitālsabiedrības, reģistrētu filiāles un iesniegtu dokumentus un informāciju, par noteikumiem saistībā ar vadītāja atstādināšanu no amata un izklāstu par sabiedrību administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru pilnvarām un pienākumiem.
- (15) Vajadzētu būt iespējai pilnībā izveidot sabiedrības tiešsaistē. Tomēr dalībvalstīm būtu jāļauj ierobežot atsevišķu veidu šajā direktīvā precizētu kapitālsabiedrību izveidi tiešsaistē saistībā ar to, ka atsevišķiem sabiedrību veidiem valsts tiesību aktos paredzētā izveide ir sarežģīta. Katrā gadījumā dalībvalstīm būtu jāparedz sīki izstrādāti noteikumi par izveidi tiešsaistē. Vajadzētu būt iespējamam veikt izveidi tiešsaistē, iesniedzot dokumentus vai informāciju elektroniskā formā, neskarot dalībvalstu materiālos un procedūras noteikumus, tostarp noteikumus par dibināšanas dokumentu sagatavošanas juridiskajām procedūrām, un iesniegto dokumentu vai informācijas autentiskumu, precizitāti, pareizību, uzticamību un atbilstīgu juridisko formu. Tomēr minētajiem materiālajiem un procedūras noteikumiem nevajadzētu novest pie tā, ka tiešsaistes procedūras, jo īpaši sabiedrības izveide tiešsaistē un filiāles reģistrācija tiešsaistē, nav iespējamas. Ja tehniski nav iespējams iegūt dokumentu elektroniskās kopijas, kas atbilstu dalībvalstu prasībām, izņēmuma kārtā varētu pieprasīt dokumentus papīra formātā.
- (16) Ja ir ievērotas visas formalitātes, kas prasītas sabiedrības izveidei tiešsaistē, tostarp prasības par to, lai sabiedrība būtu pareizi iesniegusi visus dokumentus un informāciju, sabiedrību izveidei iestādēs vai pie personām vai struktūrām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarotas nodarboties ar jebkuru tiešsaistes procedūru aspektu, vajadzētu būt ātrai. Tomēr gadījumos, kad ir šaubas par nepieciešamo formalitāšu izpildi, tostarp attiecībā uz pieteikuma iesniedzēja identitāti, sabiedrības nosaukuma likumību, vadītāja atstādināšanu no amata vai jebkādas citas informācijas vai dokumenta atbilstību juridiskajām prasībām, vai gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, izveide tiešsaistē varētu būt ilgāka un iestādēm noteiktajam termiņam nebūtu jāsaīkās, pirms ir izpildītas šādas formalitātes. Jebkurā gadījumā, ja procedūru nav iespējams pabeigt noteiktajā termiņā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pieteikuma iesniedzējs tiek informēts par kavēšanās iemesliem.
- (17) Lai nodrošinātu savlaicīgu sabiedrības izveidi tiešsaistē vai filiāles reģistrāciju tiešsaistē, dalībvalstīm nebūtu jānosaka, ka minētā izveide vai reģistrācija ir atkarīga no tā, vai ir saņemta jebkāda licence vai atļauja, pirms var veikt minēto izveidi vai reģistrāciju, ja vien tas nav paredzēts valsts tiesību aktos, lai nodrošinātu, ka pienācīgi tiek uzraudzītas konkrētas darbības. Pēc izveides vai reģistrācijas ar valsts tiesību aktiem būtu jāreglamentē situācijas, kurās sabiedrībām vai filiālēm nav atļauts veikt konkrētas darbības bez licences vai atļaujas saņemšanas.

- (18) Lai palīdzētu uzņēmumiem, jo īpaši MVU to izveidē, vajadzētu būt iespējai izveidot privātu kapitālsabiedrību, izmantojot veidnes, kam vajadzētu būt pieejamām tiešsaistē. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šādas veidnes var izmantot izveidei tiešsaistē, un arī turpmāk vajadzētu būt tiesīgām brīvi noteikt kāda ir to juridiskā vērtība. Šādas veidnēs varētu iekļaut iepriekšnoteiktu izvēles iespēju kopumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Pieteikuma iesniedzējiem vajadzētu būt iespējai izvēlēties, vai izmantot veidnes vai arī izveidot sabiedrību ar individuāli izveidotiem dibināšanas dokumentiem, un dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nodrošināt veidnes arī citiem sabiedrību veidiem.
- (19) Lai ievērotu dalībvalstu pastāvošās tradīcijas attiecībā uz sabiedrību tiesībām, ir svarīgi nodrošināt elastīgumu attiecībā uz to, kādā veidā dalībvalstis nodrošina sabiedrību izveides, filiāļu reģistrācijas un dokumentu un informācijas iesniegšanas sistēmu, kas pilnībā darbojas tiešsaistē, tostarp saistībā ar notāru vai advokātu uzdevumu ikvienā šādu tiešsaistes procedūru posmā. Jautājumus, kas attiecas uz tiešsaistes procedūrām, kurus nereglamentē šī direktīva, aizvien būtu jāreglamentē ar valsts tiesību aktiem.
- (20) Turklāt, lai apkarotu krāpšanu un sabiedrību piesavināšanos un nodrošinātu to dokumentu un informācijas drošības un uzticamības aizsardzības pasākumus, kas atrodas valstu reģistros, noteikumos par tiešsaistes procedūrām, kas paredzēti šajā direktīvā, būtu arī jāiekļauj to personu identitātes un tiesībspējas pārbaudes, kas vēlas izveidot sabiedrību vai reģistrēt filiāli, vai iesniegt dokumentus vai informāciju. Minētās pārbaudes varētu būt daļa no likumības pārbaudes, kuras veikšanu pieprasa atsevišķas dalībvalstis. To līdzekļu un metožu izstrāde un pieņemšana, ar ko veikt minētās pārbaudes, būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā. Šajā nolūkā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt notāru vai advokātu iesaisti jebkurā tiešsaistes procedūru posmā. Tomēr šādi iesaistei nebūtu jāliedz procedūru pilnībā veikt tiešsaistē.
- (21) Ja tas ir pamatoti sabiedrības interešu vārdā, identitātes ļaunprātīgas izmantošanas vai izmaiņošanas novēršanā vai tā nodrošināšanā, ka ir ievēroti noteikumi par pieteikuma iesniedzēja tiesībspēju un pilnvarām pārstāvēt sabiedrību, dalībvalstīm būtu jāatļauj veikt tādus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem var pieprasīt pieteikuma iesniedzēja fizisku klātbūtni tās dalībvalsts iestādē vai pie personas vai struktūras, kura saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota nodarboties ar jebkuriem tiešsaistes procedūru aspektiem, kurā tiek veidota sabiedrība vai reģistrēta filiāle. Tomēr šāda fiziska klātbūtne nebūtu jāpieprasa sistemātiski, bet vienīgi izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, un ja ir iemesls aizdomām, ka pieteikuma iesniedzējs vilto identitāti vai ka nav ievēroti noteikumi par pieteikuma iesniedzēju tiesībspēju un pilnvarām pārstāvēt sabiedrību. Šādām aizdomām vajadzētu būt balstītām uz informāciju, kas pieejama iestādēm, personām vai struktūrām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarotas veikt šāda veida pārbaudes. Gadījumā, ja nepieciešama fiziska klātbūtne, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visus pārējos procedūras posmus var pabeigt tiešsaistē. Jēdziens "tiesībspēja" būtu jāsaprot tā, ka tas ietver rīcībspēju.
- (22) Būtu jāļauj dalībvalstīm arī dot iespēju to kompetentajām iestādēm, personām vai struktūrām ar papildus elektroniskām identitātes, tiesībspējas un likumības pārbaudēm, pārbaudīt to, vai ir izpildīti visi nosacījumi sabiedrību izveidei. Šādas pārbaudes varētu cita starpā ietvert videokonferences vai citus tiešsaistes līdzekļus, ar ko reāllaikā nodrošina audiovizuālu savienojumu.
- (23) Lai nodrošinātu, ka visas personas, kas mijiedarbojas ar sabiedrībām, ir aizsargātas, dalībvalstīm būtu jāspēj novērst krāpniecisku vai citu ļaunprātīgu darbību, atsakoties kādu konkrētu personu iecelt sabiedrības vai filiāles vadītāja amatā, ņemot vērā ne tikai minētās personas līdzšinējo darbību konkrētās dalībvalsts teritorijā, bet, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, - arī informāciju, ko sniegušas citas dalībvalstis. Tāpēc būtu jāļauj dalībvalstīm pieprasīt informāciju no citām dalībvalstīm. Atbildē varētu būt iekļauta vai nu informācija par spēkā esošo atstādināšanu no amata, vai cita informācija, kas attiecas uz atstādināšanu no amata dalībvalstī, kura saņēma pieprasījumu. Šādi informācijas pieprasījumi būtu jāapmierina, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu. Minētajā saistībā dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām brīvi izvēlēties, kā vislabāk vākt šādu informāciju, piemēram, apkopojot attiecīgo informāciju no reģistriem vai citām vietām, kurās tā tiek glabāta saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, vai izveidojot īpašus reģistrus vai īpašas sadaļas uzņēmējaisabiedrību reģistros. Ja ir vajadzīga papildu informācija, piemēram, par atstādināšanas no amata laikposmu un iemesliem, būtu jāļauj dalībvalstīm to sniegt, izmantojot visas pieejamās informācijas apmaiņas sistēmas saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tomēr ar šo direktīvu nebūtu jāuzliek pienākums šādu informāciju pieprasīt visos gadījumos. Turklāt tam, ka dalībvalstīm ir ļauts ņemt vērā informāciju par atstādināšanu no amata citā dalībvalstī, nebūtu jāuzliek pienākums dalībvalstīm atzīt atstādināšanu no amata, kas spēkā citās dalībvalstīs.

- (24) Lai nodrošinātu, ka visas personas, kas mijiedarbojas ar sabiedrībām vai filiālēm, ir aizsargātas un ka tiek novērsta krāpnieciska vai cita ļaunprātīga darbība, ir svarīgi, lai dalībvalstu kompetentās iestādes spētu pārbaudīt, vai personai, kuru plānots iecelt vadītāja amatā, nav aizliegts veikt vadītāja pienākumus. Minētajā saistībā kompetentajām iestādēm, izmantojot uzņēmējsabiedrību reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, būtu jāzina arī tas, vai attiecīgā persona ir iekļauta kādā no reģistriem, kas attiecas uz vadītāju atstādināšanu no amata citās dalībvalstīs. Reģistriem, iestādēm, personām vai struktūrām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem pilnvarotas nodarboties ar jebkuriem tiešsaistes procedūru aspektiem, šādas personas datus nevajadzētu glabāt ilgāk, nekā nepieciešams, lai izvērtētu, vai konkrētā persona ir iecelama vadītāja amatā. Tomēr šādām vienībām varētu būt vajadzība šādu informāciju uzglabāt ilgāku laikposmu nelabvēlīga lēmuma iespējamās pārskatīšanas nolūkos. Jebkurā gadījumā uzglabāšanas laikposmam nevajadzētu pārsniegt valsts noteikumos paredzēto laikposmu, kādā uzglabājami personas dati, kas attiecas uz sabiedrības izveidi vai filiāles reģistrāciju vai ar to saistīto dokumentu vai informācijas iesniegšanu.
- (25) Šajā direktīvā paredzētajiem pienākumiem saistībā ar sabiedrību izveidi un filiāļu reģistrāciju tiešsaistē nebūtu jāskar jebkuras citas formalitātes, kas nav saistītas ar sabiedrību tiesībām un kas sabiedrībai ir jāizpilda, lai uzsāktu darbību saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem.
- (26) Tāpat kā attiecībā uz sabiedrību izveidi un filiāļu reģistrāciju tiešsaistē, lai samazinātu izmaksas un slogu sabiedrībām, arī visā sabiedrības dzīves ciklā vajadzētu būt iespējai pilnībā tiešsaistē iesniegt dokumentus un informāciju valstu reģistriem. Tajā pašā laikā dalībvalstīm būtu jāvar ļaut dokumentus un informāciju iesniegt ar citiem līdzekļiem, tostarp papīra veidā. Turklāt sabiedrības informācijas atklāšana būtu īstenojama, tiklīdz minētā informācija ir darīta pieejama minētajos valstu reģistros, jo tad tie ir savienoti un nodrošina visaptverošu atsauci avotu lietotājiem. Lai nepieļautu esošo informācijas atklāšanas līdzekļu darbības traucējumus, dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai izvēlēties – publicēt visu vai daļu no sabiedrības informācijas valsts oficiālajā vēstnesī, vienlaikus nodrošinot, ka reģistrs elektroniski nosūta informāciju minētajam valsts oficiālajam vēstnesim. Šai direktīvai nevajadzētu skart valsts noteikumus attiecībā uz reģistra juridisko vērtību un valsts oficiālā vēstneša lomu.
- (27) Lai atvieglotu veidu, kādā informāciju, ko glabā valstu reģistros, var meklēt citām sistēmām un apmainīties ar to ar citām sistēmām, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pēc tam, kad beidzies attiecīgais transponēšanas periods, visi dokumenti un informācija, ko sabiedrība vai filiāle sniedz jebkurai iestādei, personai vai struktūrai, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem pilnvarota nodarboties ar jebkuru no tiešsaistes procedūru aspektiem, kā daļu no šajā direktīvā paredzētajām tiešsaistes procedūrām, valstu reģistros var glabāt mašīnlasāmā un meklēšanai piemērotā formātā vai kā strukturētus datus. Tas nozīmē, ka datnes formāts būtu jāstrukturē tāda veidā, lai lietojumprogrammas varētu viegli identificēt, atpazīt un izgūt konkrētus datus un to iekšējo struktūru. Prasība nodrošināt tādu dokumentu un informācijas formātu, kurā iespējams veikt meklēšanu, nebūtu jāattiecinā uz skenētiem parakstiem, nedz uz citiem datiem, kas nav piemēroti mašīnlasīšanai. Tā kā tam varētu būt nepieciešams veikt izmaiņas esošajās dalībvalstu informācijas sistēmās, šai prasībai būtu jāparedz ilgāks transponēšanas laikposms.
- (28) Lai sabiedrībām samazinātu izmaksas, administratīvo slogu un procedūru ilgumu, sabiedrību tiesību jomā dalībvalstīm būtu jāpiemēro "vienreizējas iesniegšanas princips", kas ir nostiprināts Savienībā, par ko cita starpā liecina Regula (ES) 2018/1724, Eiropas Komisijas e-pārvaldes rīcības plāns vai Tallinas deklarācija par e-pārvaldi. Vienreizējas iesniegšanas principa piemērošana nozīmē, ka sabiedrībām netiek prasīts iesniegt vienu un to pašu informāciju valsts iestādēm vairāk par vienu reizi. Piemēram, sabiedrībām nebūtu jāiesniedz viena un tā pati informācija gan valsts reģistram, gan valsts oficiālajam vēstnesim. Tā vietā reģistram pašam jau iesniegtā informācija būtu jāsniedz valsts oficiālajam vēstnesim. Tāpat, ja sabiedrība ir izveidota vienā dalībvalstī un vēlas reģistrēt filiāli citā dalībvalstī, sabiedrībai vajadzētu būt iespējai izmantot dokumentus vai informāciju, kas jau ir iesniegti reģistrā. Turklāt, ja sabiedrība ir izveidota vienā dalībvalstī, bet tai ir filiāle citā dalībvalstī, sabiedrībai vajadzētu būt iespējai iesniegt informāciju par konkrētām izmaiņām sabiedrības informācijā tikai tam reģistram, kurā sabiedrība ir reģistrēta, bez vajadzības to pašu informāciju iesniegt reģistram, kurā ir reģistrēta filiāle. Gluži pretēji – ar tādu informāciju kā uzņēmuma nosaukuma maiņa vai sabiedrības juridiskās adreses maiņa būtu elektroniski jāapmainās starp reģistru, kurā ir reģistrēta sabiedrība, un reģistru, kurā ir reģistrēta filiāle, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu.

- (29) Lai nodrošinātu, ka ir pieejama konsekventa un atjaunināta informācija par sabiedrībām Savienībā un vēl vairāk palielinātu pārredzamību, vajadzētu būt iespējai izmantot reģistru savstarpējo savienojamību, lai apmainītos ar informāciju par jebkura veida sabiedrību, kas reģistrēta dalībvalstu reģistros saskaņā ar valstu tiesību aktiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai darīt dokumentu un informācijas par minētajiem citiem sabiedrību veidiem elektroniskas kopijas pieejamas minētajā reģistru savstarpējas savienojamības sistēmā.
- (30) Pārredzamības un darba ņēmēju, kreditoru un mazākuma kapitāldaļu turētāju interešu aizsardzības labad un lai iekšējā tirgū veicinātu uzticēšanos darījumdarbības darījumiem, tostarp pārrobežu darījumiem, ir svarīgi, lai ieguldītāji, ieinteresētās personas, uzņēmējdarbības partneri un iestādes var viegli piekļūt sabiedrību informācijai. Lai uzlabotu piekļuvi minētajai informācijai, visās dalībvalstīs bez maksas būtu jābūt pieejamai plašākai informācijai. Šajā informācijā būtu jāiekļauj sabiedrības statuss un informācija par tās filiālēm citās dalībvalstīs, kā arī informācija par personām, kuras vai nu kā struktūra vai kā jebkuras šādas struktūras locekļi ir pilnvaroti pārstāvēt sabiedrību. Turklāt cena par to, lai vai nu papīra, vai elektroniskas kopijas veidā iegūtu visus attiecīgās sabiedrības publiskotos dokumentus un informāciju vai jebkuras šādu dokumentu un informācijas daļas, nedrīkstētu pārsniegt administratīvās izmaksas, tostarp izmaksas par reģistru izveidi un uzturēšanu, ar noteikumu, ka cena nav nesamērīga salīdzinājumā ar pieprasīto informāciju.
- (31) Pašreiz dalībvalstīm ir iespēja izveidot papildu piekļuves punktus saistībā ar reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu. Tomēr Komisijai nav iespējams pievienot citas ieinteresētās personas reģistru savstarpējās savienojamības sistēmai. Lai citas ieinteresētās personas gūtu labumu no reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas un nodrošinātu, ka to sistēmās ir iekļauta precīza, atjaunināta un uzticama informācija par sabiedrībām, Komisija būtu jāpilnvaro noteikt papildu piekļuves punktus. Šādiem piekļuves punktiem vajadzētu būt saistītiem ar tām sistēmām, ko izstrādājis un uztur Komisija vai citas Savienības iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras, lai tās varētu veikt savas administratīvās funkcijas vai izpildītu Savienības tiesību aktu noteikumus.
- (32) Lai palīdzētu sabiedrībām, kas veic uzņēmējdarbību iekšējā tirgū, vieglāk paplašināt savu darījumdarbību pāri robežām, tām vajadzētu būt iespējai tiešsaistē atvērt un reģistrēt filiāles citā dalībvalstī. Tāpēc dalībvalstīm līdzīgā veidā kā attiecībā uz sabiedrībām būtu jādara iespējams tiešsaistē reģistrēt filiāles un tiešsaistē iesniegt dokumentus un informāciju, tādējādi palīdzot samazināt izmaksas, kas vienlaikus mazinātu administratīvo slogu un ar pārrobežu darbībām saistīto formalitāšu ilgumu.
- (33) Ja tiek reģistrēta tādas sabiedrības filiāle, kas ir reģistrēta citā dalībvalstī, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai arī pārbaudīt konkrētu informāciju par sabiedrību, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu. Turklāt, ja tiek slēgta filiāle vienā dalībvalstī, minētās dalībvalsts reģistram par to būtu jāinformē dalībvalsts, kurā ir reģistrēta sabiedrība, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, un abiem reģistriem būtu jāreģistrē informācija par šādu slēgšanu.
- (34) Lai nodrošinātu saskaņotību ar Savienības un valstu tiesību aktiem, ir nepieciešams svītrot noteikumus, kas attiecas uz kontaktkomiteju, kura vairs nepastāv, un atjaunināt Direktīvas (ES) 2017/1132 I un II pielikumā iekļauto sabiedrību veidu sarakstu.
- (35) Lai ņemtu vērā turpmākās izmaiņas dalībvalstu tiesību aktos un Savienības tiesību aktos attiecībā uz sabiedrību veidiem, pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar 290. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību būtu jādeleģē Komisijai, lai atjauninātu Direktīvas (ES) 2017/1132 I, II un IIA pielikumā iekļauto sabiedrību veidu sarakstu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁷⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (36) Šīs direktīvas noteikumi, tostarp pienākumi attiecībā uz sabiedrību reģistrāciju, neietekmē valstu tiesību aktus, kas attiecas uz nodokļu pasākumiem dalībvalstīs, vai to teritoriālās un administratīvās apakšvienības.

⁽⁷⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (37) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē nedz dalībvalstu pilnvaras noraidīt pieteikumus sabiedrību izveidei un filiāļu reģistrācijai krāpšanas vai ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos, nedz dalībvalstu veiktas izmeklēšanas un izpildes darbības, tostarp tās, ko veic policija vai citas kompetentās iestādes. Nebūtu jāietekmē arī citi pienākumi atbilstīgi Savienības vai valstu tiesību aktiem, tostarp tie, kas izriet no noteikumiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, terorisma finansēšanas apkarošanu un faktiskajām īpašumtiesībām. Šī direktīva neietekmē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 ⁽⁸⁾ noteikumus, kas attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas riskiem, jo īpaši pienākumus saistībā ar pienācīgu klienta uzticamības pārbaudes pasākumu veikšanu, pamatojoties uz riska pakāpi, un pienākumu identificēt un reģistrēt jebkuras jaunizveidotas vienības faktisko īpašnieku tās inkorporācijas dalībvalstī.
- (38) Šī direktīva būtu jāpiemēro atbilstīgi Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību un privātuma un personas datu aizsardzību, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā. Šajā direktīvā noteikto fizisko personu personas datu jebkāda apstrāde ir jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽⁹⁾.
- (39) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁰⁾ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2018. gada 26. jūlijā sniedza savu atzinumu.
- (40) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, sniegt vairāk digitālu risinājumu sabiedrībām iekšējā tirgū, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā paredzēto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (41) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽¹¹⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (42) Ņemot vērā valstu sistēmās šīs direktīvas noteikumu ievērošanai nepieciešamo izmaiņu sarežģītību un to, cik būtiskas ir atšķirības starp dalībvalstīm attiecībā uz digitālo rīku un procesu izmantošanu sabiedrību tiesību jomā, ir lietderīgi paredzēt, ka dalībvalstis, kas atsevišķu šīs direktīvas noteikumu transponēšanā saskaras ar sevišķām grūtībām, var paziņot Komisijai, ka tās vēlas izmantot attiecīgā īstenošanas perioda pagarinājumu līdz vienam gadam. Dalībvalstīm būtu jānorāda objektīvi iemesli, lai iesniegtu pieteikumu šādam pagarinājumam.
- (43) Komisijai šī direktīva būtu jāizvērtē. Saskaņā ar 22. punktu 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu minētā izvērtēšana būtu jāveic, pamatojoties uz pieciem kritērijiem, proti, efektivitāte, lietderība, būtiskums, saskaņotība un ES pievienotā vērtība, un tai būtu jāveido pamats ietekmes novērtējumiem attiecībā uz iespējamiem turpmākiem pasākumiem. Dalībvalstīm būtu jāpalīdz veikt minēto izvērtējumu, sniedzot Komisijai datus, kas tām pieejami par to, kā sabiedrību izveide tiešsaistē darbojas praksē, piemēram, datus par to, cik sabiedrību izveidotas tiešsaistē, cik gadījumos izmantotas veidnes vai cik bieži bijusi nepieciešama fiziska klātbūtne, cik laika vidēji prasījusi izveide tiešsaistē un kādas bijušas vidējās izmaksas.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- (44) Būtu jāvāc informācija, lai novērtētu šīs direktīvas ietekmi, ņemot vērā tajā noteiktos mērķus, un lai veiktu izvērtējumu saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 22. punktu.
- (45) Tādēļ Direktīva (ES) 2017/1132 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas (ES) 2017/1132 grozījumi

Direktīvu (ES) 2017/1132 groza šādi:

- 1) direktīvas 1. pantā aiz otrā ievilkuma iekļauj šādu ievilkumu:

“— noteikumiem par sabiedrību izveidi tiešsaistē, filiāļu reģistrāciju tiešsaistē un sabiedrību un filiāļu veiktu dokumentu un informācijas iesniegšanu tiešsaistē,”;

- 2) direktīvas I sadaļas III nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“Tiešsaistes procedūras (izveide, reģistrācija un dokumentu iesniegšana), atklātība un reģistri”;

- 3) direktīvas 13. pantu aizstāj ar šādu:

“13. pants

Darbības joma

Koordinācijas pasākumus, kas paredzēti šajā iedaļā un 1.A iedaļā, piemēro dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz II pielikumā uzskaitītajiem sabiedrību veidiem, un, ja ir norādīts, uz I un IIA pielikumā uzskaitītajiem sabiedrību veidiem.”;

- 4) iekļauj šādus pantus:

“13.a pants

Definīcijas Šajā nodaļā:

- 1) “elektroniskās identifikācijas līdzekļi” ir elektroniski identifikācijas līdzekļi, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 910/2014 (*) 3. panta 2. punktā;
- 2) “elektroniskās identifikācijas shēma” ir elektroniska identifikācijas shēma, kas definēta Regulas (ES) Nr. 910/2014 3. panta 4. punktā;
- 3) “elektroniskie līdzekļi” ir elektronisks aprīkojums, kas tiek izmantots datu apstrādei, tostarp digitālai saspiešanai, un uzglabāšanai, un ar ko informācija, kas sākotnēji nosūtīta un saņemta galamērķī; minētā informācija tiek pilnībā pārsūtīta, nodota un saņemta tādā veidā, kā to noteikušas dalībvalstis;

- 4) "izveide" ir viss sabiedrības dibināšanas process saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp sabiedrības dibināšanas dokumentu izstrāde un visi nepieciešamie pasākumi sabiedrības iekļaušanai reģistrā;
- 5) "filiāles reģistrēšana" ir process, kā rezultātā tiek publiskoti dokumenti un informācija par attiecīgajā dalībvalstī jaunatvērto filiāli;
- 6) "veidne" ir sabiedrības dibināšanas dokumenta paraugs, kuru dalībvalstis ir sagatavojušas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un kuru izmanto sabiedrības izveidei tiešsaistē saskaņā ar 13.g pantu.

13.b pants

Identifikācijas līdzekļu atzīšana tiešsaistes procedūru nolūkā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēji, kuri ir Savienības pilsoņi, šajā nodaļā minētajās tiešsaistes procedūrās var izmantot šādus elektroniskās identifikācijas līdzekļus:

- a) elektroniskās identifikācijas līdzekļi, kas izdoti saskaņā ar elektroniskās identifikācijas shēmu, ko apstiprinājusi viņu dalībvalsts;
- b) elektroniskās identifikācijas līdzekļi, kas izdoti citā dalībvalstī un kas atzīti pārrobežu autentifikācijas nolūkā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 910/2014 6. pantu.

2. Dalībvalstis var atteikties atzīt elektroniskās identifikācijas līdzekļus, ja minēto elektroniskās identifikācijas līdzekļu ticamības līmenis neatbilst Regulas (ES) Nr. 910/2014 6. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Visi dalībvalstu atzītie identifikācijas līdzekļi ir publiski pieejami.

4. Ja tas ir pamatoti sabiedrības interešu vārdā, novēršot identitātes ļaunprātīgu izmantošanu vai izmaiņšanu, dalībvalstis nolūkā pārliecināties par pieteikuma iesniedzēja identitāti var veikt pasākumus, ar kuriem varētu pieprasīt minētā pieteikuma iesniedzēja fizisku klātbūtni iestādē vai pie personas vai struktūras, kura saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota nodarboties ar jebkuru šajā nodaļā minēto tiešsaistes procedūru aspektu, tostarp sabiedrības dibināšanas dokumentu izstrādi. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēja fizisku klātbūtni var prasīt tikai, ja, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, ir pamatotas aizdomas par viltotu identitāti un ja visus pārējos procedūras posmus var pabeigt tiešsaistē.

13.c pants

Vispārējie tiešsaistes procedūru noteikumi

1. Šī direktīva neskar valsts tiesību aktus, ar ko atbilstīgi dalībvalstu tiesību sistēmām un tiesību tradīcijām tiek izraudzīta iestāde, persona vai struktūra, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem pilnvarota nodarboties ar jebkuriem aspektiem saistībā ar sabiedrību izveidi tiešsaistē, filiāļu reģistrēšanu tiešsaistē un dokumentu un informācijas iesniegšanu tiešsaistē.

2. Šī direktīva arī neskar valsts tiesību aktos noteiktās procedūras un prasības, tostarp tās, kas attiecas uz juridiskām procedūrām dibināšanas dokumentu izstrādei, ar noteikumu, ka ir iespējama sabiedrības izveide tiešsaistē, kā minēts 13.g pantā, un filiāles reģistrēšana tiešsaistē, kā minēts 28.a pantā, kā arī dokumentu un informācijas iesniegšana tiešsaistē, kā minēts 13.j un 28.b pantā.

3. Saskaņā ar valsts tiesību aktiem piemērojamās prasības par iesniegto dokumentu vai informācijas autentiskumu, precizitāti, uzticamību, pareizību un atbilstīgu juridisko formu netiek skartas ar šo direktīvu, ar noteikumu, ka ir iespējama sabiedrības izveide tiešsaistē, kā minēts 13.g pantā, un filiāles reģistrēšana tiešsaistē, kā minēts 28.a pantā, kā arī dokumentu un informācijas iesniegšana tiešsaistē, kā minēts 13.j un 28.b pantā.

13.d pants

Maksa par tiešsaistes procedūrām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noteikumi par maksām, ko piemēro šajā nodaļā minētajām tiešsaistes procedūrām, ir pārredzami un tiek piemēroti nediskriminējošā veidā.

2. Jebkuras 16. pantā minēto reģistru iekasētās maksas par tiešsaistes procedūrām nepārsniedz summu, kas vajadzīga, lai atgūtu izmaksas par šādu pakalpojumu sniegšanu.

13.e pants

Maksājumi

Ja par šajā nodaļā paredzētās procedūras veikšanu ir jāmaksā, dalībvalstis nodrošina, ka minēto maksājumu var veikt, izmantojot plaši pieejamu tiešsaistes maksājumu pakalpojumu, ko var izmantot pārrobežu maksājumiem, kas ļauj identificēt personu, kura veikusi maksājumu, un kuru sniedz finanšu iestāde vai maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī.

13.f pants

Informācijas prasības

Dalībvalstis nodrošina, ka kodolīga un lietotājdraudzīga informācija bez maksas un vismaz tajā valodā, ko saprot pēc iespējas lielāks pārrobežu lietotāju skaits, tiek darīta pieejama reģistrācijas portālos vai tīmekļa vietnēs, kas ir pieejamas ar vienoto digitālo vārteju, lai palīdzētu sabiedrību izveidē un filiāļu reģistrēšanā. Informācijā ietver vismaz šādus elementus:

- a) noteikumi par sabiedrību izveidi, ietverot 13.g un 13.j pantā minētās tiešsaistes procedūras, un prasības attiecībā uz veidņu izmantošanu un pārējiem izveides dokumentiem, personu identificēšanu, valodu lietojumu un piemērojamām maksām;
- b) noteikumi par filiāļu reģistrēšanu, ietverot 28.a un 28.b pantā minētās tiešsaistes procedūras, un prasības attiecībā uz reģistrācijas dokumentiem, personu identificēšanu un valodu lietojumu;
- c) piemērojamo noteikumu izklāsts par to, kā kļūt par sabiedrības administratīvās struktūras, vadības struktūras vai uzraudzības struktūras locekli, tostarp noteikumu par vadītāju atstādināšanu no amata un iestādēm vai struktūrām, kuras atbildīgas par tādas informācijas glabāšanu, kas attiecas uz atstādinātajiem vadītājiem;
- d) sabiedrības administratīvās struktūras, vadības struktūras un uzraudzības struktūras pilnvaru un pienākumu izklāsts, tostarp par pilnvarojumu pārstāvībai attiecībā pret trešām personām.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).”;

5) direktīvas I sadaļas III nodaļā iekļauj šādu iedaļu:

“1. A iedaļa

Izveide tiešsaistē, dokumentu iesniegšana tiešsaistē un atklātība

13.g pants

Sabiedrību izveide tiešsaistē

1. Ievērojot 13.b panta 4. punkta un šā panta 8. punkta noteikumus, dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrību izveidi pilnībā var veikt tiešsaistē bez nepieciešamības pieteikuma iesniedzējiem personiski ierasties iestādē vai pie personas vai struktūras, kura saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota nodarboties ar jebkuru sabiedrību izveides tiešsaistē aspektu, ieskaitot sabiedrības dibināšanas dokumentu izstrādi.

Tomēr dalībvalstis var nolemt nenodrošināt izveides tiešsaistē procedūras attiecībā uz citiem sabiedrību veidiem, kas nav uzskaitīti IIA pielikumā.

2. Dalībvalstis pieņem sīki izstrādātus noteikumus par sabiedrību izveidi tiešsaistē, tostarp par veidņu izmantošanu, kas minētas 13.h pantā, un dokumentiem un informāciju, kura nepieciešama sabiedrības izveidei. Kā daļu no minētajiem noteikumiem dalībvalstis nodrošina, ka šādu izveidi tiešsaistē var veikt, iesniedzot dokumentus vai informāciju elektroniskā formā, tostarp 16.a panta 4. punktā minēto dokumentu un informācijas elektroniskas kopijas.

3. Panta 2. punktā minētie noteikumi paredz vismaz:

- a) procedūras, lai nodrošinātu, ka pieteikuma iesniedzējiem ir vajadzīgā tiesībspēja un tie ir pilnvaroti pārstāvēt sabiedrību;
- b) līdzekļus, lai pārbaudītu pieteikuma iesniedzēju identitāti saskaņā ar 13.b pantu;
- c) prasības pieteikuma iesniedzējiem izmantot Regulā (ES) Nr. 910/2014 minētos uzticamības pakalpojumus.
- d) procedūras, lai pārbaudītu sabiedrības mērķa likumību, ciktāl šādas pārbaudes paredzētas valsts tiesību aktos;
- e) procedūras, lai pārbaudītu sabiedrības nosaukuma likumību, ciktāl šādas pārbaudes paredzētas valsts tiesību aktos;
- f) procedūras, lai pārbaudītu vadītāju iecelšanu.

4. Panta 2. punktā minētie noteikumi jo īpaši var paredzēt arī:

- a) procedūras, lai nodrošinātu sabiedrību dibināšanas dokumentu likumību, tostarp veidņu pareizas izmantošanas pārbaudes;
- b) sekas, kādas ir vadītāju atstādīšanai no amata, ko veikusi kompetentā iestāde jebkurā dalībvalstī;
- c) uzdevumu, kāds ir notāram vai citai personai vai struktūrai, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem pilnvarota nodarboties ar jebkuru sabiedrības izveides tiešsaistē aspektu;
- d) izslēgšanu no izveides tiešsaistē gadījumos, kad sabiedrības akciju kapitāls ir samaksāts kā iemaksas natūrā.

5. Dalībvalstis neparedz nosacījumu, ka, lai izveidotu sabiedrību tiešsaistē, pirms sabiedrības reģistrēšanas ir jāsaņem licences vai atļaujas, ja vien šāds nosacījums nav nepieciešams, lai nodrošinātu valsts tiesību aktos noteiktu pienācīgu uzraudzību attiecībā uz konkrētām darbībām.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kuros kā procedūras daļa ir jāsamaksa akciju kapitāls, lai izveidotu sabiedrību, šādu maksājumu var veikt tiešsaistē saskaņā ar 13.e pantu uz tādas bankas kontu, kas darbojas Savienībā. Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka šādu maksājumu apliecinājumu arī var sniegt tiešsaistē.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka izveide tiešsaistē tiek pabeigta piecu darba dienu laikā, ja sabiedrību izveido vienīgi fiziskas personas, kas izmanto 13.h pantā minētās veidnes, vai visos pārējos gadījumos - desmit darba dienu laikā pēc viena no turpmāk minētajiem notikumiem, kurš ir vēlākais:

a) diena, kad ir pabeigtas visas formalitātes, kas nepieciešamas izveidei tiešsaistē, tostarp iestāde vai struktūra, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota nodarboties ar jebkuru sabiedrības izveides tiešsaistē aspektu, ir saņēmusi visus dokumentus un informāciju, kas atbilst valsts tiesību aktiem;

b) diena, kad ir veikts reģistrācijas maksas maksājums, iemaksa skaidrā naudā akciju kapitālā vai – ja iemaksa akciju kapitālā ir jāveic natūrā – kā noteikts valsts tiesību aktos.

Ja procedūru nav iespējams pabeigt šajā punktā minētajā termiņā, dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam paziņo par kavēšanās iemesliem.

8. Ja tas ir pamatoti sabiedrības interešu vārdā, nodrošinot atbilstību noteikumiem par tiesībspēju un pieteikuma iesniedzēju pilnvarām pārstāvēt sabiedrību, iestāde vai jebkura persona vai struktūra, kura saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota nodarboties ar jebkuru sabiedrības izveides tiešsaistē aspektu, ieskaitot dibināšanas dokumentu izstrādi, var pieprasīt pieteikuma iesniedzēja fizisku klātbūtni. Dalībvalstis nodrošina, ka šādos gadījumos pieteikuma iesniedzēju fizisku klātbūtni var prasīt tikai, izskatot katru gadījumu atsevišķi un ja ir pamats aizdomām, ka nav ievēroti 3. punkta a) apakšpunkta noteikumi. Dalībvalstis nodrošina, ka visus pārējos procedūras posmus tomēr var pabeigt tiešsaistē.

13.h pants

Sabiedrību izveides tiešsaistē veidnes

1. Dalībvalstis reģistrācijas portālos vai tīmekļa vietnēs, kurām var piekļūt ar vienotās digitālās vārtejas starpniecību, dara pieejamas veidnes IIA pielikumā uzskaitītajiem sabiedrību veidiem. Dalībvalstis var arī tiešsaistē darīt pieejamas veidnes citu veidu sabiedrību izveidei.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 1. punktā minētās veidnes pieteikuma iesniedzēji var izmantot kā daļu no 13.g pantā minētās procedūras izveidei tiešsaistē. Ja pieteikuma iesniedzēji minētās veidnes izmanto saskaņā ar noteikumiem, kas minēti 13.g panta 4. punkta a) apakšpunktā, prasību, ka sabiedrības dibināšanas dokumenti ir jāsaņem un jāapliecina tiesību aktos noteiktajā kārtībā, ja nav paredzēta preventīva administratīvā vai tiesu pārbaude, kā noteikts 10. pantā, uzskata par izpildītu.

Šī direktīva neskar prasības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai dibināšanas dokumenti būtu izstrādāti noteiktā juridiskā formā, ja vien joprojām ir iespējama izveide tiešsaistē, kā minēts 13.g pantā.

3. Dalībvalstis veidnes dara pieejamas vismaz vienā no Savienības oficiālajām valodām, ko saprot pēc iespējas lielāks skaits pārrobežu lietotāju. Veidņu pieejamība valodās, kas nav attiecīgās dalībvalsts oficiālā valoda vai valodas, kalpo vienīgi informatīviem nolūkiem, ja vien minētā dalībvalsts nenolemj, ka sabiedrību ir iespējams izveidot, izmantojot arī veidnes šādās citās valodās.

4. Veidnes saturu reglamentē valsts tiesību akti.

13.i pants

No amata atstādināti vadītāji

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tām ir noteikumi par vadītāju atstādināšanu no amata. Minētie noteikumi ietver to, ka ir paredzēta iespēja ņemt vērā spēkā esošu atstādināšanu no amata vai informāciju, kas attiecas uz atstādināšanu no amata citā dalībvalstī. Šā panta nolūkā jēdziens “vadītājs” ietver vismaz 14. panta d) punkta i) apakšpunktā minētās personas.

2. Dalībvalstis var pieprasīt, lai personas, kas piesakās uz vadītāja amatu, apliecinātu, ka tās ir informētas par visiem apstākļiem, kuru rezultātā varētu notikt atstādināšana no amata attiecīgajā dalībvalstī.

Dalībvalstis var atteikties iecelt personu sabiedrības vai filiāles vadītāja amatā, ja minētā persona attiecīgajā brīdī ir atstādināta no vadītāja amata citā dalībvalstī.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tās spēj atbildēt uz citas dalībvalsts pieprasījumu sniegt informāciju, kas attiecas uz vadītāju atstādināšanu no amata saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura sniedz atbildi uz pieprasījumu.

4. Lai atbildētu uz šā panta 3. punktā minēto pieprasījumu, dalībvalstis veic vismaz tos pasākumus, kas nepieciešami, lai tās, izmantojot 22. pantā minēto sistēmu, spētu nekavējoties sniegt informāciju par to, vai attiecīgā persona ir atstādināta no amata vai reģistrēta kādā no dalībvalstu reģistriem, kurā iekļauta informācija par vadītāju atstādināšanu no amata. Dalībvalstis var arī apmainīties ar papildu informāciju, piemēram, par atstādināšanas laiku un iemesliem. Šādu apmaiņu reglamentē valsts tiesību akti.

5. Komisija ar 24. pantā minētajiem īstenošanas aktiem paredz sīki izstrādātu kārtību un tehniskos parametrus attiecībā uz šā panta 4. punktā minēto informācijas apmaiņu.

6. Šā panta 1.–5. punktu piemēro *mutatis mutandis*, ja sabiedrība informāciju par jauna vadītāja iecelšanu iesniedz 16. pantā minētajā reģistrā.

7. Šajā pantā minēto personu personas datus apstrādā saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un valsts tiesību aktiem, lai atbilstīgi valsts tiesību aktiem pilnvarotā iestāde, persona vai struktūra nolūkā novērst krāpšanu vai cita veida ļaunprātīgu rīcību, varētu izvērtēt nepieciešamo informāciju, kas attiecas uz personas atstādināšanu no vadītāja amata, un lai nodrošinātu, ka visas personas, kas mijiedarbojas ar sabiedrībām vai filiālēm, ir aizsargātas.

Dalībvalstis nodrošina, ka 16. pantā minētie reģistri, iestādes, personas vai struktūras, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem pilnvarotas nodarboties ar jebkuru tiešsaistes procedūras aspektu, šā panta nolūkiem nosūtītos personas datus neglabā ilgāk nekā tas nepieciešams un jebkurā gadījumā ne ilgāk kā glabā jebkurus personas datus, kas saistīti ar sabiedrības izveidi, filiāles reģistrāciju vai sabiedrības vai filiāles dokumentu iesniegšanu.

13.j pants

Sabiedrību dokumentu un informācijas iesniegšana tiešsaistē

1. Dalībvalstis nodrošina, ka reģistrā tiešsaistē var iesniegt 14. pantā minētos dokumentus un informāciju, tostarp informāciju par jebkurām to izmaiņām, termiņā, kas noteikts tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā sabiedrību reģistrē. Ievērojot 13.b panta 4. punkta un attiecīgā gadījumā 13.g panta 8. punkta noteikumus, dalībvalstis nodrošina, ka šādu dokumentu iesniegšanu pilnībā var pabeigt tiešsaistē bez nepieciešamības pieteikuma iesniedzējiem personiski ierasties iestādē vai pie personas vai struktūras, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem pilnvarota nodarboties ar dokumentu iesniegšanu tiešsaistē.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiešsaistē iesniegto dokumentu izcelsmi un integritāti var pārbaudīt elektroniski.
 3. Dalībvalstis var pieprasīt, lai konkrētas sabiedrības vai visas sabiedrības tiešsaistē iesniegtu konkrētus vai visus 1. punktā minētos dokumentus un informāciju.
 4. Dokumentu un informācijas iesniegšanai tiešsaistē *mutatis mutandis* piemēro 13.g panta 2. līdz 5. punktu.
 5. Dalībvalstis arī turpmāk var atļaut tādām sabiedrībām, notāriem vai citām personām vai struktūrām iesniegt dokumentus citos veidos nekā tie, kas minēti 1. punktā, tostarp izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus vai papīra formātā, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarotas nodarboties ar šādiem dokumentu iesniegšanas veidiem.”;
- 6) direktīvas 16. pantu aizstāj ar šādu:

“16. pants

Informācijas atklāšana reģistrā

1. Katrā dalībvalstī par katru centrālajā, komercreģistrā vai sabiedrību reģistrā (“reģistrs”) reģistrētu sabiedrību izveido lietu.

Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībām ir Eiropas vienotais identifikācijas numurs (“EVIN”), kas minēts Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/884 (*) 8. punktā un kas ļauj tās nepārprotami identificēt saziņā starp reģistriem, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, kura izveidota saskaņā ar 22. pantu (“reģistru savstarpējās savienojamības sistēma”). Minētajā vienotajā identifikācijas numurā ir vismaz tādi elementi, kas ļauj identificēt reģistra dalībvalsti, izcelsmes valsts reģistru un sabiedrības numuru minētajā reģistrā, un – attiecīgā gadījumā – elementi, kuri ļauj izvairīties no identificēšanas kļūdām.

2. Visus dokumentus un informāciju, kas ir jānodod atklātībā saskaņā ar 14. pantu, glabā šā panta 1. punktā minētajā lietā vai tieši ievada reģistrā, un reģistrā ievadīto ierakstu priekšmetu reģistrē lietā.

Visus 14. pantā minētos dokumentus un informāciju neatkarīgi no tā, ar kādiem līdzekļiem tie ir iesniegti, glabā lietā reģistrā vai tieši ievada tajā elektroniski. Dalībvalstis nodrošina, ka visus dokumentus un informāciju, kas reģistrēti papīra formā, reģistrs pēc iespējas ātrāk pārveido elektroniskā formā.

Dalībvalstis nodrošina, ka 14. pantā minētos dokumentus un informāciju, kas līdz 2006. gada 31. decembrim bija iesniegti papīra formā, reģistrs pārveido elektroniskā formā, saņemot pieprasījumu nodot tos atklātībā elektroniski.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 14. pantā minētos dokumentus un informāciju nodod atklātībā, darot tos publiski pieejamus reģistrā. Turklāt dalībvalstis var arī pieprasīt, lai daži vai visi minētie dokumenti un informācija tiktu publicēti valsts oficiālajā vēstnesī, kas paredzēts minētajam nolūkam, vai piemērot vienlīdz efektīvus līdzekļus. Minētie līdzekļi ietver vismaz tādas sistēmas izmantošanu, kurā publicētajiem dokumentiem vai informācijai var piekļūt hronoloģiskā secībā, izmantojot centrālo elektronisko platformu. Šādos gadījumos reģistrs nodrošina, ka reģistrs elektroniski nosūta minētos dokumentus un informāciju valsts oficiālajam vēstnesim vai centrālajai elektroniskajai platformai.

4. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nepieļautu neatbilstību starp reģistrā iekļauto informāciju un iesniegtajiem dokumentiem.

Dalībvalstis, kuras pieprasa dokumentu un informācijas publicēšanu valsts oficiālajā vēstnesī vai centrālajā elektroniskajā platformā, veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nepieļautu nekādu neatbilstību starp informāciju, kura atklāta saskaņā ar 3. punktu, un informāciju, kas publicēta oficiālajā vēstnesī vai platformā.

Ja saskaņā ar šo pantu tiek konstatēta neatbilstība, prevalē reģistrā atklātībā nodotie dokumenti un informācija.

5. Sabiedrība var izmantot 14. pantā minētos dokumentus un informāciju pret trešām personām tikai pēc tam, kad tie nodoti atklātībā saskaņā ar šā panta 3. punktu, ja vien sabiedrība nepierāda, ka trešās personas par tiem ir zinājušas.

Tomēr attiecībā uz darījumiem, kas notikuši agrāk nekā 16 dienas pēc nodošanas atklātībā, dokumentus un informāciju nevar izmantot pret trešām personām, kuras pierāda, ka tām nav bijis iespējams par tiem zināt.

Trešās personas vienmēr var izmantot visus dokumentus un informāciju, attiecībā uz ko nodošanas atklātībā formalitātes vēl nav pabeigtas, izņemot gadījumus, kad šādi dokumenti vai informācija nav nododami atklātībā un līdz ar to nav izmantojami.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka visi dokumenti un informācija, kas iesniegta kā daļa no sabiedrības izveides, filiāles reģistrācijas vai sabiedrības vai filiāles iesniedzamajiem dokumentiem, tiek glabāta reģistros mašīnlasāmā un meklēšanai piemērotā formātā vai kā strukturētie dati.”;

(*) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/884 (2015. gada 8. jūnijs), ar ko nosaka nepieciešamās tehniskās specifikācijas un procedūras reģistru savstarpējās savienojamības sistēmai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/101/EK (OV L 144, 10.6.2015., 1. lpp.).

7) iekļauj šādu 16.a pantu:

“16.a pants

Pieklūve atklātībā nodotajai informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visu 14. pantā minēto dokumentu un informācijas kopijas vai jebkuras to daļas kopijas var iegūt no reģistra pēc pieprasījuma un ka šādu pieprasījumu reģistrā var iesniegt papīra formā vai elektroniski.

Tomēr dalībvalstis var nolemt, ka konkrēti dokumentu un informācijas veidi vai to daļas, kas tika iesniegti papīra formā 2006. gada 31. decembrī vai pirms tam, nav pieejami elektroniski, ja ir pagājis konkrēts periods starp dokumentu iesniegšanas datumu un pieprasījuma iesniegšanas datumu. Šāds konkrēts periods nav mazāks par 10 gadiem.

2. Cena par visu 14. pantā minēto dokumentu un informācijas kopijas vai jebkuras to daļas kopijas saņemšanu papīra formā vai elektroniski nepārsniedz attiecīgās administratīvās izmaksas, ietverot reģistru izveides un uzturēšanas izmaksas.

3. Pieprasītājam izsniegtās elektroniskās un papīra kopijas apliecina ar vārdiem “kopija pareiza”, ja vien pieprasītājs neatsakās no šāda apliecinājuma.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka reģistra sniegto dokumentu un informācijas elektroniskās kopijas un izraksti ir autentificēti, izmantojot Regulā (ES) Nr. 910/2014 minētos uzticamības pakalpojumus, lai garantētu, ka reģistrs ir sniedzis elektroniskos izrakstus un to saturs ir reģistrā glabātā dokumenta pareiza kopija vai ka tā saskan ar informāciju, kas tajā iekļauta.”;

8) direktīvas 17. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Atbilstīgi 16. panta 3., 4. un 5. punktam dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejama atjaunināta informācija, kas izskaidro valsts tiesību aktu noteikumus, saskaņā ar kuriem trešās personas var izmantot 14. pantā minēto informāciju un visu veidu dokumentus.”;

9) direktīvas 18. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Elektroniskās kopijas 14. pantā minētajiem dokumentiem un informācijai arī dara publiski pieejamas, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu. Dalībvalstis var arī darīt pieejamus 14. pantā minētos dokumentus un informāciju attiecībā uz sabiedrību veidiem, kas nav uzskaitīti II pielikumā.”;

b) panta 3. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) šīs direktīvas 14. pantā minētie dokumenti un informācija, tostarp attiecībā uz sabiedrību veidiem, kas nav uzskaitīti II pielikumā, ja dalībvalstis ir darījušas pieejamus šādus dokumentus.”;

10) direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu:

“19. pants

Maksa par dokumentiem un informāciju

1. Maksas, ko iekasē par 14. pantā minēto dokumentu un informācijas izsniegšanu, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, nepārsniedz attiecīgās administratīvās izmaksas, ietverot reģistru izveides un uzturēšanas izmaksas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, bez maksas ir pieejama vismaz šāda informācija un dokumenti:

a) sabiedrības nosaukums vai nosaukumi juridiskā forma;

b) sabiedrības juridiskā adrese un dalībvalsts, kurā tā ir reģistrēta;

c) sabiedrības reģistrācijas numurs un tās EVIN;

d) sīkāka informācija par sabiedrības tīmekļa vietni, ja šāda informācija ir iekļauta valsts reģistrā;

e) sabiedrības statuss saskaņā ar valsts tiesību aktiem, piemēram, vai tā ir slēgta, svītota no reģistra, likvidēta, tās darbība izbeigta, saimnieciski aktīva vai neaktīva, ciktāl šāda informācija ir iekļauta valstu reģistros;

f) sabiedrības mērķis, ja tas ir ierakstīts valsts reģistrā;

g) visu to personu dati, kuras sabiedrība vai nu kā struktūru, vai kā jebkādas šādas struktūras locekļus attiecīgajā brīdī ir pilnvarojusi to pārstāvēt attiecībās ar trešām personām un tiesvedībās, un informācija par to, vai attiecīgās personas, kuras ir pilnvarotas pārstāvēt sabiedrību, var rīkoties vienas pašas, vai arī tām jārikojas kopīgi;

h) informācija par sabiedrības atvērtajām filiālēm citā dalībvalstī, tostarp nosaukums, reģistrācijas numurs, EVIN un dalībvalsts, kurā filiāle ir reģistrēta.

3. Apmaiņa ar informāciju, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, reģistriem ir bez maksas.

4. Dalībvalstis var nolemt, ka d) un f) apakšpunktā minētā informācija bez maksas ir jādara pieejama tikai citu dalībvalstu iestādēm.”;

11) direktīvas 20. panta 3. punktu svīturo;

12) direktīvas 22. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktam pievieno šādu daļu:

“Komisija var arī izveidot papildu piekļuves punktus reģistru savstarpējās savienojamības sistēmai. Šādi piekļuves punkti ir sistēmas, ko izstrādājusi un uztur Komisija vai citas Savienības iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras, lai veiktu savas administratīvās funkcijas vai izpildītu Savienības tiesību aktu noteikumus. Komisija bez nepamatotas kavēšanās paziņo dalībvalstīm par šādu piekļuves punktu izveidi un jebkādam būtiskām izmaiņām to darbībā.”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Piekļuvi informācijai no reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas nodrošina, izmantojot portālu un dalībvalstu un Komisijas izveidotos papildu piekļuves punktus.”;

13) direktīvas 24. pantu groza šādi:

a) panta d) punktu aizstāj ar šādu:

“d) tehnisko specifikāciju, ar kuru nosaka metodes informācijas apmaiņai starp sabiedrības reģistru un filiāles reģistru, kā minēts 20., 28.a, 28.c, 30.a un 34. pantā;”;

b) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) sīku sarakstu ar datiem, kas jānosūta, apmainoties ar informāciju starp reģistriem, kā minēts 20., 28.a, 28.c, 30.a, 34. un 130. pantā;”;

c) panta n) punktu aizstāj ar šādu:

“n) procedūru un tehniskās prasības papildu piekļuves punktu savienošanai ar platformu, kā minēts 22. pantā;”;

d) pievieno šādu punktu:

“o) sīki izstrādātu kārtību un tehniskos parametrus attiecībā uz 13.i pantā minēto informācijas apmaiņu starp reģistriem.”;

e) panta beigās pievieno šādu daļu:

“Līdz 2021. gada 1. februārim Komisija pieņem īstenošanas aktus saskaņā ar d), e), n) un o) apakšpunktu.”;

14) direktīvas I sadaļas III nodaļas 2. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Reģistrācijas un atklātībā nodošanas noteikumi, kas ir piemērojami citu dalībvalstu sabiedrību filiālēm”;

15) direktīvas I sadaļas III nodaļas 2. iedaļā iekļauj šādus pantus:

“28.a pants

Filiāļu tiešsaistes reģistrācija

1. Ievērojot 13.b panta 4. punktu un *mutatis mutandis* 13.g panta 8. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka tādas sabiedrības filiāles reģistrāciju, ko reglamentē citas dalībvalsts tiesību akti, dalībvalstī pilnībā var veikt tiešsaistē bez nepieciešamības pieteikuma iesniedzējiem personiski ierasties iestādē vai pie personas vai struktūras, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota nodarboties ar jebkuru filiāles reģistrācijas pieteikuma aspektu.

2. Dalībvalstis izklāsta sīki izstrādātus noteikumus par filiāļu tiešsaistes reģistrāciju, tostarp noteikumus par dokumentiem un informāciju, kas jāiesniedz kompetentajai iestādei. Kā daļu no minētajiem noteikumiem dalībvalstis nodrošina, ka tiešsaistes reģistrāciju var veikt, iesniedzot informāciju vai dokumentus elektroniskā formā, tostarp 16.a panta 4. punktā minēto dokumentu un informācijas elektroniskas kopijas, vai izmantojot iepriekš reģistram iesniegto informāciju vai dokumentus.

3. Panta 2. punktā minētie noteikumi paredz vismaz:

- a) procedūru, lai nodrošinātu, ka pieteikuma iesniedzējiem ir vajadzīgā tiesībspēja un tie ir pilnvaroti pārstāvēt sabiedrību;
- b) līdzekļus, lai pārbaudītu tās personas vai personu identitāti, kas reģistrē filiāli, vai to pārstāvju identitāti.
- c) prasības pieteikuma iesniedzējiem izmantot Regulā (ES) Nr. 910/2014 minētos uzticamības pakalpojumus.

4. Panta 2. punktā minētajos noteikumos var paredzēt arī procedūras, lai veiktu turpmāk minēto:

- a) pārbaudītu filiāles mērķa likumību;
- b) pārbaudītu filiāles nosaukuma likumību;
- c) pārbaudītu filiāles reģistrēšanai iesniegto dokumentu un informācijas likumību;
- d) noteiktu uzdevumu, kāds saskaņā ar piemērojamiem valsts noteikumiem filiāles reģistrācijas procesā ir notāram vai citai procesā iesaistītai personai vai struktūrai.

5. Izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, dalībvalstis var pārbaudīt informāciju par sabiedrību, ja tiek reģistrēta tādas sabiedrības filiāle, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī.

Dalībvalstis nenosaka, ka filiāles tiešsaistes reģistrācija ir atkarīga no kādas licences vai atļaujas saņemšanas, pirms filiāle tiek reģistrēta, ja vien šāds nosacījums nav nepieciešams, lai nodrošinātu valsts tiesību aktos noteiktu pienācīgu uzraudzību attiecībā uz konkrētām darbībām.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka filiāles tiešsaistes reģistrācija tiek pabeigta 10 darba dienu laikā pēc tam, kad pabeigtas visas formalitātes, tostarp iestāde, persona vai struktūra, kura saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota nodarboties ar jebkuru filiāles reģistrācijas aspektu, ir saņēmusi visus vajadzīgos dokumentus un informāciju, kas atbilst valsts tiesību aktiem.

Ja šajā punktā minētajā termiņā filiāli reģistrēt nav iespējams, dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam paziņo par kavēšanās iemesliem.

7. Pēc tādas sabiedrības filiāles reģistrācijas, kas veic uzņēmējdarbību saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tās dalībvalsts reģistrs, kurā ir reģistrēta minētā filiāle, paziņo dalībvalstij, kurā ir reģistrēta sabiedrība, ka filiāle ir reģistrēta, izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu. Dalībvalsts, kurā ir reģistrēta sabiedrība, apliecina, ka saņēmusi šādu paziņojumu, un nekavējoties reģistrē informāciju savā reģistrā.

28.b pants

Dokumentu attiecībā uz filiālēm iesniegšana tiešsaistē

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 30. pantā minētos dokumentus un informāciju vai informāciju par jebkurām to pārmaiņām var iesniegt tiešsaistē termiņā, kas noteikts tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā filiāle veic uzņēmējdarbību. Ievērojot 13.b panta 4. punkta un *mutatis mutandis* 13.g panta 8. punkta noteikumus, dalībvalstis nodrošina, ka šādu dokumentu iesniegšanu pilnībā var veikt tiešsaistē bez nepieciešamības pieteikuma iesniedzējiem personiski ierasties iestādē vai pie personas vai struktūras, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem pilnvarota nodarboties ar tiešsaistē iesniegtajiem dokumentiem.

2. Tiešsaistē veiktai dokumentu iesniegšanai attiecībā uz filiālēm *mutatis mutandis* piemēro 28.a panta 2. līdz 5. punktu.

3. Dalībvalstis var pieprasīt, lai atsevišķus vai visus 1. punktā minētos dokumentus un informāciju iesniegtu tikai tiešsaistē.

28.c pants

Filiāļu slēgšana

Dalībvalstis nodrošina, ka pēc tam, kad saņemti 30. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētie dokumenti un informācija, tās dalībvalsts reģistrs, kurā ir reģistrēta sabiedrības filiāle, ar reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas palīdzību informē tās dalībvalsts reģistru, kurā ir reģistrēta sabiedrība, par to, ka tās filiāle ir slēgta un no reģistra svītrotā. Sabiedrības dalībvalsts reģistrs, arī izmantojot minēto sistēmu, apliecina, ka saņēmis šādu paziņojumu, un nekavējoties reģistrē šo informāciju.”;

16) iekļauj šādu 30.a pantu:

“30.a pants

Sabiedrības dokumentu un informācijas izmaiņas

Izmantojot reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, dalībvalsts, kurā ir reģistrēta sabiedrība, nekavējoties paziņo dalībvalstij, kurā ir reģistrēta sabiedrības filiāle, gadījumā, ja ir iesniegta informācija par izmaiņām saistībā ar jebkuru no turpmāk minētajiem elementiem:

- a) sabiedrības nosaukums;
- b) sabiedrības juridiskā adrese;
- c) sabiedrības reģistrācijas numurs reģistrā;
- d) sabiedrības juridiskā forma;
- e) direktīvas 14. panta d) un f) punktā minētie dokumenti un informācija.

Pēc tam, kad saņemts šā panta pirmajā daļā minētais paziņojums, tās dalībvalsts reģistrs, kurā ir reģistrēta filiāle, ar reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas palīdzību apliecina, ka ir saņemts šāds paziņojums, un nodrošina, ka 30. panta 1. punktā minētie dokumenti un informācija nekavējoties tiek atjaunināta.”;

17) direktīvas 31. pantam pievieno šādu daļu:

“Dalībvalstis var paredzēt, ka prasību par 30. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto grāmatvedības dokumentu obligāto nodošanu atklātībā var uzskatīt par izpildītu ar nodošanu atklātībā saskaņā ar 14. panta f) punktu tās dalībvalsts reģistrā, kurā sabiedrība ir reģistrēta.”;

18) direktīvas 43. pantu svīturo;

19) direktīvas 161. pantu aizstāj ar šādu:

“161. pants

Datu aizsardzība

Visu personas datu apstrādi, ko veic šīs direktīvas kontekstā, veic saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679.”;

20) iekļauj šādu pantu:

“162.a pants

Pielikumu grozījumi

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par jebkādam izmaiņām to tiesību aktos attiecībā uz kapitālsabiedrību veidiem, kas varētu ietekmēt I, II un IIA pielikuma saturu.

Ja dalībvalsts informē Komisiju, ievērojot šā panta pirmo daļu, Komisija ir pilnvarota pielāgot I, II un IIA pielikumā iekļautos sabiedrību veidus saskaņā ar šā panta pirmajā daļā minēto informāciju, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 163. pantu.”;

21) direktīvas 163. pantu aizstāj ar šādu:

“163. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 25. panta 3. punktā un 162.a. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2019. gada 31. jūlija.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 25. panta 3. punktā un 162.a pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 25. panta 3. punktu vai 162.a pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trijos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.”;

22) direktīvas I pielikuma 27. ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— Zviedrijā:

publikt aktiebolag;”;

23) direktīvas II pielikuma 27. ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— Zviedrijā:

privat aktiebolag

publikt aktiebolag;”;

24) iekļauj IIa pielikumu, kura teksts izklāstīts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2021. gada 1. augustam. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

2. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta dalībvalstīs līdz 2023. gada 1. augustam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta 5. punktu attiecībā uz Direktīvas (ES) 2017/113213.i pantu un 13.j panta 2. punktu un šīs direktīvas 1. panta 6. punktu attiecībā uz Direktīvas (ES) 2017/113216. panta 6. punktu.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis, kuras šīs direktīvas transponēšanā sastopas ar sevišķām grūtībām, ir tiesīgas izmantot 1. punktā paredzētā laikposma pagarinājumu, kas nepārsniedz vienu gadu. Dalībvalstis sniedz objektīvus iemeslus, kāpēc vajadzīgs šāds pagarinājums. Savu nodomu šādu pagarinājumu izmantot dalībvalstis paziņo Komisijai līdz 2021. gada 1. februārim.

4. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā šāda atsauce izdarāma.

5. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Ziņojumu sniegšana, pārskatīšana un datu vākšana

1. Komisija ne vēlāk kā 2024. gada 1. augustā vai gadījumā, ja kāda dalībvalsts izmanto 2. panta 3. punktā minēto atkāpi, ne vēlāk kā 2025. gada 1. augustā veic ar šo direktīvu Direktīvā (ES) 2017/1132 ieviesto noteikumu izvērtējumu un iesniedz ziņojumu par konstatējumiem Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, izņemot attiecībā uz 2. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, par kuriem šādu izvērtējumu un ziņojumu iesniedz ne vēlāk kā 2026. gada 1. augustā.

Dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga ziņojumu sagatavošanai, proti, sniedzot datus par tiešsaistes reģistrāciju skaitu un ar to saistītajām izmaksām.

2. Komisijas ziņojumā cita starpā izvērtē:
- a) iespējas nodrošināt to sabiedrību veidu pilnīgu tiešsaistes reģistrāciju, kas nav uzskaitītas IIA pielikumā;
 - b) iespējas dalībvalstīm nodrošināt veidnes kapitālsabiedrību visiem veidiem un vajadzību un iespējas nodrošināt saskaņotu visai Savienībai paredzētu veidni, kas jāizmanto visām dalībvalstīm IIA pielikumā uzskaitīto sabiedrību veidiem;
 - c) praktisko pieredzi, kāda gūta, piemērojot 13.i pantā minētos noteikumus par vadītāju atstādināšanu no amata;
 - d) metodes dokumentu iesniegšanai tiešsaistē un tiešsaistes piekļuvei, tostarp lietojumprogrammas saskarņu izmantošanu;
 - e) vajadzību un iespējas uzlabot tādas informācijas pieejamību bez maksas, kas nav 19. panta 2. punktā prasītā informācija, un nodrošināt netraucētu piekļuvi šādai informācijai;
 - f) vajadzību un iespējas vairāk piemērot vienreizējas iesniegšanas principu.
3. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus Direktīvas (ES) 2017/1132 grozījumiem.

4. Lai ar šo direktīvu Direktīvā (ES) 2017/1132 ieviesto noteikumu izvērtējums būtu uzticams, dalībvalstis vāc datus par to, kā izveide tiešsaistē darbojas praksē. Parasti šādā informācijā jānorāda, cik sabiedrību izveidotas tiešsaistē, cik gadījumos izmantotas veidnes vai cik bieži bijusi nepieciešama fiziska klātbūtne, cik laika vidēji prasījusi izveide tiešsaistē un kādas bijušas vidējās izmaksas. Dalībvalstis šo informāciju paziņo Komisijai divreiz, ne vēlāk kā divus gadus pēc transponēšanas dienas.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

PIELIKUMS

"IIA PIELIKUMS

SABIEDRĪBU VEIDI,

KAS MINĒTI 13., 13.f, 13.g, 13.h un 162.a PANTĀ

— Beļģijā:

société privée à responsabilité limitée/besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,

société privée à responsabilité limitée unipersonnelle/Eenpersoons besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,

— Bulgārijā:

дружество с ограничена отговорност,

еднолично дружество с ограничена отговорност,

— Čehijas Republikā:

společnost s ručením omezeným,

— Dānijā:

Anpartsselskab;

— Vācijā:

Gesellschaft mit beschränkter Haftung,

— Igaunijā:

osahing,

— Īrijā:

private company limited by shares or by guarantee/cuideachta phríobháideach faoi theorainn scaireanna nó ráthaíochta,

designated activity company/cuideachta ghníomhaíochta ainmnithe,

— Grieķijā:

εταιρεία περιορισμένης ευθύνης,

ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία,

— Spānijā:

sociedad de responsabilidad limitada,

— Francijā:

société à responsabilité limitée,

entreprise unipersonnelle à responsabilité limitée,

société par actions simplifiée,

société par actions simplifiée unipersonnelle,

— Horvātijā:

društvo s ograničenom odgovornošću,

jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću,

— Itālijā:

società a responsabilità limitata,

società a responsabilità limitata semplificata,

— Kiprā:

ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή/και με εγγύηση,

— Latvijā:

sabiedrība ar ierobežotu atbildību,

— Lietuvā:

uždaroji akcinė bendrovė,

— Luksemburgā:

société à responsabilité limitée,

— Ungārijā:

korlátolt felelősségű társaság,

— Maltā:

private limited liability company/kumpannija privāta,

— Nīderlandē:

besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,

— Austrijā:

Gesellschaft mit beschränkter Haftung,

— Polijā:

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,

— Portugālē:

sociedade por quotas,

— Rumānijā:

societate cu răspundere limitată,

- Slovēnijā:
družba z omejeno odgovornostjo,
 - Slovākijā:
spoločnosť s ručením obmedzeným,
 - Somijā:
yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag,
 - Zviedrijā:
privat aktiebolag,
 - Apvienotajā Karalistē:
private company limited by shares or guarantee.”
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/1152**(2019. gada 20. jūnijs)****par pārredzamiem un paredzamiem darba apstākļiem Eiropas Savienībā**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 153. panta 2. punkta b) apakšpunktu saistībā ar tā 153. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. pants paredz, ka katram darba ņēmējam ir tiesības uz veselībai nekaitīgiem, drošiem un cilvēka cieņai atbilstošiem darba apstākļiem, uz maksimālā darba laika ierobežošanu, uz ikdienas un iknedēļas atpūtas laiku, kā arī uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu.
- (2) 2017. gada 17. novembrī Ģēteborgā pasludinātā Eiropas sociālo tiesību pīlāra 5. princips paredz, ka neatkarīgi no darba attiecību veida un ilguma darbiniekiem ir tiesības uz taisnīgu un vienādu attieksmi attiecībā uz darba apstākļiem, sociālās aizsardzības pieejamību un apmācību un ka būtu jāveicina pāreja uz beztermiņa nodarbinātības veidiem; ka saskaņā ar tiesību aktiem un koplīgumiem jānodrošina darba devējiem elastība, kas vajadzīga, lai ātri pielāgotos ekonomiskās situācijas izmaiņām; ka jāsekmē novatoriskas darba formas, kas nodrošina kvalitatīvus darba apstākļus, jāstimulē uzņēmējdarbība un pašnodarbinātība un jāveicina profesionālā mobilitāte; un ka ir jānovērš tādas nodarbinātības attiecības, kuru rezultātā rodas nestabili darba apstākļi, tostarp aizliedzot nestandarta līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, un ka jebkuram pārbaudes laika ilgumam jābūt samērīgam.
- (3) Eiropas sociālo tiesību pīlāra 7. princips paredz, ka, stājoties darba attiecībās, darbiniekiem ir tiesības uz rakstisku informāciju par viņu tiesībām un pienākumiem, kas izriet no darba attiecībām, arī pārbaudes periodā; ka viņiem pirms atlaišanas ir tiesības saņemt informāciju par iemesliem un par atlaišanu viņiem tiek paziņots saprātīgā termiņā; un ka viņiem ir tiesības uz efektīvu un objektīvu strīdu risināšanas kārtību un – nepamatotas atlaišanas gadījumā – tiesības uz pārsūdzību, tostarp atbilstošu kompensāciju.

⁽¹⁾ OV C 283, 10.8.2018., 39. lpp.

⁽²⁾ OV C 387, 25.10.2018., 53. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 13. jūnija lēmums.

- (4) Kopš Padomes Direktīvas 91/533/EEK⁽⁴⁾ pieņemšanas darba tirgos demogrāfisku norišu un digitalizācijas dēļ ir notikušas būtiskas izmaiņas, radot jaunus nodarbinātības veidus, un tas ir sekmējis inovāciju, jaunu darbvietu radīšanu un darba tirgus izaugsmi. Atsevišķi jauni nodarbinātības veidi attiecībā uz paredzamību ievērojami atšķiras no tās, kas raksturīga tradicionālajām darba attiecībām, radot nenoteiktību par attiecīgajiem darba ņēmējiem piemērojamām tiesībām un sociālo aizsardzību. Tādēļ šajā mainīgajā darba pasaulē darba ņēmējiem aizvien vairāk vajadzīga pilnīga informētība par galvenajiem viņu darba apstākļiem, un šī informācija būtu jāsniedz savlaicīgi un rakstiski, un darba ņēmējiem viegli pieejamā veidā. Lai pienācīgi strukturētu jaunu nodarbinātības veidu attīstību, darba ņēmējiem Savienībā būtu jāparedz arī vairākas jaunas minimālās tiesības, kuru mērķis ir veicināt darba attiecību drošību un paredzamību, vienlaikus īstenojot augšupēju konvergenci dalībvalstīs un saglabājot darba tirgus pielāgojamību.
- (5) Saskaņā ar Direktīvu 91/533/EEK vairākumam darba ņēmēju Savienībā ir tiesības saņemt rakstisku informāciju par viņu darba apstākļiem. Tomēr Direktīva 91/533/EEK neattiecas uz visiem darba ņēmējiem Savienībā. Turklāt nepilnības aizsardzībā ir radušās attiecībā uz jauniem nodarbinātības veidiem, kas izveidojušies saistībā ar norisēm darba tirgū kopš 1991. gada.
- (6) Tādēļ minimālās prasības attiecībā uz informāciju par būtiskiem darba attiecību aspektiem un attiecībā uz darba apstākļiem, kuras piemēro katram darba ņēmējam, būtu jānosaka Savienības līmenī, lai visiem darba ņēmējiem Savienībā nodrošinātu darba apstākļu pienācīgu pārraudzību un paredzamību, vienlaikus saglabājot nestandarta nodarbinātības saprātīgu elastīgumu, lai tādējādi nezaudētu ieguvumus, ko tā sniedz darba ņēmējiem un darba devējiem.
- (7) Komisija saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 154. pantu ir veikusi divposmu apspriešanos ar sociālajiem partneriem par to, kā uzlabot Direktīvas 91/533/EEK darbības jomu un efektivitāti un paplašināt tās mērķus, lai paredzētu jaunas darba ņēmēju tiesības. Starp sociālajiem partneriem netika panākta vienošanās par lēmumu sākt sarunas par šiem jautājumiem. Tomēr, kā apliecināja rezultāti pēc atklātās sabiedriskās apspriešanas, kas tika veikta, lai apzinātu dažādu ieinteresēto personu un iedzīvotāju viedokļus, šajā jomā ir svarīgi rīkoties Savienības līmenī, pašreizējo tiesisko regulējumu modernizējot un pielāgojot jaunām norisēm.
- (8) Eiropas Savienības Tiesa (Tiesa) savā judikatūrā ir iedibinājusi darba ņēmēja statusa⁽⁵⁾ noteikšanas kritērijus. Šīs direktīvas īstenošanā būtu jāņem vērā tas, kā minētos kritērijus interpretē Tiesa. Šīs direktīvas darbības jomā varētu ietilpt māsaimniecībās nodarbināti darba ņēmēji, pēc pieprasījuma strādājoši darba ņēmēji, periodiska darba veicēji, kuponu sistēmas darba ņēmēji, platformā nodarbināti darba ņēmēji, stažieri un mācekļi, ar noteikumu, ka viņi atbilst minētajiem kritērijiem. Šīs direktīvas darbības jomā nevajadzētu iekļaut patiesi pašnodarbinātas personas, jo tās neatbilst minētajiem kritērijiem. Pašnodarbinātā statusa – kā definēts valstu tiesību aktos – ļaunprātīga izmantošana valsts mērogā vai pārrobežu situācijās ir nepatiesi deklarēta darba veids, kas bieži vien tiek saistīts ar nedeklarētu darbu. Fiktīva pašnodarbinātība ir tad, kad nolūkā izvairīties no konkrētām juridiskām vai fiskālām saistībām persona ir deklarēta kā pašnodarbināta persona, bet darbs, ko šī persona veic, atbilst nosacījumiem, kas raksturīgi darba attiecībām. Šādas personas būtu jāietver šīs direktīvas darbības jomā. Darba attiecību esamība būtu jānosaka, pamatojoties uz faktiem, kas saistīti ar darba faktisko veikšanu, nevis pamatojoties uz to, kā puses apraksta šīs attiecības.

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 91/533/EEK (1991. gada 14. oktobris) par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem (OV L 288, 18.10.1991., 32. lpp.).

⁽⁵⁾ Tiesas 1986. gada 3. jūlija spriedums lietā C-66/85, *Deborah Lawrie-Blum v Land Baden-Württemberg*, ECLI:EU:C:1986:284; 2010. gada 14. oktobra spriedums lietā C-428/09, *Union Syndicale Solidaires Isère v Premier ministre and Others*, ECLI:EU:C:2010:612; 2015. gada 9. jūlija spriedums lietā C-229/14, *Ender Balkaya v Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH*, ECLI:EU:C:2015:455; 2014. gada 4. decembra spriedums lietā C-413/13, *FNV Kunsten Informatie en Media v Staat der Nederlanden*, ECLI:EU:C:2014:2411, un 2016. gada 17. novembra spriedums lietā C-216/15, *Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH v Ruhrlandklinik gGmbH*, ECLI:EU:C:2016:883.

- (9) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai objektīvu apsvērumu dēļ paredzēt, ka daži šīs direktīvas noteikumi nav piemērojami konkrētām civildienesta ierēdņu kategorijām, valsts neatliekamās palīdzības dienestiem, bruņotajiem spēkiem, policijas iestādēm, tiesnešiem, prokuroriem, izmeklētājiem vai citiem tiesībsardzības dienestiem, ņemot vērā viņu veicamo uzdevumu specifiku vai viņu nodarbinātības apstākļus.
- (10) Uz jūrnikiem un jūras zvejniekiem, ņemot vērā viņu nodarbinātības apstākļu specifiku, šajā direktīvā noteiktās prasības nebūtu jāattiecinā šādos jautājumos: paralēlā nodarbinātība, ja tās nav saderīgas ar darbu, kas tiek veikts uz kuģiem vai zvejas kuģiem; darba minimālā paredzamība; darba ņēmēju nosūtīšana uz citu dalībvalsti vai trešo valsti; pāreja uz citu nodarbinātības veidu; un prasības sniegt informāciju par to sociālā nodrošinājuma iestāžu identitāti, kas saņem sociālās iemaksas. Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā būtu jāuzskata, ka jūrniki un jūras zvejnieki, kā attiecīgi definēts Padomes Direktīvās 2009/13/EK ⁽⁶⁾ un (ES) 2017/159 ⁽⁷⁾, strādā Savienībā, ja tie strādā uz kuģiem vai zvejas kuģiem, kuri ir reģistrēti dalībvalstī vai kuģo ar dalībvalsts karogu.
- (11) Ņemot vērā, ka no Direktīvas 91/533/EEK darbības jomas arvien lielāks skaits darba ņēmēju tiek izslēgti, pamatojoties uz izņēmumiem, ko dalībvalstis izdarījušas saskaņā ar minētās direktīvas 1. pantu, ir nepieciešams minētos izņēmumus aizstāt ar iespēju dalībvalstīm nepiemērot šīs direktīvas noteikumus darba attiecībām, kurās iepriekš noteiktā un faktiski nostrādātā darba ilgums četru nedēļu pārskata periodā ir vidēji trīs stundas nedēļā vai mazāk. Aprēķinot minēto stundu skaitu, būtu jāiekļauj viss laiks, kas faktiski nostrādāts pie darba devēja, piemēram, virsstundu darbs vai darbs, kas veikts papildus laikam, kurš tiek garantēts vai sagaidīts darba līgumā vai darba attiecībās. No brīža, kad darba ņēmējs pārsniedz minēto apmēru, viņam piemēro šīs direktīvas noteikumus neatkarīgi no tā, cik darba stundas pēc tam darba ņēmējs nostrādā vai kāds darba stundu skaits ir paredzēts darba līgumā.
- (12) Īpaši neaizsargātā situācijā atrodas darba ņēmēji, kuriem nav garantēta darba laika, tostarp darba ņēmēji, kuriem ir nulles stundu līgums, un daži darba ņēmēji, kuriem ir līgums par darbu pēc pieprasījuma. Tādēļ šīs direktīvas noteikumi viņiem būtu jāpiemēro neatkarīgi no faktiski nostrādāto stundu skaita.
- (13) Vairākas atšķirīgas fiziskas vai juridiskas personas vai citas struktūras var praksē uzņemties darba devēja funkcijas un pienākumus. Dalībvalstīm vajadzētu saglabāt rīcības brīvību precīzāk noteikt personas, kuras ir uzskatāmas par pilnīgi vai daļēji atbildīgām par to pienākumu izpildi, kas šajā direktīvā noteikti darba devējiem, ja vien visi šie pienākumi ir izpildīti. Dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai lemt, ka daži vai visi minētie pienākumi tiek uzdoti tādai fiziskai vai juridiskai personai, kura nav darba līguma vai darba attiecību puse.
- (14) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt īpašus noteikumus, ar kuriem personas, kas darbojas kā māsaimniecībā nodarbinātu personu darba devēji, atbrīvotu no šajā direktīvā noteiktajām prasībām attiecībā uz šādiem jautājumiem: pieprasījumu pēc citiem nodarbinātības veidiem izskatīšana un atbildēšana uz tiem, obligāto apmācību nodrošināšana bez maksas un uz labvēlīgām prezumpcijām balstītu sūdzību iesniegšanas mehānismu nodrošināšana gadījumā, ja dokumentācijā, kura saskaņā ar šo direktīvu jāsniedz darba ņēmējam, trūkst informācijas.
- (15) Ar Direktīvu 91/533/EEK tika ieviests saraksts ar galvenajiem darba līguma vai darba attiecību elementiem, par kuriem darba ņēmēji ir jāinformē rakstiski. Ir nepieciešams pielāgot šo sarakstu, ko dalībvalstis var papildināt, lai ņemtu vērā pārmaiņas darba tirgū, jo īpaši nestandarta nodarbinātības veidu izplatīšanos.
- (16) Ja darba ņēmējam nav noteiktas vai pamata darba vietas, viņam būtu jāsaņem informācija par kārtību, ja tāda ir, attiecībā uz pārvietošanos starp darba vietām.

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 2009/13/EK (2009. gada 16. februāris), ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un groza Direktīvu 1999/63/EK (OV L 124, 20.5.2009., 30. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva (ES) 2017/159 (2016. gada 19. decembris), ar ko īsteno Nolīgumu, ar ko īsteno Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā, kas noslēgta 2012. gada 21. maijā starp Eiropas Savienības Lauksaimniecības kooperatīvu vispārējo konfederāciju (COGECA), Eiropas Transporta darbinieku federāciju (ETDF) un Eiropas Savienībā darbojošos Zvejnieku saimniecību nacionālo organizāciju asociāciju (*Europêche*) (OV L 25, 31.1.2017., 12. lpp.).

- (17) Vajadzētu būt iespējai, ka informācija par tiesībām uz darba devēja nodrošinātu apmācību var tikt noformēta tādā veidā, ka tajā ir norādīts apmācības dienu skaits (ja tāds vispār ir paredzēts), uz kuru darba ņēmējam gadā ir tiesības, un informācija par darba devēja vispārējo apmācības politiku.
- (18) Vajadzētu būt iespējai, ka informācijā par procedūru, kas darba devējam un darba ņēmējam jāievēro darba attiecību pārtraukšanas gadījumā, iekļauj termiņu, kurā var apstrīdēt atļaušanu.
- (19) Informācijai par darba laiku būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/88/EK ⁽⁸⁾, un tai būtu jāietver informācija par pārtraukumiem, ikdienas un iknedēļas atpūtas laiku un apmaksātu atvaļinājumu, tādējādi nodrošinot darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību.
- (20) Informācijā, kas jāsniedz par atalgojumu, būtu jāietver visi atalgojuma elementi, ko norāda atsevišķi, tostarp attiecīgā gadījumā iemaksas skaidrā naudā vai natūrā, maksa par virsstundu darbu, prēmijas un citas maksājumtiesības, ko darba ņēmējs tieši vai netieši saņem par savu darbu. Šādas informācijas sniegšanai nevajadzētu skart darba devēju brīvību norādīt atalgojuma papildu elementus, piemēram, vienreizējus maksājumus. Tam, ka tiesību aktos vai koplīgumā paredzētie atalgojuma elementi nav iekļauti minētajā informācijā, nevajadzētu būt par iemeslu, lai šos elementus darba ņēmējam nenodrošinātu.
- (21) Ja nodarbinātības veida dēļ, piemēram, līguma par darbu pēc pieprasījuma gadījumā, nav iespējams norādīt noteiktu darba grafiku, darba devējiem būtu jāinformē darba ņēmēji par to, kā tiks veidots viņu darba laiks, tostarp laika nišas, kurās viņus var izsaukt strādāt, un minimālais paziņošanas termiņš, kādā viņiem pirms darba uzdevuma sākšanas būtu jāsaņem iepriekšējs paziņojums.
- (22) Informācijā par sociālā nodrošinājuma sistēmām būtu jāietver informācija par to sociālā nodrošinājuma iestāžu identitāti, kas attiecīgā gadījumā saņem sociālās iemaksas saistībā ar slimības pabalstiem, maternitātes, paternitātes un vecāku pabalstiem, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību pabalstiem un vecuma, invaliditātes, apgādnieka zaudējuma, bezdarba, pirmspensijas un ģimenes pabalstiem. Nebūtu jāprasa, lai darba devēji minēto informāciju sniegtu gadījumos, kad sociālā nodrošinājuma iestādi izvēlas darba ņēmējs. Darba devēja sniegtajā informācijā par sociālā nodrošinājuma aizsardzību attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj norāde par papildu pensiju shēmu segumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/50/ES ⁽⁹⁾ un Padomes Direktīvas 98/49/EK ⁽¹⁰⁾ nozīmē.
- (23) Darba ņēmējiem vajadzētu būt tiesībām, sākot darbu, saņemt rakstisku informāciju par savām tiesībām un pienākumiem, kas izriet no darba attiecībām. Tādēļ attiecīgā pamatinformācija viņiem būtu jāsaņem pēc iespējas drīz un vēlākais vienas kalendārās nedēļas laikā no pirmās darba dienas. Pārējā informācija viņiem būtu jāsaņem viena mēneša laikā no viņu pirmās darba dienas. Pirmā darba diena būtu jāsaprot kā diena, kad darba attiecībās esošais darba ņēmējs faktiski sāk veikt darbu. Dalībvalstīm būtu jācenšas panākt to, lai darba devēji sniegtu attiecīgo informāciju par darba attiecībām, pirms beidzas sākotnēji noteiktais līguma termiņš.
- (24) Ņemot vērā to, ka aizvien biežāk tiek izmantoti digitālās komunikācijas rīki, gadījumos, kad saskaņā ar šo direktīvu informācija ir jāsniedz rakstiski, to var sniegt elektroniski.
- (25) Lai palīdzētu darba devējiem sniegt savlaicīgu informāciju, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nodrošināt, ka valsts līmenī ir pieejamas veidnes ar attiecīgu un pietiekami izsmelšu informāciju par piemērojamo tiesisko regulējumu. Valsts iestādes un sociālie partneri varētu minētās veidnes pilnveidot nozaru vai vietējā līmenī. Komisija atbalstīs dalībvalstis veidņu un paraugu izstrādē un attiecīgā gadījumā nodrošinās to plašu pieejamību.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 18.11.2003., 9. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/50/ES (2014. gada 16. aprīlis) par minimālo prasību noteikšanu, lai sekmētu darba ņēmēju mobilitāti starp dalībvalstīm, uzlabojot papildpensijas tiesību iegūšanu un saglabāšanu (OV L 128, 30.4.2014., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Direktīva 98/49/EK (1998. gada 29. jūnijs) par papildu pensijas tiesību saglabāšanu darbiniekiem un pašnodarbinātām personām, kas pārvietojas Kopienā (OV L 209, 25.7.1998., 46. lpp.).

- (26) Uz ārzemēm nosūtītiem darba ņēmējiem būtu jāsaņem papildu informācija, kas attiecas uz viņu situāciju. Attiecībā uz secīgiem darba norikojumiem vairākās dalībvalstīs vai trešās valstīs vajadzētu būt iespējai informāciju par vairākiem norikojumiem apkopot pirms pirmās izbraukšanas un jebkādu izmaiņu gadījumā to vēlāk grozīt. Darba ņēmēji, kas ir kvalificējami kā darbā norīkoti darba ņēmēji saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/71/EK ⁽¹¹⁾, būtu jāinformē arī par uzņēmējas dalībvalsts izveidoto vienoto oficiālo valsts tīmekļa vietni, kurā viņi var atrast vajadzīgo informāciju par darba apstākļiem, kas attiecas uz viņu situāciju. Ja vien dalībvalstis nenosaka citādi, minētos pienākumus piemēro, ja darba ilgums ārzemēs pārsniedz četras secīgas nedēļas.
- (27) Pārbaudes laiks ļauj darba attiecību pusēm pārliecināties, ka darba ņēmēji un amati, kuros viņi ir pieņemti darbā, ir savstarpēji atbilstīgi, vienlaikus sniedzot darba ņēmējiem papildu atbalstu. Ienākšanai darba tirgū vai pārejai uz jaunu amatu nevajadzētu radīt ilgstošu nedrošību. Kā noteikts Eiropas sociālo tiesību pilārā, pārbaudes laika ilgumam vajadzētu būt samērīgam.
- (28) Ievērojams skaits dalībvalstu ir noteikušas vispārēju trīs līdz sešu mēnešu maksimālo pārbaudes laika ilgumu, kas būtu jāuzskata par samērīgu. Izņēmuma gadījumā vajadzētu būt iespējai, ka pārbaudes laiks ir ilgāks par sešiem mēnešiem, ja to pamato darba veids, piemēram, darbs vadošos vai izpildvaras amatos vai civildienesta amatos, vai ja tas ir darba ņēmēja interesēs, piemēram, saistībā ar īpašiem pasākumiem, kas veicina pastāvīgu nodarbinātību, jo īpaši gados jauniem darba ņēmējiem. Vajadzētu arī būt iespējai, ka pārbaudes laiku var attiecīgi pagarināt gadījumā, ja pārbaudes laikā darba ņēmējs nav bijis darbā, piemēram, slimības vai atvaļinājuma dēļ, lai darba devējs varētu pārliecināties par darba ņēmēja piemērotību konkrētajam uzdevumam. Ja darba attiecības, kas nodibinātas uz noteiktu laiku, nepārsniedz 12 mēnešus, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pārbaudes laiks ir atbilstīgs un proporcionāls gaidāmajam līguma darbības laikam un darba specifikai. Gadījumos, kad tas paredzēts valsts tiesību aktos vai praksē, darba ņēmējiem vajadzētu būt iespējai pārbaudes laikā uzkrāt ar nodarbinātību saistītas tiesības.
- (29) Darba devējam nevajadzētu liegt darba ņēmējam strādāt pie citiem darba devējiem ārpus darba grafika, kas izveidots pie minētā darba devēja, vai pakļaut darba ņēmēju nelabvēlīgai attieksmei, ja viņš to dara. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt nosacījumus attiecībā uz iespēju izmantot nesavienojamības ierobežojumus, kas jāsaprot kā ierobežojumu noteikšana darbam pie citiem darba devējiem tādu objektīvu iemeslu dēļ kā darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzība, tostarp ierobežojot darba laiku, uzņēmējdarbības konfidencialitātes aizsardzība, civildienesta integritāte vai izvairīšanās no interešu konflikta.
- (30) Darba ņēmējiem, kuru darba režīms ir pilnībā vai lielākoties neparedzams, būtu jānodrošina vismaz minimāls paredzamības līmenis, kur darba grafiku galvenokārt nosaka darba devējs, vai nu tieši, piemēram, piešķirot darba uzdevumus, vai netieši, piemēram, pieprasot darba ņēmējam atbildēt uz klientu pieprasījumiem.
- (31) Atsauces stundas un dienas, kas jāsaprot kā laika nišas, kurās pēc darba devēja pieprasījuma var veikt darbu, būtu jānosaka rakstiski darba attiecību sākumā.
- (32) Samērīgs minimālais paziņošanas termiņš, kas jāsaprot kā laika periods starp brīdi, kad darba ņēmējs tiek informēts par jaunu darba uzdevumu, un brīdi, kad uzdevums tiek sākts, ir vēl viens nepieciešams darba paredzamības elements darba attiecībās, kurās darba režīmi ir pilnībā vai lielākoties neparedzami. Paziņošanas termiņa ilgums var atšķirties atkarībā no konkrētās nozares vajadzībām, vienlaikus nodrošinot darba ņēmēju pienācīgu aizsardzību. Minimālais paziņošanas termiņš tiek piemērots, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/15/EK ⁽¹²⁾.
- (33) Darba ņēmējiem vajadzētu būt iespējai atteikties veikt darba uzdevumu, ja tas ir ārpus atsauces stundām un dienām vai ja viņiem par darba uzdevumu nav paziņots, ievērojot minimālo paziņošanas termiņu, un šādam atteikumam nebūtu viņiem jārada nelabvēlīgas sekas. Darba ņēmējiem vajadzētu būt arī iespējai pieņemt darba uzdevumu, ja viņi to vēlas.

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).

- (34) Ja darba ņēmējs, kura darba režīms ir pilnīgi vai lielākoties neparedzams, ir vienojies ar savu darba devēju par konkrēta darba uzdevuma veikšanu, darba ņēmējam vajadzētu būt iespējai attiecīgi plānot. Gadījumos, kad darba uzdevums, par kuru panākta vienošanās, tiek atcelts ar novēlošanos, darba ņēmējam vajadzētu būt aizsargātam pret ienākumu zaudējumu, saņemot atbilstošu kompensāciju.
- (35) Līgumi par darbu pēc pieprasījuma vai līdzīgi darba līgumi, tostarp nulles stundu līgumi, saskaņā ar kuriem darba devējs var prasīt darba ņēmējam strādāt, kā un kad tas ir nepieciešams, darba ņēmējiem ir īpaši neprognozējami. Dalībvalstīm, kuras atļauj šādus līgumus slēgt, būtu jānodrošina, ka ir ieviesti efektīvi pasākumi, ar kuriem nepieļauj šādu līgumu ļaunprātīgu izmantošanu. Šādi pasākumi varētu izpausties kā minēto līgumu izmantošanas un ilguma ierobežojumi, vienkārša prezumpcija par to, ka pastāv darba līgums vai darba attiecības ar garantētu apmaksāto stundu skaitu, kas balstīts uz iepriekšējā pārskata periodā nostrādāto stundu skaitu, vai citi līdzvērtīgi pasākumi, ar kuriem nodrošina ļaunprātīgas prakses efektīvu novēršanu.
- (36) Ja darba devējiem ir iespēja piedāvāt pilna laika darba līgumu vai līgumu uz nenoteiktu laiku darba ņēmējiem, kuri ir iesaistīti nestandarta nodarbinātībā, būtu jāveicina pāriešana uz drošākiem nodarbinātības veidiem saskaņā ar Eiropas sociālo tiesību pilārā noteiktajiem principiem. Darba ņēmējiem vajadzētu būt iespējai pieprasīt citu paredzamāku un drošāku nodarbinātības veidu, ja tāds ir pieejams, un saņemt no darba devēja pamatotu rakstisku atbildi, kurā ņemtas vērā darba devēja un darba ņēmēja vajadzības. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ierobežot šādu pieprasījumu biežumu. Šai direktīvai nevajadzētu liegt dalībvalstīm noteikt, ka tādu civildienesta amatu gadījumā, kuros personas tiek ieceltas konkursa pārbaudījuma kārtībā, minētie amati nebūtu jāuzskata par pieejamiem pēc darba ņēmēja vienkārša pieprasījuma un ka tādējādi tie ir ārpus jomas, kurā darbojas tiesības pieprasīt nodarbinātības veidu ar paredzamākiem un drošākiem darba apstākļiem.
- (37) Ja Savienības vai valsts tiesību aktos vai koplīgumos ir noteikts, ka darba devējiem ir jānodrošina apmācība darba ņēmējiem, lai viņi veiktu darbu, kuram ir nodarbināti, ir svarīgi nodrošināt, lai šāda apmācība tiktu sniegta vienlīdzīgi visiem darba ņēmējiem, tostarp tiem, kas iesaistīti nestandarta nodarbinātībā. Šādas apmācības izmaksas nebūtu jāsedz darba ņēmējam, un tās nebūtu jāietur vai jāatskaita no darba ņēmēja atalgojuma. Šāda apmācība būtu jāuzskata par darba laiku un, ja iespējams, jāveic darba laikā. Minētais pienākums neattiecas uz arodmācībām vai apmācību, kas darba ņēmējiem vajadzīga, lai viņi iegūtu, uzturētu vai atjauninātu profesionālo kvalifikāciju, ja vien Savienības vai valsts tiesību aktos vai koplīgumā nav paredzēts, ka darba devējam šāda apmācība darba ņēmējam ir jānodrošina. Dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai aizsargātu darba ņēmējus pret ļaunprātīgu praksi apmācības jomā.
- (38) Būtu jārespektē sociālo partneru autonomija un viņu kā darba ņēmēju un darba devēju pārstāvju statuss. Tāpēc sociālajiem partneriem vajadzētu būt iespējai uzskatīt, ka konkrētās nozarēs vai situācijās šīs direktīvas mērķa sasniegšanai citi noteikumi ir piemērotāki nekā atsevišķi šajā direktīvā izklāstītie minimālie standarti. Tāpēc dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut sociālajiem partneriem uzturēt spēkā, sarunu gaitā izstrādāt, slēgt tādus koplīgumus un panākt to izpildi, kuri atšķiras no atsevišķiem šajā direktīvā ietvertajiem noteikumiem, ar noteikumu, ka nepazeminās darba ņēmēju vispārējais aizsardzības līmenis.
- (39) Sabiedriskā apspriešanās par Eiropas sociālo tiesību pilāru apliecināja, ka ir jāpastiprina Savienības darba tiesību aktu izpildes nodrošināšana, lai nodrošinātu to efektivitāti. Direktīvas 91/533/EEK novērtējumā, ko veica saskaņā ar Komisijas Normatīvās atbilstības un izpildes programmu, apstiprinājās, ka pastiprināti izpildes nodrošināšanas mehānismi varētu uzlabot Savienības darba tiesību efektivitāti. Apspriešanās parādīja, ka sūdzību iesniegšanas sistēmas, kas balstās tikai uz prasībām par zaudējumu atlīdzību, ir mazāk efektīvas nekā sistēmas, kas paredz arī sodus (piemēram, vienreizējus maksājumus vai atļauju atcelšanu) tiem darba devējiem, kuri nesniedz rakstiskus paziņojumus. Turklāt tā apliecināja, ka darba ņēmēji reti izmanto sūdzību iesniegšanas iespēju darba attiecību laikā un ka tas apdraud rakstiska paziņojuma noteikuma mērķi, respektīvi, nodrošināt, lai darba ņēmēji būtu informēti par darba attiecību būtiskajām iezīmēm. Tāpēc ir nepieciešams ieviest izpildes nodrošināšanas noteikumus, kas nodrošina, ka tiek izmantota labvēlīga prezumpcija gadījumos, kad netiek sniegta informācija par darba attiecībām, vai procedūra, saskaņā ar kuru darba devējam var pieprasīt sniegt trūkstošo informāciju un var piemērot sankcijas, ja darba devējs šo informāciju nesniedz, vai abas. Ja trūkst attiecīgās informācijas, vajadzētu būt iespējai šādās labvēlīgās prezumpcijās ietvert prezumpciju, ka darba ņēmējam ir beztermiņa darba attiecības, nav pārbaudes laika vai darba ņēmējam ir pilna darba laika amats. Sūdzības iesniegšana zaudējumu atlīdzināšanai varētu notikt saskaņā ar procedūru, kurā darba ņēmējs vai kāda trešā persona, piemēram, darba ņēmēja pārstāvis vai cita kompetenta iestāde vai struktūra, darba devēju informē par to, ka trūkst informācijas un ka viņam laikus ir jāsniedz pilnīga un pareiza informācija.

- (40) Kopš Direktīvas 91/533/EEK pieņemšanas Savienībā ir pieņemta plaša sociālo tiesību aktu izpildes noteikumu sistēma, jo īpaši vienlīdzīgas attieksmes jomā, un tās elementi būtu jāpieņem šajā direktīvā, lai nodrošinātu, ka darba ņēmējiem ir pieejama efektīva un objektīva strīdu izšķiršana, piemēram, civiltiesā vai darba lietu tiesā, un tiesības uz sūdzības iesniegšanu, kas var ietvert atbilstošu kompensāciju, atspoguļojot Eiropas sociālo tiesību pilāra 7. principu.
- (41) Konkrētāk, ņemot vērā tiesību uz efektīvu juridisko aizsardzību pamatbūtību, darba ņēmējiem šāda aizsardzība būtu jāsaņem arī pēc tam, kad darba attiecības, ar kurām atbilstoši šai direktīvai, iespējams, ir pārkāptas darba ņēmēja tiesības, ir beigušās.
- (42) Šīs direktīvas efektīvai īstenošanai nepieciešama atbilstīga tiesiskā un administratīvā aizsardzība pret jebkādu nelabvēlīgu attieksmi, ko varētu radīt mēģinājums izmantot šajā direktīvā paredzētās tiesības, sūdzība darba devējam vai jebkādas juridiskas vai administratīvas procedūras, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību šai direktīvai.
- (43) Darba ņēmējiem, kuri izmanto šajā direktīvā paredzētās tiesības, būtu jānodrošina aizsardzība pret atlaišanu no darba vai līdzvērtīgu kaitējumu (piemēram, pēc pieprasījuma strādājošiem darba ņēmējiem vairs netiek piedāvāts darbs) vai jebkādu gatavošanos iespējamai atlaišanai no darba, pamatojoties uz to, ka darba ņēmēji vēlējušies izmantot šādas tiesības. Ja darba ņēmēji uzskata, ka tie atlaisti vai tiem ir nodarīts līdzvērtīgs kaitējums ar šādu pamatojumu, darba ņēmējiem un kompetentajām iestādēm vai struktūrām vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai darba devējs atlaišanu vai līdzvērtīgu pasākumu pienācīgi pamato.
- (44) Pienākumam pierādīt, ka atlaišana vai līdzvērtīgs kaitējums nav noticis, pamatojoties uz to, ka darba ņēmēji ir izmantojuši savas šajā direktīvā paredzētās tiesības, vajadzētu būt darba devējiem, ja darba ņēmēji tiesā vai kādā citā kompetentā iestādē vai struktūrā uzrāda faktus, no kuriem var secināt, ka viņi ir atlaisti vai viņiem piemēroti pasākumi ar līdzvērtīgu ietekmi, pamatojoties uz šādiem iemesliem. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai minēto noteikumu nepiemērot procedūrās, kurās fakti būtu izmeklējami tiesā vai citā kompetentā iestādē vai struktūrā, jo īpaši sistēmās, kurās šādi iestādei vai struktūrai atlaišana ir iepriekš jāapstiprina.
- (45) Dalībvalstīm būtu jāparedz efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas, ja netiek pildīti pienākumi saskaņā ar šo direktīvu. Sankcijas var ietvert administratīvas un finanšu sankcijas, piemēram, naudas sodus vai kompensācijas izmaksu, kā arī citus sankciju veidus.
- (46) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, uzlabot darba apstākļus, veicinot pārredzamāku un paredzamāku nodarbinātību, vienlaikus nodrošinot darba tirgus pielāgojamību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo ir jānosaka kopīgas minimālās prasības, bet minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (47) Šī direktīva nosaka minimālās prasības, tādējādi neskarot dalībvalstu prerogatīvu ieviest un saglabāt labvēlīgākus noteikumus. Ja vien šī direktīva neievieš labvēlīgākus noteikumus, tiesībām, kas iegūtas saskaņā ar līdzšinējo tiesisko regulējumu, arī turpmāk būtu jāpaliek spēkā. Šīs direktīvas īstenošanu nevar izmantot, lai samazinātu līdzšinējās tiesības, kas šajā jomā noteiktas spēkā esošajos Savienības vai valsts tiesību aktos, un uz tās pamata arī nevar samazināt darba ņēmējiem šīs direktīvas aptvertajā jomā sniegtās aizsardzības vispārējo līmeni. Tai jo īpaši nevajadzētu kalpot par pamatu nulles stundu līgumu vai līdzīga veida darba līgumu ieviešanai.
- (48) Šīs direktīvas īstenošanā dalībvalstīm būtu jāizvairās administratīvus, finansiālus vai juridiskus ierobežojumus noteikt tādā veidā, kas kavētu mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu izveidi un attīstību. Tāpēc dalībvalstis tiek aicinātas novērtēt sava transponēšanas akta ietekmi uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, lai nodrošinātu, ka ietekme uz tiem nav nesamērīga, īpašu uzmanību veltot mikrouzņēmumiem un administratīvajam slogam, un publicēt šādu novērtējumu rezultātus.

- (49) Ja sociālie partneri kopīgi to lūdz un ar noteikumu, ka dalībvalstis veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai tās vienmēr varētu garantēt rezultātus, ko šī direktīva tiecas sasniegt, dalībvalstis šīs direktīvas īstenošanu var uzticēt sociālajiem partneriem. Tām saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi būtu arī jāveic atbilstoši pasākumi, lai šīs direktīvas noteikumu īstenošanas nolūkā nodrošinātu sociālo partneru efektīvu iesaistīšanu un veicinātu un uzlabotu sociālo dialogu.
- (50) Dalībvalstīm būtu jāveic atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu no šīs direktīvas izrietošo pienākumu izpildi, piemēram, pārbaūžu veikšanu attiecīgā gadījumā.
- (51) Ņemot vērā būtiskās izmaiņas, kas ar šo direktīvu ieviestas attiecībā uz Direktīvas 91/533/EEK mērķi, darbības jomu un saturu, nav lietderīgi minēto direktīvu grozīt. Tāpēc Direktīva 91/533/EEK būtu jāatceļ.
- (52) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽¹³⁾ dalībvalstis apņemas gadījumos, kad tas ir pamatoti, ziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis, priekšmets un darbības joma

1. Šīs direktīvas mērķis ir uzlabot darba apstākļus, veicinot pārredzamāku un paredzamāku nodarbinātību, vienlaikus nodrošinot darba tirgus pielāgojamību.
2. Ar šo direktīvu tiek noteikts tiesību minimums, kas, ņemot vērā Tiesas judikatūru, tiek piemērots katram darba ņēmējam Savienībā, kuram ir darba līgums vai darba attiecības, kā noteikts tiesību aktos, koplīgumos vai praksē, kas ir spēkā katrā dalībvalstī.
3. Dalībvalstis var nolemt šajā direktīvā paredzētos pienākumus nepiemērot darba ņēmējiem, kam ir darba attiecības, kurās iepriekš noteiktā un faktiski nostrādātā darba ilgums četru secīgu nedēļu pārskata periodā ir vidēji trīs stundas nedēļā vai mazāk. Minētajā vidējā trīs stundu laikposmā ieskaita laiku, kas nostrādāts pie visiem darba devējiem, kuri veido vienu un to pašu uzņēmumu, grupu vai organizāciju vai pieder vienam un tam pašam uzņēmumam, grupai vai organizācijai.
4. Šā panta 3. punktu nepiemēro darba attiecībām, ja pirms darba uzsākšanas nav iepriekš noteikts garantēts apmaksāta darba apjoms.

⁽¹³⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

5. Dalībvalstis var noteikt, kuras personas ir atbildīgas par šajā direktīvā noteikto darba devēju pienākumu izpildi, ja vien ir izpildīti visi minētie pienākumi. Dalībvalstis var arī nolemt, ka visi minētie pienākumi vai daļa no tiem ir jāpiešķir fiziskai vai juridiskai personai, kas nav darba attiecību puse.

Šis punkts neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/104/EK ⁽¹⁴⁾.

6. Dalībvalstis objektīvu apsvērumu dēļ var paredzēt, ka III nodaļā paredzētos noteikumus nepiemēro civildienesta ierēdņiem, valsts neatliekamās palīdzības dienestiem, bruņotajiem spēkiem, policijas iestādēm, tiesnešiem, prokuroriem, izmeklētājiem vai citiem tiesībsardzības dienestiem.

7. Dalībvalstis var nolemt 12. un 13. pantā un 15. panta 1. punkta a) apakšpunktā izklāstītos pienākumus nepiemērot fiziskām personām mājāsaimniecībās, kas darbojas kā darba devēji, ja darbs tiek veikts minētajām mājāsaimniecībām.

8. Šīs direktīvas II nodaļu piemēro jūrniekiem un jūras zvejniekiem, neskarot attiecīgi Direktīvas 2009/13/EK un (ES) 2017/159. Pienākumus, kas izklāstīti 4. panta 2. punkta m) un o) apakšpunktā un 7., 9., 10. un 12. pantā, jūrniekiem vai jūras zvejniekiem nepiemēro.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "darba grafiks" ir grafiks, kurā noteiktas stundas un dienas, kad darbu sāk un beidz;
- b) "atsauces stundas un dienas" ir laika nišas noteiktās dienās, kurās var veikt darbu pēc darba devēja pieprasījuma;
- c) "darba režīms" ir darba laika organizācijas veids un tā sadalījums saskaņā ar kādu konkrētu darba devēja noteiktu režīmu.

3. pants

Informācijas sniegšana

Darba devējs rakstiski sniedz katram darba ņēmējam šajā direktīvā prasīto informāciju. Informāciju sniedz un nosūta vai nu papīra formātā, vai arī elektroniskā formātā ar noteikumu, ka minētā informācija ir darba ņēmējam pieejama, to var saglabāt un izdrukāt un ka darba devējs saglabā pierādījumu par šīs informācijas nosūtīšanu vai saņemšanu.

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/104/EK (2008. gada 19. novembris) par pagaidu darba aģentūrām (OV L 327, 5.12.2008., 9. lpp.).

II NODAĻA

INFORMĀCIJA PAR DARBA ATTIECĪBĀM

4. pants

Informācijas sniegšanas pienākums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka darba devējiem ir jāinformē darba ņēmēji par darba attiecību būtiskajiem elementiem.
2. Šā panta 1. punktā minētajā informācijā ietver vismaz:
 - a) darba attiecību pušu identitāti;
 - b) darba vietu; ja nav noteiktas darba vietas vai pamata darba vietas, tad norāda, ka darba ņēmējs ir nodarbināts vairākās vietās vai var brīvi noteikt savu darba vietu, kā arī reģistrēto uzņēmējdarbības vietu vai attiecīgā gadījumā darba devēja dzīvesvietu;
 - c) kādu no šādiem elementiem:
 - i) amata, kurā darba ņēmējs nodarbināts, nosaukumu, pakāpi, veidu vai kategoriju; vai
 - ii) īsu darba raksturojumu vai aprakstu;
 - d) darba attiecību uzsākšanas datumu;
 - e) darba attiecību, kas dibinātas uz noteiktu laiku, gadījumā – to beigu datumu vai paredzamo ilgumu;
 - f) pagaidu darba aģentūru darba ņēmēju gadījumā – lietotāju uzņēmumu identitāti, tiklīdz tā ir zināma;
 - g) pārbaudes laika, ja tāds ir, ilgumu un nosacījumus;
 - h) tiesības uz darba devēja sniegtu apmācību, ja tādas ir;
 - i) apmaksātā atvaļinājuma ilgumu, ko darba ņēmējs ir tiesīgs izmantot, vai, ja to nevar norādīt informācijas sniegšanas brīdī, – procedūras šāda atvaļinājuma piešķiršanai un noteikšanai;
 - j) procedūru, tostarp formālās prasības un paziņošanas termiņus, kas jāievēro darba devējam un darba ņēmējam, ja viņu darba attiecības tiek pārtrauktas, vai, ja paziņošanas termiņus nevar norādīt informācijas sniegšanas brīdī, – metodi šādu paziņošanas termiņu noteikšanai;
 - k) atalgojumu, tostarp atalgojuma, uz kuru darba ņēmējam ir tiesības, sākotnējo pamatsummu, jebkādas citas sastāvdaļas, ja tādas ir, ko norāda atsevišķi, kā arī izmaksas biežumu un veidu;
 - l) ja darba režīms ir pilnīgi vai lielākoties paredzams, darba ņēmēja parastās darba dienas vai nedēļas ilgumu un noteikumus par virsstundu darbu un atalgojumu, un attiecīgā gadījumā noteikumus par darbu maiņās;

m) ja darba režīms ir pilnīgi vai lielākoties neparedzams, darba devējs informē darba ņēmēju par:

i) principu, ka darba grafiks ir mainīgs, garantēto apmaksāto stundu skaitu un atlīdzību par darbu, kas veikts papildus minētajām garantētajām stundām;

ii) atsaucē stundas un dienas, kurās darba ņēmējam var būt jāstrādā;

iii) minimālo paziņošanas termiņu, kādā darba ņēmējam jāsaņem iepriekšējs paziņojums pirms darba uzdevuma sākšanas, un attiecīgā gadījumā termiņu 10. panta 3. punktā minētajai darba atcelšanai;

n) koplīgumus, kas reglamentē darba ņēmēja darba apstākļus, vai gadījumā, ja koplīgumus ir noslēgušas īpašas kopīgas struktūras vai iestādes ārpus uzņēmuma, – šādu struktūru vai iestāžu nosaukumu, kurā līgumi noslēgti;

o) gadījumā, ja par to ir atbildīgs darba devējs – to sociālā nodrošinājuma iestāžu identitāti, kuras saņem sociālās iemaksas, kas saistītas ar darba attiecībām, un jebkādu aizsardzību attiecībā uz sociālo nodrošinājumu, ko nodrošina darba devējs.

3. Šā panta 2. punkta g) līdz l) apakšpunktā un o) apakšpunktā minēto informāciju attiecīgā gadījumā var sniegt kā atsauci uz normatīvajiem un administratīvajiem aktiem vai koplīgumiem, kas tos reglamentē.

5. pants

Informācijas sniegšanas termiņi un līdzekļi

1. Ja 4. panta 2. punkta a) līdz e), g), k), l) un m) apakšpunktā minētā informācija nav sniegta iepriekš, to viena vai vairāku dokumentu veidā sniedz darba ņēmējam individuāli laikposmā, kas sākas pirmajā darba dienā un beidzas vēlākais septītajā kalendārā dienā. Pārējo 4. panta 2. punktā minēto informāciju dokumenta veidā sniedz darba ņēmējam individuāli viena mēneša laikā no pirmās darba dienas.

2. Dalībvalstis var izstrādāt 1. punktā minēto dokumentu veidnes un paraugus un nodot tos darba ņēmēju un darba devēju rīcībā, tostarp, darot tos pieejamus vienotā oficiālā valsts tīmekļa vietnē vai citos piemērotos veidos.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija, kas darba devējam jāpaziņo par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem vai vispārēji piemērojamiem koplīgumiem, kuri reglamentē piemērojamo tiesisko regulējumu, ir vispārēji pieejama bez maksas, skaidrā, pārredzamā, izsmeļošā un viegli pieejamā veidā attālināti un izmantojot elektroniskos līdzekļus, tostarp esošos tiešsaistes portālus.

6. pants

Izmaiņas darba attiecībās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkādas izmaiņas 4. panta 2. punktā minētajos darba attiecību aspektos un 7. pantā minētajā papildu informācijā darba ņēmējiem, kuri nosūtīti uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, darba devējs sniedz darba ņēmējam dokumenta veidā, tiklīdz iespējams un vēlākais dienā, kad šīs izmaiņas stājas spēkā.

2. Šā panta 1. punktā minētais dokuments neattiecas uz izmaiņām, kuras atspoguļo vienīgi izmaiņas normatīvajos un administratīvajos aktos vai koplīgumos, uz kuriem ir norādītas atsauces dokumentos, kas minēti 5. panta 1. punktā un attiecīgā gadījumā 7. pantā.

7. pants

Papildu informācija darba ņēmējiem, kuri nosūtīti uz citu dalībvalsti vai trešo valsti

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja darba ņēmējam ir jāstrādā kādā dalībvalstī vai trešā valstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņš parasti strādā, darba devējs 5. panta 1. punktā minētos dokumentus izsniedz pirms darba ņēmēja aizbraukšanas un dokumentos ietver vismaz šādu papildu informāciju:

- a) valsts vai valstis, kurās tiks veikts darbs, un tā gaidāmais ilgums;
- b) valūta, kādā izmaksās atalgojumu;
- c) attiecīgā gadījumā – naudas pabalsti vai pabalsti natūrā saistībā ar darba uzdevumiem;
- d) informācija par to, vai ir paredzēta repatriācija, un, ja ir, nosacījumi, kas reglamentē darba ņēmēja repatriāciju.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka norīkotu darba ņēmēju, uz kuru attiecas Direktīva 96/71/EK, papildus informē par:

- a) atalgojumu, kas darba ņēmējam pienākas saskaņā ar piemērojamiem uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem;
- b) attiecīgā gadījumā – jebkādam komandējuma naudām un kārtību, kādā atlīdzina ceļa, ēdināšanas un naktsmītnes izdevumus;
- c) saiti uz uzņēmējas dalībvalsts vienoto oficiālo tīmekļa vietni, kas izstrādāta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/67/ES ⁽¹⁵⁾ 5. panta 2. punktu.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju attiecīgā gadījumā var sniegt kā atsauci uz normatīvo un administratīvo aktu vai koplīgumu konkrētiem noteikumiem, kas reglamentē minēto informāciju.

4. Ja vien dalībvalstis nenosaka citādi, 1. un 2. punktu nepiemēro, ja katrs darba periods ārpus dalībvalsts, kurā darba ņēmējs parasti strādā, nepārsniedz četras secīgas nedēļas.

III NODAĻA

MINIMĀLĀS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ DARBA APSTĀKĻIEM

8. pants

Pārbaudes laika maksimālais ilgums

1. Ja darba attiecībām ir piemērojams pārbaudes laiks, kas ir definēts valsts tiesību aktos vai praksē, dalībvalstis nodrošina, ka šis pārbaudes laiks nav ilgāks par sešiem mēnešiem.

2. Ja darba attiecības ir nodibinātas uz noteiktu laiku, dalībvalstis nodrošina, ka šāds pārbaudes laiks ir proporcionāls gaidāmajam līguma darbības laikam un darba specifikai. Ja tiek atjaunots līgums par to pašu funkciju un uzdevumu izpildi, darba attiecībām nepiemēro jaunu pārbaudes laiku.

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula") (OV L 159, 28.5.2014., 11. lpp.).

3. Dalībvalstis var izņēmuma kārtā paredzēt ilgākus pārbaudes periodus, ja to attaisno darba veids vai tas ir darba ņēmēja interesēs. Ja darba ņēmējs pārbaudes laikā nav bijis darbā, dalībvalsts var paredzēt, ka pārbaudes laiku var attiecīgi pagarināt atbilstīgi prombūtnes ilgumam.

9. pants

Paralēla nodarbinātība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka darba devējs neaizliedz darba ņēmējam ārpus šā darba devēja noteiktā grafika strādāt pie citiem darba devējiem un nepakļauj darba ņēmēju nelabvēlīgai attieksmei, ja viņš to dara.

2. Dalībvalstis var paredzēt nosacījumus tam, kā darba devēji objektīvu iemeslu dēļ var izmantot nesavienojamības ierobežojumus, piemēram, pamatojoties uz veselību un drošību, uzņēmējdarbības konfidencialitātes aizsardzību, civildienesta integritāti vai izvairīšanos no interešu konflikta.

10. pants

Darba minimālā paredzamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja darba ņēmēja darba režīms ir pilnībā vai lielākoties neparedzams, darba devējs neliek darba ņēmējam strādāt, ja vien nav izpildīti abi turpmāk minētie nosacījumi:

a) darbs netiek iepriekš noteiktās atsaucēs stundās un dienās, kas norādītas 4. panta 2. punkta m) apakšpunkta ii) punktā; un

b) darba devējs ir informējis darba ņēmēju par darba uzdevumu, ievērojot samērīgu paziņošanas termiņu, kas minēts 4. panta 2. punkta m) apakšpunkta iii) punktā un kas noteikts saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem vai praksi.

2. Ja viena vai abas no 1. punktā minētajām prasībām netiek izpildītas, darba ņēmējam ir tiesības atteikties no darba uzdevuma un atteikums nerada nelabvēlīgas sekas.

3. Ja dalībvalstis atļauj darba devējam atcelt darba uzdevumu bez kompensācijas, tās saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem vai praksi veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka darba ņēmējam ir tiesības uz kompensāciju, ja darba devējs pēc konkrēta saprātīga termiņa atceļ darba uzdevumu, kuru darba ņēmējs ir iepriekš piekritis izpildīt.

4. Dalībvalstis var noteikt kārtību šā panta piemērošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem vai praksi.

11. pants

Papildpasākumi saistībā ar līgumiem par darbu pēc pieprasījuma

Ja dalībvalstis atļauj izmantot līgumus par darbu pēc pieprasījuma vai līdzīgus darba līgumus, tās nolūkā novērst ļaunprātīgu praksi izmanto vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem:

a) ierobežojumus attiecībā uz līgumu par darbu pēc pieprasījuma vai līdzīgu darba līgumu izmantošanu un ilgumu;

b) vienkāršu prezumpciju par to, ka ir noslēgts darba līgums ar minimālo apmaksāto stundu skaitu, pamatojoties uz vidējo nostrādāto stundu skaitu konkrētā periodā;

c) citus līdzvērtīgus pasākumus, ar kuriem nodrošina ļaunprātīgas prakses efektīvu novēršanu.

Dalībvalstis informē Komisiju par šādiem pasākumiem.

12. pants

Pāreja uz citu nodarbinātības veidu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka darba ņēmējs, kas ir pabeidzis savu pārbaudes laiku, ja tāds ir bijis, ar vismaz sešu mēnešu darba stāžu pie viena un tā paša darba devēja var pieprasīt nodarbinātības veidu ar paredzamākiem un drošākiem darba apstākļiem, ja tāds ir pieejams, un saņemt pamatotu rakstisku atbildi. Dalībvalstis var ierobežot to, cik bieži var iesniegt pieprasījumus, uz kuriem saskaņā ar šo pantu ir pienākums atbildēt.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka darba devējs sniedz 1. punktā minēto pamatoto rakstisko atbildi viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Attiecībā uz fiziskām personām, kas rīkojas kā darba devēji, un mikrouzņēmumiem un maziem vai vidējiem uzņēmumiem dalībvalstis var paredzēt, ka šo termiņu var pagarināt ne vairāk kā līdz trim mēnešiem, un var atļaut sniegt mutisku atbildi uz šā paša darba ņēmēja iesniegtiem turpmākiem līdzīgiem pieprasījumiem, ja atbildes pamatojums attiecībā uz darba ņēmēja situāciju nav mainījies.

13. pants

Obligātā apmācība

Ja Savienības vai valstu tiesību aktos vai koplīgumos ir noteikts, ka darba devējam ir jāapmāca darba ņēmējs tā darba veikšanai, kuram viņš ir nodarbināts, dalībvalstis nodrošina, ka šāda apmācība darba ņēmējam tiek sniegta bez maksas, tiek uzskatīta par darba laiku un, ja iespējams, tiek veikta darba laikā.

14. pants

Koplīgumi

Dalībvalstis var atļaut sociālajiem partneriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi uzturēt spēkā, sarunu gaitā izstrādāt, slēgt tādus koplīgumus un panākt to izpildi, kuros, vienlaikus ievērojot vispārējo darba ņēmēju aizsardzību, nosaka pasākumus attiecībā uz darba ņēmēju darba apstākļiem, kas atšķiras no tiem, kas minēti 8. līdz 13. pantā.

IV NODAĻA

HORIZONTĀLI NOTEIKUMI

15. pants

Juridiskās prezumpcijas un agrīnas strīdu izšķiršanas mehānisms

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja darba ņēmējs nav savlaicīgi saņēmis visus 5. panta 1. punktā vai 6. pantā minētos dokumentus vai daļu no tiem, piemēro vienu vai abus no šādiem noteikumiem:

a) uz darba ņēmēju attiecina labvēlīgas prezumpcijas, ko noteikusi dalībvalsts un kuras darba devējiem ir iespēja atspēkot;

b) darba ņēmējam ir iespēja iesniegt sūdzību kompetentai iestādei vai struktūrai un savlaicīgi un efektīvi saņemt zaudējumu pienācīgu atlīdzināšanu.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka 1. punktā minētās prezumpcijas un mehānismu piemēro, ja par to ir paziņots darba devējam un ja darba devējs savlaicīgi nav sniedzis trūkstošo informāciju.

16. pants

Tiesības uz sūdzības iesniegšanu

Dalībvalstis nodrošina, ka darba ņēmējiem, tostarp tiem, kuru darba attiecības ir beigušās, ir piekļuve efektīvai un objektīvai strīdu izšķiršanai un tiesībām iesniegt sūdzības, ja ir pārkāptas viņu tiesības, kas izriet no šīs direktīvas.

17. pants

Aizsardzība pret nelabvēlīgu attieksmi vai sekām

Dalībvalstis ievieš pasākumus, kas nepieciešami, lai darba ņēmējus, ieskaitot darba ņēmējus, kuri ir darba ņēmēju pārstāvji, aizsargātu pret jebkādu tādu nelabvēlīgu darba devēja attieksmi un pret tādām nelabvēlīgām sekām, kuru iemesls ir sūdzība, kas iesniegta darba devējam, vai procedūras, kas sāktas ar mērķi panākt, lai tiktu ievērotas šajā direktīvā noteiktās tiesības.

18. pants

Aizsardzība pret atlaišanu no darba un pierādīšanas pienākums

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai aizliegtu atlaist no darba vai rīkoties līdzvērtīgi un jebkādi gatavoties atlaist darba ņēmējus, pamatojoties uz to, ka viņi ir izmantojuši tiesības, kas paredzētas šajā direktīvā.
2. Darba ņēmēji, kuri uzskata, ka ir atlaisti vai viņiem piemēroti pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību, pamatojoties uz to, ka viņi ir izmantojuši šajā direktīvā paredzētās tiesības, var pieprasīt, lai darba devējs atlaišanu vai līdzvērtīgus pasākumus pienācīgi pamato. Darba devējs minēto pamatojumu sniedz rakstiski.
3. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka tad, kad 2. punktā minētie darba ņēmēji tiesai vai citai kompetentai iestādei vai struktūrai iesniedz faktus, no kuriem var secināt, ka ir notikusi šāda atlaišana vai tikuši piemēroti līdzvērtīgi pasākumi, darba devējam ir jāpierāda, ka atlaišana notikusi ar citu pamatu, nevis 1. punktā minēto.
4. Šā panta 3. punkts dalībvalstīm neliedz ieviest darba ņēmējiem labvēlīgākus noteikumus par pierādījumiem.
5. Dalībvalstīm 3. punkts nav jāpiemēro tādai procedūrai, kurā lietas fakti jāizmeklē tiesai vai citai kompetentai iestādei vai struktūrai.
6. Šā panta 3. punkts neattiecas uz kriminālprocesiem, ja vien dalībvalstis nav noteikušas citādi.

19. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka noteikumus par sankcijām, ko piemēro gadījumos, kad pārkāpti valsts noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, vai arī agrāk jau spēkā esoši noteikumi, kas attiecas uz tiesībām, kuras ir šīs direktīvas darbības jomā. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

Aizsardzības līmeņa saglabāšana un labvēlīgāki noteikumi

1. Šī direktīva nav pamats tam, lai samazinātu vispārējo aizsardzības līmeni, kas darba ņēmējiem jau piešķirts dalībvalstīs.

2. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu prerogatīvu piemērot vai ieviest normatīvus un administratīvus aktus, kas ir labvēlīgāki darba ņēmējiem, vai veicināt vai atļaut tādu koplīgumu piemērošanu, kuri ir darba ņēmējiem labvēlīgāki.
3. Šī direktīva neskar citas tiesības, kas darba ņēmējiem piešķirtas saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem.

21. pants

Transponēšana un īstenošana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2022. gada 1. augustam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.
2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.
3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.
4. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi veic atbilstošus pasākumus, lai šīs direktīvas īstenošanas nolūkā nodrošinātu sociālo partneru efektīvu iesaistīšanu un veicinātu un uzlabotu sociālo dialogu.
5. Dalībvalstis šīs direktīvas īstenošanu var uzticēt sociālajiem partneriem, ja sociālie partneri to kopīgi lūdz un ar noteikumu, ka dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās katrā laikā var garantēt saskaņā ar šo direktīvu sasniedzamos rezultātus.

22. pants

Pārejas pasākumi

Šajā direktīvā noteiktās tiesības un pienākumus piemēro visām darba attiecībām, sākot ar 2022. gada 1. augustu. Tomēr darba devējs sniedz vai papildina 5. panta 1. punktā, 6. pantā un 7. pantā minētos dokumentus tikai tad, ja to pieprasa darba ņēmējs, kas minētajā datumā jau ir nodarbināts. Šāda pieprasījuma neesamība darba ņēmējiem neatņem tiesību minimumu, kas noteikts saskaņā ar 8. līdz 13. pantu.

23. pants

Komisijas veikta pārskatīšana

Līdz 2027. gada 1. augustam Komisija, pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem Savienības līmenī un ņemot vērā ietekmi uz mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, pārskata šīs direktīvas īstenošanu un attiecīgā gadījumā ierosina leģislatīvus grozījumus.

24. pants

Atcelšana

Direktīva 91/533/EEK tiek atcelta no 2022. gada 1. augusta. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

25. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

26. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/1153**(2019. gada 20. jūnijs),****ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2000/642/TI**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 87. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ir jāatvieglo finanšu informācijas izmantošana, lai varētu novērst, atklāt, izmeklēt smagus noziegumus vai veikt kriminālvajāšanu par tiem.
- (2) Lai stiprinātu drošību, uzlabotu kriminālvajāšanu par finanšu noziegumiem, apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un novērstu nodokļu noziegumus dalībvalstīs un visā Savienībā, ir jāuzlabo finanšu ziņu vākšanas vienību ("FIU") un publisko iestāžu, kuras ir atbildīgas par smagu noziegumu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu par tiem, piekļuve informācijai, lai tās varētu labāk veikt finanšu izmeklēšanu un lai uzlabotu to savstarpējo sadarbību.
- (3) Ievērojot Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 3. punktu, Savienībai un dalībvalstīm ir jāpalīdz viena otrai. Tām būtu arī jāapņemas sadarboties lojāli un ātri.
- (4) Savā 2016. gada 2. februāra paziņojumā par Rīcības plānu par pastiprinātu cīņu pret teroristu finansēšanu Komisija apņēmas izvērtēt iespēju pieņemt atsevišķu, patstāvīgu tiesību aktu, lai paplašinātu dalībvalstu iestāžu, tostarp to iestāžu, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana par tiem, līdzekļu atgaves dienestu, nodokļu iestāžu un pretkorupcijas iestāžu, piekļuvi centralizētiem bankas kontu un maksājumu kontu reģistriem. Turklāt minētajā Rīcības plānā tika pausts arī aicinājums veikt kartēšanu, lai apzinātu šķēršļus, kas apgrūtina piekļuvi informācijai, apmaiņu ar to un tās izmantošanu, kā arī operatīvās sadarbības iespējas starp FIU.

⁽¹⁾ OV C 367, 10.10.2018., 84. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 14. jūnija lēmums.

- (5) Savienības prioritāte joprojām ir smagu noziegumu, tostarp krāpšanas finanšu jomā un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, apkarošana.
- (6) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849 ⁽³⁾ ir noteikts, ka dalībvalstis izveido centralizētus bankas kontu reģistrus vai datu izguves sistēmas, kas ļauj savlaicīgi identificēt personas, kuru turējumā atrodas bankas un maksājumu konti un glabāšanas seifi.
- (7) Ievērojot Direktīvu (ES) 2015/849, FIU jāspēj tieši piekļūt šādos centralizētos bankas kontu reģistros esošajai informācijai, un tai jāspēj piekļūt arī valstu iestādēm, kuru kompetencē ir nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, saistīto predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas novēršana.
- (8) Lai sekmīgi veiktu kriminālizmeklēšanu vai savlaicīgi identificētu, izsekotu un iesaldētu saistītos aktīvus nolūkā tos konfiscēt, bieži vien ir nepieciešama tūlītēja un tieša piekļuve centralizētos bankas kontu reģistros esošajai informācijai. Tieša piekļuve ir visātrākais veids, kā piekļūt centralizētos bankas kontu reģistros esošajai informācijai. Tādēļ šajā direktīvā būtu jāparedz noteikumi, ar ko norīkotām dalībvalstu iestādēm, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana par tiem, piešķir tiešu piekļuvi centralizētos bankas kontu reģistros esošajai informācijai. Ja dalībvalsts sniedz piekļuvi informācijai par bankas kontiem, izmantojot centralizētu elektroniskas datu izguves sistēmu, minētajai dalībvalstij būtu jānodrošina, ka iestāde, kas uztur izguves sistēmu, tūlīt un nefiltrētā veidā paziņo meklēšanas rezultātus norīkotajām kompetentajām iestādēm. Šai direktīvai nebūtu jāietekmē informācijas apmaiņas kanāli starp kompetentajām iestādēm vai to pilnvaras iegūt informāciju no atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem. Šīs direktīvas darbības jomā neietilpst piekļuve informācijai, ko valsts iestādes tur centralizētos reģistros citos, nevis šīs direktīvas nolūkos vai attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem šī direktīva neattiecas.
- (9) Tā kā katrā dalībvalstī ir vairākas iestādes vai struktūras, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana par tiem, un lai nodrošinātu samērīgu piekļuvi finanšu un citai informācijai saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānorīko iestādes vai struktūras, kuras ir pilnvarotas piekļūt centralizētajiem bankas kontu reģistriem un kuras šīs direktīvas nolūkā var pieprasīt informāciju no FIU. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jāņem vērā šādu iestāžu un struktūru raksturs, organizatoriskais statuss, uzdevumi un prerogātivas, kā noteikts to valsts tiesību aktos, tostarp esošie mehānismi finanšu sistēmu aizsardzībai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu.
- (10) No kompetentajām iestādēm būtu jānorīko līdzekļu atguves dienesti, un tiem vajadzētu būt tiešai piekļuvei centralizētos bankas kontu reģistros esošajai informācijai, kad tie novērš, atklāj vai izmeklē konkrētu smagu noziedzīgu nodarījumu vai sniedz atbalstu konkrētai kriminālizmeklēšanai, ieskaitot aktīvu identificēšanu, izsekošanu un iesaldēšanu.
- (11) Ciktāl nodokļu iestādēm un pretkorupcijas aģentūrām saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetence noziedzīgu nodarījumu novēršanā, atklāšanā, izmeklēšanā vai kriminālvajāšanā par tiem, arī tās būtu jāuzskata par iestādēm, kuras var norīkot šīs direktīvas nolūkos. Šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz administratīvām izmeklēšanām, izņemot tās, ko veic FIU saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanu, atklāšanu un efektīvu apkarošanu.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

- (12) Noziedzīgu nodarījumu izdarītāji, jo īpaši noziedzīgi grupējumi un teroristi, bieži darbojas dažādās dalībvalstīs, un to aktīvi, tostarp bankas konti, bieži atrodas citās dalībvalstīs. Ņemot vērā smagu noziegumu, tostarp terorisma, un ar tiem saistīto finanšu darbību pārrobežu dimensiju, kompetentajām iestādēm, kas veic kriminālizmeklēšanu vienā dalībvalstī, bieži ir vajadzīga piekļuve informācijai par citās dalībvalstīs esošiem bankas kontiem.
- (13) Ar informāciju, ko kompetentās iestādes ieguvušas no valstu centralizētajiem bankas kontu reģistriem, var apmainīties ar citā dalībvalstī esošām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/41/ES ⁽⁵⁾ un piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.
- (14) Direktīva (ES) 2015/849 ir būtiski uzlabojusi Savienības tiesisko regulējumu, kas nosaka FIU darbību un sadarbību, tostarp paredzot Komisijas veiktu novērtējumu par iespēju izveidot koordinācijas un atbalsta mehānismu. FIU juridiskais statuss dalībvalstīs ir atšķirīgs – no administratīvā vai tiesībsardzības statusa līdz hibrīda rakstura statusam. FIU pilnvarās ietilpst tiesības piekļūt finanšu, administratīvajai un tiesībsardzības informācijai, kas tām nepieciešama, lai novērstu, atklātu un apkarotu nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizāciju, saistītos predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu. Tomēr Savienības tiesībās nav paredzēti visi konkrētie rīki un mehānismi, kuriem vajadzētu būt FIU rīcībā, lai tās varētu piekļūt šādai informācijai un izpildīt savus uzdevumus. Tā kā dalībvalstis ir pilnībā atbildīgas par FIU izveidošanu un to organizatoriskās struktūras noteikšanu, dažādām FIU ir dažāda līmeņa piekļuve regulatīvajām datubāzēm, un tā rezultātā informācijas apmaiņa starp tiesībsardzības vai prokuratūras dienestiem un FIU ir nepietiekama.
- (15) Lai uzlabotu juridisko noteiktību un darbības efektivitāti, šajā direktīvā būtu jāparedz noteikumi, ar ko stiprina FIU spējas apmainīties ar finanšu informāciju un finanšu analīzi ar norīkotajām kompetentajām iestādēm to dalībvalstī attiecībā uz visiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem. Precīzāk, FIU vajadzētu būt pienākamam sadarboties ar norīkotajām kompetentajām iestādēm to dalībvalstī un spēt savlaicīgi atbildēt uz minēto norīkoto kompetento iestāžu veiktajiem finanšu informācijas vai finanšu analīzes pamatotajiem pieprasījumiem, ja minētā finanšu informācija vai finanšu analīze katrā gadījumā atsevišķi ir nepieciešama un ja šādu pieprasījumu iemesls ir apsvērumi saistībā ar smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu par tiem, ievērojot Direktīvas (ES) 2015/849 32. panta 5. punktā paredzētos izņēmumus. Minētajai prasībai nebūtu jānozīmē, ka FIU zaudē autonomiju, kuru paredz Direktīva (ES) 2015/849. Jo īpaši gadījumos, kad prasītās informācijas izcelsmes avots ir citas dalībvalsts FIU, būtu jāievēro visi ierobežojumi un nosacījumi, ko minētā FIU noteikusi attiecībā uz minētās informācijas izmantošanu. Izmantošanai nolūkos, kas pārsniedz sākotnēji apstiprinātos nolūkus, būtu vajadzīga minētās FIU iepriekšēja piekrišana. FIU būtu pienācīgi jāpaskaidro jebkurš atteikums atbildēt uz informācijas vai analīzes pieprasījumu. Šai direktīvai nevajadzētu skart FIU funkcionālo neatkarību un autonomiju, ko paredz Direktīva (ES) 2015/849, tostarp FIU autonomiju šīs direktīvas nolūkos spontāni un pēc savas iniciatīvas izplatīt informāciju.
- (16) Šajā direktīvā būtu arī jānosaka skaidri definēts tiesiskais regulējums, lai FIU varētu pieprasīt attiecīgos datus, kurus glabā norīkotās kompetentās iestādes to dalībvalstīs, lai tās varētu efektīvi novērst, atklāt un apkarot nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizāciju, saistītos predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu.
- (17) FIU būtu jācenšas finanšu informācijas vai finanšu analīzes apmaiņu veikt ātri izņēmuma un steidzamos gadījumos, kad šāda informācija vai analīze ir saistīta ar terorismu vai tādu organizēto noziedzību, kas saistīta ar terorismu.

⁽⁴⁾ Padomes Pamatlēmums 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu (OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

- (18) Šādai apmaiņai nebūtu jākavē *FIU* aktīvā loma saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 analīzes izplatīšanā citām *FIU*, ja minētā analīze atklāj tādus faktus, rīcību vai aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, kuros minētās citas *FIU* ir tieši ieinteresētas. Finanšu analīze ietver operatīvo analīzi, kas ir vērsta uz atsevišķiem gadījumiem un konkrētiem mērķiem vai uz atbilstīgi atlasītu informāciju atkarībā no saņemtas izpaustās informācijas veida un apjoma un plānotā informācijas izmantojuma pēc izplatīšanas, kā arī stratēģisko analīzi, kas pēta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas tendencēm un modeļiem. Tomēr šai direktīvai nebūtu jāskar *FIU* organizatoriskais statuss un uzdevumi, kas tām piešķirti ar dalībvalstu valsts tiesību aktiem.
- (19) Ņemot vērā to finanšu datu sensitivitāti, kuri ir jāanalizē *FIU*, un nepieciešamos datu aizsardzības pasākumus, šajā direktīvā būtu konkrēti jānosaka, kāda veida un apjoma informācijas apmaiņa var notikt starp *FIU*, starp *FIU* un norīkotajām kompetentajām iestādēm un starp dažādu dalībvalstu norīkotajām kompetentajām iestādēm. Ar šo direktīvu nebūtu jāizmaina datu vākšanas paņēmieni, par kuriem pašlaik panākta vienošanās. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nolemt paplašināt finanšu informācijas un informācijas par bankas kontiem, ar ko var apmainīties *FIU* un norīkotās kompetentās iestādes, apjomu. Dalībvalstīm vajadzētu arī spēt atvieglot norīkoto kompetento iestāžu piekļuvi finanšu informācijai un informācijai par bankas kontiem tādu noziedzīgu nodarījumu, kas nav smagi noziedzīgi nodarījumi, novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem. Šai direktīvai nebūtu jāatkāpjas no piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.
- (20) Eiropas Savienības Aģentūra tiesībaizsardzības sadarbībai ("Eiropols"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794 ⁽⁶⁾, atbilstīgi minētajā regulā noteiktajam un saskaņā ar tās īpašo kompetenci un uzdevumiem sniedz atbalstu dalībvalstu pārrobežu izmeklēšanām par transnacionālu noziedzīgu organizāciju nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas darbībām. Šajā kontekstā Eiropolam būtu jāsniedz dalībvalstīm visa informācija un jāinformē par visām saiknēm starp noziedzīgiem nodarījumiem, kas skar šīs dalībvalstis. Saskaņā ar minēto regulu Eiropola valsts vienības ir sadarbības koordinācijas struktūras starp Eiropolu un dalībvalstu iestādēm, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu izmeklēšana. Lai sniegtu Eiropolam informāciju, kas tam nepieciešama tā pienākumu veikšanai, katrai dalībvalstij būtu jāļauj savai *FIU* atbildēt uz finanšu informācijas un finanšu analīzes pieprasījumiem, kurus iesniedzis Eiropols ar minētās dalībvalsts Eiropola valsts vienības starpniecību vai – attiecīgā gadījumā – tiešas saziņas ceļā. Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka to Eiropola valsts vienība un – attiecīgā gadījumā – to norīkotās kompetentās iestādes ir tiesīgas atbildēt uz Eiropola veiktiem informācijas pieprasījumiem par bankas kontiem. Eiropola pieprasījumiem vajadzētu būt pienācīgi pamatotiem. Tie būtu jāveic katrā gadījumā atsevišķi, nepārsniedzot Eiropola pienākumu robežas un tā uzdevumu izpildes ietvaros. *FIU* funkcionālajai neatkarībai un autonomijai nevajadzētu būt apdraudētai, un lēmumam par to, vai sniegt pieprasīto informāciju vai analīzi, būtu jāpaliek *FIU* ziņā. Lai nodrošinātu ātru un efektīvu sadarbību, *FIU* uz Eiropola pieprasījumiem būtu jāatbild savlaicīgi. Saskaņā ar Regulu (ES) 2016/794 Eiropolam būtu jāturpina līdzšinējā prakse sniegt dalībvalstīm atsauksmes par to, kā tiek izmantota saskaņā ar šo direktīvu sniegtā informācija un analīze.
- (21) Šajā direktīvā attiecīgā gadījumā būtu jāņem vērā arī tas, ka saskaņā ar Padomes Regulas (ES) 2017/1939 ⁽⁷⁾ 43. pantu Eiropas Prokuratūras (EPPO) Eiropas deleģētajiem prokuroriem ir tiesības iegūt jebkādu attiecīgu informāciju, kas tiek glabāta valsts kriminālizmeklēšanas un tiesībaizsardzības datubāzēs, kā arī citos attiecīgos publisku iestāžu reģistros, tostarp centralizētos bankas kontu reģistros un datu izguves sistēmās, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus līdzīgos gadījumos piemēro saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.).

- (22) Lai stiprinātu sadarbību starp FIU, Komisijai tuvākajā nākotnē būtu jāveic ietekmes novērtējums, lai novērtētu, cik iespējama un atbilstoša ir koordinācijas un atbalsta mehānisma, piemēram, "ES FIU", izveide.
- (23) Lai panāktu nepieciešamo līdzsvaru starp efektivitāti un augstu datu aizsardzības līmeni, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tādas sensitīvas finanšu informācijas apstrādei, kas varētu atklāt sensitīvus datus par personas rases vai etnisko piederību, politiskajiem uzskatiem, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās vai datus par fiziskas personas veselību, dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju, vajadzētu būt atļautai tikai īpaši pilnvarotām personām un saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem.
- (24) Šajā direktīvā tiek ievērotas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti LES 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, diskriminācijas aizliegums, darījumdarbības brīvība, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību un noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principi, kā arī pamattiesības un pamatprincipi, kas paredzēti starptautiskajās tiesībās un starptautiskajos nolīgumos, kuros Savienība vai visas dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses, tostarp Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, un dalībvalstu konstitūcijās to attiecīgajās piemērošanas jomās.
- (25) Ir svarīgi nodrošināt, lai personas datu apstrādē saskaņā ar šo direktīvu pilnībā tiktu ievērotas tiesības uz personas datu aizsardzību. Šādai apstrādei piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679⁽⁸⁾ un Direktīvu (ES) 2016/680⁽⁹⁾ to attiecīgajās piemērošanas jomās. Līdzekļu atguves dienestu piekļuvei centralizētiem bankas kontu reģistriem un datu izguves sistēmām piemēro Direktīvu (ES) 2016/680, bet nepiemēro Padomes Lēmuma 2007/845/TI⁽¹⁰⁾ 5. panta 2. punktu. Attiecībā uz Eiropolu piemēro Regulu (ES) 2016/794. Lai nodrošinātu personas datu aizsardzību, šajā direktīvā būtu jāparedz konkrēti papildu aizsardzības pasākumi un nosacījumi attiecībā uz mehānismiem, ar ko nodrošina sensitīvu datu apstrādi un informācijas pieprasījumu reģistrēšanu.
- (26) Saskaņā ar šo direktīvu iegūtie personas dati kompetentajām iestādēm būtu jāapstrādā saskaņā ar attiecīgiem piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem un tikai tad, ja tas ir nepieciešami un samērīgi nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt smagus noziegumus vai veikt kriminālvajāšanu par tiem.
- (27) Turklāt, lai ievērotu tiesības uz personas datu aizsardzību un privātumu un lai ierobežotu ietekmi, ko rada piekļuve centralizētos bankas kontu reģistros un datu izguves sistēmās ietvertajai informācijai, ir svarīgi paredzēt nosacījumus šādas piekļuves ierobežošanai. Konkrēti, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka attiecībā uz piekļuvi personas datiem, ko šīs direktīvas nolūkos veic kompetentās iestādes, piemēro attiecīgu datu aizsardzības politiku un pasākumus. Tikai pilnvarotam personālam vajadzētu būt piekļuvei informācijai, kas ietver personas datus, kurus var saņemt no centralizētajiem bankas kontu reģistriem vai izmantojot autentifikācijas procesus. Personāls, kam ir piešķirta piekļuve šādiem sensitīviem datiem, būtu jāapmāca drošības metožu jomā attiecībā uz datu apmaiņu un rīcību ar tiem.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Lēmums 2007/845/TI (2007. gada 6. decembris) attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā (OV L 332, 18.12.2007., 103. lpp.).

- (28) Finanšu datu nosūtīšana trešām valstīm un starptautiskajiem partneriem šīs direktīvas nolūkos būtu jāatļauj vienīgi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 V nodaļā vai Direktīvas (ES) 2016/680 V nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.
- (29) Komisijai par šīs direktīvas īstenošanu būtu jāziņo pēc trim gadiem no tās transponēšanas dienas, kā arī turpmāk ik pēc trim gadiem. Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽¹¹⁾ Komisijai būtu arī jāveic šīs direktīvas izvērtējums, balstoties uz īpašā uzraudzības kārtībā apkopotu informāciju, lai izvērtētu šīs direktīvas faktisko ietekmi un nepieciešamību pēc turpmākas rīcības.
- (30) Direktīvas mērķis ir nodrošināt, lai tiktu pieņemti noteikumi, kas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 67. pantu sniedz Savienības iedzīvotājiem augstāku drošības līmeni, novēršot un apkarojot noziedzību. Sava starptautiskā rakstura dēļ terorisma un noziedzības draudi skar Savienību kopumā, un ir nepieciešama Savienības mēroga atbildes reakcija. Noziedznieki varētu izmantot to, ka atsevišķā dalībvalstī informācija par bankas kontiem un finanšu informācija netiek efektīvi izmantota, un varētu gūt labumu no tā, savukārt tas varētu radīt sekas citā dalībvalstī.
- (31) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, uzlabot FIU un publisko iestāžu, kuras ir atbildīgas par smagu noziegumu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu par tiem, piekļuvi informācijai, lai tās varētu labāk veikt finanšu izmeklēšanu un lai uzlabotu to savstarpējo sadarbību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga vai iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (32) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai attiecībā uz atļauju dalībvalstīm provizoriski piemērot vai noslēgt nolīgumus ar trešām valstīm, kuras ir Eiropas Ekonomikas zonas līgumslēdzējas puses, jautājumos, kuri ir šīs Direktīvas II nodaļas darbības jomā, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹²⁾.
- (33) Padomes Lēmums 2000/642/TI būtu jāatceļ, jo tā priekšmetu regulē citi Savienības tiesību akti un tas vairs nav nepieciešams.
- (34) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Apvienotā Karaliste un Īrija ir paziņojušas, ka vēlas piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (35) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (36) Tika lūgts Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja viedoklis saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹³⁾ 28. panta 2. punktu, un atzinums tika sniegts 2018. gada 10. septembrī,

⁽¹¹⁾ 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu (OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.).

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu nosaka pasākumus, lai atvieglotu kompetento iestāžu piekļuvi finanšu informācijai un informācijai par bankas kontiem un minētās informācijas izmantošanu nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt smagus noziedzīgus nodarījumus vai veikt kriminālvajāšanu par tiem. Tajā arī nosaka pasākumus, lai atvieglotu finanšu ziņu vākšanas vienību ("FIU") piekļuvi tiesībaizsardzības informācijai nolūkā novērst un apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītus predikatīvus nodarījumus un teroristu finansēšanu, un pasākumus, lai atvieglotu sadarbību starp FIU.

2. Šī direktīva neskar:

- a) Direktīvu (ES) 2015/849 un saistītos valsts tiesību aktu noteikumus, tostarp organizatorisko statusu, kas valsts tiesību aktos piešķirts FIU, kā arī to funkcionālo neatkarību un autonomiju;
- b) informācijas apmaiņas kanālus starp kompetentajām iestādēm vai Savienības vai valstu tiesību aktos paredzētās kompetento iestāžu pilnvaras iegūt informāciju no atbildīgajiem subjektiem;
- c) Regulu (ES) 2016/794;
- d) pienākumus, kas izriet no Savienības instrumentiem par savstarpēju tiesisko palīdzību vai par lēmumu savstarpēju atzīšanu attiecībā uz krimināllietām, un no Pamatlēmuma 2006/960/TI.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "centralizēti bankas kontu reģistri" ir saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 32.a panta 1. punktu izveidotie centralizētie automatizētie mehānismi, piemēram, centralizēti reģistri vai centralizētas elektroniskas datu izguves sistēmas;
- 2) "līdzekļu atguves dienesti" ir valstu dienesti, ko katra dalībvalstis izveidojusi vai norīkojusi, ievērojot Lēmumu 2007/845/TI;
- 3) "finanšu ziņu vākšanas vienība ("FIU")" ir FIU, kas izveidota, ievērojot Direktīvas (ES) 2015/849 32. pantu;
- 4) "atbildīgie subjekti" ir Direktīvas (ES) 2015/849 2. panta 1. punktā noteiktie subjekti;
- 5) "finanšu informācija" ir jebkāda veida informācija vai dati, piemēram, dati par finanšu aktīviem, līdzekļu apriti vai finanšu darījumdarbības attiecībām, kas jau ir FIU rīcībā, lai novērstu, atklātu un efektīvi apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu;

6) “tiesībaizsardzības informācija” ir:

- i) jebkāda veida informācija vai dati, kas jau ir kompetento iestāžu rīcībā saistībā ar noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu par tiem; vai
- ii) jebkāda veida informācija vai dati, kas ir publisku iestāžu vai privātu subjektu rīcībā saistībā ar noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu par tiem un kas ir pieejami kompetentajām iestādēm, neveicot piespiedu pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Šāda informācija cita starpā var būt dati par sodāmību, informācija par izmeklēšanu, informācija par aktīvu iesaldēšanu vai aresta uzlikšanu tiem vai par citiem izmeklēšanas vai pagaidu pasākumiem un informācija par notiesājošiem spriedumiem un konfiskācijām;

7) “informācija par bankas kontiem” ir šāda centralizētajos bankas kontu reģistros ietvertā informācija par bankas un maksājumu kontiem un glabāšanas seifiem:

- i) par klienta konta turētāju un jebkuru personu, kas norāda, ka tā rīkojas klienta vārdā: vārds un uzvārds, ko papildina vai nu pārējie identifikācijas dati, kas nepieciešami saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē Direktīvas (ES) 2015/849 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu, vai unikāls identifikācijas numurs;
- ii) par klienta konta turētāja faktisko īpašnieku: vārds un uzvārds, ko papildina vai nu pārējie identifikācijas dati, kas nepieciešami saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē Direktīvas (ES) 2015/849 13. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vai unikāls identifikācijas numurs;
- iii) par banku vai maksājumu kontu: IBAN numurs un konta atvēršanas un slēgšanas datums;
- iv) par glabāšanas seifu: nomnieka vārds un uzvārds, ko papildina pārējie identifikācijas dati, kas nepieciešami saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē Direktīvas (ES) 2015/849 13. panta 1. punktu, vai unikāls identifikācijas numurs un nomas ilgums;

8) “nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācija” ir rīcība, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2018/1673 ⁽¹⁴⁾ 3. pantā;

9) “saistītie predikatīvie nodarījumi” ir nodarījumi, kas minēti Direktīvas (ES) 2018/1673 2. panta 1. punktā;

10) “teroristu finansēšana” ir rīcība, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/541 ⁽¹⁵⁾ 11. pantā;

11) “finanšu analīze” ir rezultāti, kas gūti operatīvajā un stratēģiskajās analīzē, ko jau ir veikušas FIU, lai pildītu savus uzdevumus, ievērojot Direktīvu (ES) 2015/849;

12) “smagi noziedzīgi nodarījumi” ir noziegumu formas, kas uzskaitītas Regulas (ES) 2016/794 I pielikumā.

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 (2018. gada 23. oktobris) par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām (OV L 284, 12.11.2018., 22. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

3. pants

Kompetento iestāžu norīkošana

1. Katra dalībvalsts no savām iestādēm, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana un izmeklēšana vai kriminālvajāšana par tiem, norīko kompetentās iestādes, kas ir pilnvarotas piekļūt tās valsts centralizētajam bankas kontu reģistram. Minēto iestāžu vidū ir vismaz līdzekļu atguves dienesti.

2. Katra dalībvalsts no to valsts iestāžu vidus, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana un izmeklēšana vai kriminālvajāšana par tiem, norīko kompetentās iestādes, kas var pieprasīt un saņemt finanšu informāciju vai finanšu analīzi no FIU.

3. Katra dalībvalsts līdz 2021. gada 2. decembrim paziņo Komisijai kompetentās iestādes, kas norīkotas, ievērojot 1. un 2. punktu, un paziņo Komisijai par jebkādiem grozījumiem attiecībā uz to. Komisija paziņojumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

II NODAĻA

KOMPETENTO IESTĀŽU PIEKĻUVE INFORMĀCIJAI PAR BANKAS KONTIEM

4. pants

Kompetento iestāžu piekļuve informācijai par bankas kontiem un meklējumu veikšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās valsts iestādes, kas norīkotas, ievērojot 3. panta 1. punktu, ir tiesīgas tieši un nekavējoties piekļūt informācijai par bankas kontiem un veikt meklējumus tajā, kad tas ir vajadzīgs tām noteikto pienākumu izpildei nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt smagu noziedzīgu nodarījumu vai veikt kriminālvajāšanu par to vai sniegt atbalstu izmeklēšanai par smagu noziedzīgu nodarījumu, ieskaitot ar šādu izmeklēšanu saistīto aktīvu identifikāciju, izsekošanu un iesaldēšanu. Uzskatāms, ka piekļuve notiek tieši un nekavējoties cita starpā arī tad, ja valstu iestādes, kas uztur centralizētos bankas kontu reģistrus, informāciju par bankas kontiem kompetentajām iestādēm nosūta ātri, izmantojot automatisku mehānismu, ar noteikumu, ka pieprasītajiem datiem vai sniedzamajai informācijai nevar piekļūt nekādas starpniekīestādes.

2. Kompetentās iestādes, ievērojot šo direktīvu, nevar piekļūt tādai papildu informācijai un veikt meklējumus tajā, kuru dalībvalstis uzskata par būtisku un ietver centralizētos bankas kontu reģistros, ievērojot Direktīvas (ES) 2015/849 32.a panta 4. punktu.

5. pants

Nosacījumi piekļuvei un meklēšanai, ko veic kompetentās iestādes

1. Informācijai par bankas kontiem saskaņā ar 4. pantu katrā gadījumā atsevišķi piekļūst un meklējumus veic tikai tāds katras kompetentās iestādes personāls, kas ir īpaši norīkots un pilnvarots minēto uzdevumu veikšanai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka norīkoto kompetento iestāžu personāls ievēro augstus profesionālos konfidencialitātes un datu aizsardzības standartus, ka tas ir augstākā mērā godprātīgs un ka tam ir atbilstošas prasmes.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviesti tehniski un organizatoriski pasākumi, kas nodrošina datu drošību atbilstoši augstiem tehnoloģiskajiem standartiem, lai kompetentās iestādes varētu īstenot pilnvaras piekļūt informācijai par bankas kontiem un veikt meklējumus saskaņā ar 4. pantu.

6. pants

Kompetento iestāžu veiktās piekļuves un meklēšanas pārraudzība

1. Dalībvalstis paredz, ka iestādes, kas uztur centralizētos bankas kontu reģistrus, nodrošina to, ka katru reizi tiek saglabāti ieraksti par norīkoto kompetento iestāžu piekļuvi informācijai par bankas kontiem un veikti meklēšanu. Ieraksti jo īpaši ietver šo:

- a) atsauce uz valsts datni;
- b) vaicājuma vai meklējuma datums un laiks;
- c) vaicājuma vai meklējuma veikšanai izmantoto datu veids;
- d) rezultātu unikālie identifikatori;
- e) tās norīkotās kompetentās iestādes nosaukums, kura veikusi pieprasījumu vai meklēšanu reģistrā;
- f) tās amatpersonas unikālais lietotāja identifikators, kas veikusi vaicājumu vai veikusi meklējumu, un – attiecīgā gadījumā – tās amatpersonas unikālais lietotāja identifikators, kas uzdevusi veikt vaicājumu vai meklējumu, kā arī, ciktāl iespējams, vaicājuma vai meklējuma rezultātu saņēmēja unikālais lietotāja identifikators.

2. Ierakstus regulāri pārbauda datu aizsardzības speciālisti, kas ir atbildīgi par centralizētiem bankas kontu reģistriem. Ierakstus pēc pieprasījuma dara pieejamus kompetentajai uzraudzības iestādei, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 41. pantu.

3. Ierakstus izmanto tikai datu aizsardzības pārraudzībai, tostarp tam, lai pārbaudītu pieprasījuma pieļaujamību un datu apstrādes likumīgumu, un datu drošības nodrošināšanai. Tos aizsargā ar atbilstīgiem pasākumiem, lai tiem nepieklūtu nepilnvarotas personas, un tos dzēš piecus gadus pēc to izveides, ja vien tie nav nepieciešami notiekošās pārraudzības procedūrās.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes, kas uztur centralizētos bankas kontu reģistrus, veic atbilstīgus pasākumus, lai personāls būtu informēts par piemērojamajiem Savienības un valstu tiesību aktiem, tostarp par piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem. Šādi pasākumi ietver specializētas apmācības programmas.

III NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA STARP KOMPETENTAJĀM IESTĀDĒM UN FIU, KĀ ARĪ STARP FIU

7. pants

Kompetento iestāžu informācijas pieprasījumi FIU

1. Ievērojot valsts procesuālās garantijas, katra dalībvalsts nodrošina, ka tās FIU ir pienākums sadarboties ar tās norīkotajām kompetentajām iestādēm, kas minētas 3. panta 2. punktā, un spēt savlaicīgi atbildēt uz minēto norīkoto kompetento iestāžu veiktajiem finanšu informācijas vai finanšu analīzes pamatotajiem pieprasījumiem, ja minētā finanšu informācija vai finanšu analīze katrā gadījumā atsevišķi ir nepieciešama un ja pieprasījumu pamato apsvērumi saistībā ar smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu par tiem.

2. Ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka šādas informācijas sniegšana negatīvi ietekmētu notiekošo izmeklēšanu vai analīzi vai, ārkārtas apstākļos, ja informācijas izpaušana būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskas vai juridiskas personas legītimajām interesēm vai nesvarīga nolūkiem, kādos tā ir pieprasīta, *FIU* nav pienākuma izpildīt informācijas pieprasījumu.

3. Izmantošanai nolūkos, kas pārsniedz sākotnēji apstiprinātos nolūkus, ir vajadzīga minētās *FIU* iepriekšēja piekrišana. *FIU* pienācīgi paskaidro jebkuru atteikumu atbildēt uz pieprasījumu, kas izdarīts saskaņā ar 1. punktu.

4. Lēmumu par informācijas izplatīšanu pieņem pati *FIU*.

5. No *FIU* saņemto finanšu informāciju un finanšu analīzi norīkotās kompetentās iestādes var apstrādāt konkrētos nolūkos novērst, atklāt un izmeklēt smagus noziedzīgus nodarījumus vai veikt kriminālvajāšanu par tiem, kuri atšķiras no nolūkiem, kuros personas datus vāc saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 4. panta 2. punktu.

8. pants

***FIU* informācijas pieprasījumi kompetentajām iestādēm**

Ievērojot valsts procesuālās garantijas un papildus *FIU* piekļuvei informācijai, kā paredzēts Direktīvas (ES) 2015/849 32. panta 4. punktā, katra dalībvalsts nodrošina, ka tās norīkotajām kompetentajām iestādēm ir pienākums savlaicīgi atbildēt uz valsts *FIU* veiktiem tiesībsardzības informācijas pieprasījumiem, katru gadījumu izskatot atsevišķi, ja informācija ir nepieciešama nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, saistīto predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas novēršanai, atklāšanai un apkarošanai.

9. pants

Informācijas apmaiņa starp dažādu dalībvalstu *FIU*

1. Dalībvalstis nodrošina, ka izņēmuma un steidzamos gadījumos to *FIU* ir tiesīgas apmainīties ar finanšu informāciju vai finanšu analīzi, kas var būt būtiska tādas informācijas apstrādei vai analīzei, kura ir saistīta ar terorismu vai tādu organizēto noziedzību, kas saistīta ar terorismu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka *FIU* 1. punktā minētajos gadījumos un ievērojot to darbības ierobežojumus šādas informācijas apmaiņu cenšas veikt ātri.

10. pants

Informācijas apmaiņa starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Ievērojot valsts procesuālās garantijas, katra dalībvalsts nodrošina, ka tās kompetentās iestādes, kas norīkotas, ievērojot 3. panta 2. punktu, pēc pieprasījuma un katrā gadījumā atsevišķi var apmainīties ar finanšu informāciju vai finanšu analīzi, kas iegūta no to dalībvalsts *FIU*, ar citas dalībvalsts norīkoto kompetento iestādi, ja minētā finanšu informācija vai finanšu analīze ir nepieciešama, lai novērstu, atklātu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītos predikatīvos nodarījumus un teroristu finansēšanu.

Katra dalībvalstis nodrošina, ka tās norīkotās kompetentās iestādes finanšu informāciju vai finanšu analīzi, ar ko apmaiņās, ievērojot šo pantu, izmanto tikai tam mērķim, kuram tā tika prasīta vai sniegta.

Katra dalībvalstis nodrošina, ka finanšu informācijas vai finanšu analīzes, ko tās norīkotās kompetentās iestādes ieguvušas no minētās dalībvalsts FIU, nodošanai jebkurai citai iestādei, aģentūrai vai departamentam vai minētās informācijas izmantošanai citiem mērķiem, nevis tiem, kas tika sākotnēji apstiprināti, ir nepieciešama iepriekšēja piekrišana no FIU, kura informāciju sniegusi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieprasījumu, kas veikts, ievērojot šo pantu, un atbildi uz to nosūta, izmantojot īpašus drošus elektroniskos sakarus, kas nodrošina augstu datu drošības līmeni.

IV NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA AR EIROPOLU

11. pants

Bankas kontu informācijas sniegšana Eiropolam

Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās kompetentās iestādes ar Eiropola valsts vienības starpniecību vai – ja to atļauj minētā dalībvalsts – tiešā saziņā ar Eiropolu, ir tiesīgas atbildēt uz pienācīgi pamatotiem pieprasījumiem, kas saistīti ar informāciju par bankas kontiem un kurus Eiropols veicis katrā gadījumā atsevišķi savu pienākumu robežās un lai izpildītu tā uzdevumus. Piemēro Regulas (ES) 2016/794 7. panta 6. un 7. punktu.

12. pants

Informācijas apmaiņa starp Eiropolu un FIU

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās FIU ir tiesīga atbildēt uz pienācīgi pamatotiem pieprasījumiem, kurus Eiropols veicis ar Eiropola valsts vienības starpniecību vai tiešā saziņā starp FIU un Eiropolu, ja to atļauj minētā dalībvalsts. Šādi pieprasījumi attiecas uz finanšu informāciju un finanšu analīzi, un tos izdara katrā gadījumā atsevišķi Eiropola pienākumu robežās un lai izpildītu tā uzdevumus.

2. Apmaiņai, ko veic, ievērojot šo pantu, piemēro Direktīvas (ES) 2015/849 32. panta 5. punktu un Regulas (ES) 2016/794 7. panta 6. un 7. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek pienācīgi paskaidrots katrs gadījums, kad pieprasījums netiek izpildīts.

13. pants

Sīki izstrādāta informācijas apmaiņas kārtība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka informācijas apmaiņa, ko veic, ievērojot šīs direktīvas 11. un 12. pantu, saskaņā ar Regulu (ES) 2016/794 notiek elektroniski, izmantojot:

a) SIENA vai tās pēcteci valodā, kas tiek izmantota SIENA; vai

b) attiecīgā gadījumā, FIU.Net vai tā pēcteci.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka informācijas apmaiņa, ko veic, ievērojot 12. pantu, notiek savlaicīgi un ka ar Eiropola veiktiem informācijas pieprasījumiem šajā sakarā rīkojas tā, it kā to izcelsme būtu cita FIU.

14. pants

Datu aizsardzības prasības

1. Personas datu apstrādi saistībā ar informāciju par bankas kontiem, finanšu informāciju un finanšu analīzi, kas minēta šīs direktīvas 11. un 12. pantā, veic saskaņā ar Regulas (ES) 2016/794 18. pantu un vienīgi tāds Eiropola personāls, kas ir īpaši norīkots un pilnvarots minēto uzdevumu veikšanai.
2. Eiropols informē saskaņā ar Regulas (ES) 2016/794 41. pantu iecelto datu aizsardzības inspektoru par katru informācijas apmaiņu, kas veikta, ievērojot šīs direktīvas 11., 12. un 13. pantu.

V NODAĻA

PAPILDU NOTEIKUMI SAISTĪBĀ AR PERSONAS DATU APSTRĀDI

15. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro tikai norīkotajām kompetentajām iestādēm un FIU attiecībā uz informācijas apmaiņu, ievērojot III nodaļu, un attiecībā uz finanšu informācijas un finanšu analīzes apmaiņu, kurā iesaistītas Eiropola valstu vienības, ievērojot IV nodaļu.

16. pants

Sensitīvu personas datu apstrāde

1. Personas datus, kas atklāj personas rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, vai datus par fiziskas personas veselību, dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju atļauj apstrādāt tikai tad, ja pastāv pienācīgas garantijas datu subjekta tiesībām un brīvībām saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem.
2. Tikai personāls, kas ir īpaši apmācīts un ko pārzinis ir īpaši pilnvarojis, var piekļūt šā panta 1. punktā minētajiem datiem un tos apstrādāt, ievērojot datu aizsardzības speciālista norādījumus.

17. pants

Informācijas pieprasījumu ieraksti

Dalībvalstis nodrošina, ka tiek glabāti ieraksti par informācijas pieprasījumiem, kas sniegti, ievērojot šo direktīvu. Minētajos ierakstos iekļauj vismaz šādu informāciju:

- a) informācijas pieprasītājas organizācijas nosaukums un kontaktinformācija un attiecīgā darbinieka vārds un uzvārds un kontaktinformācija, un, ciktāl tas iespējams, vaicājuma vai meklējuma rezultātu saņēmēja vārds un uzvārds un kontaktinformācija;
- b) atsauce uz valsts lietu, saistībā ar kuru tiek pieprasīta informācija;
- c) pieprasījumu priekšmets; un
- d) visi šādu pieprasījumu izpildes pasākumi.

Ierakstus glabā piecus gadus pēc to izveides un izmanto tikai tam, lai pārbaudītu personas datu apstrādes likumību. Attiecīgās iestādes pēc tās pieprasījuma visus ierakstus dara pieejamus valsts uzraudzības iestādei.

18. pants

Datu subjektu tiesību ierobežojumi

Dalībvalstis var pieņemt leģislatīvus pasākumus, ar ko pilnībā vai daļēji ierobežo datu subjektu tiesības piekļūt personas datiem, kuri attiecas uz viņiem un tiek apstrādāti atbilstīgi šai direktīvai, attiecīgi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 23. panta 1. punktu vai Direktīvas (ES) 2016/680 15. panta 1. punktu.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Pārraudzība

1. Dalībvalstis pārskata smagu noziedzīgu nodarījumu apkarošanas sistēmu efektivitāti, uzturot visaptverošu statistiku.
2. Komisija līdz 2020. gada 1. februārim sagatavo sīki izstrādātu programmu šīs direktīvas iznākumu, rezultātu un ietekmes pārraudzībai.

Programmā apraksta, kādā veidā un kādos laika intervālos dati un citi nepieciešamie pierādījumi tiks apkopoti. Tajā norāda pasākumus, ko īsteno Komisija un dalībvalstis, lai vāktu un analizētu datus un citus pierādījumus.

Dalībvalstis sniedz Komisijai datus un citus pierādījumus, kas nepieciešami pārraudzībai.

3. Šā panta 1. punktā minētā statistika jebkurā gadījumā ietver šādu informāciju:
 - a) to meklējumu skaits, kurus saskaņā ar 4. pantu veikušas norīkotās kompetentās iestādes;
 - b) dati, ar kuriem mērīts katras iestādes atbilstīgi šai direktīvai izdoto pieprasījumu daudzums, atbildes uz minētajiem pieprasījumiem, izmeklēto lietu skaits, kriminālvajāto personu skaits un par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem notiesāto personu skaits, ja šāda informācija ir pieejama;
 - c) dati, ar kuriem mērīts laiks no pieprasījuma saņemšanas, kādā iestāde atbild uz pieprasījumu;
 - d) dati, ar kuriem mērītas ar šo direktīvu aptvertajiem iekšzemes un pārrobežu pieprasījumiem atvēlēto cilvēkresursu vai IT resursu izmaksas, ja šādi dati ir pieejami.

4. Dalībvalstis organizē statistikas sagatavošanu un apkopošanu un reizi gadā nosūta 3. punktā minēto statistiku Komisijai.

20. pants

Saikne ar citiem instrumentiem

1. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm saglabāt vai noslēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai savstarpējas vienošanās par informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, ciktāl šādi nolīgumi vai vienošanās ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši ar šo direktīvu.

2. Šī direktīva neskar nekādus dalībvalstu vai Savienības pienākumus un saistības saskaņā ar spēkā esošiem divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem ar trešām valstīm.

3. Neskarot kompetenču sadalījumu starp Savienību un dalībvalstīm saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, dalībvalstis paziņo Komisijai par nodomu sākt sarunas par nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm, kuras ir Eiropas Ekonomikas zonas līgumslēdzējas puses, jautājumos, kas ietilpst šīs direktīvas II nodaļas darbības jomā, un noslēgt minētos nolīgumus.

Ja Komisija divu mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņēmusi kādas dalībvalsts paziņojumu par nodomu sākt pirmajā daļā minētās sarunas, secina, ka sarunas varētu traucēt attiecīgām Savienības politikas jomām vai ka to rezultātā varētu tikt noslēgts nolīgums, kas nav saderīgs ar Savienības tiesību aktiem, tā dalībvalsti attiecīgi informē.

Dalībvalstis regulāri informē Komisiju par jebkādām šādām sarunām un vajadzības gadījumā aicina Komisiju piedalīties kā novērotāju.

Dalībvalstīm atļauj provizoriski piemērot vai noslēgt pirmajā daļā minētos nolīgumus ar noteikumu, ka tie ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem un nekaitē attiecīgo Savienības politikas jomu priekšmetam un mērķim. Komisija šādus atļaujas piešķiršanas lēmumus pieņem ar īstenošanas aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 22. pantā.

21. pants

Izvērtēšana

1. Komisija līdz 2024. gada 2. augustam un turpmāk ik pēc trim gadiem izstrādā ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumu publicē.

2. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 65. panta 2. punktu Komisija izvērtē šķēršļus un iespējas attiecībā uz sadarbības uzlabošanu starp FIU Savienībā, tostarp iespēju un lietderīgumu izveidot koordinācijas un atbalsta mehānismu.

3. Komisija līdz 2024. gada 2. augustam sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtēts, vai ir nepieciešams un ir samērīgi paplašināt finanšu informācijas definīciju, to attiecinot arī uz jebkura veida informāciju vai datiem, kas ir publisku iestāžu vai atbildīgo subjektu rīcībā un kas ir pieejami FIU, neveicot piespiedu pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un attiecīgā gadījumā nāk klajā ar tiesību akta priekšlikumu.

4. Komisija līdz 2024. gada 2. augustam veic novērtējumu par iespējām un problēmjautājumiem attiecībā uz to, ja finanšu informācijas vai finanšu analīzes apmaiņā starp FIU Savienībā iekļautu arī smagus noziedzīgus nodarījumus, kuri nav terorisms vai tāda organizētā noziedzība, kas saistīta ar terorismu.

5. Ne agrāk kā 2027. gada 2. augustā Komisija veic šīs direktīvas izvērtējumu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem. Ziņojumā ietver arī izvērtējumu par to, kā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un pamatprincipi.

6. Šā panta 1. līdz 4. punkta mērķiem dalībvalstis sniedz Komisijai nepieciešamo informāciju. Komisija ņem vērā statistiku, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 19. pantu, un var pieprasīt papildinformāciju no dalībvalstīm un uzraudzības iestādēm.

22. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

23. pants

Transponēšana

Dalībvalstis stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2021. gada 1. augustam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

24. pants

Lēmuma 2000/642/TI atcelšana

Lēmumu 2000/642/TI atceļ no 2021. gada 1. augusta.

25. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

26. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV